B I B L I O T H E C A SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM T E V B N E R I A N A

PROCOPIVS CAESARIENSIS OPERA OMNIA

RECOGNOVIT

JAKOB HAURY

VOL. III HISTORIA QVAE DICITVR ARCANA

EDITIO STEREOTYPA CORRECTIOR ADDENDA ET CORRIGENDA ADIECIT

GERHARD WIRTH

MONACHII ET LIPSIAE IN AEDIBVS K. G. SAUR MMI

ADMONEBVNTVR, QVI HVNC LIBRVM LEGENT, VT ADDENDA ET CORRIGENDA CONSVLANT, LATERCVLO □ IN MARGINE APPICTO

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Procopius <Caesariensis>:

[Opera omnia] Procopius Caesariensis, Opera omnia / recogn. Jakob Haury. -

Ed. stereotypa / addenda et corrigenda adiecit Gerhard Wirth. -Monachii ; Lipsiae : Saur

(Bibliotheca Teubneriana)

Vol. 3. Historia quae dicitur arcana. - 2001 ISBN 3-598-71736-9

© 2001 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig Printed in Germany

Alle Rechte vorbehalten. All rights Strictly Reserved.

Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlags ist unzulässig.

Gesamtherstellung: Strauss Offsetdruck GmbH, Mörlenbach

CAROLO KRUMBACHER

S.

PROLEGOMENA.

Praeter eos libros, quos enumeravi in vol. I, p. V—VII, in hoc volumine citantur:

Felix Dahn, Prokopius von Cäsarea, Berlin 1865.

Georg. Cod. = Georgii Codini de aed. CP. ex recog. J. Bekkeri, Bonn. 1843.

Hammer, Konstantinopel und der Bosporus. Pest 1822.

Hy 4 - Haury, Zur Beurteilung des Geschichtschreibers Procopius von Caesarea. München 1896/7.

Ioannes de Niciu — Ioannis de Niciu Chronicon ex Aethiopico sermone in Francogallicum versum ab H. Zotenberg in Notices et extraits tom. 24, Paris 1883.

Ioannes Eph. = Die Kirchengeschichte des Johannes von Ephesus, aus dem Syrischen übers. von Schönfelder. München 1862.

Theod. Lect. = Theodori Lectoris fragmenta in Cramer. Anecd. Paris., Oxon. 1839-41.

De codicibus.

Codicum, qui continent Procopii historiam arcanam, sunt duae familiae ex codicibus deperditis y et z derivatae. Cum multa menda communia habeant, sequitur omnes fluxisse ex uno archetypo x, cuius lectiones, cum ipse quoque deperierit, ex consensu codicum GPS cognoscimus. Horum trium codicum P = cod. Paris. suppl. graec. 1185 et G = cod. Vaticanus graec. 1001 sunt familiae y, S = cod. Ambrosianus G 14 sup. est stirpis z. Utrum familia y an z melioris notae sit, effici potest ex his locis:

```
41, 12 loquen GP loquoen S
            21-22 καθεσταμένων G[P] καθισταμένων S
            22 νεογμοῦν P, Suid.] νεογειλοῦν GS
   42, 7 ξυνέβη GP] om. S
            10 navtelõg G[P] navteloõg S
   43, 1 τῶν G P ] τὸν S
            13 δύο GP om. S
            19 rov PS] om. G
    44, 1 στασιώται GS] στρατιώται P
                8 αρχή ἐκινήθη GP ἐκινήθη ἀρχή S
            11 \epsilon \varphi' S \delta \varphi' G P
            21 ovderl S et Suid.] er ovderl GP
    45, 3-4 απαντες είναι PS] είναι απαντες G
                8 μάλιστα S μάλιστα δ \in GP
            10 h relo avrois GP avrois h relo S et Suid.
             12 avrois S et Suid.] av rois GP
    46, 5 δίστομα GP διστόμωτα S
            12 ἄπαντες GP ἄπασι S
            13 enel PS] enel de G
            24 ἀποκόπτεσθαι GP] ἀποτέμνεσθαι S
47, 10 oὐδὲν PS] οὐδὲ G
            15 Entervov PS diéqueigov G
            19 \tilde{\epsilon}rı o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot{v}o\dot
             26 enlosiziv GP anódeiziv S
    48, 6 nàv S | nàv G, nal P
            11 μέντοι GP | τε S
             17-18 έκάστην τε GP] έκάστην μέν S
             21 γνώσεις S] γνώμας GP
            24 place GP place S
    49, 1 \gamma \grave{\alpha} \rho PS om. G
                 2 ènéneito S ènéneito GP
             14 τοῦτο S] τούτω GP
             23 to PS to G
    50, \ 2 εν βυζαντίω τετολμημένα GP τετολμημένα εν βυ-
                       ζαντίω S
```

4 παρὰ *PS*] περὶ *G*

4 κακούργων PS] κακουργούντων G

```
16 yào PS] om. G
     22 \pi \alpha \nu \tau \alpha \gamma \tilde{\eta} PS \pi \alpha \nu \tau \alpha \gamma o \tilde{v} G
  51, 1-2 γινομένω GP γινομένων S
     12 δωμαίων S] δωμαίου GP
     17 nei S lei GP
     18 καθάπεο GP] καθάπαξ S
 52, 10 καταδικάσασθαι GP] καταδιαιτήσασθαι S
     12 ἀνθρώπου GP] ἀνδρὸς S
     17-18 οὐεσπεσιανοῦ GP οὐε\overline{\sigma}πιανο\overline{\sigma} S
     18 ἐκ τοῦ GP] om. S
     20 πρεουργήσαντες PS] πρεουργώσαντες G
     24 τῶν GP] om. S
  53, 3-4 τοιᾶσδε' ήν τῶ P] τοιᾶσδε ήν' τῶ G, τοι-
              ασδε τω S
     20 καπιτώλιον P] καπετώλιον GS
  54, 6 anonelyevos PS] unonelyevos G
     12 μέντοι GP τοίνυν S
     21-22 δμωμοσμένων PS] ώμοσμένων G
  55, 3 ξυμβουλή PS | ξυμβολή G
  56, 3 προτεσθαι GS] προσlεσθαι P
      6 ταῦτα GP] ταυτῶ S
      7 έξοικίσας GP] έξοικιάσας S
     12 ξυναφθείσα GP] ξαφθείσα S
165, 17 δημοσίου S] δήμου GP
     19 \mathcal{E}_S \mathcal{G}S \mathcal{F}
     23 où dinalog GP] où dinalog où dè nalog S
     25 \beta \alpha \sigma i \lambda \hat{\epsilon} \hat{v}_S PS \beta \alpha \sigma i \lambda \hat{\epsilon} \hat{i} G
 166, 4 ov S] om. GP
      5 ώστε S] ώς GP
       7 εἰπεῖν ἀπογρήσει PS ὶ ἀπογρήσει εἰπεῖν G
     13 προύργου PS] προύγου G
     14 σκήψεως G[P] έκ σκήψεως S
     16 κειμένων χρημάτων GP χρημάτων κειμένων S
     17 αὐτὸς GP] om. S
     21 \pi \rho \delta_S GP \pi \rho \delta S
 167, 2 καλχηδόνι GS χαλκηδόνι P
      6 μεγάλα τε PS] μεγάλα G
```

```
18 ἀπεῖπον PS] ἀπειπὼν G
20 τῶν PS] om. G
168, 2 δογμάτων GS] πραγμάτων P
6 ἐγένοντο GP] ἐγένετο S
12—13 ἐς βασι⟨λέα ἥλθεν⟩ Alem.] ἐς βασι GP, ἐς S
21 πελάγιος ἡν GS] ἡν πελάγιος P
21 τοῦ βιγιλίου GP] om. S
169, G
4 τὸ G
7 παίτοι G
6 ἄσπερ G
7 ποτερον G
19 αὐτὴν οὐδενὶ νόμω G
19 αὐτὴν οὐδενὶ νόμω G
170, G
1 πάση G
1 πάση G
1 πάση G
```

2 τὸ P τῶ GS

11 $\tau \in PS$] om. G

17 ποιεῖσθαι PS ποιεῖν G

19 en S] om. PG.

His nonaginta locis vicies sexies sine dubio praeferendus est consensus codicum GP, quater decies in medio relinquendum est, utrum consensui codicum GP an codici S palma danda sit, quater decies sequi debui codicem S, vicies quinquies consensum codicum PS, septies consensum codicum GS, ter codicem P, semel codicem P. Inde apparet bonae notae esse codicem P, melioris codicem P, optimae codicem P.

Codicem P non noverat M. Krašeninnikov, qui historiam arcanam edidit Iurievi a. 1899. Hic doctus optimum esse opinatur codicem Vaticanum graec. 16; p. XLIV enim: "Codicis Vat. gr. 16", inquit, "librarium summa in universum excellere diligentia iam supra monuimus. Quorum dictorum tantum abest ut nos nunc poeniteat, ut vel principem huic codici locum inter ceteros omnes attribuere non dubitemus". Krašeninnikovum tamen fugit codicem Vaticanum gr. 16, quem littera g signavi, a duobus librariis exaratum esse, quorum unus scripsit 8, 16—33, 20 ἔργου τούτου—προσουδίζει = g 1, alter 37, 18—186, 27 ταῦτά τε—εἴσονται = g 2. Contextus codicis g 1 saepe

cum codice S ita consentit, ut lectiones codicis G in margine adnotatas aut superscriptas habeat velut his locis: 11, 21 haev G, g 1 in marg., have S, g 1 in contextu. 12, 4 evérgaque G, g 1 in marg., esérgaque S, g 1 in contextu. 12, 12 exame G, g 1 in marg., exhae S, g 1 in contextu. 17, 13 dhawauu G, dhawaw S, dhawaw superscr. dhawauu g 1. 19, 9 ex G, dupl G, dupl supercr. ex G 1 in contextu. 21, 7 thuh G, G 1 in marg., G 21 in contextu. Cum lectiones codicis G in codice G 1 a prima manu adnotatae sint, vix dubites, quin cod. G 1 e codice G aut eius apographo et e cod. G confectus sit. Librarium tamen codicis G 1 codicem G ita exscripsisse, ut, ubicumque hunc mendosum esse pro certo haberet, codicem G sequeretur neque adnotaret menda manifesta exemplaris sui his locis demonstrari potest:

11, 24 οΐαν τε G et g 1, οἶά τε S

12, 4 nai G et g 1, om. S

12, 14 βασιλέα G et g 1, βασιλέως S

13, 4 $\pi\alpha\rho\alpha$ G et g 1, $\epsilon\varsigma$ S

15, 6 δσοι G et g 1, δσα S pr. m.

16, 3 $\delta \hat{\epsilon}$ G et g 1, om. S

16, 17 $\gamma \tilde{\eta}_S$ $\tau \tilde{\eta}_S$ G et g 1, $\tau \tilde{\eta}_S$ S

20, 15—16 ἄνδρα τοῦτον G et g 1, ἀνδρέα S

21, 11 $\delta \dot{\eta}$ G et g 1, $\mu \dot{\eta}$ S.

Quod autem Krašeninnikov in g haud paucis locis "veras scripturas" servari dicit, eas coniectura librarii ortas, non ex alio codice sumptas esse mihi quidem persuasum est. Velut librarius 13, 12 cum exemplaribus suis in contextu scripsit ἀπαγγέλλεσθαι, in margine tamen adnotavit emendationem ἀπήγγελλε. 17, 6 correxit ἀσσυρίας pro ἀσυρίας, 23, 13 ἐνεχώρουν pro ἀνεχώρουν, 24, 2 περιβαλόμενος pro περιβαλλόμενος, 28, 12 πολλὰ pro τὰ πολλὰ (frustra), 30, 10 ποιήσεσθαι pro ποιήσασθαι, 32, 19 μέχρι pro μέχρις, 33, 10 ἀπολεῖν pro ἀπόλλειν, ita tamen, ut ἀπόλλειν in marg. adscriberet. Singula quoque verba ex suo addidit librarius velut 12, 13 δὲ, 24, 13 καὶ, 30, 3

γὰρ, 31, 19 ἦν. 22, 2 correxit ἄπειρος pro ἔμπειρος, lectionem exemplorum suorum in margine adnotavit.

Codex q 2 totus fluxit ex uno codice G; librarius tamen eius nonnulla menda de suo sustulit velut 173. 7 έν έμέση correxit pro έν μέσε, postquam iam antea saepe in exemplari suo recte legit έμεσηνών, 70, 25 βαρβάρων emendavit pro βάρων, in margine tamen hic accurate adnotavit lectionem exemplaris sui, 83, 10 post ταύτην addidit δη, 103, 22 scripsit ἀπαγόρευσις in contextu, in margine tamen ἀπαγαρόρευσις, lectionem exemplaris, 104, 6 coniecit in margine είγε pro έγουσα. 131, 7 ἐπέβαλεν in G ita scriptum est, ut facile legi possit ὁπέβαλεν, quod invenimus in q 2. Quid? quod quae librarius codicis G per compendia scripsit, librarius cod. q 2 solvit neque recte ea quidem semper. Sic librarius cod. G scripsit οὐδα 63, 17, 71, 25-26, 111, 12, 122, 6, 128, 6, 141, 4; librarius codicis g 2 exaravit οὐδαμοῦ 63, 17. 111, 12, οὐδα 71, 25-26. 122, 6. 128, 6, nusquam οὐδαμῆ, quod ex-

hibent ceteri codices. In codice G saepe (46, 4. 82, 6. 93, 9) invenitur $\pi = \pi \alpha \varrho \dot{\alpha}$. Omnibus his locis librarius codicis g 2 falso legit $\pi \varepsilon \varrho \ell$ (= π), quod idem peccavit Krašeninnikov. Hic ad 120, 21 recte adnotat: $\varrho \ell$ of δ ℓ (id est Vat. 1001) pr. (correctum

ita, ut o locational orange orange

Ex eodem codice G manavit cod. A 182 sup., quem iam in primo volumine signavi littera a. Krašeninnikovo p. XXVII exponenti codicem G non exscriptum esse e codice a omnes profecto assentiuntur, nemini tamen persuadebit codicem a esse sui iuris. Quae de hac re p. XXVIII disceptat, neque demonstrari neque refelli possunt, quam-

obrem plura de eis dicere supersedeo; disseram tamen de eis locis, quibus p. XXIX sententiam suam probare conatur; sunt autem hi: 28, 20-21 παφὰ τῆς γυναικὸς τοὺς πόδας S] παφὰ τοὺς γυναικὸς τοὺς πόδας G, παφὰ τοὺς τῆς γυναικὸς πόδας a. (Cum integer contextus asservetur in S, in G per errorem scriptum est τοὺς pro τῆς. Lectio codicis a sine dubio non errore, sed eo consilio orta est, ut contextus corruptus codicis G corrigeretur.)

13, 7 έφεσχελεῖν S a] έφεσχεῖν G

19, 21 γην την $\delta \omega \mu \alpha l \omega \nu$ α g, Dindorf] γην $\delta \omega \nu$ $\delta \omega \mu \alpha l \omega \nu$ GS 30, 3 ε $l \alpha$ Alem.] ε $l \eta$ GSg α

37, 24 " et a g] eln G

Ne uno quidem ex his locis demonstrari potest codicem a non exscriptum esse e codice G, cum omnes facile corrigerentur a librario docto, quem "a coniectandi studio minime alienum fuisse" Krašeninnikov ipse vidit p. XLIII. Unum locum 30, 3 falso attulit Krašeninnikov, cum hic non $\varepsilon i\alpha$, sed $\varepsilon i\eta$ inveniatur in codice a. Correctionem librarii his quoque locis probare possumus:

- 18, 18 περιδεεῖς ἀμφί τε παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τῆ πατριδι γεγενημένοι, εἴ τι καθαρὸν ἦν ἐν τῷ Μήδων στρατῷ, ubi codex a solus praebet εἴ τι, GS ἔτι. Librarius codicis a, cum iam octo libros de bellis, in quibus Procopius saepe dictione εἴ τι καθαρὸν ἦν usus est, perscripsisset, priusquam exararet historiam arcanam, id quod demonstravi in Hy 3, p. 149, facillime potuit corrigere hunc locum.
- 31, 19 τουτίλας GS, τωτίλας a et 32, 12 τουτίλα G, τουτίλα S, τωτίλα a. Consensu codicum GS probatur archetypum his locis exhibuisse τουτίλας et τουτίλα, quas lectiones genuinas esse Krašeninnikov ipse intellexit; hinc apparet codicis a librarium, qui, cum de bellis libros V—VIII scriberet, in exemplari suo (cod. Laurentiano 69, 8) sescenties lectionem τωτίλας invenerat, hic contextum corrigere studuisse, re vera corrupisse.
- 32, 13 Ιωάννη τῶ βιταλιανοῦ ἀδελφιδῶ a corr.] Ιωάννη τῶ βιταλιανῶ ἀδελφιδῶ GS, a pr. m. Lectionem arche-

typi x fuisse $\beta\iota\iota\iota\alpha\iota\iota\alpha\nu\tilde{\omega}$ cognoscimus ex consensu codicum GS; sic igitur librarius quoque codicis a primo scripsit; sed cum nomen Ioannis, Vitaliani nepotis, in libris de bellis plus quam quinquagies legisset et perscripsisset, correxit $\beta\iota\iota\iota\alpha\iota\iota\alpha\nu\sigma\tilde{v}$.

72, 4-5 σκλαβηνῶν S a] ἀσκλαβηνῶν PG. Ex consensu codicum PG elucet y, archetypum codicum PG a, praebuisse ἀσκλαβηνῶν et hic quoque librarium codicis a lectionem exemplaris sui correxisse.

75, 19-20 τῶ λόγω τὰ παρόντα PS] τῶ * τὸν παρόντα G, τῶ καιρὸν τὸν παρόντα a. Cum librarius codicis a scriberet τῶ et adderet καιρὸν, licet concludere eum contextum corruptum codicis G emendare volentem interpolasse.

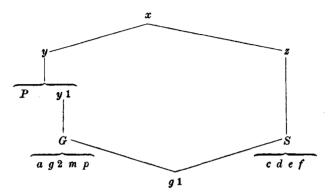
115, 22 ἐπ ξωμαίων τῆς γῆς Alemannus] ἐς ξωμαίων τῆς γῆς PGS, a pr. m. in textu, ἐς ξωμαίων τὴν γῆν a pr. m. corr. Hic inepte mutavit librarius codicis a contextum exemplaris sui.

119, 1-2 οὐ πρότερον ἀπέστη ἕως Sa] οὐ πρότερον ἀπέστη ὡς PG. Lectio codicis y, archetypi codicum PG, fuit ὡς; cum y non solum codicum PG, sed etiam codicis a archetypus fuerit, sequitur librarium codicis a contextum correxisse.

Cum igitur hi loci omnes facillime potuerint acumine corrigi, non est, quod existimemus librarium codicis a praeter codicem PS usum esse ullo altero codice non orto ab archetypo x neque habemus, quod lectionibus codicis a apparatum criticum augeamus.

Quoniam haec dixi de codicibus antiquissimis, nunc primum stemmate codicum illustrabo, quae ratio inter codices intercedat, tunc singulos describam. Litteris maiusculis eos codices signabo quibus usus contextum historiae arcanae constitui, minusculis eos, qui deperditi aut nullius pretii sunt.

Stemma codicum.

x, y, y 1, z sunt codices deperditi.

G = cod. Vaticanus graec. 1001.

P = ood, Parisinus suppl. graec. 1185.

S = cod. Ambrosianus G 14 sup.

a = cod. Ambrosianus A 182 sup., qui solus continet integrum initium historiae arcanae.

c = cod. Ambrosianus C 118 sup.

d = cod. Ambrosianus C 121 sup.

e = cod. Ambrosianus C 171 inf.

f = cod. Ambrosianus P 74 sup.

gi et gi = cod. Vaticanus 16.

m = cod. Florentinus Magliabecchianus graec. XXIII 6. 88.

p = cod. Parisinus Coislinianus 132.

Codices, quos non inspexi, sunt hi:

 $\alpha = \text{cod.}$ Oxoniensis Bodleianus Canonicianus 41.

 $\beta = \text{cod. Parisinus graec. } 3023.$

 $\gamma = \text{cod. Londiniensis}$, olim Sloanensis, 1144, plut. LXXXIII.

 $\delta = \text{cod. Oxoniensis Bodleianus miscell. 187.}$

G = cod. Vaticanus graec. 1001. Hunc codicem descripsi in vol. I p. XXIX s., ubi non satis accurate dixi deesse initium historiae arcanae usque ad 7, 15 $\lambda \acute{o}\gamma o \iota \varsigma$, cum ex apparatu critico videas procemii exstare non-

nulla fragmenta. Contulit hunc codicem praeter me M. Krašeninnikov.

P = cod. Parisinus suppl. gr. 1185. Est chartaceus saec. XIV., foliorum modulus 215×150 mm., columnarum 145-152×92-98 mm. Constat 64 foliis, 9 quaternionibus, quorum ultimus 7 foliorum, primus unius folii est. Quaterniones litteris signati sunt. In secundo folio invenitur littera v, unde sequitur perisse primum quaternionem et septem folia secundi quaternionis. Folia recentiore manu numerata sunt. Ante contextum et post contextum terna folia vacua bibliopegus alligavit. In singulis paginis 26-28 versus numerantur. Continetur hoc codice Procopii historia arcana fol. 1-62°, deest tamen initium usque ad 38, 2 έγώρησεν. Praeterea addita sunt varia velut είδη παλαιῶν νομισμάτων, Περί διαφόρων των ονομάτων του σκώληκος. διαφοραί τῶν τοῦ ὄρους μερῶν κτλ. Procopiana ab una manu, cetera a compluribus manibus exarata sunt. Belle scriptus est codex, jota, quod dicitur mutum, accurate, tamen saepe iuxta litteram vocalem sub linea positum Paucae notae in margine adscripta, nulla ornamenta depicta sunt. Hunc codicem, quem contuli anno 1898, optimae notae esse demonstravi p. VIII.

S = cod. Ambrosianus G 14 sup. (olim T 73 I). bombycinus saec. XIV., foliorum modulus 168×124 mm., columnarum 123—140×90—100 mm. Constat foliis 197, fasciculis 22 octonorum, duobus (fol. 145-154, 187-196) denorum foliorum. Unum folium formae binariae aliquoties complicatum inter fol. 158 et 159 inser-Singula folia infra contextum numeris Arabicis, praeterea in superiore margine paginae litteris graecis a fol. 41 usque ad fol. 73, ubi invenitur numerus ξ_{γ} , insignitae sunt. Numeratio quaternionum comparet usque ad eum, qui signatus est littera i'. Tria folia ante contextum, unum post contextum bibliopegus addidit. In singulis paginis 25-35 versus numerantur. Continentur hoc codice praeter alia: Των Προκοπίου ανεκδότων τινά. Incipiunt: πεισθηναι δόξας 9, 6, desinunt: τάληθες είσονται 186, 27; explent fol. 125-158 . Προκοπίου Περσικά καὶ οὐανδαλικά, άλλά συγκεγυμένα. Incipiunt: Προκόπιος Καισαρεύς τούς . .. desinunt: μηδέν τι μελλήσας απόκτεινοι Ι 4, 1-547, 17. fol. 158 -187. In folio Π' invenitur index et nomen possessoris: J. V. Pinelli: in folio III notata sunt supplementa ad fol. 131, quod quibusdam locis ita perforatum est, ut nonnulla verba desiderentur. Ab una manu totus codex atramento exaratus est: neque litteras rubricatas neque ornamenta depinxit librarius, iota, quod dicitur subscriptum, non constanter postit, multis compendiis usus est. Notae paucae margini adscriptae sunt. Mentio facta est huius codicis in epistula ab J. V. Pinello ad F. Orsinum data, quam in publicum edidit Nolhac Pierre de, La bibliothèque de Fulvio Orsini. Paris 1887, p. 426. Sine dubio Pinellianus codex S is est, quem naufragium fecisse Alemannus in praefatione ad historiam arcanam falso putabat. Nam cum dicat doctus ille vir praeter duos codices ἀνεκδότων Procopii Vaticanos unicum Pinellianum Italiam habuisse, sequitur praeter hunc codicem Pinellum alterum non possedisse. Contulit codicem praeter me M. Krašeninnikov.

a = cod. Ambrosianus A 182 sup. Descripsi in vol. I p. XLVI hunc codicem; cuius ea pars, quae continet historiam arcanam, a me collatus est a. 1893, a Krašenninikovo a. 1898; eam fluxisse e codice G eo tempore quo nondum pars prooemii interciderat, exposui p. X ss. Krašeninnikov p. IX "monet" codicem a "vix diversum esse ab illo, cuius mentionem hisce verbis fecit Alemannus (praef. p. 14)": "saepe inter interpretandum ... expetivimus Ioannis Lascaris [codicem] ... Constantinopoli ad Laurentium Medicem adlatum, quem deinde (ut fama est) Catharina Medices Regina in Gallias asportavit. et Galli hodie in exteris Bibliothecis requirunt". Cur Krašeninnikov opinetur hunc codicem a Ioanne Lascari Constantinopoli ad Laurentium Medicem adlatum esse, nescio, hoc tamen probe scio Ioannem Lascarem codicibus, quos Constantinopoli in Italiam tulit, nomen suum inscripsisse (cf. P. de Nolhac, Inventaire des manuscrits grecs de Iean Lascaris, in: Mélanges d'archéologie et d'histoire. VIe année, 1886 p. 253 ss), quod frustra requiras in codice a, quamquam huius codicis

involucrum veterrimum est; cum praeterea in folio I codicis a adnotatum sit: "codex ex Thessalia", Constantinopolis autem non in Thessaliae urbibus numeretur, mihi quidem persuasum est codicem a diversum esse ab illo, quem Alemannus expetivit.

 $c={
m cod}$. Ambrosianus C 118 sup. Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 372 \times 259 mm., columnarum 211 \times 116 mm., constat 60 foliis litterariis, tribus vacuis ante contextum, uno vacuo post contextum alligatis, 6 fasciculis, quorum secundus undecim, sextus novem, ceteri denorum foliorum sunt; quaterniones numeris Arabicis insigniti sunt; in singulis paginis triginta versus numerantur. Continetur hoc codice historiae arcanae eadem pars quae codice S.

d = cod. Ambrosianus C 121 sup. Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 372×259 mm., columnarum 211×116 mm. Constat 57 foliis litterariis, 5 fasciculis denorum, uno septem foliorum, uno folio vacuo ante contextum alligato. Fasciculi

numeris Arabicis signati sunt.

e = cod. Ambrosianus C 171 inf. Est chartaceus saec. XVI. Folia 1—6 sunt altitudinis 349, latitudinis 239 mm., columnae horum foliorum sunt altitudinis 211 mm., latitudinis 116 mm., folia 7—173 sunt altitudinis 366 mm., latitudinis 260 mm., columnae horum foliorum sunt altitudinis 212 mm., latitudinis 112 mm. Constat foliis 174, quorum vacua 118 et 174, praeterea ante contextum a bibliopego duo folia vacua addita sunt. Neque folia neque quaterniones numerati sunt. Singulae paginae habent 30 versus. Continentur hoc codice: βιβλίον τακτικόν ... ὅπερ ξυνέγραψε κωνσταντίνος βασιλεύς, ὁ τοῦ ξωμανοῦ νίὸς, περὶ ἐτοιμασίας ὅπλων fol. 1—6, deinde Procopii historiae arcanae ter exarata eadem, quae inveniuntur in codice S.

Codices c et d et Procopiana codicis e ab una manu exarata sunt. Utrum omnes ex ipso codice S an ex apographo huius codicis transscripti sint, id non pervestigavimus.

f = cod. Ambrosianus P 74 sup. Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 228×168 mm., columnarum 147×83 mm. Constat foliis 111 litterariis, quaternionibus 13, uno fasciculo 7 foliorum. Praeterea ante contextum tria, post contextum duo folia vacua. In singulis paginis numerantur 29 versus. Hic eodex eadem Procopiana quae codex Ambros. G 14 sup continet. Ab una manu exaratus est. Nulla ornamenta, nullae litterae rubricatae in eo depictae sunt.

g = cod. Vaticanus 16. Est chartaceus miscellaneus saec. XV., foliorum modulus 221×141 mm., columnarum $180 - 189 \times 111$ mm. Constat 404 foliis litterariis, praeterea tria folia in initio exhibent indicem. Folia eius partis, qua continetur historia arcana, erant signata numeris $137 - 179^{\circ}$;

his numeris tamen deletis nunc notata sunt numeris 1—43. In foliis 7, 15, 23, 31, 39 exstant litterae Graecae, quibus numerantur quaterniones. In singulis paginis sunt 30 versus. Continetur hoc codice praeter alia Procopii historia arcana. Desunt tamen initium usque ad 8, 15 $\tilde{\epsilon}\tau\iota$ $\tau o \tilde{\nu}$ et 33, 20—37, 20 $\chi \alpha \mu \alpha l - \tilde{\epsilon} \pi \tau \epsilon \iota \nu \epsilon$. Procopiana exaraverunt duo librarii, quorum alterum transscripsisse fol. 1—6 = 8, 15—33, 20 $\tilde{\epsilon} \varrho \gamma o v - \pi \varrho o \sigma o v \delta i \xi \epsilon \iota = g$ 1 ex codicibus G et S, alterum cetera = S 2 ex codice S demonstravi S. IX s.

m = cod. Florentinus Magliabecchianus gr. XXIII 6. 88. Est chartaceus saec. XVIII. Continentur hoc codice inter Italiana et Latina: Capitis noni ἀνεκδότων sive Historiae arcanae Procopii loci duo e codice ms. Vaticano suppleti et Latine redditi 57, 19—58, 2 τέως μὲν—εἶχεν. 58, 18—60, 22 ἀποδυσαμένη—τὰς μίξεις ποιοῦντες. cf. Vitelli, studi italiani di filologia classica vol. II, a. 1894, p. 554. Hi duo loci deerant in editionibus Nicolai Alemanni et Claudii Maltreti, primum eos typis impressos esse in Menagianis, Paris. 1715. I p. 347 dicit F. Dahn p. 464.

p = cod. Parisinus Coislinianus 132. Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 332×231 mm., columnarum 243×142 mm. Constat 106 foliis, 12 quaternionibus, uno fasciculo (octavo) quattuor, uno (quarto decimo) sex foliorum, vacuae tamen sunt paginae 118—120. 211. 212. Praeterea ante contextum unum, post contextum tria folia vacua addidit bibliopegus. Singulae paginae habent 30 versus. Continentur hoc codice:

Procopii de aedificiis libri VI p. 1—115. Desunt 342, 23 (ed. Bonn.) πάντα usque ad finem. Quae p. 94 desunt: 313, 20—318, 1 (ed. Bonn.) παντάπασι—ἐδείματο καὶ, supplevit librarius p. 113—115.

Fragmentum Ioannis Epiphaniensis p. 115—117. Quae Procopiana esse per errorem dicit Krašeninnikov p. XVIs. Procopii historia arcana quae dicitur fol. 121—210. Desunt:

4, 1—7, 14-15 Όσα— ξμποοσθεν. π181, 1 λόγον usque ad finem.

P. 210 notata sunt haec: λεί ἐνταῦθα ἐν τῷ παλαιῷ φύλλα ὁπτὰ παρά τινος μισαληθοῦς ἐκκεκομμένα, ἀξίου εἰς τεμάχη κατακοπῆναι αὐτοῦ τοῦ ἐναγοῦς ἀνου., p. 213 inveniuntur: οὐκ ἀνῶν βουλαῖς ἀλλὰ τῆ ἐκ | θεοῦ ὑοπῆ πρυτανεύεται τὰ ἀνεῖα | δ δὴ τύχην εἰώθασι καλεῖν ἄνοι (cf. 31, 7). Totum codicem exaravit Chr. Auer, librarius Georgii Armaniaci, qui ab anno 1539 Romae Francogallorum regis legatus erat. Libros sex de aedificiis ex codice Vaticano 1065, anecdota ex codice Vaticano 1001 transscripta esse demonstravi in Hy 3 p. 173s. Hic addo fragmentum Ioannis Epiphaniensis ipsum quoque ex codice Vaticano 1065 fluxisse.

Codices, quos non inspexi, continent historiae arcanae fragmenta neque videntur ullius pretii esse opera Procopii re-

censenti; sunt autem hi:

 $\beta = \text{cod. Parisinus graec. 3023.}$ Est chartaceus XV—XVI saec. Continet inter alia folio 24 eandem Theodorae Augustae epistulam quam cod. α . cf. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grees de la biblioth. nationale, Paris 1888, troisième

partie, p. 94.

γ = cod. Londiniensis (Musei Britannici), olim Sloanensis, plut. 83. De quo scribit Samuel Ayscough, A catalogue of the Mss. preserved in the Brit. Museum... (London 1782, 2 vol.) p. 348: "Procopius, Fragmentum ἐν ἀνεκδότοις ex codice mss. Bibl. Vat., omissum in ed. Lugdunensi 1620". Hinc apparet

codice y eadem contineri quae cod. m.

δ = cod. Oxoniensis Bodleianus miscell. 187. Est chartaceus, in folio, ff. 47, saec. XVII. Procopii Caesareensis Historia Arcana. Incip. a verbis λόγοις ἐρφήθη ἐνταῦθα (= 7, 15), net desinit cum ξυμφόρου ποιεῖται (= 181, 1). Adscripsit in margine codicis nostri scriba λείπει ἐνταῦθα ἐν τῷ παλαιῷ φύλλα ὁπτὰ, παρά τινος μισαληθοῦς ἐνακουμένα, ἀξίου εἰς τεμάχη κατακοπῆναι αὐτοῦ τοῦ ἐναγοῦς ἀνθρώπου, 90 paginis in totum comprehenditur in exemplari, quod praefert nomen Iosephi Castanei. Praemittitur fragmentum de rebus a Persis gestis, ἐπονεῖτο, χρημάτων μὲν ἄπειρον ἀριθμὸν διανέμων. cf. H. O. Coxe libr. cit. p. l, col. 740. ')

Fragmenta Procopii continent etiam lexicon Suidae, lexicon quod dicitur Zonarae, lexicon Vindobonense, lexicon Cantabrigiense; quorum adnotavi in hac editione tantummodo a Suida citata, quod eis, quae ceteri lexicographi attulerunt,

contextus Procopianus non emendatur.

De editionibus.

Procopii Caesariensis ἀνέκδοτα primus edidit, Latine reddidit, notis illustravit Nicolaus Alemannus, Lugduni 1623,

¹⁾ Quae de codicibus $\alpha-\delta$ dixi, hausta sunt e catalogis citatis.

codicibus G et q, quorum alterum ex altero derivatum esse dixit in Praef. p. XIV, et quibusdam fragmentis usus ex codice Pinelliano a Petro Pithaco et Guido Pancirolo. Pinelli familiaribus, excerptis. Hic vir doctus maximo acumine ingenii plurimos locos feliciter emendavit, notas ...censorias et historicas" omnis doctrinae plenas ad contextum conscripsit. Verum in hac editione non modo mutilum erat initium, sed etiam deerant duo loci 57, 19 -58, 2 et 58, 18-60, 22, quae "pars", inquit Alemannus (p. VI), "infamissimam Theodorae educationem, moresque continet, quam ut nos vertere sine rubore, sine stomacho non potuimus, ita neque lecturos alios putamus." Iterum Alemanni editio typis impressa est Coloniae 1669. tertium cum "apimadversionibus" Eichelii, Prof. Helmst., Helmestadi 1654; addita est "Imperatoris Iustiniani de-Alemannum, auctore fensio adversus Thoma I. C. Regis Angliae Advocato, curante Ioanne Eichelio". Plurima Eichelius et Rivius in Procopium et Alemannum disseruerunt, quae eo minoris aestimantur, quod neuter sine ira et studio anecdota legit, quae Procopii Caesariensis esse "nullo certo argumento ostendi" posse Eichelius opinatur. Is cum solum id studeret, ut Iustinianum defenderet, de contextu emendando non cogitavit. Claudius Maltretus, qui Ancedota anno 1663 inter cetera Procopii Caesariensis opera edidit, codicibus relegendis operam navavit, tamen non solum exemplar. Lugdunense, in auod Petrus Possinus varias lectiones ex codice Segueriano transtulerat, sed etiam e codice Ambrosiano A 182 sup. excernta ab eodem illo viro docto acceperat, unde ea. quae in exordio deerant, supplevit et praeterea multos locos coniectura emendavit. Maltreti editio iterum typis descripta est Venetiis a. 1729. Saeculo fere interiecto Procopii Caesariensis anecdota sive historiam arcanam graece recognovit, emendavit etc. Io. Conr. Orellius. Lipsiae 1827 (opus "postumum"), insertis illis de vita Theodorae famosis locis. Sed nullum codicem hic editor legit, vix unum locum feliciter emendavit, ea, quae a

prioribus de historia arcana scripta erant, neque in notis criticis et grammaticis neque in historicis auxit. Deinde annis 1833-1838 omnia opera Procopii G. Dindorfium edidisse dixi in vol. I p. LV. Is in tertio volumine, cum Alemanni et Maltreti dissertationes repetivisset, sic se excusat: "Cum librarii rationes diutius differri huius voluminis editionem non paterentur, omissis codicum Vaticanorum aliorumque collationibus, nondum absolutis opera nostra angustioribus quam solemus finibus est Inde satis elucet Dindorfium historiam circumscripta". arcanam paulum correxisse, Reiskii tamen in hunc libellum emendationes de margine exemplaris Alemanniani, quod post mortem Reiskii in bibliothecam regiam Havniensem illatum est. ab O. D. Blochio describendas curavit et in usum suum convertit. Plus operae quam Dindorfius historiae arcanae navavit F. A. Isambert, qui eam divulgavit Lutetiae Parisiorum a. 1856. Continentur enim hac editione: Notices sur les écrits et sur l'autorité de Procope. Sommaires des chapitres. Table chronologique. Addenda. Contextus graecus historiae arcanae et versio Francogallica. Notes philologiques. Notes historiques sommaires. Remarques sur le texte par N. Piccolos. Notes de l'auteur. Note I'e sur une correction de Procope par Martin. Note II. Rome et ses environs. Note III. Carte de la Basse Egypte. Isambert, cum rarissime contextum Dindorfianum mutaret, stilum historiae arcanae eundem esse quem librorum de bellis, rectissime vidit, multas notas historicas addidit, saepe tamen, quid valeant verba Procopii, non intellexit, quo factum est, ut eius versio Francogallica erroribus scateat, id quod F. Dahn p. 494 demon-Cum omnium editorum, quorum mentionem feci. nullus fere alios codices inspexisset atque N. Alemannus, omnes codices adhibere studuit M. Krašeninnikov. qui anecdota quae dicuntur, edidit Iurievi 1899. Hic vir doctus plurimos locos ex fide codicis S, multos coniectura correxit. Sed cum codicem P non novisset neque codices q et a e codice G fluxisse neque semper quid significent verba Procopii intellexisset, saepe lectiones mendosas in contextum recepit, velut his locis:

- 49, 21 έγκελευσαμένη scripsi, quod antea etiam dictum est περιβεβλημένη] έγκελευσαμένην Kraš. cum codd.
- 49, 21 ἀλλὰ haec ed. cum codd.] Kraš. cum Maltreto scripsit ἄλλα, om. Dind., sed cum ἀλλὰ saepe adiungatur imperativo, illam feminam oratione recta: ἀλλὰ θάφσει, oratione obliqua ἀλλὰ θαφσεῖν dixisse apparet.
- 66, 4 κουφαίου haec ed. cum codd.] κοουφαίου Kraš. cum edd., cf. Hy 4, p. 16.
- 69, 17 ἐνεβίβαζε PS, haec ed.] ἀνεβίβαζε G, Kraš., cf. III 130, 11.
- 79, 9 σχεδόν τι είπεῖν scripsi] είπεῖν σχεδόν τι codd., $\langle \dot{\omega}_S \rangle$ είπεῖν σχεδόν τι conic. Kraš., cf. I 49, 8.
- 83, 12 ἀσπαζομένην scripsi cum G in marg.] ἀσπασομένην G in contextu, PS, Kraš. Cum Theodora ex Aegypto et Africa rediret, salutavit eam Macedonia. cf. III 61, 12.
- 86, 16 λόγφ scripsi cum codd.] (οὐδενί) λόγφ Kraš. cum Reiskio. λόγφ idem significat quod "specie".
- 99, 12 'Hętio scripsi cum codd.] 'Hęctio Kraš. cum Alemanno, sed cf. Georg. Cod. de aed. CP. 117, 7. Müller, FHG IV 385.
- 102, 14 τινα τῶν προσπεκρουκότων scripsi] τι τὸν προσκεκρουκότα Kraš. cum codd., cf. III 96, 22.
 - 103, 11 $\mu \hat{\epsilon} \nu \tau \tilde{\eta}_S GS$, haec ed.] $\mu \hat{\epsilon} \nu \tau o \iota G$, Kraš.
- 109, 17 Λέοντα scripsi, quod hic referendarius idem est qui p. 179, 2 Leon dicitur.
- 122, 20 πρότερον οὐκ ὀλίγων PS, haec ed.] οὐκ ὀλίγων πρότερον G, οὐκ ὀλίγω πρότερον Kraš. cum Alem.
- 125, 11 πραίτωρα δή (μων)] sic scribendum esse exposui in app. crit., πραίτωρα δή codd., πραίτωρα [δή] Kraš., qui auctores Procopii aequales non adhibuit.
- 127, 17 χοόνον codd., haec ed.] cur Kraš. scribendum coniciat (τὸν) χρόνον, equidem non intellego; τοῦτον τὸν γέλωτα coniungenda sunt.

- 129, 19 $\langle \tilde{\alpha}\tau\epsilon \rangle$ addendum esse iam demonstravi in Hy 2, p. 41, Kraš. supplevit $\dot{\omega}_{\mathcal{S}}$, cf. tamen III 147, 16.
- 131, 19 \ddot{o} $\tau \iota$ $\dot{o}\dot{\gamma}$ codd., haec ed.] $\ddot{a}\tau \epsilon$ $\dot{o}\dot{\gamma}$ Kraš. cum Piccolos. cf. tamen III 37, 14.
- 136, 25—137, 1 πλείστων—ἀπεμπολείν codd., haec ed. = plurimi vendere] πλείσταις—ἀπεμπολείν Kraš. cum Alem.
- 137, 15 οἴκφ δημοσίφ (= horreo publico) codd., haec ed.] οἴκοι τῷ δημοσίφ Κraš., sed cf. II 280, 4.
- 144, 5 οὔπω codd., haec ed.] οὕτω Kraš. cum Alemanno. οὔπω διεφθαρμένοις = eis, qui nondum perierant.
- 151, 24 ἀρχὴν (= initio) codd., haec ed.] ἀρχῶν Kraš. (per errorem?) cum Isamberto.
- 158, 5 αὐτοὺς ἀφείλετο εὐθὺς P, haoc ed.] ἀφείλετο αὐτοὺς G, Kraš.
- 166, 14 σκήψεώς GP, haec ed.] ἐκ σκήψεως S, ⟨ἐπι⟩ σκήψεώς Kraš. cum Reiskio, cf. tamen I 198, 20. III 179, 5—6.
- 167, 2 αὐτὸν codd., haec ed.] αὐτῷ Kraš., frustra. ef. I 317, 18. I 334, 14. I 352, 16.
- 170, 2 τὸ τοιοῦτον P, haec ed.] τῶ τοιοῦτον GS, Kraš., sed cf. II 268, 13. III 133, 24. de aed. lib. I, cap. I 16. 173, 18 δμῶς P, haec ed.] ἀμῶς G, Kraš.
 - 179, 10—11 $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \dot{\epsilon} \omega_S PS$, haec ed.] $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \dot{\iota} \delta \sigma_S G$, Kraš.

Hos locos attulisse satis habeo; de aliis, imprimis de coniecturis meis alias dicam. Notas historicas Krašeninnikov editioni suae non addidit. Res cum ita sint, nova editio non videtur supervacanea. Iam annis 1893/4 et 1898 Romae, Mediolani, Lutetiae Parisiorum codices optimos contuli, eisque usus contextum constitui, deinde huius quoque libelli singula capita in paragraphos divisi, testimonia antiquorum auctorum et fragmenta a Suida citata accurate adnotavi. Cum tamen contextus historiae arcanae multo magis mendis et lacunis depravatus sit quam ceterorum Procopii operum, permultos locos coniectura sanare conatus sum, quod satis apparet ex apparatu critico.

De auctoritate historiae, quae dicitur arcana.

Hic liber, quem Procopii esse in nullo codice prima manu adnotatum est nisi in P, ubi folio 62 invenitur subscriptio τέλος ίστορίας προκοπίου τὰ κατὰ βελισάριον / καὶ ioυστινιανον / διαλαμ- / βανού- / σης. a viris doctis recentioribus dici solet historia arcana, quamquam hac inscriptione non magis dignus est quam historia ecclesiastica Ioannis Ephesini non ita multo post Procopii aetatem conscripta, in qua haud minora convicia fiunt Iustino quam Iustiniano a Procopio. Rectius eum dicas "Supplementum librorum de bellis", quippe quo narrentur eae res, quas antea silentio se praeterisse aut quarum causas afferre se ausum non esse ipse dicit Procopius 4, 10. Nonnullas res rhetorem Caesariensem ira incensum amplificasse et auxisse quamquam vix quisquam neget, tamen plurimas ad veritatem ab eo narratas esse probatur testimoniis aequalium velut Euagrii, qui tradit IV 32 Υπην δε και Ετερον τῷ Ιουστινιανῷ πᾶσαν θηριώδη γνώμην έκβαίνον, είτε δε φύσεως άμαρτία, είτε δειλίας τε καὶ φόβων έκγονον, οὐκ έγω λέγειν, ἐκ τῆς δημώδους στάσεως τοῦ Νίκα την άρχην έλκον. 'Εδόκει γαρ θατέρω των μερών, τω πυανέω φημί, ατεγνώς προσκεκλίσθαι ές τοσούτον ώστε καὶ μιαιφονίας αὐτοὺς εν μέση ἡμέρα καὶ εν μέση τῆ πόλει έργάζεσθαι τῶν ἀπ' ἐναντίας, καὶ μὴ μόνον ποινὰς μὴ δεδιέναι άλλα και γεοών άξιοῦσθαι, ώς πολλούς ανδροφόνους έντεῦθεν γενέσθαι. Έξην δε αὐτοῖς καὶ τοῖς οἴκοις ἐπιέναι καὶ τὰ ἐναποκείμενα κειμήλια ληίζεσθαι καὶ τοῖς ἀνθοώποις τὰς σφών πιπράσκειν σωτηρίας. Καὶ ήν τις των άργόντων είογειν επειράθη, περί την σωτηρίαν αὐτην εκινδύνευεν. "Όθεν αμέλει είς τις την εώαν επιτροπεύων αργήν, επεί ένίους των νεωτεριζόντων νεύροις έσωφρόνισεν, ανά τὸ μεσαίτατον της πόλεως νεύφοις ημίσθη τε καὶ πεφιηνέχθη. Καλλίνικος δε των Κιλίκων ηγούμενος, δύο ανδροφόνω Κίλιπε, Παύτον καὶ Φαυστίνου, ἐπελθόντε οί καὶ διαγρήσασθαι βουλομένω, έπεὶ ταῖς ἐπ νόμων ποιναῖς ἐπτέθεικεν, άνεσκολοπίσθη, ποινήν ύπεο δοθής συνέσεως καὶ τῶν νόμων ταύτην καταβαλών. Έντεῦθεν οἱ θατέρου μέρους τὰ οἰκεῖα φεύγοντες καὶ πρὸς οὐδένων ἀνθρώπων δεξιούμενοι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄγη πάντοθεν ἐλαυνόμενοι, τοῖς ὁδοιποροῦσιν ἐφήδρευον λωποδυσίας τε καὶ μιαιφονίας ἐργαζόμενοι, ὡς πάντα πλήρη θανάτων ἀώρων λεηλασίας τε καὶ τῶν λοιπῶν ἀτοπημάτων εἶναι. "Εστιν δὲ οὖ πρὸς τὰ ἐναντία μεταχωρήσας καὶ αὐτοὺς διεχρήσατο, τοῖς νόμοις ἐκδοὺς οὺς ἀφῆκεν ἀνὰ τὰ ἄστη ἀνοσιουργεῖν βαρβάροις ἴσα. Καὶ τὰ μὲν περὶ τούτων λεπτομερῶς λέγειν κρεῖττον καὶ λόγου καὶ χρόνου ἀπόχρη δὲ ταῦτα τεκμηριῶσαι καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

Haec et ea, quae IV 30 de avaritia Iustiniani dicit Euagrius, utrum e Procopio hauserit necne, in medio relinquo; hoc certum est Euagrium, qui ageret tricesimum fere annum, cum moreretur Iustinianus, et ipsum ab aequalibus maioribus natu potuisse cognoscere, quomodo hic imperator rem publicam administravisset. Aetherium quoque, Iustiniani curatorem, rem familiarem civium et vivorum et mortuorum arripuisse narrat idem Euagr. V 3 Αἰθέριος δὲ διὰ πάσης ἰὰν συποφαντίας, καὶ τάς τε τῶν ζώντων τῶν τε τελευτώντων τὰς οὐσίας ληϊζόμενος ὀνόματι τῆς βασιλικῆς οἰπίας, ἦς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ προὐστήπει . . .

Non minus quam Euagrius facinorum Iustiniani magistratuum testis est Agathias 252, 2—255, 1. 284, 13— 285, 20. 305, 13—306, 9. In Ioannis Lydi vero libris inveniuntur haec:

(250, 13) δ πονηφός Καππαδόκης δυνάμεως ἐπιλαβόμενος δημοσίας ἀπειργάσατο συμφοράς, πρῶτον μὲν δεσμὰ καὶ πέδας καὶ ποδοκάκας καὶ σίδηρα προθείς ἔνδον τῆς πραιτωρίας αὐλῆς ἰδιωτικὴν ἐν σκότω φυλακὴν ἀφορίσας ταῖς πριναῖς τῶν ὑπ' αὐτῷ τελούντων, Φάκαρις ιωσπερ ἄνανδρος καὶ μόνοις τοῖς δούλοις ἴσχυρότατος, ἐκεῖ τε ἐνείργων τοὺς πιεζομένους, οὐδένα τύχης οίασοῦν ἐξαιρούμενος τῶν αἰκισμῶν, ἀναρτῶν τε ἀπλῶς ἀζητήτως τοὺς μόνον ἔχειν χρυσίον διαβαλλομένους καὶ ἢ γυμνοὺς ἢ νεκροὺς ἀπολύων. καὶ τούτων μάρτυς μὲν ὁ δῆμος, ἐγὰ δὲ οίδα θεωρὸς γενόμενος καὶ παρὰν τοῖς πραττομένοις. καὶ ὅπως ἐρῶ. ᾿Αντίοχός τις, ἤδη γέρων τὴν ἡλικίαν, ἐμηνύθη αὐτῷ

χουσίου δεσπότης είναι τινος συσχών οὖν αὐτὸν καλώδιοις στιβαροῖς ἀνέδησεν ἐκ χειροῖν, εως εξαρμος γενόμενος ὁ γέρων νεκρὸς τῶν δεσμῶν ἠλευθερώθη. ταύτης ἐγὼ τῆς μιαιφονίας γέγονα θεωρός ἠπιστάμην γὰρ τὸν ᾿Αντίοχον.

Πράξις μέν οὖν αὖτη τῷ Καππαδόκη πασῶν μετριωτάτη. καὶ εἴτε γοῦν μόνος ταῖς ἀδικίαις ἐνεγρύπνει. Βριάρεως δὲ καθάπερ ὁ τοῦ μύθου μυρίας χεῖρας ἔχειν τοῖς ποιηταῖς λέγεται, οῦτως . . . ἐκεῖνος ἀλάστωρ ἀπείρους ὑπουργοὺς τῶν κακῶν ἔχων οὐκ ἐπὶ τῆς βασιλέως μόνον εἰργάζετο, ἀλλ' ἐπὶ πάντα τόπον τε καὶ χώραν ἀπέστελλε τοὺς ὑμοίους αὐτῷ, δίκην ἐξειπότηρος τὸν ἀπανταχοῦ λανθάνοντα τέως ὀβολὸν ἀνιμώμενος. ἐκ δὲ τῶν πολλῶν ἑνὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν λοιπῶν βδελυρίας ἀναμνησθήσομαι

255, 19 καὶ είθε μόνος αὐτὸς καὶ μόνην ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν ἔτυχε διατρώγων, καὶ μὴ καθ ἐκάστην πόλιν τε καὶ χώραν οἶος αὐτὸς ἄλλοι καὶ χείρους αὐτοῦ, τὸν ὁποία δ' ᾶν κατορωρυγμένον ὀβολὸν ἀνασπῶντες παρῆλθον, στρατὸν ἀλαστόρων καὶ στίφη Καππαδοκῶν ἐπισυρόμενοι. Permulta alia narrat Ioannes Lydus de Ioanne Cappadoce; hic Cappadox fuit praefectus praetorio et cum anno 532 a Iustiniano populo Byzantino gratum faciente a munere submotus esset, paulo post in pristinam dignitatem restitutus est eamque gessit usque ad a. 541. Si summus magistratus Iustiniani talis fuit, qualem eum fuisse Ioannes Lydus dicit, vix credas vanas esse Procopii querelas.

Porro apud Procopium 23, 19 legimus Photium, Belisarii privignum, Theodorae iram fugientem Hierosolymis monachi habitum sumpsisse. Photium non incensum studio vitae monachicae tonsum esse tradit Ioannes Ephes. p. 31 e Syriaca in linguam Germanicam versus sic: Dieser Photius (der aus Palästina nach der Hauptstadt gekommen war) war der Sohn des Weibes des Belisarius, namens Antonina. Da derselbe im Heere sich befand und mit Belisar zu Kriegen ausgezogen war, so ging er zuletzt aus irgend einem Grunde hinweg, schor sich das Haar und zog das Mönchsgewand an. Zur Lebensweise eines M. aber war er nicht zu

bringen, sondern trug das Mönchsgewand nur dem Namen nach. Nach kurzer Zeit aber, da er seine Wildheit durch die Religion nicht zu bezähmen vermochte, eilte er hin zum Kaiser. Dieser also war, obwohl mit der Mönchsstola dem Äußern nach bekleidet, wegen der empörten Samaritaner in die Provinzen von Syrien geschickt worden. Da er nun den Menschen gefallen, Gott seinen Schöpfer aber beleidigen wollte und auch schmutzigen Gewinn unter (verschiedenen) Vorwänden erstrebte, so verlegte er sich auf Plünderung, Beraubung und Erpressung, auf Zerstörung und das Verderben der Leute, wie von barbarischen Gefangenen aller Provinzen des Orients, der größeren wie der kleineren, so daß selbst die Bischöfe und Kleriker aller Städte vor ihm flohen. Aber auch alle, wer es nun immer war, sei's in der Stadt oder sei's auf dem Lande. von denen er erfuhr, daß sie Brot auf einen Tag besaßen. ergriff er, plünderte sie aus, kerkerte sie ein, hing sie auf und folterte sie. Er verlangte von ihnen die Summe von einem Pfunde Gold für seinen Teil, mochte es (der Betreffende) nun besitzen oder nicht; ja wenn er sogar sich selbst, seine Kinder, sein Haus und seinen Besitz hätte verkaufen müssen, so wäre es unmöglich gewesen, das Wort seines Mundes zu ändern. Er nahm nämlich seinen Teil und sagte: Gib viele Pfunde; der Kaiser bedarf des Geldes zu seinen Kriegen. Auf solche Weise sammelte er die Talente an und schickte sie fort, damit er die Befugnis erhielte, zu tun, was er nur immer wolle . . .

Da multa pondera auri, clamitabat Photius, qui Iustiniani et Iustini aetate vixit, imperatori opus est pecunia ad bella gerenda, idem postulabant omnes magistratus Iustiniani a civibus Romanis, quod ipsum maxime queritur Procopius in historia arcana. Nimirum cum Iustinianus multo plura bella gereret quam alii imperatores, sua sponte apparet ei maiore pecunia opus fuisse. Ut bellum inferre posset Vandalis, redemit pacem a Persis undecim milibus ponderum. cf. Proc. I 115, 3.

Sunt homines docti, qui iniuria Procopium vituperent, auod dicat Theodoram Anastasium nepotem suum despondere voluisse filiae Belisarii, cum Theodorae progenies non Quamquam enim nepotum Theodorae in litteris Graecis aut Latinis mentio non fit, tamen nomina eorum invenis in libris auctorum Svriacorum velut in Ioannis Ephes, hist, eccles, in Germanicam linguam translata p. 55 Der löbliche Johannes, der aus dem Geschlechte des Kaisers Anastasius stammte und auch ein Tochtersohn der Kaiserin Theodora, p. 196 Athanasius, Tochtersohn der Kaiserin Theodora: Adnotat autem Schönfelder in versione Germanica Ioannis Ephesini p. 269 Athanasius tritt bereits bei Bar-Hebraeus als Mittelglied zwischen Ascosnaghes und Philoponus auf: Er erzählt: Damals hatte die K. Theodora einen Tochtersohn, namens Athanasius . . . cf. Mich. Svr. p. 197 Athanase, petit-fils de l'impératrice Théodora . . . Quid? quod Theodoram rem publicam cum Iustiniano rexisse Iustinianus ipse dicit in Nov. VIII cap. I Ταῦτα απαντα καθ' ξαυτούς βουλευσάμενοι κάνταῦθα ποινωνόν τοῦ βουλεύματος παραλαβόντες τὴν ἐκ θεοῦ δεδομένην ήμιν εὐσεβεστάτην σύνοικον, cuius imperia magistratus timore coactos magis secutos esse quam Iustiniani intellegimus ex eis, quae narrat Ioannes Eph. p. 141. Dieses Volk nun lag dem frommen Julianus am Herzen, und er ging hin und unterrichtete die selige Kaiserin Theodora davon, damit sie sich die Bekehrung dieses Volkes angelegen sein lasse. Die Kaiserin aber. weil sie von Gottes-Eifer glühte, nahm es mit Freuden an und versprach alles zu tun, damit das Volk vom Irrtum des Götzendienstes bekehrt werde. Vor Freude darüber teilte sie es dem siegreichen Kaiser Justinianus mit und versprach und beeiferte sich den gottseligen Julianus dahin zu schicken. Als aber der Kaiser vernahm, uaß sie einen von den Gegnern der Synode dahin senden wolle, freute er sich nicht, da er seinen Bischöfen nach der Thebais zu schreiben gedachte, damit sie hingingen, sie unterrichteten und dort den Namen der Synode pflanzten.

Nun beeiferte auch er sich und suchte [ihr] zuvorzukommen und schickte eilig Gesandte mit Geld und Taufkleidern sowie mit Geschenken für den König des Volkes und mit Schreiben an den Dux der Thebais, daß er für seinen Gesandten Sorge tragen und ihn zu jenem Volke geleiten solle. Als dies auch die Kaiserin erfuhr, faßte sie in ihrer Schlauheit eilig Briefe an den Dux der Thebais ab, und entsandte einen Magister damit: Weil ich und der Kaiser einen Gesandten zum Volke der Nabadäer zu schicken gedenken, siehe! so sende auch ich einen frommen Mann, namens Julianus, und will, daß dieser, der Meinige, vor dem des Kaisers zu jenem Volke komme. Wisse aber, daß, wenn du jenen vor dem Meinigen hingehen läßt, und ihn nicht unter Vorwänden aufhältst, du nicht mehr leben sollst, sondern ich schicke hin und lasse dich enthaupten

Dux Thebaidis, cum non dubitaret, quin Theodora id, quod minata erat, perpetratura esset, fecit, quod illa imperaverat.

Quomodo vero consuluerit Theodora in eos, qui ei non obsequebantur, intellegi potest e vita Silverii, quae typis impressa est in Gestorum pontificum Romanorum vol. I, Libri pontif. partis prioris p. 146 (ed. Mommsen). "Dolens autem Augusta pro Anthemo patriarcha, quod depositus fuisset a sanctissimo Agapito papa, quod hereticum eum repperisset et in locum eius constituisset Menam servum dei, tunc Augustus consilium usus cum Vigilium diaconum misit epistulas suas Romae Silverio papae rogans et obsecrans: Ne pigriteris ad nos venire aut certe revoca Anthemum in locum suum: Qui dum legisset beatus Silverius litteras, ingemuit et dixit: Modo scio, quia hanc causam finem vitae meae adduxit. Sed beatissimus Silverius, fiduciam habens in deo et beato Petro apostulo, rescripsit Augustae: Domina Augusta, ego rem istam facturus numquam ero, ut revocem hominem hereticum in sua nequitia damnatum.

Tunc indignata Augusta misit iussiones ad Vilisarium

patricium per Vigilium diaconem ita continentes: Vide aliquas occasiones in Silverium papam et depone illum ab episconatum aut certe festinus transmitte eum ad nos. Ecce ibi habes Vigilium archidiaconum et apocrisiarium nostrum karissimum, qui nobis pollicitus est revocare Anthemum patriarcham. Et tunc suscepit iussionem Vilisarius patricius, dixit: Quidem ego iussionem facio; sed ille. qui interest in nece Silverii papae, ipse reddat rationem factis suis domino nostro Jesu Christo. Et urgente iussione exierunt quidam falsi testes, qui et dixerunt, quia nos vicibus invenimus Silverium papam scripta mittentem Veni ad portam, qui appellatur ad regem Gothorum. Asinariam iuxta Lateranis, et civitatem tibi trado et Vilisarium patricium. Quod audiens Vilisarius patricius non credebat; sciebat enim, quod per invidiam haec de eo Sed dum multi iis eadem accusationem persisterent, pertimuit.

Tunc fecit beatum Silverium papam venire ad se in palatium Pincis et ad primum et secundum velum retenuit omnem clerum. Quo ingresso Silverius cum Vigilio soli in mosileo, Antonina patricia iacebat in lecto et Vilisarius patricius sedebat ad pedes eius. dum eum vidisset Antonina patricia, dixit ad eum: Dic. domne Silveri papa, quid fecimus tibi et Romanis, ut tu vellis nos in manus Gothorum tradere? Adhuc ea loquente ingressus Ioannis, subdiaconus regionarius primae regionis, tulit pallum de collo eius et duxit in cubiculum: expolians eum induit eum vestem monachicam et abscon-Tunc Xystus . . . egressus foras nuntiavit ad clerum, dicens quia domnus papa depositus est et factus est monachus Quem suscepit Vigilius . . in sua quasi fide et misit eum in exilio in Pontias et sustentavit eum pane tribulationis et aqua angustiae. Qui deficiens mortuus est et confessor factus est".

De Silverio Procopius in historia arcana nihil dicit nisi ea, quae p. 7 et 10 leguntur. Georgius Codinus quoque, qui de aed. CP. 90, 12 haec narrat: οὖτινος (Βάσσον) εἰς ἔχθοαν ἐλθοῦσα Θεοδώρα ἡ γυνὴ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἔσφιγξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ χόρδας καὶ ἔπνιξεν αὐτοῦ, confirmat fidem Procopii in hist. arcana 104, 17 similia querentis. Theodoram humili loco ortam esse intellegitur ex eis, quae l. c. eiusdem Georgii Codini p. 104, 9 inveniuntur Τὸν ἄγιον Παντελεήμονα Θεοδώρα ἡ γυνὴ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ ἀνήγειρε, διότι ὅτε ἡλθεν ἀπὸ Παφλαγονίας, ἐκεῖσε ἐν τῷ ἐμβόλῳ κατώκει πένης οὖσα καὶ ἔρια νήθουσα, ἐξ ὧν εἶχε καὶ διατροφήν.

Quae Zonaras XIV 6, 1—9 scribit, non affero, quod ex Procopii historia arcana fluxisse videntur.

Quamquam auctores, quos citavi, locupletissimi, ut opinor, testes sunt plurima vera esse, quae narrantur in historia arcana, neque dubium est, quin hic libellus sit praecipuus fons habendus eis, qui quomodo Iustinianus et Theodora rem publicam administraverint, explicare volunt. tamen magnopere reprehendendum Procopium iam recte exposuit F. Dahn p. 387 s., quod res ita narraret, ut eas ante Iustinianum optimas fuisse suspiceris, cum ipse probe sciret multa se crimini dare Iustiniano, quae eadem iam prioribus imperatoribus exprobrata erant. Quae quidem Iustinianum peccasse queritur, eadem Anastasio crimini dat Joannes Antiochenus fr. 215 "Ότι δ βασιλεύς 'Αναστάσιος έπὶ τὸ γεῖρον τραπεὶς πᾶσαν όμοῦ τὴν τῆς πολιτείας άριστοκρατείαν μετέστησε (Proc. hist. arc. 41, 22 απαντα δέ νεοχμοῦν ἐς ἀεὶ ήθελε, καὶ τὸ ξύμπαν είπεῖν, μέγιστος δὴ οδτος (τιν) διαφθορεύς των εδ καθεστώτων.) τὰς μὲν ἀργας απάσας απεμπολών και τοῖς αδικούσι συγχωρών (hist. arc. 135, 5 αλλά και ώνίους τας αρχάς έτι μαλλον ή πρότερον προύθηκεν, άτιμοτέρας τε αύτας καταστησάμενος άπεδίδοτο τοῖς ταύτην δη οὐκ ἀποκνοῦσι την ἀνοσίαν ἐμπορίαν έργάζεσθαι . . .) καὶ πρός τε χρημάτων ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τραπείς (hist. arc. 41, 17 ες τε γαρ ανθρώπων αδικον φόνον και γρημάτων άρπαγην αλλοτρίων ράστα έγώρει) ώστε πευάς έντεῦθεν γενέσθαι καταλόγων τὰς έπαργίας (hist. arc. 146, 18 καὶ ἀπ' αὐτοῦ περιειστήκει τῆ μὲν πολιτεία τὸν τῶν στρατευομένων ἀριθμὸν ἐνδεέστερον ἀεὶ εἶναι) καὶ πρὸς

τὸ ἄηθες καὶ ξένον καταπεπληχθαι τοὺς ἄνδρας. Οὐδὲ γὰρ ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἡμύνετο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνούμενος διετέλει (hist. arc. 71, 8. 72, 10). Πρὸς δὲ γε τούτοις καὶ τὰς τῶν τελευτώντων οὐσίας ἐπολυπραγμόνει, κοινὴν ἄπασι δωρούμενος τὴν πενίαν (hist. arc. 77, 24. 78, 4 τινῶν δὲ οὐ διαθήκας, ἀλλ' ἐπιστολὰς διεσκευασμένοι τὴν οὐσίαν ἔσχον.) Ὠν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετ' ὀλίγον διεδίδου τῷ τῆς εὐσεβείας τρόπω (hist. arc. 178, 19 τοῦτο θέμενος ἐν τοῖς γράμμασι, δι' ὧν τὰ χρήματα ἐληΐσατο ταῦτα, ὡς τὸν στατῆρα προεῖται τῆς εὐσεβείας ἕνεκα τοῦτον' ἔθος γάρ μοι ἔφη τά τε ὅσια καὶ εὐσεβῆ πράττειν.) καὶ ὧν ἐγύμνου πόλεων τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνενέου (cf. Proc. de aedif.) κτλ.

Quod Procopius hist. arc. 118 s. exprobrat Iustiniano aquarum eluviones et terrae motus et pestem, non nimis est vituperandus, cum in hac re speciem aetatis suae praebeat. In Iustiniani quidem Nov. 77, cap. I dicitur: διὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα πλημμελήματα καὶ λιμοὶ καὶ σεισμοὶ καὶ λοιμοὶ γίνονται . . .

Quoniam de auctoritate historiae arcanae satis dixisse mihi videor, iam gratissimo animo commemoro me in hoc quoque Procopii libro edendo a nonnullis viris doctissimis adiutum esse; quorum Domenicus Baßi undeviginti locos codicis S, Hieronymus Vitelli decem fere locos codicis G summa cum benignitate examinavit, A. Wahler, amicus et collega meus carissimus, plagulas mecum diligentissime correxit, Georgius de Laubmann, praefectus bibliothecae Monacensis, omnes libros, quibus mihi opus erat, Aulam Regnitzianam (Hof), in quo oppido Bavariae munere professoris gymnasii fungebar, insigni cum humanitate et liberalitate mittendos curavit. Quibus viris optimis hic gratias ago quam maximas.

Siglorum indiculus.

- G = cod. Vaticanus graec. 1001, cf. vol. I p. XXIX et III p. XIIIs.
- P = cod. Parisinus suppl. graec. 1185, cf. p. XIV
- S = cod. Ambrosianus G 14 sup. cf. p. XIV s.
- a = cod. Ambrosianus A 182 sup., qui solus continet integrum initium historiae arcanae. cf. p. XV
- g = cod. Vaticanus 16. cf. p. XVIs. Hoc codice usus sum a p. 181, 1 ποιείται usque ad finem.
- \(\rightarrow\) uncis quae inclusa sunt, praeter codicum fidem addenda esse iudicantur.
- [] cancellis quae inclusa sunt, videntur delenda esse.
- * stellula significatur lacuna unius verbi, duabus aut tribus nonnullorum verborum.

ARGUMENTUM. EX EDITIONE MALTRETI.

Antoninae genus et educatio. Belisario nupta dedit se adulteriis. Caede Silverii papae Theodoram Aug. sibi conciliat. Eius flagitia cum Theodosio adulescente. Deprehenditur a Belisario: in delatores saevit: Photium filium suum insidiis petit. Theodosius fit Ephesi monachus. (Cap. 1.) Belisarius adversus Chosroem mittitur. Photium privignum suum hortatur ad necem Theodosii, ad Antoninam reversi. Res orientis, et in his culpa Belisarii. Ex epistula Theodorae Aug. ansam Chosroes carpendi Romanos arripit. (2.) Antoninam Belisarius in custodism dat. Theodosius Antoninae amasius in templum confugit. Belisarius Byzantium revocatur. Photius Theodosium in vincla conicit. Theodors in amicos Belisarii saevit: Theodosium senatorem ad praesepium damnat: Antoninae Theodosium amasium reddit: Photium habet in carcere: asylum violat. Elabitur Photius monitu Zachariae prophetae in somnis visi. Fit monachus. (3.) Ob prolatam temere vocem, aegrotante Iustiniano, Buzes in carcerem subterraneum conicitur. Exauctoratur Belisarius. Indigna passum, tandem Theodora Antoninae condonat. Ioannina Belisarii filia Anastasio spondetur. Altera Belisarii in Italiam expeditio, infelix. Fortuna nihil aliud nisi divina providentia. (4.) Avaritia Belisarii in Italia: ab eo Ioannes se abalienat. Italiam Belisarius afflictam relinquit. Nuptiarum conciliatrix turpissima. Belisarius uxorius. Sergii perfidia ac crudelitas in legatos. Solomon Pegasium, a quo pie monebatur, occidit: ab imperatore absolutus, a Deo plectitur. (5.) Iustini senioris genus et patria. Cum esset praetorianus, mortem evasit, Ioanne in somnis monito, ne illum occideret. Praetorianis ab Anastasio praeficitur. Fit imperator, quamvis analphabetus. Nova subscribendi ars. Lupicina Iustini uxor. Iustiniani ingenium. Auctor caedis Amantii ac Vitaliani. (6.) Factionum circi licentia egregie describitur. Novitas in cultu corporis. Latrocinia ac caedes.

Exarmatae leges. Libido vaga. Uxoris mira in maritum fides. Iustiniani reprehensio. (7.) Iustinus asino similis. Iustinianus aerarium exhaurit: insanas moles in mari substruit: pecuniae quaerendae viam init iniustam; forma corporis Domitianum refert. De statua Domitiani narratio parum hactenus nota. Iustiniani mores, sane pessimi. (8.) Theodorae genus obscurissimum: turpissima educatio: infamis corporis quaestus. Amasia Iustiniani. Theodotus Cucurbitinus iniquissime habitus. Uxor Iustini non sinit Iustiniano nubere Theodoram. Iustini lege senatoribus connubia cum scenicis ac meretricibus permissa. Quo die ad imperium accitus Iustinianus. (9.) Auctoris iudicium de Iustiniani matrimonio cum Theodora. Quae forma corporis Theodorae. Eius consensio cum Iustiniano. (10.) Iustinianus nihil non mutat, ut nomen suum propaget, illud rebus multis indendo. Pecuniam profundit: sua prodigentia barbaros allicit. Avaritiae causa haereticos exagitat. Montanistarum horrenda desperatio. Samaritani ad Christum conversi. maximam partem ad Manichaeos et polytheos deficiunt. Rustici Samaritani cum suo rege caesi. Perseguitur Iustinianus gentiles, turpes puerorum amatores, astrologos. (11.) signis fraus in Zenonem, in alios senatores, in Ioannem Edessenum. Iustinianus ac Theodora daemones habiti. Iustinianus a daemone fertur genitus: visus sine capite ambulare. Mira monachi visio. Iustinianus non cibo, non somno, sed Veneri deditus. Rem cum lemuribus habet Theodora. Eius somnium. (12.) Iustiniani lenitas affectata: ira in supplices: favor impensus sacerdotibus: qualis pietas: consensio cum Theodora: levitas. Triboniani assentatio. Iustiniani amor et avaritia: pretio fixae et refixae leges. Quinam illi carissimi. Eius perfidia. Ieiunia. (13.) Iustiniani barbaries. Iniqua iudicia. Nihil senatui nisi nomen relictum. Pondera librae Themidis, aurum. Referendarii munus. Praetoriani extorquent iudicia. Leo Cilix auctor vendendi iuris. (14). Theodorae crudelitas: cura corporis: fastus: pedum oscula: calumniae: saevitia: ignominiosa iniuria in patricium: secessus in Heraeum. (15.) Theodora Amalasunthae parat exitium. Ad id Petrum inducit. Prisco insidiatur. Areobindum famulum pessime habet. Basianum crudelissime necat. Exagitat Diogenem. Theodorum torquet. (16.) Theodora in crucem agit praefectum, quod Venetum damnarit. Meretrices ad meliorem frugem adigit. Nobiles feminas vexat. Ioannem filium suum nothum occidit. Mulieribus adulteris patrocinatur. Episcopos et magistratus creat. Matrimonia nobilium curat. Saturnino meretricem despondet, et querentem illum, ceu puerum, flagro excipit. Acta in Ioannem Cappadocem, (17.) Clades a Iustiniano orbi illatae. Africana calamitas. Belisarius male ex

Africa revocatus. Italiae clades. Fines imperii Gothici. cursiones barbarorum in Europam. Saracenorum ac Persarum irruptiones. Iustinianus bellorum auctor. Praepostere Theologus. Strages civiles. Inundationes fluminum. Terrae motus. Pestilentia. (18.) Somnium de Iustiniani avaritia. Relictas ab imp. Anastasio opes profundit. Subditos expilat: in barbaros prodigus. (19.) Praefectus venaliciis. Instituta monopolia. Praetor plebis et quaesitor nove creati. Deformata quaestura. Triboniano succedit Iunilus: huic Constantinus. Utriusque mores. (20.) Aërium tributum. Rapacitas praefectorum praet. Phocae et Bessi integritas. Praefecturae locatae pretio. Lex de praefecturis gratis dandis. Magistratus conductitii. Scelerati reip. praefecti. Barbaris data grassandi copia. (21.) Ioanni Cappadoci praefecto praetorio subrogatur Theodotus: huic Petrus Barsymes. Eius scelera. Collector. Frumenti putridi distributio. Petrus Theodorae carissimus ob magiae peritiam. Iustiniani levitas. Petrus aerario praeficitur. Nummus aureus diminutus. (22.) Sublata vectigalium condonatio. De annona, impositione, descriptione. Barbarorum Byzantii agentium multitudo. (23.) Vexati milites. Triplex eorum ordo. Quam inique a logothetis habiti. Milites limitanei. Scholarii. Supernumerarii. Domestici et protectores. Quinquennale do-nativum sublatum. (24.) Vexati institores. Nummularii. Sericarii. Serici pretium. (25.) Iacent causidici: Medici et liberalium disciplinarum magistri. Sublata spectacula: sublati consules. Pauperum vexatio. Romae praetorianis relictum a Theodorico stipendium, itemque frumentum pauperibus D. Petri. Haec Alexander forficula resecat. Avertit Hephaestus assignatam a Diocletiano pauperibus Alexandrinis annonam. (26.) Rhodo Alexandriae praefectus Pauli eiusdem urbis antistitis impulsu et Iustiniani iussu Psoem diaconum necat. Sententia Vigilii papae Paulus deicitur solio. Iustinianus Rhodonem. Theodora Arsenium capite plectunt. Vigilii constantia. Faustinus Samarita reus ab imp. absolvitur. (27.) Priscus Emesenus Praescriptio centenaria ecclesiis data. Longinus falsarius. Prisci fraudem deprehendit. Hebraeos vexat Iustinianus. (28.) Iustiniani dissimulatio rixam gravissimam parit. Eudaemonis et Euphratae hereditates occupat. Lex de heredibus senatorum. Iniqua Iustiniani sententia. Praesente illectus pecunia nec Venetis favet. (29.) Quae olim ratio cursus publici. Sublati a Iustiniano veredarii plurimis in locis, et exploratores. Eius Salutandi imperatoris et Augustae mos. Regiae ridiculum. frequentia. (30.)

Όσα μέν οὖν Ῥωμαίων τᾶ γένει ἐν τοῖς πολέμοις άγρι δεύρο ξυνηνέγθη γενέσθαι, τηδέ μοι δεδιήγηται, 🗆 ήπερ δυνατόν έγεγόνει τῶν πράξεων τὰς δηλώσεις άπάσας έπλ καιρών τε καλ χωρίων των έπιτηδείων 🗆 άρμοσαμένω. τὰ δὲ ἐνθένδε οὐκέτι μοι τρόπω τῷ τ είοημένω ξυγκείσεται, έπεὶ ένταῦθα γεγράψεται πάντα, . δπόσα δή τετύγηκε γενέσθαι πανταγόθι τῆς 'Ρωμαίων 🗆 2 ἀρχῆς. αἴτιον δὲ, ὅτι δὴ οὐχ οἶόν τε ἡν περιόντων Ρ 2 ἔτι τῶν αὐτὰ εἰργασμένων ὅτω δεῖ ἀναγράφεσθαι τρόπφ. ούτε γὰρ διαλαθεῖν πλήθη κατασκόπων οἶόν 10 τε ήν ούτε φωραθέντα μη απολωλέναι θανάτω οίχτίστω ούδε γάρ έπι των συγγενών τοις γε οίκειοτάτοις 3 τὸ θαρρείν είγον. ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις είρημένων αποπρύψασθαι τάς αίτίας 🗆 🗆 🗖 ἡναγκάσθην. τὰ [τό] τε [δ'] οὖν τέως ἄρρητα μείναντα 16 καί των έμπροσθεν δεδηλωμένων ένταῦθά μοι τοῦ λόνου τὰς αίτίας σημῆναι δεήσει.

4 B 11 'Aλλά μοι ές ἀγώνισιν έτέραν ίόντι χαλεπήν τινα καὶ δεινῶς ἄμαχον τῶν Ἰουστινιανῷ τε καὶ Θεοδώρα βεβιωμένων βαμβαίνειν τε καὶ ἀναποδίζειν ἐπὶ πλεῖστον 20

¹ τοῖς Braun] τε codd., γε Kraš. \parallel 5 ἐνθένδε Alem.] ἐνθάδε $G \parallel 10-5$, 19 πλήθη - προγεγενημένων] Exordium magna ex parte mutilum est in G, exstant haec: πλ * οἶόντε ἡν, οὔτε φωραθέντων μὴ ἀπολωλέναι θανάτω οἰπτίστω. ὁ * συγγενῶν τοῖς γε οἰπειστάτοις τὸ θαξὸεῖν εἶχον. ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν ἐντ * εἰρημένων ἀποκρύψασθαι τὰς αἰτίας ἡναγκάσθην. τότε ὁ οὖν * καὶ τῶν ἔμπροσθεν δεθηλωμένων ἐντ * ἀλλὰ μοι ἐς ἀγώνιδιν ἐτέραν ἰόντι * θεοδώρα βεβιωμένων, βα * ξυμβαίνει, ὅτι δή μοι τὰ * φανησόμενα τοῖς ὅπι * παλαιοτέραν τὴν ἀποη * * εὕπορος ὑπὸ ἀμαθίας ἡ ἐς τῶν ο γεγενημένων \parallel 11 φωραθέντα Maltr.] φωραθέντων $G \parallel$ 15 ἡναγκάσθην videtur legendum in G, ἡναγκάσμην legit Kraš. et librarius cod. $a \mid [τό]$ τε Kraš.] τότε codd. [δ'] οὖν scripsi] δ' οὖν codd., γοῦν conic. Kraš.

έκεινο διαφιθμουμένω ξυμβαίνει, ὅτι δή μοι ταῦτα ἐν τῷ παρόντι γεγράψεται τὰ μήτε πιστὰ μήτε εἰκότα φανησόμενα τοῖς ὅπισθεν γενησομένοις, ἄλλως τε ὁπηνίκα ἐπὶ μέγα ὁεύσας ὁ χρόνος παλαιοτέραν τὴν 5 ἀκοὴν ἀπεργάζεται, δέδοικα μὴ καὶ μυθολογίας ἀποίσομαι δόξαν κἀν τοῖς τραγωδοδιδασκάλοις τετάξομαι. ἐκείνω μέντοι τὸ θαρρεῖν ἔχων οὐκ ἀποδειλιάσω τὸν δ ὄγκον τοῦ ἔργου, ῶς μοι οὐκ ἀμαρτύρητος ὁ λόγος ἐστίν. οἱ γὰρ νῦν ἄνθρωποι δαημονέστατοι μάρτυρες 10 τῶν πράξεων ὄντες ἀξιόχρεω παραπομποὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν πίστεως ἔσονται.

Καίτοι με καὶ ἄλλο τι ἐς λόγον τόνδε ὀργῶντα 6 πολλάκις έπι πλεϊστον άνεχαίτισε χρόνον. έδόξαζον γάρ τοῖς ἐς τὸ ἔπειτα γενησομένοις ἀξύμφορον ἔσεσθαι 15 τοῦτό γε, ἐπεὶ τῶν ἔργων τὰ πονηρότατα μάλιστα ξυνοίσει άγνωστα χρόνω τῶ ύστέρω είναι, ἢ τοῖς τυράννοις ές ἀχοὴν ἥχοντα ζηλωτὰ γίνεσθαι. τῶν γὰρ 7 πρατούντων ἀεὶ τοῖς πλείστοις εὕπορος ὑπὸ ἀμαθίας ή ές των προγεγενημένων τὰ κακὰ μίμησις, καὶ πρὸς 20 τὰ ἡμαρτημένα τοῖς παλαιοτέροις ρᾶόν τε καὶ ἀπονώτερον ές ἀεὶ τρέπονται, ἀλλά με ὕστερον ἐς τῶνδε 8 τῶν ἔργων τὴν ίστορίαν τοῦτο ἤνεγκεν, ὅτι δὴ τοῖς ές τὸ ἔπειτα τυραννήσουσιν ἔνδηλον ἔσται ώς μάλιστα μέν και την τίσιν αὐτοὺς τῶν ἁμαρτανομένων περιελ- Β 12 25 θείν ούχ ἀπειχὸς είη, ὅπερ χαὶ τοῖσδε τοῖς ἀνθρώποις ξυνηνέγθη παθείν έπειτα δε και ανάγραπτοι αὐτῶν αί πράξεις καὶ οί τρόποι ἐς ἀεὶ ἔσονται, ἀπ' αὐτοῦ τε ίσως δχυηρότερου παρανομήσουσι. τίς γάρ αν του 9

⁵ δέδοικα \langle οὖν \rangle Piccolos \parallel 6 τραγωδοδιδασκάλοις Dind.] τραγωδιδασκάλοις a \parallel τετάξομαι Dind. \parallel τετάξωμαι a \parallel 13 έδόξασον a] έδόξασα Dind. \parallel 28 παρανομήσουσιν G

Σεμιράμιδος απόλαστον βίον ή την Σαρδαναπάλου καί Νέρωνος μανίαν των έπιγενομένων ανθρώπων έγνω, εί μή τοῖς τότε γεγραφόσι τὰ μνημεῖα ταῦτα ἐλέλειπτο; άλλως τε καί τοῖς τὰ ὅμοια πεισομένοις, ἄν οὕτω τύχοι, πρὸς τῶν τυράννων οὐκ ἀκερδης αὕτη παντά- ι 10 πασιν ή άχοὴ ἔσται. παραμυθεῖσθαι γάρ οί δυστυχοῦντες εἰώθασι τῷ μὴ μόνοις σφίσι τὰ δεινὰ ξυμπεσείν. διά τοι ταῦτα πρῶτα μέν ὅσα Βελισαρίφ μοχθηρὰ εἴογασται ἐρῶν ἔργομαι. ὕστερον δὲ καὶ ὅσα Ἰουστινιανῷ καὶ Θεοδώρα μοχθηρὰ εἴργασται ἐγὼ δηλώσω. 10 Ήν τῷ Βελισαρίω γυνή, ἦς δὴ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις έμνησθην, πάππου μέν καὶ πατρὸς ἡνιόγων, ἔν τε Βυζαντίω καὶ Θεσσαλονίκη τὸ ἔργον τοῦτο ἐνδειξα-Β 13 μένων, μητρός δὲ τῶν τινος ἐν θυμέλη πεπορνευ-12 μένων. αύτη τὰ πρότερα μάγλον τινὰ βιώσασα βίον 15 καλ τον τρόπον έξερρωγυία, φαρμακεύσι τε πατρώσις πολλά ωμιληχυῖα, καὶ τὴν μάθησιν τῶν οἱ ἀναγκαίων

¹¹ cf. indicem s. v. Αντωνίνα \parallel 14—15 μητοὸς — πεποςνευμένων] Suid. s. v. Ανμέλη \parallel 15—17 αῦτη — ώμιληκυῖα] cit. Suid. s. v. μάχλος, γυνὴ τὸν τρ. ἐξερρωγυῖα Suid. s. v. ἐξερρωγυῖα, φαρμακεῦσί τε πατρώοις πολλὰ ώμιληκυῖα Suid. s. v. φαρμακεύς

¹ την G corr.] τον G pr. m. $\|2-3$ ξγνω εί μη evanuerunt in G $\|4$ τοῖς—πεισομένοις] τοῖς τὰ ὅμοια πεισομ evanuerunt in G $\|5-7$, 15 παντάπασιν—λόγοις] in mutilo cod. G haec exstant: παντά *παραμυθεῖσθαι γὰς οἱ δυστυχοῦντες εἰώδασις τῷ μη μόνοις * εῖν διάτοι ταῦτα πρῶτα μὲν ὅσα βελισσαρίω μοχθηρα * τερον δὲ καὶ ὅσα ἰουστινιανῷ καὶ θεοθώρα μοχθηρὰ εἰργασται, ἐγὰ * δὴ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις, ἐμνήσθην πάππου * ονίκη τὸ ἔργον τοῦτο ἐνδειξαμένων. * τη τὰ πρότερα μάλλον τινὰ βιώσασα * οις πολλὰ ὡμιληκυῖα καὶ * αρίω γυνη γέγονε μήτης ἤδη * * ρχῆς εἰναι. ξυγκαλύπτειν * * λόγοις $\|1$ τῶν τινος ἐν Suid.] τῶν τινος τῶν α $\|1$ τὰ πρότερα $\|1$ το πρότερον Suid.

ποιησαμένη, έγγυητή υστερον Βελισαρίω γυνή γέγονε, μήτηο ήδη παίδων γενομένη πολλών. εὐθὺς μὲν οὖν 13 ήξίου μοιγεύτρια τὸ ἐξ ἀργῆς είναι, ξυγκαλύπτειν μέντοι τούργον τοῦτο εν σπουδη είγεν, οὐ καταδυομένη 🗆 5 τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασιν, οὐδέ τι πρὸς τοῦ ξυνοι- 🗆 κούντος δειμαίνουσα δέος (ούτε γαρ αίδω τινα έργου ότουοῦν ἔλαβε πώποτε καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις πολλαῖς κατείληφεν), ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς βασιλίδος ύποπτεύουσα τίσιν. λίαν γὰο ἐς αὐτὴν ἡ Θεοδώρα 🛚 10 ήγριαίνετό τε καὶ ἐσεσήρει. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἐν τοῖς άναγκαιοτάτοις ύπουργήσασα γειροήθη πεποίηται, πρώτα μέν Σιλβέριον διαγρησαμένη τρόπω ώπερ έν τοῖς 🗆 🗅 οπισθεν λόγοις εξρήσεται, υστερον δε Ίωάννην κατεργασαμένη τὸν Καππαδόκην, ὅσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμ-15 προσθεν λόγοις έρρήθη, ένταῦθα δή άδεέστερόν τε Π καὶ οὐκέτι ἀποκρυπτομένη ἄπαντα ἐξαμαρτάνειν οὐδαμη ἀπηξίου.

Ήν δέ τις νεανίας έκ Θράκης έν τῆ Βελισαρίου 15 Β14

^{1—3} έγγυητὴ — εἶναι | ἡ δὲ έγγυητὴ κτλ. Suid. s. v. έγγυητόασθαι $\| 3-5$ ξυγκαλύκτειν — ἐπιτηδεύμασι] cit. Suid. s. v. καταθύεται $\| 5-7$ οὐδέ — πώποτε] cit. Suid. s. v. δειμαίνει $\| 7-8$ καὶ — κατείληφεν] καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατείληφει πολλαίς Suid. s. v. μαγγανεία $\| 9-10$ λίαν — ἐσεσήρει] cit. Suid. s. v. έσεσήρεσαν $\| 13$ εἰρήσεται] nusquam Procopius haec narravit $\| 14$ cf. I 136, 13

^{1—2} γέγονεν, ήδη παίδων μήτης Suid. \parallel 2 μὲν om. Suid. \parallel 3 έξ ἀρχῆς a] έξῆς Suid. \parallel 4 τὸ ἔργον Suid. \parallel εἶχε Suid \mid οὐ καταδνομένη a] οὐ om. Suid., έγκαταδνομένη Maltr. \parallel 5 οὐδέ τι Suid. \parallel οὐδέ το a \parallel 6 γὰς a] om. Suid. \parallel 7 ότονοῦν \mid ούτονοῦν a, om. Suid. \parallel έλάμβανε Suid. \parallel 8 κατειλήφει πολλαῖς Suid. \parallel 10 το om. Suid. \mid έσεσήρει Suid. \mid 8 έμεμήνει a \mid τοῖς \mid τοῖς \mid α τοῖς οἱ Maltr., cf. cap. 27, 6 \mid 15 ἀδεέστες όν non satis comparet in G \mid 16 οὐκὲτι \mid οὐ evanuit in G \mid 18 βελισσας ίσν hic et infra passim G

οίκια, Θεοδόσιος τούνομα, δόξης γεγονώς έκ πατέρων 16 Εὐνομιανῶν καλουμένων. τοῦτον, ἡνίκα ἐς Λιβύην άποπλεῖν ἔμελλεν, ἔλουσε μὲν ὁ Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρον και χερσίν ανελόμενος ένθένδε οίκείαις είσποιητον έποιήσατο ξύν τη γυναικί παιδα, ήπερ είσποιεί- 5 σθαι Χριστιανοῖς νόμος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ 'Αντωνίνα τον Θεοδόσιον άτε παϊδα όντα ίερω λόγω ήγάπα τε ώς τὸ είκὸς κάν τοῖς μάλιστα ἐπιμελομένη ἀμφ' αὐτὴν 🗆 17 είχεν. εὐθύς τε έρασθείσα αὐτοῦ ἐπτόπως ἐν τῷ διάπλο τούτω καὶ κατακορής γεγονυῖα τῷ πάθει ἀπεσείσατο 10 μέν θείων τε και άνθρωπίνων πραγμάτων δέος τε καί αίδω ξύμπασαν, έμίγνυτο δε αύτω τα μεν πρωτα έν παραβύστω, τελευτώσα δε και οικετών και θεραπαινί-🗆 18 δων παρόντων. κάτοχος γὰρ ἤδη τῷ πόθῷ τούτῷ γεγενημένη και διαφανώς έρωτόληπτος οδσα οδδεν έτι 15 τοῦ ἔργου κώλυμα ἔβλεπε. καί ποτε ὁ Βελισάριος ἐπ' Ρ 4 αὐτοφώρω τὴν πρᾶξιν λαβων ἐν Καρχηδόνι ἐξηπάτητο 19 πρὸς τῆς γυναικὸς έκων γε είναι. ὁ μὲν γὰρ ἄμφω

² cf. I 365, 13 || 2-6 τοῦτον - νόμος | τὸν δὲ Εὐνομιανὸν Ελουσε Βελισάριος τὸ Φεῖον λουτρόν, χεροὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποιητὸν ἐποιήσατο παίδα πτλ. Suid. ε. ν Ελουσε et ε. ν. Εὐνομιανός || 4-6 οἰκείαις - νόμος | εἰσεποιήσατο αὐτὸν χεροὶν οἰκείαις εἰς παίδα πτλ. Suid. ε. ν. ἡπερ || 9 εἰθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν παραβύστω Suid. ε. ν. ἐπτόπως || 9-10 ἐν τῷ διάπλω τούτω καταπορής γενομένη τῷ πάθει Suid. ε. ν. κατακορής || 12-14 ἡράσθη αὐτοῦ τὰ μὲν ποῷτα ἐν παραβύστω || τελευτῶσα δὲ καὶ οἰκετῶν παρόντων Suid. ε. ν. ἐν παραβύστω || 14-16 κάτοχος - ἔβλεπε | κατοχος ἤδη πτλ. Suid. ε. ν. κάτοχος || 16-18 ὁ Βελ. - είναι | ὁ δὲ ἐπ' κτλ. Suid. ε. ν. ἐπ' αὐτοφώρω || 17-18 ὁ δὲ ἐξηπάτητο - είναι | cit. Suid. ε. ν. ἐκόντων είναι

⁴ ἐνθένδεν $G \parallel 8$ ἀμφ' scripsi] τόφ' codd. $\parallel 9$ εὐθύς τε ἐφασθεῖσα αὐτοῦ scripsi] εἰθ' ὕστερον αὐτοῦ ἐφασθεῖσα G, εἶθ' ὅστερον ἐφασθεῖσα αὐτοῦ Suid., cf. Hy 2 p. 29 $\parallel 10$ γεγονεῖα G} γενομένη Suid. $\parallel 14$ πόθω] malim πάθει, cf. vers. $10 \parallel 15$ διαφανής Suid. $\parallel 16$ τοῦ ἔφγον om. Suid., τοῦ ἔφγον τούτον g

έν δωματίω καταγείω εύρων έμεμήνει, ή δε ούτε άποδειλιάσασα ούτε καταδυσαμένη τῷ ἔργῷ τούτῷ, Ενταῦθα", ἔφη, "τῶν λαφύρων τὰ τιμιώτατα σὺν τῷ Β 15 ,νεανία πρύψουσα ήλθον, ώς μή ές βασιλέα ἔκπυστα 5 , γένηται". ή μεν οὖν ταῦτα σκηπτομένη εἰπεν. ὁ δὲ 20 άναπεισθηναι δόξας άφηκε, καίπερ τῷ Θεοδοσίω ἐκλελυμένον τὸν Ιμάντα δρῶν τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς άναξυρίδας ξυνδέοντα. ἔρωτι γὰρ τῆς ἀνθρώπου άναγκασθείς έβούλετό οί τὴν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν 10 θέαν ώς ηχιστα άληθίζεσθαι. της δε μαγλοσύνης άεὶ 21 προϊούσης ές κακὸν ἄφατον οί μὲν ἄλλοι θεώμενοι τὰ πραττόμενα έν σιωπη είγον, δούλη δέ τις Μακεδονία όνομα έν Συρακούσαις, ήνίκα Σικελίας έκράτησε Βελισάριος, δρχοις δεινοτάτοις τον δεσπότην καταλαβούσα, 15 μή ποτε αὐτὴν τῆ κεκτημένη καταπροήσεσθαι, τὸν πάντα αὐτῷ λόγον ἐξήνεγκε, δύο παιδάρια πρὸς μαρτυρίαν παρασχομένη, οίς δή τὰ ἀμφὶ τὸν κοιτῶνα ύπηρετείν έπιμελές ήν. ταῦτα μαθών Βελισάριος τῶν 22 οί επομένων τινάς τον Θεοδόσιον εκέλευσε διαγειρί-20 σασθαι. ὁ δὲ προμαθών εἰς "Εφεσον φεύγει. τῶν 23 γαρ επομένων οι πλειστοι τω άβεβαίω της του άνθρώπου γνώμης ηγμένοι ἀρέσκειν την γυναϊκα μαλλον έν σπουδή είχου ή τω ανδοί δοκείν εύνοικως έγειν, οί γε καλ τὰ σφίσιν ἐπικείμενα τότε ἀμφ' αὐτῷ προὔδοσαν. 25 Κωνσταντίνος δὲ Βελισάριον δρών περιώδυνον γενο- 24 νότα τοῖς ξυμπεσοῦσι, τά τε ἄλλα ξυνήλγει καὶ τοῦτο

⁶⁻⁸ καίπες - ξυνδέοντα] cit. Suid. s. v. άναξυρίδας

¹ δωματίω Dind.] δωματείω $G \parallel 6$ πεισθήναι δόξας] hinc incipit $S \parallel 7$ όςῶν om. Suid. $\parallel 8$ ξυνδέοντα GS] δέοντα Suid. \parallel 15 τὸν S] om. $G \parallel$ 19 τινὰς S] ινὰς evanuit in $G \mid \Im$ εοδοσι// $G \parallel$ 20 ἐς $S \mid \gcd$ ν// G

П

έπείπεν ώς "Εγωγε δάσσον αν την γυναίκα η τον 25 ..νεανίαν κατειονασάμην". ὅπεο Αντωνίνα μαθοῦσα. κεκρυμμένως αὐτῷ ἐχαλέπαινεν, ὅπως ἔγκοτον ἐνδείξη-26 Β16 ται τὸ εἰς αὐτὸν ἔχθος. ἦν γὰρ σκορπιώδης τε καὶ δογην σκοτεινή. οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον ἢ μαγγανεύσασα 5 η θωπεύσασα πείθει τον άνδρα ώς ούν ύγιες το κατηγόρημα τὸ ταύτης γένοιτο καὶ ος Θεοδόσιον μὲν μελλήσει οὐδεμιᾶ μετεπέμψατο. Μακεδονίαν δὲ καὶ τὰ 27 παιδία τῆ γυναικὶ ἐκδοῦναι ὑπέστη. οὓς δὴ ἄπαντας πρώτα τὰς γλώττας, ὥσπερ λέγουσιν, ἀποτεμοῦσα, εἶτα 10 κατά βραχύ κρεουργήσασα καὶ θυλακίοις ἐμβεβλημένη ές την θάλατταν όχνήσει οὐδεμιᾶ ἔρριψε, τῶν τινος οίκετων Ευγενίου όνομα υπουργήσαντός οἱ ἐς απαν τὸ ἄγος, ὧ δὴ καὶ τὸ ἐς Σιλβέριον εἴργασται μίασμα. 28 καλ Κωνσταντίνον δε δύ πολλώ ύστερον Βελισάριος 15 τῆ γυναικὶ ἀναπεισθείς κτείνει. τὰ γὰρ ἀμφὶ τῷ Πραισιδίφ και τοῖς ξιφιδίοις τηνικάδε ξυνηνέηθη γενέσθαι απερ μοι έν τοις εμπροσθεν λόγοις δεδή-29 λωται. μέλλοντος γάρ τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεσθαι, οὐ πρότερου αυήμεν ή Αυτωνίνα, έως αὐτὸν τοῦ λόγου 20 30 P5 ετίσατο, οδπερ εγώ άρτιως εμνήσθην. και άπ' αὐτοῦ έχθος μέγα περιεβάλλετο δ Βελισάριος έκ τε βασιλέως και των εν Ρωμαίοις λογίμων απάντων.

31 Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε κεχώρηκε. Θεοδόσιος δὲ οὐκ

^{4—5} ην δὲ ἄρα η Θεοδώρα σκορπιώδης καὶ δργην σκοτεινή Suid. s. v. σκορπιαίνεσθαι \parallel 17 cf. II 186

^{1 &}quot;Εγωγε Dind.] έγώτε codd. | τὴν γυναῖκα Φᾶσσον ἂν $S \parallel$ 3 ἔγκοτα G in contextu, S] ἔγγιστα G in marg., ἐν σκότω vel ἐν καιρῷ Herw., malim ἥκιστα \parallel 4 ἔχθος] ἄχθος G pr. m. \parallel 8 οὐδεμία $G \parallel$ 9 τῆ G] τῆς $S \parallel$ 12 εἰς $S \parallel$ 17 Πραισιδίω Alem.] περσιδίω codd. \parallel 22 περιεβάλετο S

έφη ές Ίταλίαν ἀφίξεσθαι οἶός τε εἶναι, ἵνα δὴ τότε διατοιβήν είγον Βελισάριός τε καὶ Αντωνίνα, ήν μή Φώτιος έχποδων γένηται. δ γάρ Φώτιος πρόγειρος 32 μὲν φύσει ές τὸ δάκνεσθαι ἦν, ἤν τις αὐτοῦ παρ' Β 17 5 ότωοῦν [αὐτῆ] δύνηται μᾶλλον, ἐν μέντοι τοῖς ἀμφὶ Θεοδοσίω και δικαίως αποπνίγεσθαί οι ξυνέβαινεν, ότι δή αὐτὸς μὲν καίπερ υίὸς ὢν ἐν οὐδενὶ ἐγίγνετο λόνω, δ δὲ δυνάμει τε πολλη έγρητο καὶ γρήματα μεγάλα περιεβάλλετο. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἐκ Καργη- 33 10 δόνος τε καὶ Ραβέννης ἐς έκατὸν κεντηνάρια ἐξ ἀμφοῖν Παλατίοιν συλήσαντα έχειν, έπει και μόνω κατ' έξουσίαν διαγειρίσαι ταῦτα ξυνέβη. ή δὲ Αντωνίνα ἐπεὶ 34 την Θεοδοσίου γνώμην έμαθεν, ού πρότερον ανηκεν ένεδρεύουσά τε τὸν παίδα καὶ φονίοις τισὶν ἐπιβου-15 λαῖς αὐτὸν μετιοῦσα, ἔως καταπράξασθαι ἴσγυσεν αὐτὸν μεν ενθένδε απαλλαγέντα ες Βυζάντιον δδῶ ιέναι, οὐκέτι φέρειν τὰς ἐνέδρας οἶόν τε ὅντα, τὸν δὲ Θεοδόσιον ές την Ίταλίαν παρ' αὐτην ήμειν. οὖ δη 35 κατακόρως της τε του έρωμένου διατριβης καὶ της 20 τοῦ ἀνδρὸς εὐηθείας ἀποναμένη χρόνω ὕστερον ξύν αμφοίν ές Βυζάντιον ήκεν. Ενθα δη Θεοδόσιον έδε- 36 δίσσετο τὸ συνειδέναι καὶ ἔστρεφεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν. λήσειν γὰρ ές τὸ παντελές οὐδαμῆ ὅετο, ἐπεὶ τὴν γυναϊκα έώρα οὐκέτι τὸ πάθος ἐγκρυφιάζειν οἵαν τε

³ De hoc Photio multa profert Ioannes Eph. p. 31

¹ δη S] ήδη G \parallel 3 Φώτιος codd.] Φωτεινός Theoph. I 242,4 \parallel 5 [αὐτῆ] δύνηται] αὐτῆ delevit Alem. \parallel 7 ἐγίγνετο]//γνετο G, ἐγίνετο S \parallel 10 'Ραβέννης] ἑαβαίνης G \parallel 11 συλλήσαντα G \parallel 13 ἀνῆπε G \parallel 16 ἐνθένδε S] ἐνθάδε G \parallel 18 εἰς S \parallel 21 ἡπεν G] ἦλθεν S \parallel 22 τὸ S] τῶ G \parallel 24 οῖαν τε G] οἴά τε S

- οδσαν, οὐδὲ κεκρυμμένως έξερρωγέναι, άλλὰ διαρ-ρήδην μοιγαλίδα είναι τε καὶ ονομάζεσθαι ώς ήκιστα 37 (ἀπ)αξιούσαν. διὸ δὴ αὖθις ἐς τὴν "Εφεσον ἀφικό-μενος και αποθριξάμενος ήπερ είθισται ένέγραψεν είς 38 τούς μοναγούς καλουμένους αύτόν, τότε δή κατ' άκρας 5 Β 18 έμάνη καὶ τὴν ἐσθῆτα ξὺν τῆ διαίτη ἐς τρόπον μεταβαλούσα τὸν πένθιμον περιήει συχνά κατά τὴν οἰκίαν κωκύουσα, όλολυγη τε κεχρημένη ώλοφύρετο οὐκ ἀπολελειμμένου τανδρός, όποῖον αὐτῆ ἀγαθὸν ἀλώλει, ὡς πιστον, ώς εύχαριν, ώς εύνοικον, ώς δραστήριον. 10 39 τελευτῶσα δὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐς ταύτας δὴ ἐπαγαγομένη τὰς όλοφύρσεις ἐπάθισεν. ἔπλαε γοῦν ὁ ταλαίπω- \Box 40 ρος τὸν ποθεινὸν ἀνακαλῶν Θεοδόσιον, ὕστερον δὲ П καί είς βασιλέα έλθων, αὐτόν τε καί την βασιλίδα \Box ίχετεύων, ανέπεισε Θεοδόσιον μεταπέμψασθαι ατε αναγ- 15 καῖον αὐτῷ κατὰ τὴν οἰκίαν ὄντα τε καὶ ἐσόμενον. 41 άλλὰ Θεοδόσιος ἀπεῖπε μηδαμῆ ἐνθένδε ἰέναι, ὡς άσφαλέστατα έμπεδώσειν Ισχυρισάμενος τὸ τῶν μοναχῶν 42 ἐπιτήδευμα, ἡν δὲ ἄρα ὁ λόγος κατάπλαστος, ὅπως έπειδαν τάχιστα Βελισάριος έκ Βυζαντίου αποδημοίη, 20 αὐτὸς παρὰ τὴν Άντωνίναν ἀφίκηται λάθρα. ὅπερ οὖν καὶ ἐγένετο.
 - P 6 β΄. Αὐτίκα γὰρ Βελισάριος μὲν ὡς Χοσρόη πολεμήσων ξὺν τῷ Φωτίῳ ἐστέλλετο, Αντωνίνα δὲ αὐτοῦ
 2 ἔμεινεν, οὐκ εἰωθὸς αὐτῆ πρότερον τοῦτό γε. τοῦ 25 γὰρ μὴ κατὰ μόνας τὸν ἄνθρωπον καθιστάμενον ἐν

¹ πεπουμμένως G] έγπεπουμμένως S \parallel 3 \langle άπ \rangle αξιοῦσαν Alem.] άξιοῦσαν codd. \parallel 4 καλ G] om. S \mid ένέγραψεν G] έσέγραψεν S \parallel 8 – 9 ούπ άπολελειμμένον codd.] ούπ άπολελειμμένη Reiske, malim ούπ άπολομένου \parallel 12 έπλαε S] έπαμε G \parallel 13 δὲ g] om. GS \parallel 14 βασιλέα G] βασιλέως S \parallel 24 ξὺν G] σὺν superscr. ξ S

αύτῶ τε γενέσθαι καὶ τῶν ἐκείνης μαγγανευμάτων δλιγωρούντα φρονήσαι τι άμφ' αὐτή των δεόντων, πανταχόσε τῆς γῆς ξὺν αὐτῷ στέλλεσθαι ἐπιμελές οί έγίνετο. ὅπως δὲ καὶ αὖθις Θεοδοσίω παρὰ Άντω- 3 5 νίναν έσιτητα είη, Φώτιον έκποδών οι γενέσθαι έν σπουδη έποιείτο. πείθει τοίνυν των Βελισαρίω έπο-4 Β 19 μένων τινάς έρεσχελείν τε αὐτὸν ές ἀεὶ καὶ προπηλακίζειν, οὐδένα ἀνιέντας καιρόν αὐτή τε [νὰρ] νρά-φουσα ές ημέραν σχεδόν τι έκάστην διέβαλλέ τε 10 διηνεκές καὶ έπὶ τῷ παιδὶ πάντα έκίνει. οἶς δὴ δ 5 νεανίας άναγκασθείς διαβόλως έγνω τη μητρί γρησθαι, ήποντά τέ τινα έκ Βυζαντίου, ος δη απήγγελλε Θεοδόσιον λάθρα ξύν Αντωνίνη διατριβήν έγειν, παρά Βελισάριον εύθυς είσάγει, φράζειν έπιστείλας τον 15 πάντα λόγον. ἄπερ ἐπεὶ ὁ Βελισάριος ἔγνω, ὀξυθυ- 6 μωθείς ύπερφυῶς [ώς] παρὰ τοὺς Φωτίου πόδας ἐπὶ στόμα πίπτει, καὶ αὐτοῦ ἐδεῖτο τιμωρεῖν οἱ αὐτῶ πάσχοντι ύφ' ὧν ήκιστα χρην ἀνόσια ἔργα ,, ΤΩ παῖ" λέγων ,,γλυκύτατε, πατέρα μέν τὸν σὸν ὅστις ποτὲ ἦν 20 ,,οὐδαμῆ οἶσθα, ἐπεί σε ὑπὸ τιτθοῦ τρεφόμενον ἔτι "παταλιπών ξυνεμετοήσατο τὸν έαυτοῦ βίον, οὐ μὴν ..ούδε του τῶν αὐτοῦ ὤνησαι. ἦν γὰο τὰ ἐς τὴν οὐ-...σίαν οὐ λίαν εὐδαίμων. ὑπ' ἐμοὶ δὲ καίπερ ὄντι 7 ,πατρωώ τραφείς, τήν τε ήλικίαν τηλικόσδε εί, ώς

¹ αὐτῶ g] αὐτῶ $GS \parallel 4$ παρὰ G] ἐς $S \parallel 5$ εἰσιτητὰ $S \parallel 6$ σπονδῆ S] βονλῆ $G \parallel 7$ ἐρεσχελεῖν G in marg., S] ἐρεσχεῖν G in contextu $\parallel 8$ αὐτή τε Reiske] αὐτή τε γὰρ codd. $\parallel 12$ ὅς \parallel ώς in marg. $G \mid ἀπήγγελλε g$ in marg.] ἀπαγγέλλεσθαι GS, g in contextu $\parallel 13$ λάθρα S] om. $G \parallel 14$ ἐπιστείλας] ἐπιτείλας Alem. $\parallel 15-16$ ὀξυθυμωθεὶς Herw.] ὀξὺ θυμωθεὶς codd. $\parallel 16$ παρὰ τοὺς Alem. \parallel ώς παρὰ τοὺ $GS \parallel 17$ οἱ S] om. $G \parallel 24$ τηλικόσδε Dind.] τηλικότος δὲ $GS \mid εἶ S$] ἢ G

,,σον είναι αμύνειν αδικουμένω μοι ές τα μαλιστα, ές ..τε ύπάτων άξίωμα ήχεις και πλούτου πεοιβέβλησαι ,,τοσόνδε χρημα, ώστε πατήρ τε καλ μήτηρ καλ τὸ ,ξυγγενες απαν έγωγε καλοίμην αν, δ γενναίε, καί 8 ..είην δικαίως. ούχ αϊματι γάρ, άλλὰ τοῖς ἔργοις 5 \Box ..είωθασι δητα σταθμασθαι την ές αλλήλους στοργην 9 Β 20 , άνθρωποι. ώρα σοι τοίνυν μή περιιδείν έμε μεν προς τη της οικίας διαφθορά και χρημάτων έστερη-...μένον τοσούτων τὸ πληθος, τὴν δὲ μητέρα τὴν σὴν μαίσχος αναδουμένην ούτω δή μέγα πρός πάντων 10 10 , άνθρώπων. ἐνθυμοῦ τε ώς αί τῶν γυναικῶν άμαρ-..τάδες οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἵενται μόνον, ἀλλὰ καὶ ,,παίδων απτονται μαλλον, ούς γε καὶ δόξαν τινά .. φέρεσθαι έκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον συμβήσεται, ὡς φύσει 11 ..τον τρόπον ταῖς γειναμέναις ἐοίκασιν. ούτωσί τε 15 Ρ τ ,,λογίζου περί έμοῦ, ὡς ἐγὼ τὴν γυναίκα τὴν έμαυτοῦ ,,πάνυ μέν φιλώ, καὶ ήν μοι τίσασθαι τὸν διαφθορέα ,,της οίκιας έξη, οὐδεν αὐτην ἐργάσομαι φαῦλον. ,περιόντος δε Θεοδοσίου ταύτη το έγκλημα επιχωρείν ... อบ่ห ฉิบ อับบลในทบ." 90

12 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Φώτιος ὑπηρετήσειν μὲν ὁμο-

^{5—7} ού ξήμασιν, άλλ' ξογοις άεὶ εἰώθασι τὴν ἐς άλλήλους σταθμᾶσθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι Suid. s. ν. σταθμᾶσθαι \parallel 7—9 ἄρα — πλῆθος] cit. Suid. s. ν. ἄρα \parallel 10—11 αἰσχος — ἀνθρώπων] cit. Suid. s. ν. ἀναδούμενος \parallel 11—15 αὶ — ἐοίνασιν] cit. Suid. s. ν. ἀμαρτάδας

⁵ αῖματι g] ἄμα. τί GS, ῥήμασιν Suid. \parallel 7 τοίννν \mid om. Suid. \parallel 9 τοσούτων τὸ πλήθος S \mid πλήθος τοσούτων G, τοσούτον πλήθος Suid. \parallel 10 δή codd. \mid om. Suid. \mid πρὸς codd. \parallel 11–12 άμαρτάδες S et Suid. \mid άρματάδες G \parallel 12 ἄνδρας \mid /νδρ \mid / G \parallel 14 ξυμβήσεται S \parallel 15 τὸν τρόπον \mid τρόπου Suid. \parallel 16 ἐμοῦ \mid ήμῶν superser. οῦ S \parallel 17 διαφορέα S \parallel 18 ἐξῆ Reiske \mid ἐξῆν codd.

λόγει ές απαυτα, δεδιέναι δε μή τι λάβοι ενθένδε κακόν, τὸ θαρσείν ἐπὶ τῷ ἀβεβαίω τῆς Βελισαρίου γνώμης τά γε ές την γυναϊκα οὐ σφόδρα ἔγων. άλλα τε γάρ αὐτὸν πολλά καὶ τὸ Μακεδονίας δυσωπείν 5 πάθος. διὸ δὴ ἄμφω ἄπαντας ἀλλήλοιν ώμοσάτην 13 όσοι δή έν Χριστιανοίς δεινότατοι όρχοι είσί τε χαί ονομάζονται, μήποτε άλλήλω καταπροήσεσθαι άχρι των ές τὸν ὅλεθρον φερόντων κινδύνων. ἐν μὲν οὖν τῷ 14 παρύντι τῷ ἔργφ ἐγγειρεῖν ἔδοξε σφίσιν ἀξύμφορον 10 είναι, όπηνίκα δὲ 'Αντωνίνα ἐκ Βυζαντίου ἀφίκηται, Β 21 ές δὲ τὴν "Εφεσον Θεοδόσιος ἴοι, τηνικάδε τοῦ γρόνου Φώτιον έν τη Έφεσω γενόμενον Θεοδόσιόν τε καὶ τὰ χρήματα οὐδενὶ πόνφ χειρώσασθαι. τότε μέν οὖν 15 🗆 αὐτοί τε τὴν ἐσβολὴν παντὶ τῷ στρατῷ ἐς τὴν Περ-15 σίδα πεποίηνται γώραν, άμφί τε Ἰωάννη τῷ Καππαδόκη εν Βυζαντίω ξυνηνέγθη γενέσθαι απερ μοι εν τοις εμπροσθεν λόγοις δεδήλωται. ενθα δή τοῦτό μοι 16 τῶ δέει σεσιώπηται μόνον, ὅτι γε οὐκ εἰκῆ τόν τε Ίωάννην και την αύτοῦ παϊδα ή Άντωνινα έξηπατήκει. 20 άλλ' δρχων αὐτοὺς πλήθει, ὧνπερ οὐδὲν φοβερώτερον έν νε Χριστιανοίς είναι δοχεί, πιστωσαμένη, μηδεμιά δολερά γνώμη ές αὐτοὺς γρῆσθαι. ταῦτά τε διαπε- 17 πραγμένη και πολλώ έτι μάλλον έπι τη της βασιλίδος

⁵⁻⁸ διδ — κινδύνων] cit. Suid. 8. ν. δεινοί $\parallel 5-8$ άμοσάτην - κινδύνων] άμοσάτην υσοι δεινότατοι Χριστιανοῖς δρχοι δνομάζονται κτλ. Suid. 8. ν. καταπροήσεται \parallel 17 cf. I 136, 13

¹ λάβοι G] λάβη S | ἐνθέδε G || 5 δη codd.] om. Suid. | Δπαντας G] om. S | ἀλλήλοιν Suid.] ἀλλήλοις codd. || 6 δσοι G, S pr. m. corr., δσα S pr. m. || 7 ἀλλήλω Kreš.] ἀλλήλων codd. || 11 ἴοι S, ἵη Wahler || 12 γινόμενον S || 13 χειφώσεσθαι? || 18 τόν τε Reiske] τόν γε codd. || 19 την Alem. et a] τὸν GS || 22 χρήσεσθαι Herw. || 22–23 διαπεπραμένη G

¹ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

θαρρούσα φιλία Θεοδόσιον μεν ές "Εφεσον στέλλει, αὐτὴ δὲ μηδὲν ὑποτοπάζουσα ἐναντίωμα ἐπὶ τὴν ἕω 18 χομίζεται, άρτι δὲ Βελισαρίω τὸ Σισαυράνων ωρούοιον έλόντι δδῶ Ιοῦσα πρός του ἀγγέλλεται. καὶ δς τάλλα πάντα έν οὐδενὶ λόγω πεποιημένος όπίσω ὑπῆγε 5 19 τὸ στράτευμα. ξυνηνέχθη γὰς, ἦπές μοι τὰ πρότεςα δεδιήγηται, καὶ έτερα άττα έν τῶ στρατοπέδω γενέσθαι, απερ αὐτὸν ές την αναχώρησιν ωρμα. τοῦτο 20 μέντοι πολλώ έτι θασσον ένταῦθα ἀνηγεν. ἀλλ' ὅπερ τοῦδε τοῦ λόγου ἀργόμενος εἶπον, οὕ μοι ἀκίνδυνον 10 Β 22 τηνικάδε τοῦ γρόνου εδοξεν είναι τὰς αλτίας τῶν πε-21 πραγμένων άπάσας είπειν. Ενκλημά τε ἀπ' αὐτοῦ έγένετο Βελισαρίω πρός πάντων 'Ρωμαίων, ὅτι δὴ τῆς πολιτείας τὰ καιριώτατα αὐτὸς περὶ ἐλάσσονος πραγ-22 μάτων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν πεποίηται. ἀργὴν μὲν 15 γάο τῷ τῆς γυναικὸς πάθει ἐζόμενος, ὡς ἀπωτάτω γενέσθαι τῆς γῆς Ρωμαίων οὐδαμῆ ἤθελεν, ὅπως ἐπειδάν τάχιστα πύθηται την γυναϊκα έκ Βυζαντίου ήκειν, άναστρέψας αὐτίκα δὴ μάλα καταλαβεῖν τε καὶ τί-23 σασθαι οίός τε είη. διὸ δὴ τοὺς μὲν ἀμφὶ ἀρέθαν 20 Τίνοιν ποταμον διαβαίνειν έπέλευσεν, οι γε οὐδὲν δ τι καὶ λόγου άξιον διαπεπραγμένοι έπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, αὐτὸς δὲ οὐδὲ ἡμέρας ὁδῷ ἀπολελεῖφθαι 24 P 8 δρων των 'Ρωμαίων έν σπουδή είχε. φρούριον γάρ

⁷ cf. I 235, 10 || 20 cf. I 233, 21

¹ θαρρούσα φιλία G] φιλία θαρρούσα $S \parallel 2$ ύποτοπάσασα $S \parallel 3$ δὲ G] om. $S \mid \Sigma$ ισαυράνων Dind.] Ισαυρανών hic et infra codd. $\parallel 4$ άγγέλλεται S] ἀνέλλεται καλ κομίζεται ἄφτι βελισ///ω τδ Ισαυρανών φρούριον ὲλόντι $G \parallel 9$ ὅπερ S] ὅπερ μοι $G \parallel 17$ γῆς G] om. $S \parallel 17$ —18 έπειδὰν Alem.] εἰδ' ὰν codd. $\parallel 23$ ἡμέρας scripsi] ῶρας codd.

τὸ Σισαυράνων διὰ μὲν πόλεως Νισίβιδος Ιόντι πλέον η όδω ημέρας εύζωνω ανδρί των Ρωμαϊκών δρίων Ð διέγει, έτέρωθι δὲ τούτου δὴ τοῦ μέτρου ξυμβαίνει τὸ μεταξύ εἶναι. καίτοι εί παντὶ τῷ στρατῷ Τίγριν 25 s ποταμὸν διαβῆναι κατ' ἀργὰς ἤθελεν, οἶμαι ἂν αὐτὸν ξύμπαντα ληϊσασθαι τὰ ἐπὶ ᾿Ασσυρίας χωρία, καὶ μέγρι ές Κτησιφώντα πόλιν οὐδενὸς τὸ παράπαν ἀντιστατούντος σφίσιν ἀφίγθαι, καὶ τούς τε 'Αντιογέων αίγμαλώτους, όσοι τε 'Ρωμαίων άλλοι ένταῦθα όντες έτύγ-10 γανον, διασωσάμενον έπανήκειν ές τα πάτρια ήθη. έπειτα δε και Χοσρόη αιτιώτατος γέγονεν άδεέστερον έπ' οίκου ἀποκομίζεσθαι έκ τῆς Κολγίδος. ὅντινα δὲ τρόπου τετύγηκε τοῦτο αὐτίκα δηλώσω.

Ήνίκα Χοσρόης ὁ Καβάδου εἰς γῆν ἐμβαλῶν τὴν 26 B23
15 Κολχίδα τά τε ἄλλα διεπράξατο, ἄπερ μοι ἔμπροσθεν δεδιήγηται, καὶ Πέτραν εἶλε, πολλοὺς τοῦ Μήδων στρατοῦ διεφθάρθαι ξυνέβη τῷ τε πολέμῷ καὶ ταῖς δυσχωρίαις. δύσοδός τε γὰρ, ὥσπερ μοι εἴρηται, ἡ Λαζική ἐστι καὶ ὅλως κρημνώδης. καὶ μὴν καὶ λοιμοῦ 27
20 ἐπιπεσόντος σφίσι τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ ἀπολωλέναι ξυνέπεσε, πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων τῷ ἀπορίᾳ διεφθάρθαι ξυνέβη. ἐν τούτῷ δὲ καί τινες 28 ἐκ γῆς τῆς Περσίδος ἐνταῦθα ἐπιχωριάζοντες ἤγγελλον ὡς Ναβέδην μὲν Βελισάριος ἀμφὶ πόλιν Νίσιβιν μάχη

¹⁶ cf. I 224, 12 ss. 238, 3 | 18 cf. I 293, 12

νικήσας πρόσω γωροίη, πολιορκία δὲ τὸ Σισαυράνων έλων φρούριον Βλησχάμην τε και Περσών Ιππείς δατακοσίους δορυαλώτους πεποίηται, στράτευμα δέ άλλο 'Ρωμαίων ξύν γε Άρέθα τῷ Σαρακηνῶν ἄργοντι πέμψειεν, ὅπερ διαβάν ποταμόν Τίγριν ξύμπαντα 5 λεηλατήσειε τὰ ἐκείνη χωρία, πρότερον ἀδήωτα ὅντα. 29 ετύγγανε δε και στράτευμα Ούννων επι 'Αρμενίους τούς 'Ρωμαίων κατηκόους ὁ Χοσρόης στείλας, ὅπως τῆ ές αὐτοὺς ἀσχολία μηδεμία τοῖς ταύτη 'Ρωμαίοις τῶν 30 έν Λαζική πρασσομένων αἴσθησις γένηται. τούτους 10 τε τούς βαρβάρους ἀπήγγελλον ἕτεροι Βαλεριανῷ καὶ 'Ρωμαίοις ὑπαντιάσασιν ἐς χεῖρας ἐλθόντας παρά τε πολὺ αὐτῶν ἡσσηθέντας τῆ μάγη ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀπο-31 λωλέναι. άπερ οί Πέρσαι απούσαντες και κακοπαθεία μεν τη έν Λαζοίς κεκακωμένοι, δεδιότες δε μή τινι έν 15 Β 24 τῆ ἀποπορεία ἐντυχόντες πολεμίων στρατῷ ἐν κρημνοῖς καὶ γωρίοις λογμώδεσιν ἄπαντες οὐδενὶ κόσμω διαφθαρείεν, περιδεείς άμφί τε παισί καί γυναιξί καὶ τῆ πατρίδι γεγενημένοι, εἴ τι καθαρὸν ἡν ἐν τῷ Μήδων στρατώ, Χοσρόη έλοιδορούντο έπικαλούντες 20 ώς ές τε τους δραους ήσεβηκώς και τὰ κοινὰ νόμιμα πάντων ανθρώπων εσβάλοι μεν εν σπονδαίς ες 'Ρωμαίων την γην οὐδεν προσηχον, ἀδιχοίη δε πολιτείαν Ρ 9 άργαίαν τε καὶ άξιωτάτην πασῶν μάλιστα, ης τῷ πολέμω

15 cf. II 516, 14

² μλησχάμην $G \parallel 6$ λεηλατήσειε $S \rfloor$ λεηλατήσει $G \parallel 11$ βαλλεφιανῶ $S \parallel 15$ λαζοῖς $G \rfloor$ λαζικοῖς $S \parallel 16$ ἀποποφεία Dind.] ἀποφία codd. $\parallel 17$ οὐδενὶ $S \rfloor$ ἐν οὐδενὶ $G \parallel 18$ διαφθαφεῖεν $S \rfloor$ διαφθαφοῖεν $G \parallel 19$ γεγενημένοι $S \rfloor$ γεγενημένη $G \mid$ εἴ τι $G \mid S \mid$ 23 οὐδὲν Piccolos] οὐδενὶ codd., οὐδέν οἱ Kraš. $\parallel 24$ ής $G \mid$ ής τε $S \mid$

περιείναι ούχ αν δύναιτο. εμελλον δε νεωτέροις έγγειρείν πράγμασιν. οίς δη δ Χοσρόης ξυνταραγθείς εύ- 32 ρετο τοῦ κακοῦ ἴασιν τήνδε. γράμματα γὰρ αὐτοῖς άνελέξατο, απεο έναγχος ή βασιλίς τῷ Ζαβεργάνη ε έτύγχανε γράψασα. έδήλου δὲ ή γραφή τάδε ,,Όπως 33 ,σε, ω Ζαβεργάνη, διὰ σπουδης έχω, εύνουν σε olo-,,μένη τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν εἶναι, οἶσθα ἐπὶ ποεσμβεία οὐ πολλῶ πρότερον ές ἡμᾶς ἀφιγμένος. οὐκοῦν 34 πράττοις αν είκοτα τη δύξη, ην έπὶ σοὶ έγω, εί γε 10 βασιλέα Χοσρόην είρηναῖα πείθοις ές πολιτείαν τὴν ... ήμετέραν βουλεύεσθαι. ούτω γάρ σοι άγαθά μεγάλα 35 ,πρὸς ἀνδρὸς ἀναδέχομαι τούμοῦ ἔσεσθαι, ὅς νε οὐδὲν "αν ο τι και άνευ γνώμης της έμης πράξειεν." ταῦτα 36 ό Χοσρόης αναλεξάμενος, δνειδίσας τε Περσών τοις 15 λογίμοις εί πολιτείαν οδονται είναι, ην γυνή διοικείται, την των ανδρων δρμην αναστέλλειν έσχεν. αλλά και 37 ως ξύν δέει πολλω ένθένδε απήει, τούς αμφί Βελισά- Β 25 ριον ολόμενος σφίσιν έμποδων στήσεσθαι. οὐδενὸς δέ οἱ τῶν πολεμίων ὑπαντιάσαντος ἄσμενος ἐς γῆν 20 την οικείαν απεκομίσθη.

γ΄. Γενόμενος δε ὁ Βελισάριος ἐς γῆν τὴν Ῥωμαίων εὑρίσκει τὴν γυναϊκα ἐκ Βυζαντίου ἀφικομένην. καὶ αὐτὴν μεν ἐν ἀτιμία ἐφύλασσε, πολλάκις τε διαχειρίσασθαι αὐτὴν ἐγχειρήσας ἐμαλθακίσθη, ἐμοὶ μεν δοκεῖ, 25 ἔρωτος ἡσσηθεὶς διαπύρου τινός. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ 2 μαγγανείαις πρὸς τῆς γυναικὸς καταλαμβανόμενον ἐν

⁹ εἰκότα τῆ] τα τῆ in litura in $G \mid$ έπὶ G] ἀμφὶ $S \parallel$ 11 βουλεύεσθαι S] βούλεσθαι $G \parallel$ 12 ἀναδέχομι $G \parallel$ 13 ὅ τι καὶ ⟨λόγου ἄξιον⟩ Piccolos \mid πράξειε $S \parallel$ 15 λογίμοις Kraš. in appar. crit.] λογίοις codd., cf. Π 516, 17 \parallel 21 τὴν ag, Dind.] τῶν $GS \parallel$ 26 ἐγκαταλαμβανόμενον S

τῶ παραυτίκα ἐκλύεσθαι. Φώτιος δὲ κατὰ τάγος ἐς την "Εφεσον στέλλεται, των τινα εὐνούγων, Καλλίγονον όνομα, προανωνόν της κεκτημένης όντα δεσμεύσας τε καί ξύν αύτω έχων, όσπες αὐτω αἰκιζόμενος έν τη 3 δδώ ταύτη απαντα έξήνεγκε τὰ ἀπόρρητα. καί Θεο- 5 δόσιος μέν προμαθών ές τὸ Ιερον Ίωάννου καταφεύγει τοῦ ἀποστόλου, ὅπερ ἐνταῦθα ἁγιώτατόν ἐστι καὶ ἐπι-4 εικώς ἔντιμον. 'Ανδρέας δὲ δ τῆς Ἐφέσου ἀρχιερεύς χρήμασίν οι άναπεισθείς του άνθρωπου ένεγείρισευ. έν τούτω ή Θεοδώρα άμφὶ τῆ ἀντωνίνη δειμαίνουσα, 10 ηχηχόει γάρ όσα δη αὐτη ξυνεπεπτώκει, Βελισάριον ξύν 5 αὐτῆ ἐς Βυζάντιον μεταπέμπεται. Φώτιος δὲ ταῦτα ἀχούσας Θεοδόσιον μεν ές Κίλικας πέμπει, οὖ δὴ οἱ δορυ-Ρ 10 φόροι τε καὶ ὑπασπισταὶ διαγειμάζοντες ἔτυχον, τοῖς □ B 26 παραπομποίς ἐπιστείλας λαθραιότατα μὲν τὸν ἄνδρα 15 τούτον διακομίζειν, ές Κίλικας δε άφικομένοις κεκρυμ-μένως ές τὰ μάλιστα έν φυλακή ἔχειν, μηδενὶ αἴσθησιν παρεχομένοις ὅποι γῆς είη. αὐτὸς δὲ ξύν τε Καλλιγόνω και τοις Θεοδοσίου χρήμασιν άδροις τισιν 6 οὖσιν ές Βυζάντιον ἦλθεν. ἐνταῦθα ἡ βασιλὶς ἐπί- 20 δειξιν πεποίηται ές πάντας άνθοώπους, ὅτι δὴ χάριτας φονίους είδείη μείζοσί τε καὶ μιαρωτέροις αμείβεσθαι 7 δώροις. 'Αντωνίνα μέν γὰρ ἕνα οἱ ἔναγχος τὸν Καππαδόκην έχθρον ένεδρεύσασα προύδωκεν, αὐτή δὲ πληθος έκεινη έγγειρίσασα άνδρων άγεγκλήτων άνήρηκε. 25

¹ έκλύεσθαι codd.] έκλελύσθαι Reiske | κατὰ τάχος Reiske] κάτοικος G, κάτοχος S || 2 εὐνοῦχον G | καλίγονον G || 4 αὐτῷ Alem.] αὐτῷ codd. || 7-8 ἀγιώτατόν τε ἐπιεικῆς καὶ ἔττιμόν ἐστιν G || 11 συνεπεπτώκει S || βελισάριος G || 15 παραπομποίς Kraš.] παραπόμποις codd. || ἐπιτείλας Alem. || 15-16 ἄνδρα τοῦτον G || ἀνδοὲα S || 16 ἀφικομένοις Kraš.] ἀφικομένους codd. || 16-17 κεκρυμμένως om. G || 19 καλιγόνω G || 23 ἕνα Reiske] ἔνθα codd.|| 25 ἐγχειρήσασα S | ἀνεγκλήτως] ἐγκ in litura in G

των γάρ Βελισαρίω καὶ Φωτίω έπιτηδείων τινών μέν 8 τὰ σώματα αἰκισαμένη, καὶ τοῦτο μόνον ἐπικαλέσασα, ότι ές τω άνδρε τούτω εὐνοικῶς ἔγοιεν, ούτω διέθετο ώστε αὐτοῖς ές ὅ τί ποτε ἡ τύγη ἐτελεύτα οὔπω νῦν 5 ίσμεν άλλους δε φυγή εξημίωσε, ταὐτὸ τοῦτο επενεγκοῦσα. Ενα μέντοι τῶν Φωτίω ἐς τὴν "Εφεσον ἐπι- 9 σπομένων, Θεοδόσιον ὄνομα, καίπερ ές άξίωμα βουλής ημοντα, την οὐσίαν ἀφελομένη ἐν δωματίω καταγείω τε καὶ ὅλως ζοφώδει ἔστησεν ἐπὶ φάτνης τινὸς βρόγον 10 οἱ τοῦ τραγήλου ἀναψαμένη ἐς τοσόνδε βραγύν, ὥστε αὐτῷ δὴ ἐντετάσθαι καὶ χαλαρὸν μηδαμῆ εἶναι. έστη- 10 🗆 κως αμέλει διηνεκές έπὶ ταύτης δη της φάτνης δ τάλας ήσθιέ τε καὶ ϋπνον ήρειτο, καὶ τὰς άλλας ήνυεν ἀπάσας τῆς φύσεως γρείας, ἄλλο τέ οἱ οὐδὲν ἐς τὸ τοῖς Β 27 15 όνοις εἰκάζεσθαι ότι μὴ βρωμᾶσθαι ἐλέλειπτο. γρόνος 11 δὲ τῷ ἀνθρώπφ οὐχ ήσσων ἢ μηνῶν τεσσάρων ἐν ταύτη τη διαίτη έτρίβη, έως μελαγχολίας νόσφ άλοὺς μανείς τε έχτόπως καὶ ούτω δὴ ταύτης τῆς είρκτῆς άφεθείς είτα άπέθανε. καί Βελισάριον ούτι έκούσιον 12 20 Άντωνίνη τῆ γυναικὶ καταλλαγῆναι ἡνάγκασε. Φώτιον δὲ αἰκισμοῖς τε ἄλλοις ἀνδραποδώδεσι περιβαλοῦσα καὶ ξάνασα κατά τε τοῦ νώτου καὶ τῶν ὤμων πολλὰς, έκλέγειν ἐκέλευεν ὅποι ποτὰ γῆς Θεοδόσιός τε καὶ δ προαγωγός είη. ὁ δὲ καίπερ ὑπὸ τῆς βασάνου κατα- 13 25 τεινόμενος τὰ δμωμοσμένα έμπεδοῦν ἔγνω, ἀνὴρ νοσώδης μέν καὶ ἀνειμένος γεγονώς πρότερον, ές δὲ τὴν

άμωλ τὸ σῶμα θεραπείαν έσπουδακὸς, ὕβρεώς τε γενό-14 μενος ἢ ταλαιπωρίας τινὸς ἄπειρος. οὐδὲν γοῦν αὐτὸς των Βελισαρίου κεκρυμμένων έξειπεν. ύστερον μέν-15 τοι απαντα τὰ τέως ἀπόρρητα ἐς φῶς ἐληλούθει. Καλλίγονον μεν ήδ' ενταύθα εύροῦσα τήδε παρέδωκε, s τὸν δὲ (Θεοδόσιον) μετακαλέσασα ές Βυζάντιον, έπειδή П άφίκετο, εύθύς μεν κρύπτει έν Παλατίω, τῆ δε ύστε-16 ραία μεταπεμψαμένη Άντωνίναν, ,, Σ φιλτάτη πατρικία" έφη ,,μάργαρον ές γείρας τὰς έμὰς τῆ προτεραία έμ-,πέπτωκεν, οἶον οὐδείς ποτ' ἀνθρώπων εἶδε. καί σοι 10 ,βουλομένη οὐκ ἂν φθονήσαιμι τοῦ θεάματος τούτου, 17Ρ11..άλλὰ ἐπιδείξω." καὶ ἡ μὲν οὐ ξυνιεῖσα τοῦ πρασσομένου τὸν μάργαρόν οι ἐπιδεῖξαι πολλὰ ἐλιπάρει. δε τον Θεοδόσιον εξ ολκιδίου των τινος εθνούχων 18 Β 28 έξαναγοῦσα ἐπέδειξεν. 'Αντωνίνα δὲ τὰ μὲν πρῶτα 15 περιχαρής άγαν γεγονυία ύφ' ήδονης άγανης έμεινε. γάριτάς τέ οι δεδρακέναι ώμολόγει πολλάς, σώτειράν τε καὶ εὐεργέτιν ἀποκαλοῦσα καὶ δέσποιναν ὅντως. 19 τοῦτον δὲ τὸν Θεοδόσιον ή βασιλίς κατασχοῦσα ἐν Παλατίφ τουφής τε καὶ τῆς ἄλλης εὐπαθείας ήξίου, 30 στρατηγόν τε ηπείλησε 'Ρωμαίοις αὐτὸν οὐκ εἰς μακράν 🗅 20 καταστήσεσθαι. ἀλλά τις προτερήσασα δίκη νόσω άλόντα 21 δυσεντερίας έξ ανθρώπων αὐτὸν αφανίζει. οικίδια τη Θεοδώρα απόκουφα μεν και όλως λεληθότα ζοφώδη τε καὶ ἀγείτονα, ἔνθα δὴ οὕτε νυκτὸς οὕτε 25 22 ήμέρας δήλωσις γίνεται. ένταῦθα τὸν Φώτιον ἐπὶ χρόνου μήκος καθείρξασα έτήρει. όθεν δή αὐτῷ ξυνέβη τις τύχη οὐχ ἄπαξ μόνον, άλλὰ καὶ δὶς διαφυγόντι

² ἄπειρος g in contextu] ἔμπειρος G S, g in marg. \parallel 6 < Θεο-δόσιον> addidit Maltr. \parallel 10 ποτ G] πω S \mid εἶδεν G \parallel 25 τε] δὲ conic. Kraš.

άπαλλαγηναι. καὶ τὰ μὲν πρῶτα καταφυγών εἰς τὸν 23 ναὸν τῆς θεοτόχου, ὅσπεο ἐν Βυζαντίοις ἁγιώτατός έστι τε και ώνομάσθη, παρά την ιεράν τράπεζαν ικέτης καθήστο. έντεῦθέν τε αὐτὸν ἀναστήσασα βία τῆ 5 πάση καθεῖοξεν αὖθις. τὸ δὲ δὴ δεύτερον ἐς τῆς 24 Σοφίας τὸ ίερὸν ήκων, ἐς αὐτήν που τὴν θείαν δεξαμενήν έξαπιναίως έχάθισεν, ήνπες μάλιστα πάντων νενομίκασι Χριστιανοί σέβειν. άλλα κανθένδε αφέλ- 25 κειν αὐτὸν ή γυνή ἴσχυσε. χωρίον γὰρ ἀβέβηλον πώ-10 ποτε ανέφαπτον αὐτῆ οὐδεν γέγονεν, αλλ' αὐτῆ βιάζεσθαι τὰ ίερὰ ξύμπαντα οὐδὲν πρᾶγμα ἐδόκει είναι. καί ξύν το δήμο οί τον Χριστιανον ίερεῖς καταπεπλη-26 Β29 γμένοι τῶ δέει ἐξίσταντο καὶ ἐνεγώρουν αὐτῆ ἄπαντα. τριών μεν ούν αύτω ενιαυτών γρόνος εν ταύτη τη 27 15 διαίτη έτρίβη, ύστερον δὲ ὁ προφήτης αὐτῶ Ζαγαρίας έπιστας όναρ δοκοις, φασίν, έκέλευσε φεύγειν, συλλήψεσθαί οἱ ἐν τῷ ἔργῷ τῷδε ὁμολογήσας. ταύτη τε 28 τῆ ὄψει ἀναπεισθεὶς ἀνέστη τε ἐνθένδε καὶ διαλαθών είς τὰ Ἱεροσόλυμα ἦλθε, μυρίων μέν αὐτὸν διερευνω-20 μένων ανθρώπων, οὐδενὸς δὲ τὸν νεανίαν, καίπερ

^{5—7} ές τῆς — ἐκάθισεν] εἰς τὸ ἱερδν τῆς Σοφίας ῆκων κτλ., et άλλὰ κάνθένδε ἀφέλκειν αὐτὴν ἴσχυσε Suid. 8. v. δεξαμενή \parallel 12—13 οἰ-ᾶπαντα] οἰ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο καὶ ἐνεχώρουν αὐτῆ ᾶπαντες Suid. 8. v. ἐνεχώρουν.

¹ ές $S \parallel 2$ σσπες έν $S \rceil$ δς πεςl $G \parallel 6$ ηκων G, S pr. m. corr.] οἴκων S pr. m. $\parallel 6-7$ που έξαπιναίως τὴν θείαν ἐκάθισε δεξαμενὴν $S \parallel 8$ κάνθένδεν $G \parallel 9$ ἴσχυσεν $G \parallel 9-10$ πώποτε $G \rceil$ om. $S \parallel 13$ ένεχώςουν G in marg.] ἀνεχώςουν G in contextu, $S \parallel 14-15$ έν ταύτη τῆ διαίτη S, G in marg.] om. G in contextu $\parallel 16$ ἐκέλενε $G \parallel 16-17$ συλλήψεσθαί G corr., $S \parallel$ συλλήψασθαί G pr. m. $\parallel 19$ αὐτὸν $G \parallel$ αὐτῶ $S \parallel 20$ δὲ evanuit in $G \parallel$ καίπες αί evanuit in G

29 εντυγόντα, δρώντος. οδ δη αποθριξαμενός τε και τών μοναχών καλουμένων τὸ σχήμα περιβαλλόμενος τὴν ἐκ 30 Θεοδώρας χόλασιν διαφυγείν έσγε. Βελισάριος δὲ τὰ δμωμοσμένα ήλογηκως, τιμωρείν τε οὐδαμῆ τούτω έλόμενος πάσχοντι, ώσπες έρρήθη, ανόσια έργα, ές πάντα τ οί λοιπὸν τὰ ἐπιτηδεύματα πολέμια τὰ πρὸς τοῦ θεοῦ ώς τὸ είκὸς εὖρεν εὐθὺς γὰρ ἐπί τε Μήδους καὶ Χοσρόην σταλείς τὸ τρίτον έσβαλόντας ές 'Ρωμαίων 31 την γην κακότητα ώφλε. καίτοι έδόκει τι λόγου άξιον διαπεπράχθαι, τὸν πόλεμον ἐνθένδε ἀποσεισάμενος. 10 Ρ 12 άλλ' έπει Χοσρόης Ευφράτην διαβάς ποταμον Καλλίνικον πόλιν πολυάνθρωπον οὐδενὸς ἀμυνομένου εἶλε (καί) μυριάδας ήνδραπόδισε 'Ρωμαίων πολλάς, Βελισάριος δε ούδε δσον επισπέσθαι τοῖς πολεμίοις εν σπουδη έσγε, δόξαν ἀπήνεγκεν ως δυοίν θάτερον, ἢ έθελοκα- 15 κήσας ή ἀποδειλιάσας, αὐτοῦ ἔμεινεν.

ο δ΄. Ύπο τοῦτον τον χρόνον και τι ετερον αὐτῷ ἐπιπεσεῖν ξυνηνέχθη τοιόνδε. ὁ μὲν λοιμὸς, οὖπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐμνήσθην, ἐπενέμετο τοὺς ἐν Βυζαντίῷ ἀνθρώπους. βασιλεῖ δὲ Ἰουστινιανῷ νο χαλεπώτατα νοσῆσαι ξυνέβη, ὥστε καὶ ἐλέγετο ὅτι ἀπο-2 λώλει. τοῦτον δὲ τὸν λόγον περιαγαγοῦσα ἡ φήμη διεκόμισεν ἄχρι ἐς τὸ Ὑρωμαίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα

² cf. Ioannes Eph. p. 31. Theoph. I 242, 4 || 9 cf. I 246, 16 || 12 cf. I 248, 13 || 19 cf. I 249, 8

¹ έντυχόντα] ντα evanuit in $G \parallel 2$ περιβαλλόμενος] πε evanuit in G, περιβαλόμενος Piccolos, Herw. \parallel 4 όμωσμένα $G \parallel$ 10 διαπεπράχθαι codd. \parallel 13 \langle κα \mid \rangle addidit Kraš. ex g] om. $GS \parallel$ 14 δè codd. \parallel δè \langle δς \rangle Dind. \parallel 22 περιαγαγούσα scripsi] παραγαγούσα codd., παραλαβούσα Reiske

έλεγον των αργόντων τινές ώς, ην βασιλέα Ρωμαΐοι έτερον τινα έν Βυζαντίω καταστήσωνται σφίσιν, οὐ μήποτε αὐτοὶ ἐπιτρέψωσιν. ὀλίγω δὲ ὕστερον βασιλεῖ 3 П μέν φαίσαι ξυνέβη, τοῖς δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ 5 ἄρχουσι διαβόλοις ἐπ' ἀλλήλοις γενέσθαι. Πέτρος τε 4 γάρ δ στρατηγός καὶ Ἰωάννης, ὅνπερ ἐπίκλησιν Φαγᾶν έκάλουν, Βελισαρίου τε καὶ Βούζου ἐκεῖνα λεγόντων ισχυρίζοντο ακηκοέναι απερ μοι αρτίως δεδήλωται. ταῦτά γε ἡ βασιλὶς Θεοδώρα ἐπικαλέσασα ἐφ' ἐαυτῆ δ 10 τοῖς ἀνθρώποις εἰρῆσθαι μεστή ἐγεγόνει. ἄπαντας οὖν 6 \Box εὐθὺς μετακαλέσασα ές Βυζάντιον, ζήτησίν τε τοῦ λόγου τούτου ποιησαμένη, τον Βούζην μετεπέμψατο είς την γυναικωνίτιν έξαπιναίως, ώς τι αὐτῶ κοινολογησομένη των άναν σπουδαίων. ἦν δέ τι οίκημα ἐν Παλατίω 7 15 κατάγειον, άσφαλές τε καὶ λαβυρινθώδες καὶ οἶον Ταρτάρω εἰκάζεσθαι, ἵνα δὴ τοὺς προσκεκρουκότας ὡς τὰ πολλά καθείρξασα έτήρει. καὶ ὁ Βούζης οὖν εἰς τὸ 8 βάραθρον τοῦτο ἐμβέβληται, ἐνταῦθά τε ἀνὴρ ἐξ ὑπάτων γενόμενος ἄγνωστος ἀεὶ τοῦ παρόντος καιροῦ 20 έμεινεν. ούτε γάρ αὐτὸς έν σκότφ καθήμενος δια- 9 γινώσκειν οἶός τε έγεγόνει πότερον ἡμέρα ἢ νύκτωρ Β 31 🗆 είη ούτε άλλω τω έντυγεῖν είγεν. άνθρωπος γὰρ, ὅσπερ 10 οί ές ημέραν έπάστην τὰ σιτία έρρίπτει, ώσπερ τι θηρίον θηρίφ ἄφωνος ἀφώνω ωμίλει. καὶ πᾶσι μὲν 11

¹⁴ cf. Chron. Pasch. I 627, 11

^{1—2} ην—βυζαντίω G] η βασιλέα έτερόν τινα έν βυζαντίω φωμαΐοι S \parallel 3 έπιτρέψωσιν Reiske \rfloor έπιστρέψωσιν codd. \parallel 10 θυμοῦ μεστη Alem. \parallel 13 κοινολογησαμένη G \parallel 14 παλλαντίω S \parallel 17 έτηρει Herw.] έντηρη codd. \mid ές S \parallel 18 έμβεβλητα/ένταῦθα τ/ /νηρ G \parallel 20 έμειν// οὔτε G \parallel 22 ἄνθρωπος Herw.] ἄνθρωπος codd.

τετελευτηκέναι εὐθὺς ἔδοξε, λόγον μέντοι ἢ μνήμην
□ ποιεῖσθαι αὐτοῦ τινα ⟨ἐτόλμα⟩ οὐδείς. ἐνιαυτοῖν δὲ
P 13 δυοῖν ὕστερον πρὸς μησὶ τέσσαρσιν οἰκτισαμένη τὸν
12 ἄνδρα ἀφῆκε. καὶ δς ὥσκερ ἀναβεβιωκὼς ἄπασιν ὤφθη.
ξυνέβη τε τῷ ἀνθρώπῳ ἐνθένδε ἀεὶ ἀμβλυώττειν τε s
καὶ τὸ ἄλλο σῶμα νοσώδει εἶναι.

13 Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τῷ Βούζη τῆδε ἐχώρησε. Βελισάριον δὲ βασιλεὺς, καίπερ οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων ἀλόντα, ἐγκειμένης τῆς βασιλίδος παραλύσας ἦς εἶχεν ἀρχῆς Μαρτῖνον ἀντ' αὐτοῦ τῆς έφας στρατηγὸν 10 κατεστήσατο, τούς τε Βελισαρίου δορυφόρους τε καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ τῶν οἰκετῶν εἴ τι ἐν πολέμῳ δόκιμον ἦν, τῶν τε ἀρχόντων καὶ τῶν ἐν Παλατίφ εὐνούχων 14 τισὶν ἐπέστειλε διαδάσασθαι. οἱ δὲ κλήρους ἐπ' ἐκεί-

14 τισίν ἐπέστειλε διαδάσασθαι. οί δὲ κλήρους ἐπ' ἐκείνοις ἐμβεβλημένοι αὐτοῖς ὅπλοις ἄπαντας ἐν σφίσιν 15 αὐτοῖς διενείμαντο, ὡς πη κατατυχεῖν ἐκάστῳ συνέβη.

15 καὶ τῶν φίλων δὲ καὶ ἄλλως αὐτῷ τὰ πρότερα ὑπουργηκότων πολλοῖς ἀπείπε παρὰ Βελισάριον μηκέτι ἰέναι.

16 καὶ περιήρχετο πικρὸν θέαμα καὶ ἄπιστος ὄψις, Βελισόριος ὶδιώτης ἐν Βυζαντίω, σχεδόν τι μόνος, σύννους 20

Β 32 ἀεὶ καὶ σκυθοωπὸς καὶ τὸν έξ ἐπιβουλῆς ὀροωδῶν

17 θάνατον. μαθοῦσα δὲ ἡ βασιλὶς πολλά οἱ ἐπὶ τῆς εω χρήματα εἶναι, πέμψασα τῶν ἐν Παλατίῳ εὐνούχων

⁹⁻¹⁰ παραλύσας—ἀρχῆς] παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς Suid. s. v. παραλύσας || 11 cf. Il 336, 22 || 19 cf. Auct. Marcell. Com. ad a. 545 Belisarius de oriente evocatus in offensam periculumque incurrens grave et invidiae subiacens, rursus remittitur ad Italiam. Cramer Anecd. Il 324

¹ post μέντοι spatium unius verbi vacuum est in $S \parallel 2$ αὐτοῦ τινα Alem.] ταῦτα τινὰ codd. | ἐτόλμα Alem.] om. codd. spatium vacuum est in $S \parallel 10$ Μαρτῖνον] μαρτίν $G \mid$ στρατηγὸν τῆς ἐφας $S \mid 16$ πη $S \mid$ ποι $G \mid$ ξυνέβη $S \mid 18$ ἀπεῖπε Alem.] ἀπεῖπον codd. | Βελισάριον Kraš.] βελισαρίω codd. \parallel 22 οἰ $S \mid$ om. G

τινα κεκόμισται πάντα. ἐτύγγανε δὲ ἡ Άντωνίνα, ως 18 μοι εζρηται, τῷ μὲν ἀνδρὶ διάφορος γεγενημένη, τῆ δὲ βασιλίδι φιλτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη οὖσα ἐν τοῖς μάλιστα ατε Ίωάννην εναγγος κατεργασαμένη τὸν Καππα-5 δόκην. διὸ δὴ χαρίσασθαι ἡ βασιλὶς τῆ 'Αντωνίνη 19 βουλευσαμένη, απαντα έπραττεν όπως έξαιτήσασθαί τε τὸν ἄνδρα ή γυνή και ἀπὸ ξυμφορῶν τηλικῶνδε δύσασθαι δόξειε, ταύτη τε οὐ μόνον τῷ ταλαιπώρω ές τὸ παντελές καταλλαγήναι συμβήσεται, άλλα και διαρρήδην 10 αὐτὸν ᾶτε πρὸς αὐτῆς διασεσωσμένον αἰχμάλωτον ἀναρπάσασθαι. έγένετο δὲ ὧδε. ἦλθε μέν ποτε Βελισάριος 20 πρωΐ ές Παλάτιον, ήπερ είώθει, ξύν άνθρώποις οίχτροῖς τε καὶ ὀλίγοις τισίν. οὐκ εὐμενῶν δὲ πειρασά- 21 μενος βασιλέως τε καὶ τῆς βασιλίδος, ἀλλὰ καὶ περιυβρισ-15 μένος ένταῦθα ὑπ' ἀνδρῶν μοχθηρῶν τε καὶ ἀγελαίων, οίκαδε άμφὶ δείλην όψίαν άπιων ώχετο, συχνά τε περιστρεφόμενος έν τη άναγωρήσει ταύτη καὶ πανταγόσε περισχοπούμενος, όπόθεν ποτέ προσιόντας αὐτῷ τοὺς ἀπολλύντας ἴδοι. ξὺν ταύτη τε τῆ ὀρρωδία εἰς 22 20 τὸ δωμάτιον ἀναβὰς ἐπὶ τῆς στιβάδος καθῆστο μόνος, γενναΐον μεν οὐδεν εννοῶν, οὐδε ὅτι ἀνὴρ εγεγόνει έν μνήμη έχων, ίδοων δὲ ἀεί καὶ Ιλιγγιών καὶ ξύν τρόμφ πολλφ ἀπορούμενος, φόβοις τε ἀνδραποδώδεσι Β 33 καὶ μερίμναις ἀποκναιόμενος φιλοψύχοις τε καὶ ὅλως 25 ανάνδροις. Άντωνίνα δὲ ᾶτε οὕτε τὰ πρασσόμενα ὅλως 23 έπισταμένη ούτε τι τῶν ἐσομένων καραδοκοῦσα

¹ ή S] om. G || 3 οδσα? Kraš. in appar. crit.] τυγχάνουσα codd. || 7 συμφορῶν S || 9 ξυμβήσεται S || 12 εἰώθει G] εἴθισται S || ξὺν G] om. S || 13 εὐμενῶν Reiske] εύμενῶς codd. || 16 οἴχαδε] αδε evanuit in G || 19 ξς S || 20 στιβάδος] στιβάδος G || 25—26 οὕτε — οὕτε] οὐδὲ — οὐδὲ codd.

περιπάτους ένταῦθα έποιεῖτο συγνούς όξυρεγμίαν σκή-24 Ρ 14 πτομένη · ἔτι γὰο εἰς ἀλλήλους ὑπόπτως εἶγον. μεταξὺ δέ τις έκ Παλατίου, Κουαδοᾶτος όνομα, ήκεν ήδη δεδυκότος ήλίου, τήν τε αύλειον ύπερβας έξαπιναίως παρὰ τὴν ἀνδρωνίτιδα ἔστη θύραν, φάσκων πρὸς τῆς 5 25 βασιλίδος ένταῦθα έστάλθαι. ὅπερ ἐπεὶ Βελισάριος ήμουσε, χείρας και πόδας έπι της στιβάδος έλκύσας ύπτιος έχειτο, πρός την αναίρεσιν έτοιμότατος ούτως 26 απαν αὐτὸν τὸ ἀρρενωπὸν ἀπελελοίπει. οὔπω τοίνυν δ Κουαδράτος παρ' αὐτὸν είσελθὼν γράμματά οἱ τῆς 10 27 βασιλίδος ἐπέδειξεν. ἐδήλου δὲ ἡ γραφὴ τάδε ... Α μὲν "είργάσω ήμᾶς, ὧ βέλτιστε, οἶσθα. ἐγὼ δὲ τὰ πολλὰ ,,όφείλουσα τη ση γυναικί, ταῦτα δη τὰ έγκληματά σοι П ,, ἀφεῖναι ξύμπαντα ἔγνωκα, ἐκείνη τὴν σὴν δωρουμένη 28 .. ψυγήν. τὸ μεν οὖν ἔνθεν σοι τὸ θαρσεῖν ὑπέρ τε 15 πης σωτηρίας και των χρημάτων περίεστιν· όποιος δè ,,σὺ πρὸς αὐτὴν ἔση διὰ τῶν πραγθησομένων εἰσόμεθα." 29 ταῦτα ἐπεὶ Βελισάριος ἀνελέξατο, ᾶμα μὲν ὑφ' ἡδονῆς □ □ Β 34 ἐπὶ μέγα ἀρθεὶς, ἅμα δὲ καὶ τῷ παρόντι ἐπίδειξιν έθέλων ποιείσθαι τῆς γνώμης, ἀναστὰς εὐθὺς παρὰ 20 30 τῆς γυναικὸς τοὺς πόδας ἐπὶ στόμα πίπτει. καὶ γειρὶ μὲν έκατέρα περιλαβών αὐτῆς ἄμφω τὰς κνήμας, τὴν δὲ γλῶσσαν ἀεὶ τῶν ταρσῶν τῆς γυναικὸς μεταβιβά-

¹⁻² περιπάτους - σκηπτομένη] Suid. s. v. όξυρεγμία

¹ ἐνιαῦθα om. Suid. \parallel 1—2 σκηπτομένη \parallel προσποιουμένη Suid. \parallel 3 κουαδράτος hic et infra codd. \parallel 5 την \mid την \langle είς \rangle Herw. \mid ἀνδρωνίτιδος Κταδ. \mid θύραν ἔστη $S \parallel$ 7 της στιβάδος $S \mid$ στοιβάδος $G \mid$ ἔλκύσας codd. \mid ἔκλύσας Alem. \parallel 9 ἀπελελοίπει $G \mid$ ἀπολελοίπει $S \mid$ οὕπω codd. \mid οὐτος Herw. \parallel 12 τὰ \mid τοι Piccolos \mid 13 ταῦτα Κταδ. \mid ταιύτης $G \mid$ $S \mid$ ταιύτης $G \mid$ ἔνεκα Alem., ταιύτης δη χάριν Reiske \parallel 18 ταιῦτα $G \mid$ ταιύτης $S \mid$ 21 της $S \mid$ τοὺς $G \mid$ 22 κνήμας $G \mid$ $S \mid$ pr. m. corr. \mid πόδας $S \mid$ pr. m.

ζων, τοῦ μὲν βίου καὶ τῆς σωτηρίας αἰτίαν ἐκάλει, ἀνδράποδον δὲ αὐτῆς τὸ ἐνθένδε πιστὸν ὡμολόγει καὶ οὐκ ἀνὴρ ἔσεσθαι. καὶ τῶν χρημάτων δὲ ἡ βασιλὶς ἐς 31 τριάκοντα χρυσοῦ κεντηνάρια τῷ βασιλεῖ δοῦσα, τἄλλα 5 Βελισαρίῳ ἀπέδοτο.

Τὰ μέν οὖν ἀμφὶ Βελισαρίω τῶ στρατηγῶ τῆδε 32 κεγωρήκει, ώπερ ή τύγη οὐ πολλώ πρότερον Γελίμερά τε καὶ Οὐίττιγιν δορυαλώτους παρεδεδώκει. ἐκ πα- 33 λαιοῦ δὲ Ἰουστινιανόν τε καὶ Θεοδώραν πλοῦτος δ 10 τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἀκριβῶς ἔκνιζεν, ὑπέρογκός τε ὢν καὶ βασιλικής αὐλής ἄξιος. ἔφασκόν τε ώς τῶν δημο- 34 σίων χρημάτων Γελίμερός τε καὶ Οὐιττίγιδος τὸ πλεῖστον αποκρυψάμενος λάθρα έτυχε, μοϊραν δὲ αὐτῶν βραγειάν τέ τινα καὶ οὐδαμῆ ἀξιόλογον βασιλεῖ ἔδωκε. 15 πόνους δε τους τοῦ ἀνθρώπου και τῶν ἔξωθεν τὴν 35 βλασφημίαν διαριθμούμενοι, αμα δε και σκηψιν άξιόχρεων έπ' αὐτῷ οὐδεμίαν κεκομισμένοι ήσυχῆ ἔμενον. τότε δὲ ή βασιλίς αὐτοῦ λαβομένη κατωροωδηκότος τε 36 καὶ ἀποδειλιάσαντος ὅλως πράξει μιᾶ διεπράξατο ξυμ-20 πάσης αὐτοῦ τῆς οὐσίας κυρία γενέσθαι. ἐς κῆδος γὰρ 37 αλλήλοις ξυνηλθέτην εὐθὺς, Ίωαννίνα τε ή Βελισαρίου θυγάτης, ήσπες μόνης έγεγόνει πατής, Αναστασίω τῶ της βασιλίδος θυγατριδώ μνηστή γέγονε. Βελισάριος 38 Β 35 μεν οδυ άρχην τε απολαβείν την οίκειαν ήξίου καὶ

^{20—21} $\dot{\epsilon}_S$ — $\epsilon\dot{v}\partial\dot{v}_S$] cit. Suid. s. v. $\chi\eta\delta\sigma_S\parallel$ 22 Athanasii, Theodorae nepotis, mentio fit a Ioann. Eph. 196. cf. prol.

⁸ παραδεδώκει $S \parallel 10$ τούτου] υτο evanuit in $G \parallel$ ἀχριβῶς] χρ evanuit in $G \parallel 11$ ἄξιος] ος evanuit in $G \parallel 12$ οὐιττιδος G, οὐιττιγις $S \parallel 13$ ἔτυχε codd.] ἔσχε Reiske $\parallel 14$ τινα G] om. $S \parallel 16$ διαριθμούμενος $S \parallel 21$ εὐθὺς] εὐθὺ $S \parallel$ ἰωανν $^{\alpha/}$ $S \parallel 22$ ἀναστασίω G] om. $S \parallel 24$ μὲν G] om. S

στρατηγός τῆς έφας ἀποδειχθεὶς πάλιν ἐπὶ Χοσρόην καὶ Μήδους ἐξηγήσεσθαι τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, ἀντω
υίνα δὲ οὐδαμῶς εία περιυβρίσθαι (γὰρ) ἐν τοῖς ἐκείνη χωρίοις πρὸς αὐτοῦ ἔφασκεν, ἄπερ οὐκέτι τὸ λοιπὸν ἄψεσθαι.

Διὸ δὴ Βελισάριος ἄρχων τῶν βασιλικῶν καταστὰς 39 P 15 ίπποχόμων ές την Ίταλίαν το δεύτερον έστάλη, δμολογήσας βασιλεί, ως φασι, χρήματα μήποτε αὐτὸν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ αἰτήσειν, ἀλλὰ ξύμπασαν αὐτὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευήν χρήμασιν οίκείοις ποιήσεσθαι. 10 40 πάντες μεν οὖν ὑπετόπαζον τά τε ἀμφὶ τῆ γυναικὶ ταύτη, ήπερ έρρήθη, Βελισάριον διοικήσασθαι καί βασιλεί ταύτα δμολογήσαι άμφὶ τῷ πολέμῳ ἃ δεδιήγηται, απαλλαξείοντα της έν Βυζαντίω διατριβής, έπειδάν τε τάχιστα τοῦ τῆς πόλεως περιβόλου έπτὸς γένηται, άρ- 15 πάσεσθαί τε αὐτίκα τὰ ὅπλα καί τι γενναῖον καὶ ἀνδοὶ πρέπου έπί τε τη γυναικί και τοις βιασαμένοις φρουή-41 σειν. αὐτὸς δὲ πάντα τὰ ξυμπεσόντα ἐν ἀλογία πεποιημένος δρχων τε των Φωτίω και τοις άλλοις έπιτηδείοις όμωμοσμένων εν λήθη τε πολλη καὶ όλιγωρία γενόμε- 20 νος είπετο τῆ γυναικὶ, καταστάς έκτόπως εἰς αὐτὴν έρωτόληπτος, καὶ ταῦτα έξήκοντα ήδη γεγονυῖαν ἔτη. 42 ἐπειδή μέντοι ἐν Ἰταλία ἐγένετο, εἰς ἡμέραν ἐκάστην ἀπ' ἐναντίας αὐτῷ τὰ πράγματα ἐχώρει, ἐπεί οἱ διαρρή-43 δην τὰ ἐκ θεοῦ πολέμια ἦν. πρῶτον μέν γε τὰ τῶ 36

στρατηγῷ τούτω ἐν τοῖς ξυμπίπτουσιν ἐπί τε Θευδάτον

² έξηγήσασθαι Herw. | τῶ στρατῷ ρωμαίων $S\parallel 3$ εἴα Alem.] εἴη codd. | ⟨γὰρ⟩ g, Orelli in not., Reiske] om. $GS\parallel 8$ μήποτε χρήματα $S\parallel 10$ ποιήσεσθαι Herw.] ποιήσασθαι codd. $\parallel 13$ ἃ δεδιήγηται S] om. $G\parallel 15-16$ ἀρπάσεσθαί Kraš.] ἀρπάσασθαί codd. $\parallel 17-18$ φρονήσειν Kraš.] φρονήσαι codd. $\parallel 23$ ἐπειδὴ G] ἐπεὶ $S\parallel i$ ς S

καὶ Οὐίττιγιν βουλευόμενα, καίπερ οὐκ ἐπιτηδείως τοῖς πρασσομένοις δοκοῦντα ἔχειν, ἐς ξύμφορον ἐκ τοῦ ἐπὶ Β 36 πλεῖστον ἐτελεύτα τέλος · ἐν δὲ τῷ ὑστέρῷ δόξαν μὲν ἀπήνεγκεν ὅτι δὴ τὰ βελτίω βεβούλευται ἄτε καὶ τῶν 5 κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε πραγμάτων γεγονὼς ἔμπειρος, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀποβαίνουσι κακοτυχοῦντι τὰ πολλὰ ἐς ἀβουλίας δύκησιν αὐτῷ ἀπεκρίθη. οὕτως ἄρα οὐκ ἀν- 44 θρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῷ ἐκ θεοῦ ροκῷ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὁ δὴ τύχην εἰώθασι καλεῖν ἄνθρωποι, 10 οὐκ εἰδύτες ὅτου δὴ ἔνεκα ταύτῃ πρόεισι τὰ ξυμβαίνοντα, Ὠπερ αὐτοῖς ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῷ 45 δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὅνομα προσχωρεῖν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥς πη ἑκάστῷ φίλον, ταύτῃ δοκείτω.

έ. Βελισάριος δὲ τὸ δεύτερον ἐν Ἰταλία γενόμενος

15 αἴσχιστα ἐνθένδε ἀπήλλαξε· τῆς μὲν γὰρ γῆς ἐς πεντάετες ἀποβῆναι ⟨οὐδαμῆ⟩ ἴσχυσεν, ὥσπερ μοι ἐν τοῖς

ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, ὅτι μὴ ἔνθα τι ὀχύρωμα ἦν.

ναυτιλλόμενος δὲ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον τὰ ἐπιθα- P 16

λάσσια ⟨περιήει⟩. Τουτίλας δὲ λυσσῶν ⟨ἦν⟩ αὐτὸν 2 □□

20 ἔξω τείχους λαβεῖν, οὐ μέντοι εὖρεν, ἐπεὶ ὀρρωδία

πολλῆ αὐτός τε καὶ ξύμπας ὁ Ῥωμαίων στρατὸς είχετο. Β 37

διὸ δὴ οὕτε τῶν ἀπολωλότων τι ἀνεσώσατο, ἀλλὰ καὶ 8 □

^{7—13} οὖτως—δοκείτω] eadem fere verba invenis II 552, 12 || 7—12 οὖκ—προσχωρεῖν] cit. Suid. s. v. τύχη. || 8—9 τἢ τοῦ Θεοῦ—ἀνθρώπεια Suid. s. v. πρυταγεύεται. || 16 cf. II 453, 14

³ ἐτελεύτα] λευτ in litura in $G \parallel 8$ ἀλλὰ ἀλλὰ καὶ $S \parallel 9$ καλεῖν εἰώθασιν Suid. \parallel 11 ἡπερ Proc. II 552, 16] εἶπερ codd. \parallel ἀλόγω codd.] παραλόγω II 552, 16 \parallel 13 ταύτη G] οὕτω $S \parallel$ 14 βελισσάριος $S \parallel$ 16 ἀποβῆναι ⟨οὐθαμῆ⟩ Maltr.] ἐπιβῆναι οὐπ Alem., ἀποβῆναι codd. \parallel 17 ἔνθα τι Piccolos] ἐνθάθε G, S pr. m. corr., ἐνταῦθα S pr. m., ἔνθα δὴ Maltr. et Kraš. \parallel 18 ναυτιλόμενος $G \parallel$ 19 ⟨περιήει⟩ Maltr.] om. codd. $\parallel \langle \mathring{\eta} \nu \rangle$ g] om. G S

² BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

'Ρώμην προσαπώλεσε καὶ τάλλα ὡς εἰπεῖν ἄπαντα. 4 ἐγένετο δὲ φιλοχρήματος ἐν τούτφ τῷ χρόνφ πάντων μάλιστα καὶ κέρδους αἰσχροῦ ἐπιμελητὴς ἀκριβέστατος ᾶτε οὐδὲν ἐκ βασιλέως κεκομισμένος, Ἰταλοὺς ἀμέλει σχεδὸν πάντας, οῖπερ ῷκηντο ἐπί τε 'Ραβέννης καὶ ε Σικελίας, καὶ εἴ του ἄλλου κατατυχεῖν ἐν ἐξουσία ἔσχεν, ἐληϊσατο οὐδενὶ κόσμφ, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων καταπραττόμενος. οὕτω γοῦν καὶ Ἡρωδιανὸν μετιὼν χρήματα ἤτει, ἄπαντα τῷ ἀνθρώπφ ἐπανασείων.

6 οίς δη έκεινος άχθόμενος ἀπετάξατο μὲν τῷ Ῥωμαίων 10 στρατῷ, αὐτὸν δὲ εὐθὺς ξύν τε τοῖς ἐπομένοις καὶ τῷ □ 7 ⟨Σπολιτίῳ⟩ Τουτίλα καὶ Γότθοις ἐνέδωκεν. ὅπως δὲ αὐτῷ τε καὶ Ἰωάννη τῷ Βιταλιανοῦ ἀδελφιδῷ διχοστατῆσαι συνέβη, ὅπερ τὰ Ῥωμαίων πράγματα μάλιστα ἔσφηλεν, αὐτίκα δηλώσω.

Ές τοῦτο ἀπεχθείας Γερμανῷ ἡ βασιλὶς ἦλθεν ἐπιδηλότατόν τε ἄπασι τὸ ἔχθος ἐποίει, ὥστε αὐτῷ κηδεύειν, καίπερ βασιλέως ἀνεψιῷ ὄντι, ἐτόλμα οὐδεὶς,
ἄνυμφοί τε αὐτῷ οἱ παίδες διαγεγόνασι, μέχρις αὐτὴ

⟨ἀπελύθη⟩ τοῦ βίου. ἥ τε θυγάτηο αὐτῷ Ἰουστίνα 20
 9 ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἡβήσασα ἔτι ἀνυμέναιος ἦν. διά

Β 38 τοι τοῦτο ἡνίκα Ἰωάννης πρὸς Βελισαρίου σταλείς ἀφίκετο ές Βυζάντιον, ές λόγους αὐτῷ καταστῆναι ὁ Γερμανὸς ἀμφὶ τῆ κηδεία ἡνάγκαστο, καὶ ταῦτα λίαν

¹² cf. II 348, 24

⁵ ὅπηντο] η in litura in $G \mid \tau \varepsilon S$] om. $G \mid 12 \langle \Sigma \pi o \lambda \varepsilon \tau i \varphi \rangle$ addidit Alem., in codd. spatium unius verbi vacuum est, cf. II 348 | τουτίλλα $G \mid 13$ βιταλιανοῦ a corr.] βιταλιανὸ $G \mid S \mid 14$ ξυνέβη $S \mid 18$ βασιλέως] σιλ evanuit in $G \mid 19$ αὐτῶ G] om. $S \mid \delta$ ανεγόνασι $S \mid \gamma \varepsilon \gamma \delta \nu$ ασις $G \mid 20 \langle \delta \pi \varepsilon \lambda \nu \rangle \delta \eta \rangle$ τοῦ βίου scripsi] τοῦ βίου codd., έβίου Dind. || 22 Βελισαφίου Alem.] βελισάφιου codd.

άπὸ τῆς ἀξίας τῆς αὐτοῦ ὄντι. ἐπεί τε τὸ πρᾶγμα 10 ήρεσκεν άμφω, δραρις άλλήλους έγνωσαν δεινοτάτρις καταλαβεῖν ἦ μὴν τὸ κῆδος ἐπιτελέσειν δυνάμει τῆ πάση, έπει αὐτοῖν έκάτερος τὸ θαρσεῖν ἐπὶ θατέρω ὡς 5 ηκιστα είχεν, δ μεν τῷ ξυνειδέναι ὅτι δη τῷν ὑπεο την άξίαν ὀρέγοιτο, ὁ δὲ κηδεστοῦ ἀπορούμενος. ή δὲ 11 ούκ έχουσα τίς γένηται διὰ πάσης δδοῦ ἰοῦσα έκάτερον μετιέναι μηγανή πάση οὐκ ἀπηξίου, ὅπως ἂν τὰ πραττόμενα διακωλύοι. Επεί δε αὐτοῖν καίπερ πολλά δεδι- 12 10 ξαμένη άναπείθειν οὐδέτερον ἔσχε, διαρρήδην άπολεῖν τὸν Ἰωάννην ἡπείλησε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἰωάννης αὖθις 13 ές Ιταλίαν σταλείς οὐδαμῆ ξυμμίζαι Βελισαρίω έτόλμησε, την έξ 'Αντωνίνης έπιβουλην δείσας, έως 'Αντωνίνα ές Βυζάντιον ήλθε. τήν τε γαρ βασιλίδα ταύ- 14 15 τη έπιστεϊλαι τὸν αὐτοῦ φόνον οὐκ ἄπο τοῦ εἰκότος άν τις ὑπώπτευσε, καὶ τὸν ἀντωνίνης σταθμωμένω τρόπον απαυτά τε Βελισάριον ενδιδόναι τη γυναικί έπισταμένω δέος έγίνετο μέγα καὶ τὸν ἐσήει. τοῦτο 15 Ρ 17 🗆 🗅 νοῦν 'Ρωμαίοις τὰ πράγματα καὶ πρότερον ἐπὶ θατέρου Β 39 20 σχέλους έστῶτα προσουδίζει γαμαί.

Βελισαρίω μεν οὖν ὁ Γοτθικός πόλεμος τῆδε έχώ- 16 ρησεν. ἀπογνοὺς δὲ βασιλέως ἐδεῖτο ὅπως οἱ ἐξῆ ἐνθένδε ὅτι τάχιστα ἀπαλλαγῆναι. καὶ ἐπεὶ ἐνδεχόμενον 17

¹⁸ cf. II 377, 21-22 | 22-23 cf. II 430, 21

¹ ἄπο $G \parallel 6$ ή δὲ Alem.] τῶν codd., Θεοδώρα οὖν vel potius οὕτως διαταξαμένων αὐτῶν Reiske $\parallel 8-9$ πραττόμενα S] πραττόμενα μηχανή τὴ πάση $G \parallel 10$ οὐδ' ἔτερον codd. \mid ἀπολεῖν g in contextu] ἀπόλλειν GS, g in marg. $\parallel 11-12$ οὐτοῦ ἐς Ιταλίαν αὐθις ὁ Ιωάννης στ. $S \parallel 12$ βελισο. hic et infra $S \parallel 13$ ἐξ G] om. $S \parallel 14-15$ ταύτην Alem.] ταύτην codd. $\parallel 16$ σταθμωμένφ Alem.] σταθμωμένη codd. $\parallel 17$ βελισαρίω $G \parallel 18$ τὸν ἐσήει] τόπον σωτηρίας ἐζήτει Reiske, δέος ἐσήει μέγα conicit Dind., μή τι ἀνήμεστον καὶ ἐς αὐτὸν δράσειε Piccolos, malim: \langle οὐκέτι παρ' αὐ \rangle τὸν ἐσήει

βασιλέα τὴν δέησιν ἔγνω, ἄσμενος εὐθὺς ἀπιὼν ὅχετο, χαίρειν πολλὰ τῷ τε Ῥωμαίων στρατῷ καὶ τοῖς Ἰταλοῖς φράσας, καὶ τὰ μὲν πλεῖστα ὑποχείρια τοῖς πολεμίοις ἀπολιπὼν, Περυσίαν δὲ πικρότατα πολιορκία πιεξομένην, ἥπερ ἔτι αὐτοῦ ὁδῷ ἰόντος κατ' ἄκρας ἀλοῦσα ε ἐς πᾶσαν κακοῦ ἰδέαν ἡλθεν, ἦπερ μοι πρότερον δεδήγηται. ξυνηνέχθη δὲ καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν τύχης ἐναντίωμα ξυμπεσεῖν τοιόνδε.

Θεοδώρα ή βασιλίς της Βελισαρίου παιδός έξεργά-18 ζεσθαι την έγγύην έπειγομένη τῷ θυγατριδῷ, συχνὰ 10 19 γράφουσα τοὺς γειναμένους τὴν κόρην ἠνώγλει. οἱ δὲ τὸ κῆδος ἀναδυόμενοι ἀπετίθεντο μὲν ἐς παρουσίαν την σφετέραν τον γάμον, μεταπεμπομένης δε αὐτοὺς ές Βυζάντιον τῆς βασιλίδος, ἀδύνατοι είναι ἀπαλ-20 λάσσεσθαι τανῦν έξ Ἰταλίας ἐσκήπτοντο. ἡ δὲ γλιχο- 15 μένη μέν κύριον τὸν θυγατριδοῦν τοῦ Βελισαρίου καταστήσεσθαι πλούτου, ήδει γαρ επίκληρον εσομένην την παϊδα, ούκ όντος Βελισαρίω έτέρου του γόνου, έπὶ μέντοι τῆ Άντωνίνης γνώμη θαρσεῖν οὐδαμῆ ἔγουσα, δειμαίνουσά τε μή μετά την τοῦ βίου καταστροφήν οὐ 20 φανείσα πιστή ές τὸν αὐτῆς οἶκον, καίπεο αὐτῆς οὕτω φιλανθρώπου έν τοις άναγκαιοτάτοις τυχοῦσα, δια-21 σπάσηται τὰ ξυγκείμενα, ἐργάζεται ἀνόσιον ἔργον. τῷ Β 40 γὰρ μειρακίφ τὴν παιδίσκην ξυνοικίζει οὐδενὶ νόμφ. φασί δὲ ὡς καὶ πλησιάσαι οὔτι έκουσίαν ἡνάγκασε 25

⁶⁻⁷ cf. II 453, 12

² τοῖς S] om. G | ἱταλλοῖς G || 3 τὰ Alem.] τῷ codd. || 5 ἔτι Alem.] ἐπὶ codd. || ἱόντος Dind.] ἱέντος codd. || 9—10 τὴν ἐγγύην ἔξεργάζεσθαι τῷ θυγατριδίω ἐπειγομένη S || 10 τὴν ἐγγύην] ν ἐγ evanuit in G | θυγατριδῷ] θυγατριδίω codd. || 14 ἐς G] ἐς τὸ S || 18 τὴν] η evanuit in S

χούβδην, ούτω τε διαπεπαρθενευμένη τον υμέναιον τη κόρη ξυστήναι, του μή βασιλέα (τά) πρασσόμενα διαχωλύσαι. του μέντοι έργου έξειργασμένου έρωτι άλλή- 22 λοιν διαπύρω τινὶ ο τε Άναστάσιος καὶ ή παζς εξγοντο. 5 καὶ χρόνος σφίσιν οὐχ ήσσων ἢ ὀκτὰ μηνῶν ἐν ταύτη τῆ διαίτη ἐτρίβη. ἡνίκα δὲ Αντωνίνα τῆς βασιλίδος 23 απογενομένης ές Βυζάντιον ήλθεν, έπελάθετο μέν έθελουσία ων έχεινη έναγγος είς αὐτὴν εἴργαστο, ως ηχιστα δε υπολογισαμένη ως, ην τω ετέρω ή παϊς 10 αὐτῆ ξυνοικίζοιτο, πεπορνευμένη τὰ πρότερα ἔσται, τὸν Θεοδώρας ἔκγονον κηδεστην ἀτιμάζει, την τε παῖδα ὡς μάλιστα απουσίαν βιασαμένη ανδρός του έρωμένου άπέστησε. μεγάλην τε άγνωμοσύνης έχ τοῦ ἔργου τού- 24 του απηνέγκατο δόξαν είς πάντας ανθρώπους, ήκοντά 15 τε οὐδενὶ πόνω ἀναπείθει τὸν ἄνδρα τοῦ ἄγους αὐτῆ μεταλαγείν τοῦδε. ὥστε διαρρήδην τηνικάδε δ τοῦ άνθρώπου τρόπος ελήλεγκται. καίτοι διομοσάμενος 25 Φωτίω τε και των έπιτηδείων τισι πρότερον και τά όμωμοσμένα οὐδαμῆ έμπεδώσας συγγνώμης έτύγγανε 20 προς πάντων ανθρώπων, αίτιον γάρ τοῦ απιστου 26 (τ) ανδρός οὐ τὴν γυναιχοκράτειαν, αλλά δέος τὸ ἐκ της βασιλίδος ύπώπτευον είναι. έπεὶ δὲ καὶ Θεοδώ- 27 ρας ἀπογενομένης, ὥσπερ μοι είρηται, οὔτε Φωτίου Ρ 18 ούτε άλλου του των οί αναγκαίων λόγος γεγένητο, 25 αλλ' αὐτῷ δέσποινα μὲν ἡ γυνὴ ἐφαίνετο οὖσα, κύριος

⁶⁻⁷ cf. II 430, 20

² τὰ addidit Dind.] om. codd. \parallel 5 ἐν G] ἐπὶ S \parallel 11 ἔνγονον G] ἔγγονον S \mid τε G] om. S \parallel 17 ἐλήλεκται G \mid καίτοι S] καίτι G \mid διομωσάμενος G \parallel 19 ὑμωσμένα G \parallel 21 τὰνδρὸς Alem.] ἀνδρὸς codd. \mid δέος S] om. G \parallel 22 δὲ S] om. G \parallel 23—24 οὕτε—οὔτε Dind.] οὐδὲ—οὐδὲ codd.

Β 41 δὲ Καλλίγονος ὁ προαγωγὸς ἦν, τότε δὴ ἀπογνόντες
 αὐτοῦ ἄπαντες ἐχλεύαζόν τε διαθουλλοῦντες καὶ ἄτε ἄνοιαν ὀφλισκάνοντι ἐλοιδοροῦντο. τὰ μὲν οὖν ἡμαρτημένα Βελισαρίφ ἀπαρακαλύπτως εἰπεῖν ταύτη πη ἔχει.

Τὰ δὲ Σεργίφ τῷ Βάκχου παιδὶ ἐπὶ Λιβύης ἡμαρ- ь 28 τημένα διαρχώς μεν εν λόγοις μοι τοῖς επιτηδείοις δεδήλωται, δς δή αιτιώτατος γέγονε Ρωμαίοις ένταῦθα διαφθαρηναι τὰ πράγματα, τά τε πρὸς Λευάθας αὐτῶ πρός των εὐαγγελίων όμωμοσμένα έν άλογία πεποιημένος και τούς δυδοήκοντα πρέσβεις ούδενι λόγω δια- 10 γρησάμενος, τοσούτον δέ μοι τανύν έντιθέναι τῷ λόγω δεήσει, ως ούτε νω δολερω οί άνδρες ούτοι παρά Σέρνιον ήλθον ούτε τινά σκήψιν δ Σέργιος υποψίας περί αὐτοὺς εἶχεν, ἀλλὰ διώμοτος ἐπὶ δοίνην καλέσας τοὺς 29 ανδρας διεχρήσατο οὐδενὶ κόσμω. ἀφ' οὖ δὴ Σολό- 15 μωνι καὶ τῷ 'Ρωμαίων στρατῷ καὶ Λίβυσι πᾶσι διε-30 φθάρθαι ξυνέβη. δι' αὐτὸν γὰρ, ἄλλως τε καὶ Σολόμωνος τετελευτηχότος, ώσπερ μοι είρηται, ούτε τις άρχων ούτε τις στρατιώτης ές πολέμου κίνδυνον ίέναι 31 ηξίου, μάλιστα δὲ πάντων Ἰωάννης δ Σισιννιόλου τῶ 20 ές αὐτὸν ἔχθει ἀπόμαχος ἦν, ἕως Αρεόβινδος ἐς Λι-32 βύην αφίκετο. ἦν γὰρ ὁ Σέργιος μαλθακός μὲν καὶ ἀπόλεμος, τὸ δὲ ἦθος καὶ τὴν ἡλικίαν κομιδῆ νέος, φθόνω τε καὶ άλαζονεία ές ὑπερβολὴν έχόμενος ές

⁶ cf. I 517, 25 \parallel 18 cf. I 522, 4 \parallel 20 cf. I 522, 18

¹ ἀπογνόντες] καταγνόντες Reiske \parallel 3 ἐλοιδοροῦντο] οιδ evanuit in $G \parallel$ 7 δς Alem.] ὡς codd. \parallel 8 Λενάθας Isambert] λενεθὰ G, λενεθᾶ $S \parallel$ 11—41, 8 λόγ φ —πρόσθεν desunt in S folio interciso \parallel 14 ἀλλὰ διώμοτος Isambert] ἀλλ' ἀδιώμοτος $G \parallel$ 18—19 οὕτε—οὕτε Dind.] οὐδὲ—οὐδὲ $G \parallel$ 21 ἔχθει Alem.] ἄχθει $G \parallel$ ἀπόμαχος Dind.] ἀπομαχόμενος G

πάντας ἀνθρώπους, τεθρυμμένος τε τὴν δίαιταν καὶ τὰς γνάθους φυσῶν. ἀλλ' ἐπεὶ τῆς Αντωνίνης τῆς Βελι-33 Β42 σαρίου γυναικὸς ἐγγόνης ἐτύγχανε μνηστὴρ γεγονὼς, τίσιν τινὰ ἐς αὐτὸν ἡ βασιλὶς ἐξενεγκεῖν ἢ παραλύειν 5 τῆς ἀρχῆς οὐδαμῆ ἤθελε, καίπερ ἐνδελεχέστατα διαφθειρομένην Λιβύην ὁρῶσα, ἐπεὶ καὶ Σολόμωνα τὸν Σεργίου ἀδελφὸν τοῦ Πηγασίου φόνου αὐτή τε καὶ βασιλεὺς ἀθῷον ἀφῆκεν. ὅ τι δὲ τοῦτό ἐστιν αὐτίκα δηλώσω.

'Επειδή δ Πηγάσιος του Σολόμωνα πρός των Λευα- 34 10 θων ωνήσατο καὶ οἱ βάρβαροι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, δ μεν Σολόμων ξύν τε Πηγασίω τω έωνημένω καλ στοατιώταις όλίνοις τισίν είς Καρχηδόνα έστέλλετο, έν δὲ τῆ ὁδῶ ταύτη λαβὼν ὁ Πηγάσιος ὅ τι δὴ ἀδικοῦντα 15 Σολόμωνα γρηναί οί έφασκεν έν μνήμη είναι ως αὐτὸν έναγχος έκ τῶν πολεμίων ὁ θεὸς ρύσαιτο. ὁ δὲ χαλε- 35 πήνας, ὅτι δή οἱ ἄτε δορυαλώτω ώνείδισε, τὸν Πηγάσιον εύθυς έκτεινε, ταῦτά τε σῶστρα τῷ ἀνθρώπῳ απέδωκεν. ἐπειδή τε δ Σολόμων ἐς Βυζάντιον ήλθε, 36 20 καθαρὸν αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ φόνου ἐποίει ἄτε προδότην ανελόντα της Ρωμαίων αργής. γραμματά τε 37 αὐτῶ ἐδίδου τὴν ὑπὲρ τούτων ἀσφάλειαν παρεγόμενος. καὶ δ μεν Σολόμων ουτω την τίσιν διαφυγών έπὶ την έφαν άσμενος ήει, τήν τε πατρίδα καὶ γένος τὸ κατὰ 25 την οίκιαν όψόμενος. ή δε άπὸ τοῦ θεοῦ τίσις έν 38 ταύτη τη όδω καταλαβούσα έξ ανθρώπων αὐτὸν αφα-

¹⁰ cf. I 524, 11

¹ τεθουμμένος Alem.] τεθουλλημένος $G\parallel 2$ φυσών Dind.] φυσσών $G\parallel 21$ γράμματά] μα evanuit in $G\parallel 23$ σολομών $G\parallel 24$ ἥει g] είη $G\parallel 26$ αὐτὸν Alem.] αὐτών G

νίζει. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Σολόμωνί τε καὶ Πηγασίφ τῆδε έχώρησεν.

- ς'. Οἴτινες δὲ ἀνθρώπω Ἰουστινιανός τε καὶ Θεοδώρα ήστην τρόπω τε ότω διεσπάσαντο τὰ Ῥωμαίων 2 Β 43 πράγματα έρων ἔρχομαι. Λέοντος έν Βυζαντίω την 5 αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔγοντος, γεωργοί νεανίαι τρείς, 'Ιλλυοιοί γένος, Ζίμαργός τε καί Διτύβιστος καί 'Ιου-□ □ στῖνος δ ἐκ Βεδεριάνης, πράγμασιν ἐνδελεγέστατα τοῖς ἀπὸ τῆς πενίας οἴκοι μαχόμενοι τούτων τε ἀπαλλα-3 ξείοντες έπλ τὸ στρατεύεσθαι ώρμησαν. καὶ πεζή βαδί- 10 ζοντες ές Βυζάντιον ήεσαν, σισύρας έπλ των ώμων αὐτοὶ φέροντες, έν αἶς δὴ ἄλλο οὐδὲν ὅτι μὴ διπύρους άρτους οίκοθεν έμβεβλημένοι ἀφίκοντο, ταχθέντας τε έν τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις βασιλεύς αὐτούς ές τοῦ Παλατίου τὴν φυλακὴν ἐπελέξατο. κάλλιστοι γὰρ 15 4 απαντες τὰ σώματα ἦσαν. γρόνο δὲ ὕστερον Άναστασίφ την βασιλείαν παραλαβύντι πόλεμος πρός τὸ Ίσαύ-
 - 5 φων ἔθνος ὅπλα ἐπ' αὐτὸν ἀραμένους κατέστη. στρατιάν τε λόγου ἀξίαν ἐπ' αὐτοὺς ἔπεμψεν, ἦσπερ

⁶ γεωργοί] cf. Zonar. III 265, 24 Ίουστίνος . . . γονέων μὲν ἐκφὺς ἀσήμων καὶ ἀφανῶν καὶ αὐτὸς τὸ πρότερον αὐτουργῶν ἢ βουκόλος τυγχάνων καὶ συφορβός \parallel 7—8 cf. Agath. 324, 9. Mal. 409, 17. 410, 2. Zach. 140, 6. Vict. Tonn. ad annum 51α. Theoph. I 164, 18: Theod. Lect. II 37 \parallel 8—11 πράγμασιν—μαχόμενοι ἀπαλλαξείοντες ές Βυζάντιον ἢεσαν Suid. s. ν. ἐνδελεχισμός \parallel 10—13 καὶ πεξῆ βαδίζοντες—ἀφίκοντο] οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον κτλ. Suid. s. ν. σισύρα, σισύρας κτλ. s. ν. δίπυρος ἄρτος

¹ Σολόμωνί τε Maltr.] σολομῶντι $G \parallel 3$ Οἴτινες] hinc incipit $P \mid \dot{\alpha}$ νδιρώπω Reiske] $\dot{\alpha}$ νδιρώπων codd. $\parallel 8$ ἐνδελεχέστατα τοις codd. $\parallel \dot{\epsilon}$ νδελεχεστάτοις Suid. $\parallel 9$ οἴκοι om. Suid. $\parallel 10$ το P et Braun] τῶ $G \parallel 12$ διπύξους P pr. m. corr. et Suid.] πυςούς P pr. m., $G \parallel 15$ ἐπελέξατο P] ἐπεξελέξατο $G \mid κάλιστοι <math>G \parallel 18$ κατέστη] δπλίζει (supersor. κατέστη) G

'Ιωάννης ήγειτο, ἐπίκλησιν Κυρτός. ούτος 'Ιωάννης τὸν Ἰουστίνον άμαρτάδος τινὸς ενεχα εν δεσμωτηρίω καθεζοξεν, ημέρα τε τη επιούση έξ ανθρώπων αὐτὸν άφανιείν έμελλεν, εί μή τις μεταξύ έπιγενομένη όψις 5 ονείρου έκωλυσεν. έφη γάρ οί έν ονείρω ο στρατη- 6 γὸς έντυχεῖν τινα παμμεγέθη τε τὸ σῶμα καὶ τάλλα χρείσσω η ανθρώπω είχαζεσθαι. και τον μέν οί έπι- 7 σκήψαι μεθείναι τὸν ἄνδρα, ὅνπερ καθείρξας ἐκείνη τη ημέρα ετύγγανεν αὐτὸν δὲ τοῦ ὕπνου εξαναστάντα 10 εν άλογία την τοῦ δνείρου όψιν ποιήσασθαι. Επιλα- 8 βούσης δὲ καὶ έτέρας νυκτὸς ἐδόκει μέν οἱ ἐν τῷ ονείοω καὶ αὖθις τῶν λόγων ἀκούειν ὧνπεο ήκηκόει τὸ πρότερου, ἐπιτελέσαι δὲ τὰ ἐπιτεταγμένα οὐδ' ὡς Β 44 βεβουλήσθαι. τρίτον τέ οί ἐπιστᾶσαν τὴν τοῦ ὀνείρου 9 15 όψιν απειλήσαι μεν τὰ ανήκεστα, ἢν μὴ τὰ ἐπηγγελμένα ποιοίη, ἐπειπεῖν τε ὡς αὐτοῦ τε τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ξυγγενείας γρέος οί μέγα δογισθησομένω ές γρόνον τὸν ὅπισθεν είη.

Τότε μεν ούν ούτως Ἰουστίνω περιείναι ξυνέβη, 10
το προιόντος δε του χρόνου ές μέγα δυνάμεως ούτος Ἰουστίνος εχώρησεν. ἄρχοντα γὰρ αὐτὸν Ἰναστάσιος βα- 11
σιλεὺς κατεστήσατο τῶν εν Παλατίω φυλάκων. ἐπειδή
τε ὁ βασιλεὺς εξ ἀνθρώπων ἠφάνιστο, αὐτὸς τῆ τῆς
ἀρχῆς δυνάμει τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τυμβογέρων

¹ cf. Mal. 393,15. Theoph. I 138, 8. Ioann. Antioch. fr. 214 b || 5 cf. Zonar. III 264, 23. Cedren. I 635, 9 || 24-40, 1 ὁ δὲ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη Suid. s. v. τυμβογέρων

² loυστίνον a corr.] loυστινιανὸν $GP \parallel 4$ άφανιεῖν Reiske] άφίειν codd. \parallel 7 κρείττω $P \parallel$ 11 μέν οἱ Piccolos] μένειν codd., μὲν Reiske \parallel 17—18 ές χρόνον] ές χ evanuit in $G \parallel$ 23 τε] δὲ Piccolos

μεν γεγονως ήδη, αμάθητος δε γραμμάτων απάντων ΠΡ 20 καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος ὢν, οὐ γεγονὸς ἔν □ | 12 γε 'Ρωμαίοις πρότερον τοῦτό [γε]. εἰθισμένον δὲ γράμματα οίχεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι τὸν βασιλέα, δσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γίνοιτο, αὐτὸς μέντοι κ ούτε έπαγγέλλειν ούτε τοῖς πρασσομένοις ξυνεπίστασθαι 13 οἰός τε ήν. δς δὲ παρεδρεύειν αὐτῷ ἔλαχεν, ἀρχὴν (έγων) την τοῦ καλουμένου κοιαίστωρος Πρόκλος ὅνο-14 μα, αὐτὸς δὴ αὐτονόμφ γνώμη ἄπαντα ἔπρασσεν. ὅπως δε μαρτυρίαν της βασιλέως χειρός έχοιεν, (οίς δ)ή 10 15 επίχειται τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπενοήθη τάδε. ξύλω είργασμένω βραγεῖ έγκολάψαντες μορφήν τινα γραμμάτων τεττάρων, άπερ άναγνωναι τη Λατίνων φωνή δύναται, γραφίδα τε βαφη βάψαντες, ή βασιλείς γράφειν είώ-16 θασιν, ένεγειοίζοντο τῷ βασιλεῖ τούτῳ. καὶ τὸ ξύλον, 15

^{1—2} ἀμάθητος—ἀναλφάβητος] ὁ δὲ Ἰουστίνος ἀμάθητος ἡν γραμμάτων κτλ. Suid. 8. ν. ἀμάθητος, ἀμάθητος γραμμάτων κτλ. Suid. 8. ν. ἀναλφάβητος, ἡν δὲ ἀμάθητος γραμμ. κτλ. Suid. 8. ν. ἀναλφάβητος, ἡν δὲ ἀμάθητος γραμμ. κτλ. Suid. 8. ν. Ἰουστίνος. cf. Mal. 410, 8, Bar-Hebr. p. 80, Ioannes de Niciu 501. Zach. 138 | 3—7 εἰθισμένον—ἡν] cit. Suid. 8. ν. ἐπαγγέλλει, εἰθισμένον ὂν—έντιθέναι, ὄσα—γένοιτο Suid. 8. ν. ἐπήγγελλεν || 8 Πρόκλος] cf. Ι 50, 12 || 12—13 γραμμάτων τεττάφων] i. e. legi. cf. Anon. Vales. in: Chron. Min. I 326. Theodericus inlitteratus . . . laminam auream iussit interrasilem fieri quattuor litteras "legi" habentem; unde si subscribere voluisset, posita lamina super chartam per eam pennam ducebat, ut subscriptio eius tantum videretur. cf. Gardthausen, Griech. Palaeographie, Leipz. 1879, p. 367.

³ γε 1 P] om. G | γε 2 inclusi | είδισμένον δὲ G] είδισμένον. δέον P, είδισμένον δὲ \tilde{G} ν Suid. \parallel 5 γένοιτο Suid. \mid αὐτὸς μέντοι codd.] Ἰονστῖνος ὁ βασιλεὺς Suid. \parallel 6 ἐπήγγειλεν P] ἐπήγγειλεν G \mid πραττομένοις Suid. \mid ξυνεπίστασδαι codd. et Suid.] malim ξυνεπιγράψασδαι, cf. Hy 2, p. 32, ξυνέπεσδαι αυτέννερίστασδαι Reiske \parallel 8 ⟨ἔχων⟩ addidi \mid ποιαίστορος G \parallel 10—11 ⟨οῖς δὴ⟩ ἐπίκειται Kraš.] ⟨οῖς⟩ ἐπίκειται Maltr., $\dot{\eta}$ ** ἐπίκειται codd. \parallel 13 ἀναγνῶναι malim ἀνέγνων = legi, cf. supra not. 12—13 \parallel 15 ἐνεχείριζον δὲ τῷ βασιλεῖ ταύτην Reiske

οὖπερ ἐμνήσθην, τῷ βιβλίῳ ἐνθέμενοι, λαβόμενοι τε Β 46 τῆς βασιλέως χειρὸς, περιῆγον μὲν ξὺν τῆ γραφίδι ἐς τῶν τεττάρων γραμμάτων τὸν τύπον, ἐς πάσας τε τὰς τοῦ ξύλου αὐτὴν περιελίξαντες ἐντομὰς οὕτω δὴ ἀπηλ-5 λάσσοντο, τοιαῦτα βασιλέως γράμματα φέροντες.

Τὰ μὲν ἀμφὶ τῷ Ἰουστίνῷ ταύτη Ῥωμαίοις εἶχε. 17
γυναικὶ δὲ ὅνομα Λουππικίνη ξυνώκει. αὕτη δὲ δούλη
τε καὶ βάρβαρος οὖσα τοῦ πρόσθεν αὐτὴν ἐωνημένου
παλλακὴ γέγονε. καὶ αὐτὴ μὲν ξὺν Ἰουστίνῷ ἐπὶ βίου
10 δυσμαῖς τὴν βασιλείαν ἔσχεν.

'Ιουστίνος μὲν οὖν οὔτε τι πονηρὸν τοὺς ὑπηκόους 18 ἐργάζεσθαι οὔτε ἀγαθὸν ἴσχυεν. εὐηθεία γὰρ πολλῆ εἴχετο, ἄγλωττός τε παντάπασιν ὢν καὶ ἀγροικιζόμενος μάλιστα. ἀδελφιδοῦς δὲ αὐτῷ 'Ιουστινιανὸς νέος ὢν 19 16 ἔτι διφκεῖτο τὴν ἀρχὴν ξύμπασαν καὶ γέγονε 'Ρωμαίοις ξυμφορῶν αίτιος, οῖας τε καὶ ὅσας ἐς τὸν ἄπαντα αἰῶνα οὐδείς που πρότερον ἀκοῆ ἔλαβεν. ἔς τε γὰρ ἀν- 20 θρώπων ἄδικον φόνον καὶ χρημάτων ἀρπαγὴν ἀλλοτρίων ῥᾶστα ἐχώρει, καὶ οὐδὲν ἡν αὐτῷ μυριάδας πολλὰς ἔξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι, καίπερ αὐτῷ αίτίαν οὐδεμίαν παρασχομένων. καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθ- 21 εσταμένων οὐδὲν ἠξίου, ἄπαντα δὲ νεοχμοῦν ἐς ἀεὶ

⁷ Theod. Lect., Cramer An. II p. 108. Vict. Tonn. ad a. 518. Zonar. III 266, 22. Cedren. I 637, 1 || 21—22 καl—ήξίου] cit. Suid. s. v. καθεσταμένος || 21—42, 1 καl—ήθελε] ὁ δὲ φυλάσσειν—ήξίου, πάντα—ήθελε Suid. s. v. νεοχμοῦν || 22 Agath. 156, 5

² τῆς G] τῆς τοῦ P \parallel 8 αὐτὴν] hinc rursus S \parallel 9 παλακὴ P μὲν codd.] μέν (τοι) Piccolos, Kraš. \parallel 12 ἴσχυεν G P] ἴσχυσεν S \parallel 19 ἐχώρει] ἐχ evanuit in G \parallel 20 ἐξ] delevit Alem. \parallel 21 -22 καθεσταμένων G P et Suid. \mathbf{s} . \mathbf{v} . καθεσταμένος] καθεστότων Suid. \mathbf{s} . \mathbf{v} . νεοχμοῦν, καθισταμένων S \parallel 22 νεοχμοῦν P, Suid.] νεοχειλοῦν G S

ήθελε, και τὸ ξύμπαν είπεῖν, μέγιστος δὴ οὖτος ⟨ἦν⟩ 22 διαφθορεύς των εύ καθεστώτων, τὸν μὲν ούν λοι-μον, όσπερ μοι έν τοις εμπροσθεν λό, οις έρρήθη, \Box καίπεο έπισκήψαντα είς την γην ξύμπασαν, διέφυνον άνθρωποι ούχ ήσσους η όσοις διαφθαρηναι τετύγηκεν, 5 \Box Β 46 ἢ οὐδαμῆ τῆ νόσφ άλόντες ἢ περιγενόμενοι, ἐπειδὴ 23 σφίσιν άλωναι ξυνέβη. άνδρα δὲ τοῦτον διαφυγείν άνθοώπω γε όντι 'Ρωμαίω των πάντων οὐδενὶ ξυνηνέγθη, αλλ' ώσπερ τι άλλο έξ οὐρανοῦ πάθος όλω τῶ γένει έπεισπεσον ανέπαφον οὐδένα παντελώς εἴασε. 10 24 τούς μεν γάρ εκτεινεν ούδενι λόγω, τούς δε πενία μαγομένους άφεις άθλιωτέρους των τετελευτηκότων είονάζετο, εὐνομένους τὰ παρόντα σφίσι διαλύσαι θανάτω ολιτίστω. τινών μέντοι ξύν τοῖς χρήμασι καὶ 25 τὰς ψυγὰς εἶλεν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦν αὐτῷ μόνην κατα- 15 λί σαι την 'Ρωμαίων άργην, Λιβύης τε καὶ 'Ιταλίας οὐκ άλλου του ένεκα πεποιησθαι την έπικράτησιν Ισγυσεν η ώστε ξύν τοις πρύτερον ύφ' αύτω οὖσι διολέσαι 26 Ρ 21 τούς ταύτη ἀνθοώπους, οὔπω νοῦν δεκαταῖος εἰς τὴν

²⁻⁵ τον - τετύχηκεν] τον μέν οὖν λοιμόν καίπες κτλ. Suid. s. v. ἐπισκήπτει || 3 cf. I 249, 8 || 19 Mal. 410 9. Theoph. I 165, 24. Chron. Pasch. I 611, 19. Cedren. I 637, 23. Euagr. IV 2. Niceph. Call. XVII 1. Zonar. III 266, 5. Ioannes de Niciu 501. Marcell. Com. ad a. 519 (2). Vict. Tonn. ad a. 519. Iord. Rom. 360. Zach. 141, 2. Cramer Anecd. II 318

¹ $\langle \tilde{\eta}v \rangle$ Kraš.] om. codd. \parallel 4 ές Suid. $\parallel \gamma \tilde{\eta}v$ om. Suid. \parallel 5 $\tilde{\eta}$ δσοις Suid.] $\tilde{\eta}$ om. codd. \parallel 6 $\tilde{\eta}$ περιγενόμενοι P posteriore m. corr.] $\tilde{\eta}$ * γενόμενοι G, P pr. m., S \parallel 7 ξυνέ $\beta\eta$ G P] om. S \parallel 8 των πάντων δωμαίω G \parallel 10 παντελους S \parallel 11 ξατεινεν Alem.] ξατενεν codd. \parallel 13 εἰργάζενο G in marg., P S] εἰργάζοντο G in contextu \parallel 17 ἴσχυσεν] ξσπευσεν Reiske \parallel 19 δεκαταΐος P et Alem.] δεκταΐος G, δεκτέος S

δύναμιν γεγονως 'Αμάντιον των ἐν Παλατίφ εὐνούχων ἄρχοντα ξὺν ἐτέροις τισὶν ἐξ αἰτίας οὐδεμιᾶς
ἔκτεινεν, ἄλλο οὐδὲν τῷ ἀνθρώπφ ἐπενεγκων, πλήν
γε δὴ ὅτι ἐς 'Ιωάννην τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα λόγον
ε τινὰ προπετῆ εἴποι. καὶ ἀπ' αὐτοῦ φοβερώτατος γέ- 27
γονεν ἀνθρώπων ἀπάντων. αὐτίκα δὲ καὶ Βιταλιανὸν
τὸν τύραννον μετεπέμψατο, ῷ δὴ τὰ πιστὰ πρότερον
ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας παρέσχετο, διαλαχων αὐτῷ τῶν ἐν
Χριστιανοῖς μυστηρίων. ὀλίγφ τε ὕστερον ἐξ ὑποψίας 28
το αὐτῷ προσκεκρουκότα ξὺν τοῖς ἐπιτηδείοις ἐν Παλατίφ λόγφ οὐδενὶ διεχρήσατο, πίστεις οὕτω δεινοτάτας
ἐμπεδῶσαι οὐδαμῆ ἀξιώσας.

ζ΄. Τοῦ δὲ δήμου ἐκ παλαιοῦ ἐς μοίρας δύο διε- Β 47 στηκότος, ὥσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, 15 μίαν αὐτὸς τὴν Βενέτων έταιρισάμενος, ἥ οἱ καὶ τὸ πρότερον κατεσπουδασμένη ἐτύγχανε, ξυγχεῖν τε καὶ ξυνταράξαι ἄπαντα ἴσχυσε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐς γόνυ ἐλθεῖν 'Ρωμαίοις τὴν πολιτείαν πεποίηκεν. οὐχ ἄπαν- 2 τες δὲ οἱ Βένετοι ἐπισπέσθαι τῆ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς γνώμη 20 ἔγνωσαν, ἀλλ' ὅσοι στασιῶται ὅντες ἐτύγχανον. καὶ 3 αὐτοὶ μέντοι προϊόντος ἤδη ⟨τοῦ δει⟩νοῦ σωφρονέ- στατοι ἔδοξαν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων. ἐνδεεστέρως 4 γὰρ ἢ κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμάρτανον. οὐ μὴν οὐδὲ

⁶ Mal. 412, 13. Theoph. I 166, 19. Euagr. IV 3. Niceph. Call. XVII 1. Zonar. III 267, 5. Ioannes de Niciu 502. Marcell. Com. ad a. 520. Vict. Tonn. ad a. 523 (3). Iord. Rom. 361. Zach. 142, 5. Cramer Anecd. II 318 || 14 cf. I 123, 10 || 21 cf. III 64, 2

^{1 &#}x27;Αμάντιον Alem.] ἀβάντιον codd. | τῶν GP | τὸν S || 2 οὐδεμιᾶς αἰτίας P || 6 τῶν ἀνθρώπων G || 8 ὑπὲρ] ὑπὸ P | τῶν] καὶ τῶν G rec. m. corr. || 10 προσκεκρουκότων P || 13 εἰς P | δύο G P] om. S || 15 Βενέτων Dind.] βένετον codd. || 19 τοῦ PS] om. G || 21 ⟨τοῦ δει⟩ νοῦ Alem.] νοῦ codd.

των Πρασίνων οἱ στασιωται ἡσυχῆ ἔμενον, ἀλλὰ καὶ

αύτοι επρασσον άει τὰ έγκλήματα ές δσον σφίσι δυνατά έγεγόνει, καίπερ κατά μόνας διηνεκές κολαζόμε-5 νοι. ὅπερ αὐτοὺς ἐς τὸ θρασύνεσθαι πολλῶ ἔτι μᾶλλον ές αεί ήνεν, αδικούμενοι γαρ είωθασιν ές απόνοιαν 5 6 τρέπεσθαι άνθρωποι. τότε οὖν τοὺς Βενέτους αὐτοῦ διπίζοντός τε και διαφανώς έρεθίζοντος απασα κατ' άκρας ή 'Ρωμαίων άργη έκινήθη ώσπερ σεισμού ή κατακλυσμοῦ ἐπιπεσόντος ἢ πόλεως ἐκάστης πρὸς τῶν 7 πολεμίων άλούσης. πάντα γαρ έν απασι ξυνεταράχθη 10 και ούδεν έφ' έαυτοῦ τὸ λοιπὸν ἔμεινεν, άλλ' οί τε νόμοι και δ της πολιτείας κόσμος ξυγγύσεως έπιγενομένης ές παν τοθναντίον έγώρησαν. Καὶ πρώτα μὲν τοῖς στασιώταις τὰ ἐς τὴν κόμην Β 48 ές νεώτερόν τινα μετεβέβλητο τρόπον. ἀπεκείροντο γὰρ 16 9 αὐτὴν οὐδὲν δμοίως τοῖς ἄλλοις Ῥωμαίοις. τοῦ μὲν γὰο μύστακος καὶ τοῦ γενείου οὐδαμῆ ἥπτοντο, ἀλλ'

5-6 ἀδικούμενοι-ἄνθοωποι] cit. Suid. s. v. ἀπόνοια || 14-45, 4 Καὶ πρῶτα - εἶναι] cit. Suid. s. v. ἀπόνοια

αὐτοῖς κατακομᾶν ἐπὶ πλεῖστον ὥσπεο οἱ Πέρσαι ἐς
10 ἀεὶ ἤθελον. τῶν δὲ ἐν τῆ κεφαλῆ τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρι ἐς τοὺς κροτάφους ἀποτεμόμενοι τὰ ὅπισθεν 20
ἀποκρέμασθαι σφίσιν ἐπὶ μακρότατον λόγω οὐδενὶ εἴων,

¹ στασιῶται] στρατιῶται $P \parallel \delta$ ές ἀεὶ ἦγεν] ἐσῆγεν Reisko \parallel 5 εἰς 2 Suid. \parallel 6 οἰ ἄνθρωποι Suid. \mid αὐτοῦ Alem.] αὐτον codd. \parallel 8 ἐκινήθη ἀρχὴ $S \parallel$ 11 ἐφ' $S \rfloor$ ὑφ' $G P \mid$ αὐτοῦ $S \parallel$ 12 συγχύσεως $S \parallel$ 14 ἐς ἀμφὶ Suid. \parallel 15 μετεβέβλητο] παραβέβληται Suid. \parallel 16 αὐτὴν Suid. \parallel 20 ἄχρις ἐς $S \mid$ ἀποτεμνόμενοι Suid. \parallel 18 αὐτοῖς] αὐτὸν Suid. \parallel 20 ἄχρις ἐς $S \mid$ ἀποτεμνόμενοι Suid. \parallel 21 σφίσι codd. \mid ἐπὶ μακρότατον Suid. \mid ουδενὶ $S \mid$ ἐν ουδενὶ $S \mid$ ἐν ουδενὶ $S \mid$

ώσπες οι Μασσαγέται. διὸ δὴ καὶ Οὐννικὸν τὸ τοι- P 22 οῦτον εἰδος ἐκάλουν.

"Επειτα δε τὰ ές τὰ Ιμάτια εὐπάρυφοι ήξίουν ἄπαν- 11 τες είναι, κομπωδεστέραν ἢ κατὰ τὴν έκάστου ἀξίαν ε ένδιδυσκόμενοι την έσθητα. κτασθαι γάρ αὐτοῖς τὰ 12 τοιαῦτα έξ οὐ προσηχόντων παρῆν. τοῦ δὲ γιτῶνος τὸ ἀμφὶ τὰ γεῖρε μέρος [αὐτοῖς] τὰ μὲν ές τὸν καρ-πον ξυνήει σφίσιν εν στενώ μάλιστα, τὰ δε ενθένδε άχρι ές διμον έκατερον ές άφατόν τι εύρους διεκέγυτο 10 γρημα. δσάκις τε ή γείρ αὐτοῖς σείοιτο ἀναβοῶσιν ἐν 13 🗆 τοις θεάτροις τε και ίπποδρομίοις, η έγκελευομένοις, ήπερ είωθει, ές ύψος αὐτοῖς τοῦτο τὸ μέρος ἀτεχνῶς ηρετο, αϊσθησιν παρεγόμενον τοις ανοήτοις, ότι δή αὐτοῖς οὕτω καλόν τε τὸ σῶμα καὶ άδρὸν εἴη [ἄν] ώστε 15 δείν γε αὐτοίς πρὸς τῶν τοιούτων Ιματίων καλύπτεσθαι, ούχ έννοοῦσιν ὅτι δὴ αὐτοῖς τῶ τῆς ἐσθῆτος ηραιωμένω τε καὶ κενῷ πολλῷ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ σώματος έξιτηλον διελεγηθείη. αί έπωμίδες δε και άνα-14 Β49

³⁻¹⁸ Έπειτα—διελεγηθείη] ἔπειτα ἐς τὰ ἰμάτια ἡξίουν ᾶπ. εὐπάρυφοι είναι κτλ. Suid. s. v. εὐπάρυφα \parallel 18-46, 2 αί — σφίσιν] ἐπωμίδες δὲ κτλ. Suid. s. v. ἐπωμίς

¹ ῶσπερ] ὡς Suid. | δὴ οπ. Suid. | οὐνικὸν $G \parallel 1-2$ τοιοῦτον] αὐτὸ Suid. $\parallel 2$ ἐκαλεῖτο Suid. $\parallel 3$ τὰ ἰμάτια Suid. \parallel ταρμάτια codd. εὐπάρυφοι Suid. s. ν. ἐκπάρυφα, εὐπάρυφοι Suid. s. ν. ἀπόνοια $\parallel 3-4$ εἶναι ᾶπαντες $G \parallel 5$ ἐνθνδισκόμενοι $S \parallel 7$ τὸ] τοῦ Suid. \parallel χεῖρε \parallel χέρε \parallel \parallel εὐτοῖς \parallel delevit Alem. \parallel εἰς τὸν Suid. \parallel 8 ξυνίει Suid. \parallel μάλιστα $S \parallel$ μάλιστα δὲ G P, μάλιστα δὴ Reiske \parallel 9 ἄχρις ε̄ς $S \parallel$ 9-10 εὔρους-χρῆμα εὐρος Suid. \parallel 10 τε οπ. Suid. \parallel αὐτοῖς η χεἰρ S et Suid. \parallel 11 ἰπποδρομίαις Suid. \parallel 12 αὐτοῖς \parallel αὐ τοῖς $G P \parallel$ τοῦτο \parallel τοῦτο δὴ Κταξ. affert ex Suid. \parallel 12 αὐτοῖς \parallel αὐ τοῖς \parallel O τοῦτο το τοῦς Suid. \parallel 14 ἄν εἴη Suid. \parallel 16 οὐχ ἐννοῦνοῦτον τοῖς Suid. \parallel 17 ἡραιωμένω Suid. \parallel αὶ οὐχ ἐνενόουν Suid. \parallel 17 ἡραιωμένω Suid. \parallel Λειερη χθῆ codd. \parallel κενῷ \parallel χαινῷ Suid. \parallel 18 διελεγχθείη Suid. \parallel διελεγχθῆ codd. \parallel δὲ $G S \parallel$ τε P

ξυρίδες και των υποδημάτων τὰ πλείστα ές των Ούννων τό τε ὄνομα καὶ τὸν τρόπου ἀπεκέκριτο σωίσιν. 'Εσιδηροφόρουν δὲ νύκτωρ μὲν τὰ πρῶτα ἐκ τοῦ έμφανοῦς ἄπαντες σγεδὸν, έν δέ νε ἡμέρα ξιφίδια παρά τὸν μηρὸν δίστομα ὑπὸ τῷ ἱματίω ἀποκρυψάμενοι, ξυνι- 5 στάμενοί τε κατά συμμορίας, έπειδάν ξυσκοτάζοι, έλωποδύτουν τοὺς ἐπιεικεστέρους ἔν τε ὅλη ἀγορᾶ κάν τοῖς στενωποῖς, ἀφαιρούμενοι τοὺς παραπεπτωκότας τά τε Ιμάτια και ζώνας τε και περόνας χρυσᾶς και εί τι 16 άλλο ἐν γερσὶν ἔγοιεν. τινὰς δὲ πρὸς τῆ ἀρπαγῆ καὶ 10 κτείνειν ήξίουν, όπως μηδενί τὰ ξυμπεσόντα σωίσιν 17 ἀναγγείλωσιν. οἶς δὴ ἄπαντες καὶ τῶν Βενέτων οἱ μή στασιώται μάλιστα ήχθοντο, έπει οὐδε αὐτοί ἀπα-18 θεῖς ἔμενον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ γαλκαῖς τὸ λοιπὸν ζώναις τε καὶ περόναις καὶ ἱματίοις πολλῶ ἐλασσόνως ἢ κατὰ 15 την άξιαν ώς πλείστοι έγρωντο, όπως δη μη τω φιλοκάλω ἀπόλωνται, καὶ οὔπω δεδυκότος ἡλίου ἐς τὰς 19 ολκίας άναγωροῦντες ἐκρύπτοντο. μηκυνομένου δὲ τοῦ κακοῦ καὶ οὐδεμιᾶς ἐπιστροφῆς ἐς τοὺς ἡμαρτηκότας πρός της τω δήμω έφεστώσης άργης γινομένης έπί 20 20 μέγα τὸ τῶν ἀνδρῶν θράσος ἐς ἀεὶ ἤρετο. ἁμαρτία γαρ παρρησίας άξιωθεῖσα έπ' άπειρον φέρεσθαι πέφυκεν, έπεὶ καὶ κολαζόμενα τὰ έγκλήματα φιλεῖ οὐκ ές 21 τὸ παντελές ἀποκόπτεσθαι. φύσει γὰρ οί πλεῖστοι ές τὸ άμαρτάνειν εὐπετῶς τρέπονται.

¹ καὶ τῶν] καὶ evanuit in $G \parallel 1-2$ οὄνων $G \parallel 2$ ἀποκέκριται Suid. $\parallel 4$ ἄπαντες σχεδόν] Kraš. conicit σχεδόν τι ἄπαντες $\parallel 5$ δίστομα GP] διστόμωτα $S \parallel 6$ ξυμμορίας $S \parallel$ συσκοτάζοι $G \parallel 7$ ὅλη] πληθούση Piccolos, τῆ Reiske $\parallel 8$ ἀφαιρούμενοι Alem.] ἀφανιούμενοι codd. $\parallel 9$ τε 2 delendum censet Wahler $\parallel 2$ ἀπανγείλλωσι $G \parallel 6$ ᾶπαντες GP] ᾶπασι $S \parallel 13$ ἐπεὶ δὲ $G \parallel 17$ εἰς $G \parallel 24$ ἀποπόπτεσθαι GP] ἀποτέμνεσθαι S

Τὰ μὲν οὖν τῶν Βενέτων ἐφέρετο τῆδε. τῶν δὲ 22 άντιστασιωτών οι μεν ές την εχείνων άπεχλινον μοϊραν, επιθυμία τοῦ ξυναμαρτάνειν τε καὶ μὴ δοῦναι τὴν Β 50 □ □ δίκην, οι δε φυγή εχόμενοι ές ετέρας τινάς ελάνθανον П 5 γώρας πολλοί δε καί αὐτοῦ καταλαμβανόμενοι διεφθείοοντο πρός των έναντίων η πρός της άρχης κολαζόμενοι. καὶ ἄλλοι δὲ νεανίαι πολλοὶ ἐς ταύτην δὴ 23 την έταιρίαν ξυνέρρεον ουδεπώποτε πρότερον περί ταῦτα ἐσπουδακότες, άλλὰ δυνάμεως τε καὶ ὕβρεως 10 εξουσία ενταῦθα ήγμενοι. οὐ γάο εστιν οὐδεν μίασμα 24 ύπο ανθρώπων ωνομασμένον, όπερ ούχ ήμαρτήθη τε έν τούτω τῶ γρόνω καὶ τιμωρίας ἐκτὸς ἔμεινε. πρῶ-25 Ρ23 🗆 τον μεν οὖν σφῶν τοὺς ἀντιστασιώτας διέφθειρον, προϊύντες δε και τους οὐδεν προσκεκρουκότας αὐτοῖς 15 έπτεινου. πολλοί δὲ καὶ γρήμασιν αὐτοὺς ἀναπείσαντες 26 άπεδείχνυον τούς σφετέρους έγθρούς, ούσπερ έχεινοι διεγρώντο εὐθὺς ὄνομα μὲν Πρασίνων αὐτοῖς ἐπενεγκόντες, άγνῶτας δὲ σφίσι παντάπασιν ὄντας. ταῦτα οὐκ εν σκότω ἔτι οὐδ' ἐν παραβύστω ἐγένετο, 20 άλλ' εν απασι μεν της ημέρας καιροίς, εν εκάστω δε τῆς πόλεως χώρω, ἀνδράσι τοῖς λογιμωτάτοις τῶν πρασσομένων, αν ούτω τύγοι, έν δφθαλμοῖς όντων. οὐδὲν γὰρ ἐπικαλύπτειν ἐδέοντο τὰ ἐγκλήματα, ἐπεί 28 τοι αὐτοῖς οὐκ ἐπέκειτο κολάσεως δέος, άλλά τις προσ-25 ην και φιλοτιμίας άξίωσις, Ισγύος τε και άνδρείας έμποιουμένοις έπίδειξιν, ὅτι δὴ πληγῆ μιᾶ τῶν τινα

² εls $G\parallel 3$ τοῦ ξυναμαρτάνειν τε καl μὴ scripsi] τοῦ ξυναμαρτάνοντος δήμου codd., τοῦ ξυναμαρτάνοντες δὴ μὴ Kraš., τοῦ ξυναμαρτάνοντας μηδαμοῦ Piccolos $\parallel 8$ οὐδὲ πάποτε $GP\parallel 10$ οὐδὲν PS] οὐδὲ $G\parallel 15$ ἔκτεινον PS] διέφθειρον $G\parallel 19$ ἔτι οὐδ΄ S] ἤδη ἢ G, ἔτι ἢ $P\parallel 24$ τοι GS] τι $P\parallel 25$ ἀνδρίας $S\parallel 26$ ἀπόδειξιν S

³ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

παραπεπτωκότων γυμνον έκτεινον, έλπίς τε οὐδενὶ τοῦ ἔτι βιώσεσθαι ἐν τῷ τῆς διαίτης σφαλερῷ ἔμενε. 29 πάντες γὰρ ἐγκεῖσθαι σφίσι τὸν θάνατον τῷ περιδε-Β 51 εῖς εἶναι ὑπώπτευον, καὶ οὕτε τόπος τις ὀχυρὸς οὕτε καιρὸς ἐχέγγυός τινι ἐς τὴν σωτηρίαν ἔδοξεν εἶναι, 5 ἐπεὶ κὰν τοῖς τῶν ἱερῶν τιμιωτάτοις κὰν ταῖς πανηγύρεσι λόγῳ οὐδενὶ διεφθείροντο, πίστις τε οὐδεμία πρός τε τῶν φίλων καὶ τῶν ξυγγενῶν ἔτι ἐλέλειπτο. πολλοὶ γὰρ καὶ τῆ τῶν οἰκειοτάτων ἐπιβουλῆ ἔθνησκον.

Ζήτησις μέντοι οὐδεμία τῶν πεπραγμένων ἐγίνετο. 30 άλλὰ τὰ πάθη ἀπροσδόκητα πᾶσιν ἔπιπτε καὶ τοῖς 31 πεπτωκόσιν οὐδεὶς ήμυνε. νόμου δέ τινος ή συμβολαίου δύναμίς τις έν τῷ βεβαίφ τῆς τάξεως οὐκέτι έλέλειπτο, άλλ' ἐπὶ τὸ βιαιότερον απαντα τετραμμένα 15 ξυνεταράχθη, τυραννίδι τε ήν (ή) πολιτεία έμφερής μάλιστα, οὐ καθεστώση μέντοι γε, άλλὰ καθ' έκάστην 32 τε άμειβομένη καὶ ἀεὶ ἀρχομένη. τῶν τε ἀρχόντων αί γνωμαι ωσπερ έκπεπληγμέναις έφκεσαν, ένὸς άνδρὸς φόβω δεδουλωμένων τὸ φρόνημα, οῖ τε δικάζοντες τὰς 20 ύπλο των αντιλεγομένων ποιούμενοι γνώσεις τὰς ψήφους έδιδοσαν, ούχ ήπερ αὐτοῖς έδόκει δίκαιά τε καὶ νόμιμα είναι, άλλ' ώσπες των διαφερομένων έπάστω τὰ έχ τῶν στασιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ φίλα ἐτύγγανεν

όντα. δικαστη γὰρ ἀλιγωρηκότι της ἐκείνων προρρήσεως θάνατος ή ζημία ἐπέκειτο.

Καὶ πολλοί μέν δανεισταί τὰ γραμματεία τοίς ώφ- 33 ληχόσι ξύν βία πολλή οὐδεν τοῦ δφλήματος κεκομισε μένοι ἀπέδοντο, πολλοί δε οὔτι έχούσιοι έλευθέρους τούς ολκέτας άφηκαν, φασί δε καί γυναϊκάς τινας 34 πολλά ών ούκ έβούλοντο τοῖς αὐτῶν δούλοις ἀναγκασθηναι. ήδη δε και παϊδες ούκ άφανῶν άνδρῶν τού-35 Β52 τοις δή τοῖς νεανίαις ἀναμιγθέντες τοὺς πατέρας ἡνάγ-10 καζον άλλα τε πολλά οὔτι έθελουσίους ποιείν καὶ τὰ γρήματα σφίσι προίεσθαι. πολλοί δε και ακούσιοι 36 παιδες τοις στασιώταις ές ποίτην ανοσίαν οὐκ αννοούντων ήναγκάσθησαν των πατέρων έλθειν. και γυναιξί 37 μέντοι ανδράσι ξυνοιχούσαις ταύτον τοῦτο ξυνέβη πα-15 θείν. και λέγεται γυνή μία κόσμον περιβεβλημένη \Box πολύν πλείν μεν ξύν τῷ ἀνδρὶ ἐπί τι προάστειον τῶν έν τη άντιπέρας ηπείρω έντυγόντων δε σφίσιν έν τω Ρ 24 διάπλω τούτω των στασιωτών, και του μέν ανδρός αὐτὴν ξὺν ἀπειλῆ ἀφαιρουμένων, ἐς δὲ ἄκατον τὴν 20 ολκείαν εμβιβασάντων, έσελθείν μεν ές την άχατον ξύν τοῖς νεανίαις, έγκελευσαμένη τῷ ἀνδρὶ λάθρα ἀλλὰ θαρσείν τε και μηδέν έπ' αὐτῆ δεδιέναι φαῦλον οὐ 38 νάο τι ξυμβήσεσθαι ές τὸ σῶμα αὐτῆ ὑβρισθῆναι. ἔτι δε τοῦ ἀνδρὸς ξὺν πένθει μεγάλω ές αὐτὴν βλέποντος 25 ές τε την θάλασσαν καθείναι τὸ σῶμα καὶ αὐτίκα μάλα έξ ανθρώπων αφανισθηναι.

¹ γὰρ PS] om. $G \parallel 2$ ἐπέκειτο S] ἐκέκριτο $GP \parallel 5$ ἀπέδοσαν Herw. $\parallel 7$ πολλὰ] πρὸς πολλὰ Reiske, post ἐβούλοντο inserendum videtur: πρᾶξαι $\parallel 14$ τοῦτο S] τούτω $GP \parallel 15$ μία Herw.] μὴ codd. $\parallel 16$ σὰν $G \parallel 21$ ἐγκελευσαμένη scripsi] ἐγκελευσαμένην codd. $\parallel 23$ τι PS] τοι G

39 Τοιαῦτα μὲν ἡν τὰ τούτοις δὴ τότε τοῖς στασιώταις ἐν Βυζαντίω τετολμημένα. ἡσσον δὲ ταῦτα τοὺς παραπεπτωκότας ἠνία ἢ τὰ πρὸς Ἰουστινιανοῦ ἐς τὴν πολιτείαν ἁμαρτηθέντα, ἐπεὶ τοῖς παρὰ τῶν κακούργων πεπονθόσι τὰ χαλεπώτατα μέρος ἀφαιρεῖται τὸ πλεῖ- δ στον τῆς δι ἀταξίας ἐμβάσης ἀνίας τὸ προσδοκᾶν ἀεὶ 40 τὴν πρὸς τῶν νόμων τε καὶ τῆς ἀρχῆς τίσιν. ἐν γὰρ τῷ πρὸς τὰ μέλλοντα εὐέλπιδες εἰναι ῥᾶόν τε καὶ ἀπονώτερον τὰ παρόντα σφίσι φέρουσιν ἄνθρωποι, Β 53 βιαζόμενοι δὲ πρὸς τῆς τῆ πολιτεία ἐφεστώσης ἀρχῆς 10 τοῖς τε ξυμπεσοῦσιν ἔτι μᾶλλον, ὡς τὸ εἰκὸς, περιαλγοῦσι καὶ ἐς τὴν ἀπόγνωσιν τῷ ἀπροσδοκήτω τῆς τιμω-41 ρίας ἐς ἀεὶ τρέπονται. ἡμάρτανε δὲ οὐχ ὅτι μόνον προσποιεῖσθαι τοὺς κακουμένους ἥκιστα ἤθελεν, ἀλλ'

δτι προστάτης τῶν στασιωτῶν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καθί- 15
42 στασθαι οὐδαμῆ ἀπηξίου· χρήματά τε γὰρ μεγάλα τοῖς
νεανίαις τούτοις προίετο, καὶ πολλοὺς μὲν ἀμφ' αὐτὸν
είχε, τινὰς δὲ αὐτῶν ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἄλλα
ἀξιώματα καλεῖν ἐδικαίου.

η'. Ταῦτα μὲν οὖν ἔν τε Βυζαντίφ ἐπράττετο καὶ ω πόλει ἐκάστη. ὥσπερ γὰρ ἄλλο τι νόσημα ἐνθένδε ἀρξάμενον τὸ κακὸν πανταχῆ ἐπέσκηψε τῆς Ὑρωμαίων 2 ἀρχῆς. βασιλεῖ δὲ τῶν πρασσομένων ἤκιστα ἔμελεν, ἐπεὶ οὐδέ τις αἴσθησις τῷ ἀνθρώπω ἐγέπετο, καίπερ

^{2—4} ήσσον—πολιτείαν] cit. Suid. s. v. ήσσον \parallel 23 βασιλεί sc. Ιουστίν φ , cf. Hy 1 p. 15

² τετολμημένα έν βυζαντίω $S \parallel 3$ 'Ιουστινιανὸν Suid. \parallel 4 πολιτείαν codd.] πόλιν Suid. \mid παρὰ PS] περὶ $G \mid$ καπούς-γων PS] καπουργούντων $G \parallel 6$ δι' ἀταξίας Reiske] διατάξεως codd., δὴ ἀναξίως Piccolos, διὰ τῶν ἔξω Alem. \parallel 15 ἐμφανοῦς Alem.] ἀφανοῦς codd. \parallel 16 γὰρ PS] om. $G \parallel$ 22 πανταχη PS] πανταχοῦ $G \parallel$ 23 ἔμελλεν G

αὐτόπτη τῶν δρωμένων ἐν τοῖς ἱπποδρομίοις ἀεὶ γινομένφ. ἠλίθιός τε γὰρ ὑπερφυῶς ἦν καὶ νωθεῖ ὄνφ 8
ἐμφερὴς μάλιστα καὶ οἶος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι
ἔπεσθαι, συχνά οἱ σειομένων τῶν ὤτων. Ἰουστινιανὸς 4
ε ταῦτά τε ἔπρασσε καὶ ξύμπαντα τἄλλα ἐκύκα. ὅσπερ
ἐπειδὴ τάχιστα ἐπελάβετο τῆς τοῦ θείου ἀρχῆς, χρήματα μὲν τὰ δημόσια εὐθὸς καταναλοῦν κόσμφ οὐδενὶ
ἐν σπουδῆ εἶχεν ἄτε αὐτῶν κύριος γεγονώς. Οὔννων 5
γὰρ τοῖς ἀεὶ προστυγχάνουσι πλεῖστα ἐπὶ τῆ πολιτεία P 25 □
10 προῖετο ἐξ οὖ δὴ ἐφόδοις ἀποκεῖσθαι συχναῖς ξυνέ- Β 54 □
βαινε Ῥωμαίων τὴν γῆν. ἀπογευσάμενοι γὰρ οἱ βάρ- 6
βαροι οὖτοι Ῥωμαίων πλούτου μεθίεσθαι οὐκέτι ἡνείχοντο τῆς ἐνταῦθα φερούσης ὁδοῦ.

Πολλὰ δὲ δίπτειν καὶ ἐς θαλαττίους οἰκοδομίας τ

15 τινὰς ἢξίου, βιαζόμενος τὸ τῶν κυμάτων ἐς ἀεὶ δόθιον.
ἐκ γὰο τῆς ἠιόνος ταῖς τῶν λίθων ἐπιβολαῖς ἐπίπρο- 8

σθεν ἢει φιλονείκως ταῖς ἐκ τοῦ πόντου ἐπιροαῖς
⟨ἔχων⟩ καὶ καθάπερ ἔξουσία πλού ⟨του⟩ πρὸς τὴν □ □ □

τῆς θαλάσσης ἀντιφιλοτιμούμενος δύναμιν. τάς τε 9

20 τῶν Ῥωμαίων ἰδίας ἐκάστων οὐσίας ἐκ πάσης γῆς ἐς
αὐτὸν ἢγειρε, τοὶς μὲν ὅ τι δὴ ἔγκλημα οὐχ ἀμαρτη- □

θὲν ἐπικαλέσας, τῶν δὲ καὶ τὴν γνώμην ᾶτε αὐτὸν
δεδωρημένων τερατευσάμενος. πολλοὶ δὲ φόνων τε 10

²⁻⁴ ήλίδιός τε-ώτων] cit. Suid. s. v. ήλίδιος

¹ αὐτόπτη τῶν Alem.] αὐτὸν ἡ * τῶν codd. \parallel 1—2 γινομένων GP] γινομένων $S\parallel$ 2 νωθὴς Suid. \parallel 3 τὸν om. Suid. \parallel 4 ἔπεσθαι] πείθεσθαι Suid. \parallel 8 οὔνων $GP\parallel$ 10 ἀποκεῖσθαι] ὁποκεῖσθαι Alem. in marg. \parallel 12 ὁωμαίων S] ὁωμαίου $GP\parallel$ 15 τινὰς GP] om. $S\parallel$ 17 ἤει S] ἵει $GP\parallel$ φιλονεικῶν Reiske \parallel 8 ⟨ἔχων⟩ Kraš.] om. codd., spatium unius verbi vacuum est in $PS\parallel$ καθάπαξ $S\parallel$ πλού ⟨του⟩ Alem.] πλοῦ codd. \parallel 19 θαλάττης G

καὶ ἄλλων ἐγκλημάτων τοιούτων ἀλόντες, εἶτα ἐξιστάμενοι αὐτῷ τῶν πάντων χρημάτων διέφυγον ὧν ῆμαρ11 τον μὴ δοῦναι τὴν δίκην ετεροι δὲ χωρίων, οὐ δέον,
τοῖς πέλας τινῶν, ἄν οὕτω τύχοι, ἀμφισβητοῦντες,
ἐπεὶ καταδιαιτήσασθαι τῶν ἀντιδίκων οὐδαμῆ εἶχον ε
τοῦ νόμου σφίσιν ἀντιστατοῦντος, οἱ δὲ τούτοις δὴ
τοῖς ἀντιλεγομένοις αὐτὸν δωρησάμενοι ἀπηλλάσσοντο,
αὐτοὶ μὲν χάριτι ἀζημίω κερδάναντες τὸ γνώριμοι
γεγονέναι τῷ ἀνδρὶ τούτω, τρέπω δὲ παρανομωτάτω
καταδικάσασθαι τῶν ἀντιδίκων ἰσχύσαντες.
10
Οὐκ ἄπο δὲ καιροῦ ἡγοῦμαι εἶναι καὶ τὸ εἶδος

τούτου δή τοῦ ἀνθρώπου σημήναι. τὸ μὲν οὖν σῶμα Β 55 ούτε μακρός ούτε κολοβός άγαν, άλλὰ μέτριος ήν, οὐ μέντοι ίσγυὸς, άλλὰ κατὰ βραγὸ εὔσαρκος, τὴν δὲ δὴ όψιν στρογγύλος τε καὶ οὐκ ἄμορφος ἐπυρρία γὰρ 15 13 καὶ δυοῖν ἡμέραιν ἀπόσιτος ὤν. ὅπως δὲ ἄπαν αὐτοῦ τὸ είδος συλλήβδην σημήνω, Δομετιανῷ τῷ Οὐεσπα-σιανοῦ παιδὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐμφερέστερος ἡν, п οδπεο 'Ρωμαΐοι της κακοτροπίας ές τοσόνδε απώναντο ώστε οὐδὲ κρεουργήσαντες ὅλον ἐκλῦσαι τὴν ἐς αὐτὸν 20 όργην ἔγνωσαν, άλλὰ δόγμα ἐγεγόνει τῆς συγκλήτου βουλής μηδε ὄνομα τοῦ βασιλέως τούτου ἐν γράμμασιν 14 είναι μηδ' είκονα ήντιναοῦν αὐτοῦ διασώζεσθαι. τε γοῦν ὄνομα τοῦτο πανταχόσε ἐπὶ τῶν τῆς Ῥώμης γραμμάτων καὶ εἴ που ἄλλη τοῦτο γεγράφθαι ξυνέβη 25

¹⁻² Mal. 424. Cedren. I 642, 12. Cramer Anecd. II 320

⁸ μὲν Reiske] δὲ codd. \parallel 10 καταδικάσασδαι GP] καταδιαιτήσασδαι $S\parallel$ 12 ἀνθρώπου GP] ἀνθρός $S\parallel$ 15 ἐπυρρία Alem.] ἐπυρία codd., ἐσφρίγα Reiske \parallel 17—18 οὐεσπεσιανοῦ GP, οὐεσπιανοῦ $S\parallel$ 18 ἐκ τοῦ GP] om. $S\parallel$ ἐμφερέστατος Kraš. \parallel 20 κρεουργώσαντες $G\parallel$ 24 τῶν GP] om. S

έκκεκολαμμένον ίδειν μεταξύ των άλλων πάρεστι μόνον, καί τις αὐτοῦ εἰκὼν οὐδαμῆ φαίνεται οὖσα τῆς 'Ρωμαίων άργης, δτι μη γαλκή μία έξ αλτίας τοιασδε. ην τῶ Δομετιανῷ γυνὴ έλευθέριος καὶ ἄλλως κοσμία, 15 s καὶ ούτε αὐτὴ κακόν τι οὐδένα εἰονάσατο πώποτε τῶν πάντων άνθρώπων, ούτε τις αὐτῆ τῶν τοῦ ἀνδρὸς πράξεων ήρεσκε. διόπερ αὐτὴν ἄγαν ἀγαπωμένην ἡ 16 βουλή τότε μεταπεμψαμένη αίτεισθαι ο τι αν αυτή βουλομένη είη ἐκέλευεν. ἡ δὲ τοῦτο μόνον ἰκέτευε, 17 10 τό τε Δομετιανοῦ σῶμα λαβοῦσα θάψαι καὶ μίαν αὐτῷ άναθείναι είκονα χαλκήν, ὅποι αν ἐθέλοι. καὶ ἡ μέν 18 βουλή ξυνεχώρει ταῦτα ή δὲ γυνή τῆς ἀπανθρωπίας τῶν τὸν ἄνδρα πρεουργησάντων ἀπολεῖψαι βουλομένη Β 56 🗆 μνημεία τῷ ὅπισθεν γρόνω ἐπενόει τάδε. τὰ Δομετια- 19 15 νοῦ ξυλλεξαμένη πρέα, ξυνθεῖσά τε αὐτὰ ές τὸ ἀπριβὲς Ρ 26 και έναρμοσαμένη ές άλληλα κατέρραψε μέν τὸ σῶμα όλου, τοῖς δὲ πλάσταις ἐνδειξαμένη ἐν εἰκόνι χαλκῆ τὸ πάθος ἀπομιμεῖσθαι τοῦτο ἐκέλευεν. οί μὲν οὖν 20 τεγνίται τὴν εἰκόνα εὐθὺς ἐποίουν. λαβοῦσα δὲ ἡ 20 γυνή εστησεν έπὶ τῆς ές τὸ Καπιτώλιον φερούσης άνόδου εν δεξιά έχ της άνορας ενταύθα ζόντι, είδός τε τὸ Δομετιανοῦ καὶ τὸ πάθος δηλοῦσαν ἐς τόδε τοῦ χρόνου. είκάσειεν ἄν τις τό τε ἄλλο Ἰουστινιανοῦ 21 σωμα καὶ τὴν ὄψιν αὐτὴν καὶ τὰ τοῦ προσώπου 25 απαντα ήθη έν ταύτη τη είκονι διαφανώς είναι.

¹ έκκεκολαμμένον Alem.] έγκεκολασμένον G, έγκεκολαμμένον PS, ab Alem. adnotat. in marg. codicis $G\parallel 3-4$ τοιᾶσδε ήν. τῶ $G\parallel 4$ ήν $GP \rrbracket$ om. $S\parallel 5-6$ οὐτε-οὐτε conic. Kraš. in app. crit.] οὐδὲ-οὐδὲ codd. \parallel 11 ὅποι ᾶν $PS \rrbracket$ ὁποίαν $G\parallel 12$ τῆς Alem.] τὰς codd. \parallel 13 ἀπολεῖψαι aut ἀπελέγξαι Alem., ἀπαλεῖψαι codd., γρ. ἀποδεῖξαι S in marg. \parallel 15 συλλεξαμένη $G\parallel 20$ εἰς $G \downharpoonright$ καπιτώλιον $P \rrbracket$ καπετώλιον GS

Τὸ μὲν οὖν εἶδος τοιοῦτός τις ἡν' τὸν δὲ τρόπον ές μεν τὸ ἀχριβες οὐκ ἂν φράσαιμι. ἡν γὰρ οὖτος άνηο κακούργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὂν δη μωροκακοήθη καλούσιν, ούτε αὐτὸς άληθιζόμενος τοῖς έντυνγάνουσιν, άλλὰ νῷ δολεμῷ ἄπαντα ἐς ἀεὶ καὶ λέγων ι καὶ πράττων, καὶ τοῖς ἐξαπατᾶν ἐθέλουσιν ἀποκείμενος 23 οὐδενὶ πόνω. καί τις ἀήθης κρᾶσις ἐν αὐτῷ ἐπεφύκει έχ τε άνοίας καὶ κακοτροπίας ξυγκεκραμένη. καὶ τάχα τοῦτο ἦν ὅπερ ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις τῶν τις ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων ἀπεφθέγξατο, ώς καὶ τὰ ἐναν- 10 τιώτατα εν ανθρώπου φύσει ξυμβαίνει είναι, ώσπερ 24 έν τῶν γρωμάτων τῆ μίξει. γράφω μέντοι ὧν μοι 🗆 Β 57 ἐφικέσθαι (οὐ) δυνατὸν γέγονεν. ἦν τοίνυν ὁ βασιλεύς ούτος είρων, δολερός, κατάπλαστος, σκότιος δργήν, \Box διπλούς, άνθρωπος δεινός, ύποκρίνασθαι γνώμην τελεώ- 15 τατος, καὶ δάκουα οὐχ ὑφ' ἡδονῆς τινος ἢ πάθους έκφέρων, άλλὰ τεχνάζων έπὶ καιροῦ κατὰ τὸ τῆς χρείας παρον, ψευδόμενος ές άει, ούκ είκη μέντοι, άλλα καί γράμματα καὶ δρκους δεινοτάτους έπὶ τοῖς ξυγκειμένοις πεποιημένος, καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς κατηκόους τοὺς αύ- 20 25 τοῦ. ἀνεγώρει δὲ τῶν τε ώμολογημένων καὶ ὀμωμοσμένων εύθυς, ώσπες των ανδραπόδων τα χείριστα. δέει των έγκειμένων σφίσι βασάνων διώμοτα είς την 26 δμολογίαν ήγμένα. φίλος άβέβαιος, έγθοὸς άσπονδος.

^{2—4} ἡν—καλοῦσιν] ἡν δὲ κακοῦργός τε κτλ. Suid. s. v. μωροκακοήθη \parallel 13—14 ἡν—δργὴν \rfloor ἡν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερὸς κτλ. Suid. s. v. σκότιος

⁶ ὑποκείμενος $G \parallel 12$ μέντοι $GP \rfloor$ τοίνυν $S \parallel 13$ \langle οὐ \rangle addidi] cf. 55,6 $\parallel 15$ —16 δεινὸς ὑποκρίνασθαι γνώμην τελεωτάτως (τελεώτατα Kraš.) Reiske $\parallel 20$ —21 αὐτοῦ codd. $\parallel 21$ —22 ώμοσμένων G

φόνων τε καὶ γρημάτων διάπυρος έραστης, δύσερίς τε καὶ νεωτεροποιὸς μάλιστα, ές μεν τὰ κακὰ εὐπαράγωγος, ές δὲ τὰ ἀγαθὰ οὐδεμιᾶ ξυμβουλη ήκων, ἐπινοῆσαι μεν τὰ φαῦλα καὶ ἐπιτελέσαι ὀξύς, τῶν δὲ δὴ ἀγαθῶν s και αὐτήν που τὴν ἀκοὴν άλμυρὰν εἶναι οἰόμενος. πως άν τις των Ἰουστινιανού τρόπων έφικέσθαι τω 27 🗆 λόγω δυνατός είη; ταῦτά τε καὶ πολλά ἔτι μείζω κακά ού κατὰ ἄνθοωπον έγων έφαίνετο, ἀλλὰ πᾶσαν ή φύσις έδόχει την κακοτροπίαν ἀφελομένη τοὺς ἄλλους ἀνθρώ-10 πους έν τη τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς καταθέσθαι ψυχη. δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ές μὲν τὰς διαβολὰς εὕχολος άγαν, ές δὲ τὰς τιμωρίας όξύς. οὐ γάρ τι πώποτε διερευνησάμενος έχρινεν, άλλ' ακούσας τοῦ διαβάλλοντος την γνωσιν εύθυς έξενεγχεῖν έγνω. έγραφέ τε 29 15 γράμματα οὐδεμιὰ ὀκνήσει, γωρίων τε άλώσεις καὶ Ρ 27 Β 58 πόλεων έμπρησμούς καὶ ὅλων έθνῶν ἀνδραποδισμούς έξ αίτίας οὐδεμιᾶς ἔγοντα. ὥστε εί τις ἄνωθεν ἄπαντα 30 τὰ 'Ρωμαίοις ξυνενεχθέντα σταθμώμενος ἀντισηχοῦν αὐτὰ τούτοις ἐθέλοι, δοκεῖ μοι ἂν πλείω φόνον εύρέ-20 σθαι άνθρώπων πρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε ξυμβάντα ἢ ἐν τῶ ἄλλω παντὶ αίῶνι γεγενῆσθαι τετύχηκε. τῶν δὲ 31 άλλων γρημάτων ές μεν την αναίσθητον κτησιν αοκνότατος ήν οὐδε γάρ οὐδε σκηψιν ήξίου τινά παραπέτασμα τοῦ δικαίου προβεβλημένος τῶν οὐ προση-

³⁻⁴ cf. I 355, 7

³ ξυμβουλη PS] ξυμβολη G | ηπων codd.] εἴκων Reiske \parallel 6 Ιουστινιανώ S \parallel 12 ἄγαν Alem.] ᾶπαν GP, ᾶπας S \parallel 18 ἀντισηκοῦν Alem.] ἀντισηκοῦν codd. \parallel 19 ἐθέλοι PS] ἐθέλει G \parallel δοκη S \parallel 22 ἄλλων \parallel malim ἀλλοτρίων, cf. III 41, 18—19 \parallel ἀναίσθητον \parallel ἀναίσχυντον conicit Kraš. \parallel 24 προβεβλημένος \parallel PS περιβεβλημένος \parallel

П

κόντων ἐπιβατεύειν· γενομένων δὲ οἰκείων ἐτοιμότατος ἡν ἀλογίστω φιλοτιμία περιφρονεῖν τε καὶ τοῖς βαρ32 βάροις προῖεσθαι οὐδενὶ λόγω. καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, χρήματα οὕτε αὐτὸς εἰχεν οὕτε ἄλλον τινὰ ἔχειν τῶν ἀπάντων εἴα, ὥσπερ οὐ φιλοχρηματίας ἡσσώμενος, ε ἀλλὰ φθόνω ἐς τοὺς ταῦτα κεκτημένους ἐχόμενος.
33 ἐξοικίσας οὖν ῥῷστα τὸν πλοῦτον ἐκ Ῥωμαίων τῆς γῆς πενίας δημιουργὸς ἄπασι γέγονεν.

- θ΄. Ἰουστινιανῷ μὲν οὖν τὰ ἐς τὸν τρόπον ὅσα γε ἡμᾶς δύνασθαι φράσαι τῆδέ πη εἶχεν. ἔγημε δὲ 10 γυναῖκα, ἢ ὅντινα τρόπον γενομένη τε καὶ τραφεῖσα καὶ τῷδε τῷ ἀνθρώπῳ ἐς γάμον ξυναφθεῖσα πρόρριζον Ὑρωμαίοις τὴν πολιτείαν ἐξέτριψεν, ἐγὼ δηλώσω.
- 2 'Ακάκιος ἦν τις ἐν Βυζαντίφ θηριοκόμος τῶν ἐν κυνηγεσίφ θηρίων μοίρας Πρασίνων, ὅνπερ ἀρκοτρόφον 15
- 3 καλοῦσιν. οὖτος ὁ ἀνὴο ἀναστασίου τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔγοντος ἐτελεύτησε νόσω παίδων οἱ ἀπολελειμ-
- □ B 59 μένων τριῶν θήλεος γένους, Κομιτοῦς τε καὶ Θεοδώρας καὶ ἀναστασίας, ὧνπερ ἡ πρεσβυτάτη οὔπω έπ-
 - 4 ταέτης γεγονυΐα ετύγχανεν. ή δε γυνή έκπεσοῦσα το έτερφ ἀνδρὶ ές κοίτην ήλθεν, δς δή ξὺν αὐτῆ τῶν τε κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τοῦ ἔργου τούτου έπιμελήσεσθαι
 - 5 τὸ λοιπὸν ἔμελλεν. ὁ δὲ τῶν Ποασίνων ὀοχηστής ᾿Αστέριος ὅνομα χρήμασι ποὸς ἐτέρου ἀναπεισθεὶς τούτους μὲν τῆς τιμῆς ταύτης ἀπέστησε, τὸν δέ οἱ τὰ 25

¹⁴ Alia narrat Mich. Syr. p. 187 | 18 Κομιτοῦς] cf. Mal. 430, 10. Theoph. I 175, 11. Cedren. I 643, 22

³ προσίεσθαι $P \parallel 4$ οὔτε ἄλλ. Dind.] οὐδὲ ἄλλ. codd. \parallel 5 ήττώμενος $S \parallel$ 6 ταῦτα $GP \parallel$ ταυτῶ $S \parallel$ 7 έξοικίσας $GP \parallel$ 12 ξυναφθεῖσα $GP \parallel$ ξαφθεῖσα $S \parallel$ 18 Κομητοῦς Reiske \parallel 19 ὧνπερ $PS \parallel$ ὧν G

γρήματα δόντα ές αὐτην ἀντεκατέστησεν οὐδενὶ πόνω. \Box τοίς γὰρ ὀρχησταίς τὰ τοιαῦτα έξην διοικεῖσθαι κατ' έξουσίαν ή βούλοιντο. έπεὶ δὲ τὸν δῆμον ξύμπαντα 6 ή γυνή εν κυνηγεσίω άγηγερμένον είδε, στέμματα ταῖς ι παισίν εν τε τη κεφαλή και άμφοτέραις ταῖς γερσίν ένθεμένη ές την Ικετείαν έκάθισεν, άλλ' οι Πράσινοι 7 μεν προσίεσθαι την ίκετείαν οὐδαμη έγνωσαν, Βένετοι Ρ 28 δε αὐτὰς ἐπὶ ταύτης δὴ κατεστήσαντο τῆς τιμῆς, ἐπεὶ ό θηριοκόμος έτετελευτήκει και αυτοίς έναγχος. έπει 8 10 δε τὰ παιδία ταῦτα ές ήβην ἦλθε, καθῆκεν αὐτὰ ἐπὶ της ένταῦθα σκηνής αὐτίκα ἡ μήτηρ, έπει εὐπρεπεῖς την όψιν ήσαν, ού μέντοι ύπο γρόνον τον αὐτον άπάσας, άλλ' ώς εκάστη εδυξέν οί ές τὸ έργον τοῦτο ώραία είναι, ή μεν οὖν πρώτη Κομιτὰ ήδη έν ταῖς 9 🗆 15 καθ' αύτην έταίραις λαμπρά έγεγόνει. Θεοδώρα δὲ ή μετ' ἐκείνην γιτωνίσκον γειριδωτὸν ἀμπεγομένη δούλω παιδί πρέποντα τά τε άλλα ύπηρετοῦσα είπετο καί τὸ βάθρον έπι των ώμων αξι ξφερεν, έφ' ούπερ έχείνη έν τοῖς ξυλλόγοις καθῆσθαι εἰώθει. τέως μὲν οὖν 10 20 ἄωρος οὖσα ή Θεοδώρα ές κοίτην ἀνδρὶ ξυνιέναι οὐδαμή είχεν, οὐδὲ οἶα γυνή μίγνυσθαι ή δὲ τοῖς κακο- Β 60 δαιμονοῦσιν ἀνδρείαν τινὰ μισητίαν ⟨ἀν⟩εμίσγετο, καὶ ταύτα δούλοις, δσοι τοῖς κεκτημένοις έπόμενοι ές τὸ θέατρον πάρεργον τῆς ούσης αὐτοῖς εὐκαιρίας τὸν 25 όλεθρον τοῦτον είργάζοντο, ἔν τε μαστροπείω πολύν

¹⁶⁻¹⁷ χιτωνίσκον-πρέποντα] χιτωνίσκος χειριδωτὸς, οίος πρέπει δούλ ω παιδί Suid. 8. v. χιτών

¹ ἀντικατέστησεν $P\parallel 3$ ή Alem.] εἰ codd. \parallel 7 προσίεσθαι G P] προίεσθαι μὲν $S\parallel 11$ εὐπρεπεῖς G P] ἀπρεπεῖς $S\parallel 18$ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ὤμων $P\parallel 22$ ἀνδρίαν $S\parallel \mu$ ισητίαν Dind.] μισητείαν Alem., μισητήν codd. \parallel ⟨ἀν⟩ εμίσγετο Kraš.] ἐμίσγετο codd. \parallel 24 εὐκαιρίας Alem.] ἀκαιρίας codd. \parallel 25 μαστρωπείω G

τινα χρόνον έπι ταύτη δή τη παρά φύσιν έργασία τοῦ 11 σώματος διατριβήν είγεν. ἐπειδή δὲ τάχιστα ἔς τε την ήβην ἀφίχετο καὶ ώραία ην ήδη, εἰς τὰς ἐπὶ σκηνης καθηκεν αύτην, εταίρα τε εύθυς έγεγόνει, οΐανπερ 12 οί πάλαι ἄνθρωποι ἐκάλουν πεζήν. οὐ γὰο αὐλήτρια 5 οὐδὲ ψάλτρια ἡν, οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ἐς τὴν ὀργήστραν αὐτῆ ἤσκητο, ἀλλὰ τὴν ὥραν τοῖς ἀεὶ περιπίπτουσιν άπεδίδοτο μόνον έκ παντός έργαζομένη τοῦ σώματος. \Box 13 είτα τοῖς μίμοις τὰ ἐς τὸ θέατρον πάντα ὡμίλει καὶ των ενταύθα επιτηδευμάτων μετείχεν αύτοις, γελωτο- 10 ποιοίς τισι βωμολογίαις ύπηρετούσα. ήν γάρ άστεία διαφερόντως και σκώπτρια, απόβλεπτός τε έκ τοῦ ἔργου 14 εὐθὺς ἐγεγόνει. οὐ γάρ τινος αίδοῦς τῆ ἀνθρώπω μετήν η διατραπείσαν τις αθτην πώποτε είδεν, αλλ' ές αναισχύντους ύπουργίας οὐδεμιᾶ δκυήσει έχώρει, 15 καί τοιαύτη τις ἦν οΐα δαπιζομένη μὲν καί κατὰ κόροης πατασσομένη γαριεντίζειν τε καλ μέγιστα άνακανγάζειν, ἀποδυσαμένη τε τά τε πρόσω καὶ τὰ ὀπίσω \Box τοῖς ἐντυγχάνουσι γυμνὰ ἐπιδεῖξαι, ἃ τοῖς ἀνδράσι θέμις άδηλά τε καλ άφανη είναι. 20

15 'Eg δὲ τοὺς ἐραστὰς ἐχλεύαζέ τε βλακεύουσα καὶ νεω-Β 61 τέραις ἀεὶ τῶν μίξεων ἐνδιαθρυπτομένη ἐπιτεχνήσεσι παραστήσασθαι τὰς τῶν ἀκολάστων ψυχὰς ἐς ἀεὶ ἴσχυεν, ἐπεὶ οὐδὲ πειρᾶσθαι πρός του τῶν ἐντυγχανόντων

⁹ videtur fuisse the atrum, quod dicebant $\Pi \delta \varrho \nu \alpha g$. Nov. 105, cap. 1

³ ές $S\parallel$ 5 πάλαι G $S\rceil$ παλαιοί $P\parallel$ 6 οὐδὲ 1 Dind.] οὔτε codd. \parallel 8 ἐκ codd. \rfloor ⟨οὖκ⟩ ἐκ Reiske \parallel 16 μὲν P $S\rceil$ μέντε $G\parallel$ 17 χαριεντίζειν τε codd. \rfloor χαριεντίζειθαι Piccolos, frustra \parallel 18 τε τά codd. \rfloor δὲ τά Piccolos

ἠξίου, ἀλλ' ἀνάπαλιν αὐτὴ γελοιάζουσά τε καὶ βωμολόχως ἰσχιάζουσα τοὺς παραπεπτωκότας ἄπαντας, ἄλλως
τε καὶ ἀγενείους ὅντας ἐπείρα. ἤσσων γάρ τις οὕτως 16
ἡδονῆς ἀπάσης οὐδαμῆ γέγονεν ἐπεὶ καὶ ἐς ξυναγώ5 γιμον δεῖπνον πολλάκις ἐλθοῦσα ξὺν νεανίαις δέκα,
ἢ τούτων πλείοσιν, ἰσχύι τε σώματος ἀκμάζουσι λίαν
καὶ τὸ λαγνεύειν πεποιημένοις ἔργον, ξυνεκοιτάζετο
μὲν τοῖς συνδείπνοις ἄπασι τὴν νύκτα ὅλην, ἐπειδὰν
δὲ πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο πάντες ἀπείποιεν, ἤδε παρὰ
τύχοι, ξυνεδυάζετο μὲν αὐτῶν ἐκάστω, κόρον δὲ οὐδ'
ὧς ταύτης δὴ τῆς μισητίας ἐλάμβανε.

Καί ποτε ἐς τῶν τινος ἐπιφανῶν οἰκίαν ἐλθοῦσα 17 μεταξὺ τοῦ πότου θεωμένων αὐτὴν, ῶς φασι, τῶν ξυμ15 ποτῶν ἀπάντων, ἐς τὸ προὖχον ἀναβᾶσα τῆς κλίνης ἀμφὶ τὰ πρὸς ποδῶν ἀνασύρασά τε τὰ ἱμάτια οὐδενὶ □ κόσμῷ ἐνταῦθα οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἀκολασίαν ἐνδείκνυσθαι. ἡ δὲ κἀκ τριῶν τρυπημάτων ἐργαζομένη ἐνε- 18 □ κάλει τῆ φύσει, δυσφορουμένη ὅτι δὴ μὴ καὶ τοὺς τιτθοὺς αὐτῆ εὐρύτερον ἢ νῦν εἰσι τρυπώη, ὅπως καὶ ἄλλην ἐνταῦθα μίξιν ἐπιτεχνᾶσθαι δυνατὴ εἰη. καὶ 19 συχνὰ μὲν ἐκύει, πάντα δὲ σχεδὸν τεχνάζουσα ἐξαμ- Β 62 βλίσκειν εὐθὺς ἴσχυε.

Πολλάκις δὲ κάν τῷ θεάτοῷ ὑπὸ θεατῆ παντὶ τῷ 20 25 δήμῷ ἀπεδύσατό τε καὶ γυμνὴ διὰ μέσου ἐγένετο, ἀμφὶ τὰ αίδοῖα καὶ τοὺς βουβῶνας διάζωμα ἔχουσα

¹ γελιάζουσα $S\parallel 2$ ἰσχυάζουσα $G\parallel 3-4$ ἡδονῆς οῦτως $G\parallel 8$ τὴν νύπτα ὅλην τοῖς συνδείπνοις ἄπασι $G\parallel 16$ ἀμφὶ τὰ πρὸς ποδῶν] haec verba Piccolos censet delenda esse aut scribendum: ἐνέφυ τφ πρὸς ποδῶν, Alem. adnotavit in G: aliquid deest | ἀνασύρασά $GP\parallel$ ἀνασυράσασά $S\parallel 20$ αὐτῆ \parallel αὐτῶ $P\parallel 21$ ἄλλην $S\parallel$ ἄλλων $GP\parallel 22$ ἐκύει \parallel ἐκεῖ $P\parallel 25$ μέσον $PS\parallel$ μέσον G

μόνον, ούγ ότι μέντοι ήσγύνετο καὶ ταῦτα τῶ δήμω δεικνύναι, άλλ' ὅτι ἐνταῦθα γυμνῷ παντάπασι παριέναι οὐδενὶ ἔξεστιν ὅτι μὴ τῶ ἀμφὶ τοὺς βουβῶνας διάζωμα έχοντι. ούτω μέντοι τοῦ σχήματος έχουσα, 21 αναπεπτωκυῖά τε έν τῷ ἐδάφει ὑπτία ἔκειτο. δῆτες 5 δέ τινες, οίς δη τὸ ἔρχον τόδε ἐνέκειτο, κριθάς αὐτη ϋπερθεν των αλδοίων έρρίπτουν, ας δή οί τηνες, οδ ές τούτο παρεσκευασμένοι έτύγγανον, τοίς στόμασιν 22 ενθένδε κατά μίαν άνελόμενοι ήσθιον. ή δε ούχ ότι ούκ έρυθριωσα έξανίστατο, άλλὰ καὶ φιλοτιμουμένη 10 έπὶ ταύτη δὴ τῆ πράξει ἐώκει. ἦν γὰρ οὐκ ἀναίσγυντος μόνον, άλλὰ καὶ άναισγυντοποιὸς πάντων μά-23 λιστα. πολλάκις δε και ἀποδυσαμένη ξύν τοῖς μίμοις έν μέσω είστήκει έπὶ τῆς σκηνῆς λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκεντῶσα τοῖς τε διάπειραν αὐτῆς ἔγουσι 15 καὶ τοῖς οὔπω πεπλησιακόσι τὰ ἐκ παλαίστρας τῆς αὐ-24 τη είωθυίας βρενθυομένη. ούτω δε ακολάστως ές τὸ σῶμα τὸ αύτῆς ὕβριζεν, ὥστε τὴν αίδῶ οὐκ ἐν τῆ τῆς φύσεως χώρα κατὰ ταὐτὰ ταῖς ἄλλαις γυναιξίν, ἀλλ' 25 έν τῶ προσώπω ἔγειν ἐδόκει. οί μὲν οὖν αὐτῆ πλη- 20 σιάζοντες ενδηλοι εὐθὺς ἀπ' αὐτοῦ ἦσαν, ὅτι δὴ οὐ κατά νόμον τῆς φύσεως τὰς μίξεις ποιοῦνται δσοι δέ Β 63 αὐτῆ ἐν ἀγορᾶ τῶν ἐπιεικεστέρων ἐντύγοιεν, ἀποκλινόμενοι σπουδή ύπεχώρουν, μή του τῶν ἰματίων τῆς

^{13.—15} ἀποδυσαμένη—ἀποκεντῶσα] cit. Suid. s. \mathbf{v} . λος-δουμένη

³ βουβῶνας PS] βουβῶνας μόνον $G \parallel 6$ ἐνέκειτο] ἐπέκειτο conic. Kraš. $\parallel 14$ ἐπὶ τῆς σκηνῆς PS] om. G., Suid. \mid λοςδουμένη $\mid \lambda$ est in rasura in P, ποςδουμένη $\mid GS \mid \mid 15$ ἀποκοντῶσα $\mid G$, Suid. $\mid \mid 17$ εἰωθείας $\mid S \mid \mid 18$ αὐτῆς scripsi] αὐτῆς codd. $\mid \mid 22$ τῆς φύσεως $\mid GS \mid \mid 0$ om. $\mid P \mid \mid 24$ μή του codd. $\mid \mid \mu \eta$ που Alem.

άνθρώπου ἀψάμενοι μεταλαχείν τοῦ μιάσματος τούτου δόξειαν. ἡν γὰρ τοῖς ὁρῶσιν ἄλλως τε καὶ ἀρχομένης 26 ἡμέρας βλάσφημος οἰωνός. ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας ἀγριώτατα εἰώθει ἐς ἀεὶ σκορπιαίνεσθαι βασκανία 5 γὰρ πολλῆ εἴχετο.

Έκηβόλω δὲ ὕστερον Τυρίω ἀνδρὶ τὴν ἀρχὴν κα- 27 ραλαβόντι Πενταπόλεως ἐς τὰ αἴσχιστα ὑπηρετήσουσα εἴπετο, ἀλλά τι τῷ ἀνθρώπω προσκεκρουκυῖα ἐνθένδε ὅτι τάχιστα ἀπηλαύνετο ὁιὸ δὴ αὐτῇ ἀπορεῖσθαι τῶν 10 ἀναγκαίων ξυνέπεσεν, ἄπερ τὸ λοιπὸν ἐπορίζετο τὴν ἐς τὸ σῶμα παρανομίαν. ἡπερ είθιστο; ἐργαζομένη. ἐς μὲν. οὐν. ἐλλεξάνδρειαν τὰ πρῶτα ἦκεν. ἔπεικα δὲ 28 πᾶσαν τὴν ἕω περιελθοῦσα ἐς Βυζάντιον ἐπανῆκεν, ἐργασία χρωμένη ἐν πόλει ἐκάστῃ, ῆν γε ὀνομάζοντι, 16 οίμαι, ἀνθρώπω οὐκ ἄν ποτε ῖλεως ὁ θεὸς εἰη, ὥσπερ οὐκ ἀνεχομένου τοῦ δαίμονος χῶρόν τινα τῆς Θεοδώρας ἀκολασίας ἀγνῶτα εἶναι.

Οὕτω μὲν οὖν τετέχθαι τε τῆδε τῆ γυναικὶ καὶ 29 τετράφθαι ξυνέβη καὶ ἐς δημοσίους πολλὰς διαβοήτω □ 20 γεγενῆσθαι καὶ ἐς πάντας ἀνθρώπους. ἐπεὶ δὲ ἀφί- 30 κετο ἐς Βυζάντιον αὖθις, ἠράσθη αὐτῆς Ἰουστινιανὸς Ρ 29 ἔρωτα ἐξαίσιον οἶον, καὶ τὰ πρῶτα ἐπλησίαζεν ὡς ἐρωμένη, καίπερ αὐτὴν ἀναγαγὼν ἐς τὸ τῶν πατρικίων

³⁻⁵ ές μέντοι-είχετο Suid. s. v. σκοοπιαίνεσθαι | 13 cf. Georg. Cod. de aed. CP. 104, 10

⁴ ἀγριώτατα om. Suid. \parallel 7 ὑπηρετήσασα $S\parallel$ 9 ἀπελαύνετο $S\parallel$ 12 ἡπεν $GP \rceil$ ἡλθεν $S\parallel$ 14 ἐργασίαν $S\parallel$ ἐν $GP \rceil$ ἐν τῆ $S\parallel$ 18 οὖν $S \rceil$ om. $GP \mid$ τετάχθαι $S\mid$ τῆ om. $S\parallel$ 19 τεθράφθαι?, καὶ om. $S\mid$ ἐς δημοσίους πολλάς διαβοήτως codd., ὑπὲρ δημοσίους πολλάς διαβοήτως διαβοήτως Reiske: unde διαβοήτως ascivit Dind. \parallel 20 καὶ om. $S\parallel$ 21 ὁ ἰουστινιανὸς S

31 ἀξίωμα. δύναμιν τοίνυν έξαισίαν τινὰ καὶ χρήματα B 64 ἐπιεικῶς μεγάλα περιβαλέσθαι ἡ Θεοδώρα εὐθὺς ἴσχυσε. πάντων γὰρ ἤδιστον τῷ ἀνθρώπῳ ἐφαίνετο, ὁ δὴ ξυμβαίνειν τοῖς ἐκτόπως ἐρῶσι φιλεῖ, χάριτάς τε πάσας καὶ χρήματα πάντα τῆ ἐρωμένη χαρίζεσθαι. 5 32 ἐγίνετό τε ἡ πολιτεία τοῦ ἔρωτος τοῦδε ὑπέκκαυμα. ξὺν αὐτῆ τοίνυν πολλῷ ἔτι μᾶλλον τὸν δῆμον διέφθειρεν οὐκ ἐνταῦθα μόνον, ἀλλ' ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ῥω-33 μαίων ἀρχήν. ἄμφω γὰρ μοίρας τῆς Βενέτων ἐκ παλαιοῦ ὄντες ἐν πολλῆ ἔξουσία τούτρις δὴ τοῖς στα-10 34 σιώταις τὰ ἐς τὴν πολιτείαν πράγματα εθεντο. χρόνφ δὲ πολλῷ υστερον τὸ πλεῖστον τοῦ κακοῦ ἐλελωφήκει

²⁴ βασιλεὺς] scil. Ἰουστῖνος

² εὐθὺς ἡ θεοδώρα $P \parallel 2-3$ ἴσχυσεν $S \parallel 6$ πολιτεία codd.] πολυτελεία Alem. et edd. $\parallel 9$ βενετῶν $S \parallel 11$ ἔθεντο πράγματα $G \parallel 19$ κακοῦ ἡ τοῦ scripsi] κακοῦντος codd., κακοῦ τοσούτου vel potius κακοῦ καὶ ἀνοσίου Reiske, κακουργήματος, ἔρπουσα ταραχὴ κτλ. Piccolos, cf. Hy 2 p. 32 \parallel 20 ἀμφ' αὐτὸν codd. \parallel 24 ἐπάρχω G P ὑπάρχω S

επέστελλε των πεπραγμένων απάντων ποιείσθαι τας τίσεις. ἦν δὲ οὖτος ὁ ἀνὴρ Θεόδοτος ὄνομα, ὅνπερ Κολοχύνθιον επίκλησιν εκάλουν. καλ δς διερευνώμε- 38 νος απαντα πολλούς μέν των κακούργων έλειν τε καλ s διαγρήσασθαι νόμω ἴσγυσε πολλολ δὲ καλ διαλαθόντες B 65 οιαχοησαναι νομφ. το κατακολέσθαι αὐτοὺς πράγ- 89 🗆 μασι 'Ρωμαίων έδει. ὁ δὲ παράδοξον διασωθείς έξάπινα σωτηρίαν καὶ τὸν Θεόδοτον κτεῖναι άτε φαρμακέα καὶ μάγον εὐθὺς ένεζείζει. ἐπεὶ (δὲ) οὐκ εἶζεν 40 10 ότω ποτέ προσγήματι γρώμενος τὸν ἄνθρωπον διαφθείρειε, των οί ἐπιτηδείων τινὰς πικρότατα αίκισάμενος ηνάγκαζε λόγους ως ηκιστα ύγιεζς έπ' αὐτω φθέγγεσθαι. πάντων δέ οἱ ἐκποδων ἱσταμένων καὶ 41 σιωπή την ές τον Θεόδοτον όδυρομένων έπιβουλην, 15 μόνος δ Πρόκλος την τοῦ καλουμένου κοιαίστωρος έγων ἀρχὴν καθαρὸν ἀπέφαινε τοῦ έγκλήματος είναι τὸν ἄνθρωπον καὶ θανάτου οὐδαμῆ ἄξιον. διὸ δὴ ὁ 42 Θεόδοτος ες τὰ Ίεροσόλυμα βασιλέως πομίζεται γνώμη. γνούς δὲ ήπειν τινάς ἐνταῦθα, οίπερ αὐτὸν διαφθε-20 ροῦσιν, ἐν τῷ ἱερῷ ἦν κρυπτόμενος τὸν ἄπαντα χρόνον, ούτω τε διαβιούς έτελεύτησε.

³ Mal. 416, 8. cf. Theoph. I 166, 26. Ioannes de Niciu 503. Cedren. I 638, 5

⁴ ἄπαντα Reiske] ἄπαντας codd. \parallel 6—7 ἐπιαπολέσθαι αὐτοὺς πράγμασι ἡωμαίους (ρωμαίων coniecit Maltr.) ἔδει codd., ἐπιπολάσαι αὐτοὺς τοῖς πράγμασι Ῥωμαίων ἔδει Piccolos, fortasse scribendum: $\langle \piεριῆσαν \rangle$ ἐπεὶ ἀπολέσαι αὐτοὺς πράγμασι Ῥωμαίους ἔδει $\langle δεινοῖς \rangle$, cf. 39, 17. Alia coniecerunt Reiske et Kraš. \parallel 7—8 ἐξάπινα S] om. $GP \parallel$ 9 $\langle δὲ \rangle$ addidit Alem. \parallel 10 προσχήματι PS] om. $G \parallel$ 12 λόγους GP] λόγους τινὰς $S \parallel$ 15 Πρόκλος] πάτροκλος $P \parallel$ 17 δ S] om. $GP \parallel$ 19—20 διαφθεροῦσιν coniecit Dind.] διαφθείρουσιν codd. \parallel 20—21 ἤν τὸν ἄπαντα χρόνον κρυπτόμενος S

⁴ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

- 43 Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Θεοδότφ ταύτη πη ἔσχεν. οί δὲ στασιῶται σωφρονέστατοι τὸ ἐντεῦθεν ἐγένοντο ἀν-
- 44 θρώπων ἀπάντων. οὐ γὰρ ἔτι τὰ τοιαῦτα έξαμαρτάνειν ἠνείχοντο, καίπερ σφίσι παρὸν ἀδεέστερον τῆ
- 45 ές τὴν δίαιταν παρανομία χρῆσθαι. τεκμήριον δέ 5 δλίγων γάρ τινων ὕστερον τόλμαν τὴν δμοίαν ἐνδει-
- 46 ξαμένων τίσις οὐδεμία ές αὐτοὺς γέγονεν. οἱ γὰρ τοῦ κολάζειν τὴν έξουσίαν ἀεὶ ἔχουτες παρρησίαν τοῦ δια-
- 🗆 Β 66 λανθάνειν τοϊσδε τὰ δεινὰ εἰογασμένοις παρείχοντο,
 - P 30 ταύτη αὐτοὺς τῆ ξυγχωρήσει ἐς τὸ τοῖς νόμοις ἐπεμ- 10 βαίνειν ἐνάγοντες.
 - 47 Έως μεν οὖν ή βασιλίς περιῆν έτι, γυναῖκα έγγυητην 'Ιουστινιανὸς τὴν Θεοδώραν ποιήσασθαι οὐδεμιᾶ μηγανῆ εἶγεν. ἐν τούτω γὰρ μόνον ἀπ' ἐναντίας αὐτῶ
 - 48 έχώρει, καίπερ ἀντιστατοῦσα τῶν ἄλλων οὐδέν. πονη- 15 ρίας μὲν γὰρ ἡ γυνὴ ἀπωτάτω οὖσα ἐτύγχανεν, ἄγροι- κος δὲ ἦν κομιδῆ καὶ βάρβαρος γένος, ὥσπερ μοι
- □ □ 49 εἰρηται. ἀντιλαβέσθαι τε ἀρετῆς οὐδαμῆ ἴσχυσεν, ἀλλ' ἀπειροτάτη οὖσα διατετέλεκε τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν πραγμάτων, ἥ γε οὐδὲ ξὺν τῷ ὀνόματι τῷ αὐτῆς ἰδίῷ 20 ἄτε καταγελάστῷ ὄντι ἐς Παλάτιον ἦλθεν, ἀλλ' Εὐφημία ἐπικληθεῖσα. χρόνῷ δὲ ὕστερον τῆ βασιλίδι □ 50 μὲν ἀπογενέσθαι Ευνέπεσεν. δ δὲ ἡλιθιάζων τε καὶ
 - 50 μεν ἀπογενέσθαι ξυνέπεσεν. δ δε ήλιθιάζων τε καὶ κομιδῆ ἐσχατογέρων γενόμενος, πρὸς τῶν ἀρχομένων γέλωτα ὧφλεν, ὀλιγωρία τε πολλῆ ἐς αὐτὸν ἐχόμενοι 25 ἄπαντες ᾶτε τῶν πρασσομένων οὐ ξυνιέντος, ὑπερεώ-

¹⁸ cf. 41, 8 | 21 Theoph. I 164, 31. Theod. Lect. p. 565. Vict. Tonn. ad a. 518 (2). Zonar. III 266. Cedren. I 637, 1

¹ θεόδοτον $G \parallel 9$ τοῖσθε] malim τοῖς \mid παρείχοντο $G \mid P \mid$ ἠνείχοντο $S \parallel$ 16 ἀπωτάτω οὖσα ἡ γυνὴ $S \mid$ ἐτύγχανε $G \parallel$ 18 τε $P \mid S \mid$ δὲ $G \mid$

ρων. Ίουστινιανον δε ξύν δέει πολλώ έθεράπευον. χυχῶν γὰρ ἀεὶ καὶ ξυνταράσσων ἀνεσόβει ἐφεξῆς ἄπαντα. τότε δη την έγγύην πρός την Θεοδώραν ένεγείρει 51 ποιείν, αδύνατον δε δν άνδρα ες αξίωμα βουλής ήκονετα έταίοα νυναικί ξυνοικίζεσθαι, νόμοις άνωθεν τοῖς παλαιοτάτοις ἀποροηθεν, λύσαι τε τούς νόμους τὸν βασιλέα νόμω έτέρω ηνάγκασε καλ τὸ ένθένδε ατε γαμετή τη Θεοδώρα ξυνώκησε, και τοις άλλοις απασι βάσιμον κατεστήσατο την πρός τας έταίρας έγγύην, 10 τυραννών τε αὐτίκα ἐπεβάτευε τῆς τοῦ αὐτοκράτορος τιμής προσχήματι συμπεπλασμένω τής πράξεως έπικαλύπτων τὸ βίαιον, ἀνείπον γὰρ αὐτὸν βασιλέα 52 Β 67 ξὺν τῷ θείφ τῶν Ῥωμαίων, εἴ τι δόκιμον ἦν, δειμάτων πεοιουσία έπλ ταύτην ήνμένοι την ψηφον. παρέ- 53 15 λαβον τοίνυν την βασιλείαν Ίουστινιανός τε καί Θεο-П δώρα πρότερον της (Πασχαλίας) έορτης ημέραις τρισίν, ὅτε δὴ οὕτε ἀσπάσασθαι τῶν φίλων τινὰ οὕτε είρηναία προσειπείν έξεστιν. ήμέραις δε οὐ πολλαίς 54 ύστερον Ιουστίνος μέν έτελεύτησε νόσω, τη άρχη έπι-20 βιούς έτη έννέα, μόνος δὲ Ἰουστινιανὸς ξύν Θεοδώρα την βασιλείαν έσγεν.

ι'. Ούτω γοῦν ἡ Θεοδώρα, ὥσπερ ἐρρήθη, τεχθεῖσά τε καὶ τεθραμμένη καὶ παιδευθεῖσα ἐς βασιλείας ἀξίωμα τρόπφ οὐδενὶ ἐμποδισθεῖσα ἡλθεν. οὐδὲ γὰρ 2

¹⁵ Theoph. I 173, 13. Euagr. IV 9. Cedren. I 641, 23. Marcell. Com. ad a. 527. Vict. Tonn. ad a. 525 || 19 Mal. 424, 14. Chron. Pasch. 617, 6

² απαντα PS] απαντας G \parallel 9 τὰς PS] om. G \parallel 16 \langle Πασχαλίας \rangle addidi \parallel 17 ὅτε δὴ—τινὰ PS] ὅτε δὴ οὕτε *** οὕτε ἀσπάσασθαί τινα G \parallel 19 lovστίνος G P, S pr. m. corr.] loνστινανὸς S pr. m. \parallel 20 σὺν S \mid θεοδώρα PS \mid τῆ θεοδώρα G

τω γήμαντι ύβρεως τις οἴησις γέγονεν, εἴ οἱ παρὸν П έκ πάσης ἀπολεξαμένω της 'Ρωμαίων ἀρχης γαμετην γυναϊκα ποιήσασθαι την πασών γυναικών μάλιστα εὖ τε γεγονυῖαν καὶ τροφῆς κρυφαίου μεταλαχοῦσαν, Ρ 31 τοῦ τε αίδεῖσθαι οὐκ ἀμελέτητον γεγενημένην, καὶ τ σωφοοσύνη ξυνωκισμένην, πρὸς δὲ τῷ κάλλει ὑπερφυά και παρθένον τινά και τὸ δή λεγόμενον όρθό- 3 τιτθον οὖσαν. ὁ δὲ τὸ κοινὸν ἄγος ἀπάντων ἀνθρώπων αύτοῦ ἴδιον πεποιῆσθαι οὐκ ἀπηξίου, ἐπ' οὐδενὶ τῶν προδεδηλωμένων καταδυόμενος, καὶ γυναικὶ πλη- 10 σιάζειν άλλα τε περιβεβλημένη μεγάλα μιάσματα καλ Β 68 παιδοκτονίας πολλάς έθελουσίων αμβλώσεων. άλλο τέ μοι ἐνδεῖν ήθους πέρι μνημονεῦσαι τοῦδε τοῦ 4 ανθρώπου οὐδ' δτιοῦν οἶμαι. απαντα γὰρ αὐτοῦ τὰ τῆς ψυγῆς πάθη οὖτος ἂν ἀξιόχρεως ὁ γάμος σημῆναι 15 διαρχώς είη, έρμηνεύς τε χαὶ μάρτυς τοῦ τρόπου χαὶ 5 λογογράφος γινόμενος. έπεὶ ὅστις ἀλογήσας τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων αἰσχύνην οὐκ ἀπαξιοῖ τοῖς ἐντυγγάνουσι βδελυρός φαίνεσθαι, τούτφ δή οὐδεμία παρανομίας ἀτραπὸς ἄβατος, άλλὰ τὴν ἀναίδειαν ἀεὶ τοῦ 20 μετώπου προβεβλημένος ράστά τε και οὐδενὶ πόνω ές 6 τῶν πράξεων τὰς μιαρωτάτας χωρεῖ. οὐ μὴν οὐδέ τις έκ της συγκλήτου βουλης το αίσχος τοῦτο ἀναδουμένην την πολιτείαν δρών δυσφορεισθαί τε καὶ την πράξιν ἀπειπεῖν ἔγνω, καίπερ αὐτὴν ἄπαντες ἴσα θεῶ 25

⁴ εὖ τε Alem.] οὕτε codd. | πουφαίου codd.] πουυφαίου Alem. et edd. omnes, cf. tamen Hy 4, p. 16, not. 3 \parallel 7—8 δυθότισου P] δυθότοου G, δυθότισου S, δυθοτίτθιος Suid. s. h. v., ubi scriptum est: 'Ουθοτίτθιος. ἡ παυθένος ἡ δυθούς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα \parallel 9 αὐτοῦ G pr. m.] αὐτοῦ P, G corr., S \parallel 11 πευιβεβλημένη Alem.] πουβεβλημένη codd. \parallel 13 τέ μοι] δέ μοι Alem., αστε άλλο τί μοι Reiske \mid πευμνημονεῦσαι G \parallel 20 ἀταυπὸς G

προσχυνήσοντες. άλλ' οὐδέ τις ίερεὺς δεινοπαθών 7 ἔνδηλος γέγονε, και ταῦτα δέσποιναν αὐτὴν προσερεῖν μέλλοντες. καὶ ὁ πρότερον αὐτῆς θεατὴς δῆμος δοῦλος 8 εύθυς ουδενί χόσμω αυτής είναι τε και δνομάζεσθαι s ύπτίαις εδικαίου γερσίν. οὐδέ τις στρατιώτης ήγρίωτο, 9 εί τούς έν τοῖς στρατοπέδοις χινδύνους ὑπὲρ τῶν τῆς Θεοδώρας πραγμάτων υφίστασθαι μέλλοι οὐδέ τις αὐτῆ ἄλλος ἀπήντησε τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ πάντες, οίμαι, τῶ ταῦτα οὕτω δεδόσθαι κεκλιμένοι 10 ένεγώρησαν ξυμπεραίνεσθαι τὸ μίασμα τοῦτο, ώσπερ της τύγης επίδειξιν της δυνάμεως πεποιημένης, ή δη απαντα πρυτανευούση τὰ ἀνθρώπεια ὡς ἥκιστα μέλει ούτε όπως αν τὰ πραττόμενα είκότα είη ούτε όπως Β 69 αν ταύτα κατά λόγον τοῖς ἀνθρώποις γεγενῆσθαι δοκῆ. 15 ἐπαίρει γοῦν τινα ἐξαπιναίως ἀλογίστω τινὶ ἐξουσία 10 ές ύψος μέγα, ώπες έναντιώματα μέν πολλά ξυμπεπλέγθαι δοκεῖ, ἀντιστατεῖ δὲ παρά τι ἔργον τῶν πάν-των οὐδὲν, ἀλλὰ ἄγεται μηχανῆ πάση ὅπη ποτὲ αὐτῆ διατέτακται, απάντων έτοίμως έξισταμένων τε καί 20 ύποχωρούντων προϊούση τῆ τύχη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οπη τω θεω φίλον, ταύτη έχέτω τε καὶ λεγέσθω Ή δὲ Θεοδώρα εὐπρόσωπος μὲν ἦν καὶ εὕχαρις 11

22 cf. Proc. de aed. I cap. 11, 9

³ δοῦλος] δῆλος $P \parallel 3-4$ δοῦλος αὐτῆς οὐδενὶ πόσμω εἶναι $S \parallel 8$ ἀπάντων $PG \parallel$ πάντων $S \parallel 9$ οῦτως $G \parallel 9-10$ τὰ ταῦτα οῦτω δεδόσθαι κεκλημένοι (κεκλιμένοι Maltr.) codd., οῦτως δεδόχθαι κεκτημένω Roiske, τὰ ταῦτα οῦτως δεδόχθαι ἀποκεκλιμένοι (aut ἐκπεπληγμένοι) Piccolos, τῷ ταῦτα τῷ θεῷ δεδόχθαι κεκλιμένοι coniecit Kraš. $\parallel 10$ ἐνεχώρησαν Kraš.] ἀνεχώρησαν codd. $\parallel 11-12$ ἢ δὴ ᾶπαντα πουτανευούση Reiske] ἢδη ᾶπαντα πουτανευούσης codd. $\parallel 12$ μέλλει $G \parallel 13$ οὖτεστανευούσης codd. $\parallel 14$ μέλλει $G \parallel 13$ οὖτεστανευούσης 15-17 ἐπαίρει15οκεῖ om. 150 δακεῖ 151 ἀντιστανεῖ 151 ἀντιστανεῖ 151 ἀντιστανεῖ 151 ἀντιστανεῖ 151 ἀντιστανεῖ 151 αντιστανεῖ 151 αντιστανεῖ 151 αντιστανεῖ 152 αντιστανεῖ 153 αντιστανεῖ 153 αντιστανεῖ 155 αντιστανεῖ 157 επαίρει157 τοι 157 158 αλλί 157 αντιστανεῖ 158 αλλί 159 αντιστανεῖ 151 αντιστανεῖ 151 αντιστανεῖ 152 αντιστανεῖ 153 αντιστανεῖ 153 αντιστανεῖ 152 το 153 αντιστανεῖ 154 αντιστανεῖ 155 αντιστανεῖ 155 αντιστανεῖ 157 αντιστανεί 157 αντιστανεί 157 αντιστανεί 157 αντιστανεί 157 αντιστανεί 157 αντιστανεί 157 α

άλλως, πολοβός δε και ώρακιωσα οὐ παντάπασι μεν, άλλ' όσον ύπόγλωρος είναι, νοργόν τε καὶ συνεστραμ-12 μένον ἀεὶ βλέπουσα. τῶν δὲ δὴ αὐτῆ βεβιωμένων ἐν τῆ θυμέλη τὰ μὲν πλεῖστα λέγοντι οὐκ ἄν ὁ πᾶς αίων ἐπαρκέσαι, όλίγα δὲ ἄττα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν 5 λόγοις ἀπολεξάμενος τοῦ τῆς γυναικὸς τρόπου τοῖς έπιγενησομένοις όλην αν πεποιήσθαι την δήλωσιν 13 Ιχανός είην, νῦν δὲ αὐτῆς καὶ τάνδρὸς τὰ πεπρανμένα εν δλίγω δηλωτέον ήμιν, επεί οὐδέ τι άλλήλοιν 14 γωρίς ές την δίαιταν έπραξάτην. γρόνον μέν γάρ 10 Ρ 32 πολύν ἔδοξαν ἄπασι ταῖς τε γνώμαις ἀεὶ καὶ τοῖς έπιτηδεύμασι καταντικού άλλήλοιν ιέναι, ύστερον μέντοι έξεπίτηδες αὐτοῖν ξυμπεπλάσθαι ή δόκησις αὕτη έγνωσθη, τοῦ μὴ ξυμφρονήσαντας τοὺς κατηκόους σφίσιν ἐπαναστῆναι, άλλὰ διεστάναι τὰς γνώμας ἐπ' 15 Β 70 αὐτοὺς ἄπασι.

15 Ποῶτα μὲν οὖν τοὺς Χριστιανοὺς διαναστήσαντε καὶ τὴν ἐναντίαν ἔν γε τοῖς ἀντιλεγομένοις σκηπτομένω ἀλλήλοιν ἰέναι διεσπάσαντο οὕτως ἄπαντας, ὥσπερ μοι λελέξεται οὐ πολλῷ ὕστερον. ἔπειτα δὲ 20 16 τοὺς στασιώτας διείλοντο. καὶ ἡ μὲν δυνάμει τῆ πάση μεταποιεῖσθαι τῶν Βενέτων ἐπλάσσετο καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς ἐπὶ τοὺς ἀντιστασιώτας ἀναπετάσασα ἐνεδίδου κόσμῷ [ἐν] οὐδενὶ ἐξαμαρτάνειν τε καὶ βιάζε-

¹⁷ Euagr. IV 10. Niceph. Call. XVII 7 || 20 λελέξεται] cap. XXVII 14?

⁵ ἐπαρκέσαι Dind.] ἐπαρκέση G S, ἐπαρκέσοι P | ἄττα G | ἔμπροσθεν Maltr.] ὅπισθεν codd. \parallel 9 ἐπεὶ G P] ἐπεὶ dὲ S \parallel 11 τε PS] om. G \parallel 13 ἐξεπίτητες S \parallel 14 τοῦ G P] τοὺς S \parallel 17 διαναστήσαντε S] διαναστήσαντες G P \parallel 24 ἐν codd., delevit Alem. \parallel ἀμαρτάνειν G

σθαι τὰ ἀνήκεστα. ὁ δὲ ὥσπερ ἀγανακτοῦντι μὲν καὶ 17 □ ἀποσκύζοντι λάθρα ἐφκει, ⟨κελ⟩εὐθέως δὲ τῆ γυναικὶ □ ἀντιστατεῖν οὐχ οῖῷ τε ὄντι πολλάκις δὲ καὶ μεταμπισχόμενοι τὴν τοῦ δύνασθαι δόξαν σφίσιν αὐτοῖς □ τὴν ἐναντίαν ⟨ἤεσαν⟩. ὁ μὲν γὰρ τοὺς Βενέτους 18 □ οἶα ἔξαμαρτάνοντας κολάζειν ἤξίου, ἡ δὲ τῷ λόγῷ □ χαλεπαίνουσα ἐδυσφορεῖτο ὅτι δὴ οὐχ ἑκοῦσα τἀνδρὸς ἡσσηθείη.

Τῶν μέντοι Βενέτων οἱ στασιῶται, ῶσπερ μοι 19 10 εἰρηται, σωφρονέστατοι ἔδοξαν εἰναι. τοὺς γὰρ πέλας βιάζεσθαι ὅσα έξῆν οὐδαμῆ ἐδικαίουν, ἔν τε ταῖς περὶ τὰς δίκας φιλονεικίαις ἐδόκει μὲν ἐκάτερος ἐνὶ τῶν διαφόρων ἀμύνειν, νικᾶν δὲ αὐτοῖν τὸν λόγφ τῷ ἀδίκῳ ξυνιστάμενον ἐπάναγκες ἡν οὕτω δὲ τὰ πλεῖστα 15 χρημάτων αὐτοὺς τῶν ἀντιλεγομένων ληίζεσθαι. πολ- 20 λοὺς μὲν οὖν ὅδε ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τοῖς αὐτῷ κατα- Δέγων ἐπιτηδείοις ἐς τὴν ἐξουσίαν ἐνεβίβαζε τοῦ βιάζεσθαί τε καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἐξαμαρτάνειν ὰ βούλοιντο, ἐπειδὰν δὲ πλούτου τι μέγα χρῆμα περι-20 βεβλημένοι φανεῖεν, εὐθύς τι προσκεκρουκότες τῆ γυναικὶ διάφοροι ἡσαν. ὧν δὴ κατ' ἀρχὰς μετα- 21 ποιεῖσθαι πάση προθυμία οὐδαμῆ ἀπηξίου, ὕστερον Β 71 δὲ τὴν ἐς τοὺς ἀνθρώπους μεθεὶς εὕνοιαν τὰ ἐς τὴν

^{2 (}κελ) εὐθέως scripsi] κελεύσεως codd., κελεύσεσι Maltr., κελεύσει Reiske, κελευούση Kraš., cf. Hy 2 p. 30 | τῆς γυναικὸς Reiske || 4 αὐτοῖς | αὐτοῖς ⟨έφαίνοντο⟩ Reiske || 5 ⟨ῆεσαν⟩ addidit Piccolos || 6 ante οἶα excidit μυρία aut aliquid simile || 9 μοι GP] om. S. || 11 ἐδικαίουν Alem.] ἐδικαίου codd. || 13 διαφόρων Alem.] διαφορῶν codd. || δὲ codd. || τε Kraš. || 17 ἐνεβίβαζε FS] ἀνεβίβαζε G|| 19 μέγα FS] om. G|| 21 κατ ἀρχὰς ⟨μὲν⟩ Reiske || 23—70, 1 τὰ ἐς τὴν σπουδὴν ταραχθεὶς Reiske, scribendum puto: τὰ ἔς τὴν σπουδὴν λήθαρος

- □ 22 σπουδὴν τάραχος ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἐγίνετο. καὶ ἡ μὲν αὐτίκα εἰργάζετο αὐτοὺς ἀνήκεστα ἔργα, ὁ δὲ δῆθεν οὐκ ἐπαισθανόμενος τῶν πραττομένων σύμπα □ σαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν κτήσει ἀναισχύντῷ ἠσπάζετο.
 - 23 τούτοις τε ἀεὶ τοῖς μηχανήμασιν ἐν σφίσι μὲν αὐτοῖς 5 ξυμφρονοῦντες, ἐς δὲ τὸ ἐμφανὲς στασιάζειν ποιούμενοι, διαστήσασθαί τε τοὺς ὑπηκόους καὶ τὴν τυραννίδα βεβαιότατα κρατύνεσθαι ἔσχον.
- P 33 ια΄. Ἐπειδή οὖν Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παρέλαβε, συγχεῖν ἄπαντα εὐθὺς ἴσχυσεν. ὰ γὰρ ἔμπροσθεν 10
 νόμφ ἀπορρηθέντα ἐτύγχανεν, ἐς τὴν πολιτείαν εἰσῆγε,
 τά τε ὅντα καὶ ξυνειθισμένα καθελὼν ξύμπαντα, ὥσπερ
 □ ἐπὶ τούτφ κεκομισμένος τὸ τῆς βασιλείας σχῆμα, ἐφ᾽
 - 2 φ απαντα μεταλλάσσοι ἐφ' ἔτερον σχημα. ἀρχάς τε γὰρ τὰς μὲν οὕσας ἀνήρει, τὰς δὲ οὐκ οὕσας ἐφίστη 15 τοῖς πράγμασι· τούς τε νόμους καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς καταλόγους ταὐτὸ τοῦτο ἐποίει, οὐ τῷ δικαίῳ εἴκων οὐδὲ τῷ ξυμφόρῳ ἐς τοῦτο ἠγμένος, ἀλλ' ὅπως δὴ απαντα νεώτερά τε καὶ αὐτοῦ ἐπώνυμα εἴη. ἢν δέ τι καὶ μεταβαλεῖν ἐν τῷ παραυτίκα ῆκιστα ἴσχυσεν, 10 ἀλλὰ τούτῳ γε τὴν ἐπωνυμίαν τὴν αὐτοῦ ἔθετο.
- Χρημάτων δὲ άρπαγῆς ἢ φόνου ἀνθρώπων κόρος αὐτὸν οὐδεὶς ἔλαβε πώποτε, ἀλλ' οἰκίας μὲν παμπληθεῖς ληϊσάμενος εὐδαιμόνων ἀνδρῶν ἐτέρας ἐζήτει,
 προέμενος εὐθὺς τῶν βαρβάρων τισὶν, ἢ ἀνοήτοις 25

⁶ ποιούμενοι codd.] \langle πορος \rangle ποιούμενοι Alem. \parallel 8 πρατύνειν $P\parallel$ 10 ἴσχυσεν G P] ἔσχεν $S\parallel$ 11 εἰς $S\parallel$ 12 σύμπαντα $G\parallel$ 13 ἐπὶ τούτ ϕ] ἐπὶ τοῦτο S pr m. \parallel πεκομισμένος S] πεκοσμημένος G P 14 μεταλλάσοι $P\parallel$ 15 τὰς μὲν οὕσας Alem.] μενούσας codd. \parallel 18 ξυμφόρω ἐς G P] δικαίω εἰς $S\parallel$ 19 ἢν G P] εἰ $S\parallel$ 20 ἴσχνσεν G P] ἔσχεν $S\parallel$ 21 αὐτοῦ Dind.] αὐτοῦ codd. \parallel 23 ἔλαβε G P] ἐλάμβανε $S\parallel$ 25 βαρβάρων P $S\parallel$ βάρων G

οἰκοδομίαις λείας τῆς προτέρας τὰ χρήματα. καὶ μυ- 4 Β 72 ρίους δὲ ἴσως λόγω οὐδενὶ ἀνελων ἐς πλειόνων ἄλλων έπιβουλήν αὐτίκα μάλα καθίστατο, εἰρήνης τοίνυν 5 'Ρωμαίοις ούσης ές πάντας άνθρώπους οὐκ ἔγων ὅστις ε γένηται τῶν φόνων ἐπιθυμία πάντας βαρβάρους πρός [τε] άλλήλους ξυνέκρουε, των δε Ούννων τους ήγουμένους έξ αίτίας οὐδεμιᾶς μετακαλῶν χρήματα μεγάλα σφίσιν ἀτόπω φιλοτιμία προίετο, φιλίας ένέγυρα δήθεν τῶ λόγω ταῦτα ποιούμενος. ὅπερ αὐτὸν ἐρρήθη καὶ 10 ύπὸ τὸν γρόνον τῆς Ἰουστίνου βασιλείας πεποιηκέναι. οί δὲ καὶ γρήματα κεκομισμένοι τῶν ξυναργόντων 6 τινάς ξύν τοῖς έπομένοις τοῖς αὐτῶν ἔπεμπον, καταθέειν έξ ἐπιδρομῆς γῆν τὴν βασιλέως κελεύοντες, ὅπως και αύτοι την ειρήνην απεμπολείν τω ταύτην ώνείσθαι 15 λόνω οὐδενὶ βουλομένω δυνατοί εἶεν. καὶ οἱ μὲν 7 αὐτίκα ἡνδραπόδιζόν τε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ οὐδέν τι ήσσον εμμισθοι πρός τοῦ βασιλέως εγίνοντο. ετεροι δὲ μετ' ἐκείνους εὐθὺς ἐς τὸ ληϊζεσθαι τοὺς ταλαιπώρους 'Ρωμαίους καθίσταντο, καὶ μετὰ τὴν λείαν 20 άθλα της ἐφόδου τὴν βασιλέως φιλοτιμίαν ἐδέχοντο. ούτω τε απαυτες ξυλλήβδην είπεῖν οὐδένα ἀνιέντες 8 καιρον έκ περιτροπής ήγον τε και έφερον άπαξάπαντα. Ρ 34 άργόντων γάρ είσι τοῖς βαρβάροις τούτοις ξυμμορίαι 9 πολλαί και περιήργετο πόλεμος την μέν αιτίαν έκ φι-25 λοτιμίας άλογίστου λαβών, τὸ δὲ πέρας εύρεσθαι οὐδαμή έχων, άλλ' έφ' έαυτον άνακυκλούμενος του Β 73 πάντα αἰῶνα. διὸ δὴ χῶρος μέν τις ἢ ὄρος ἢ σπή- 10 🗆

¹ οἰκοδομίαις] ἐκχέας addit Reiske | καὶ S] κατὰ $GP \parallel 5$ πρὸς Reiske] πρός τε codd., πρός γε Κτεδ. $\parallel 8$ φιλοτιμία GP] ἐπιθυμία $S \parallel 10$ ἰουστίνου S] ἰουστινιανοῦ $GP \parallel 16$ ἡνδραποδίζον GP] ἡνδραποδίζοντό $S \parallel 17$ τι GP] τε $S \parallel 27$ ὄρος G

λαιον ἢ ἄλλο τι τῆς Ῥωμαίων γῆς ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον ἀδήωτον οὐδαμῆ ἔμεινε, χώραις δὲ πολλαῖς 11 πλέον ἢ πεντάκις άλῶναι συνέβη. καὶ ταῦτα μέντοι καὶ ὅσα πρὸς Μήδων τε καὶ Σαρακηνῶν καὶ Σκλαβηνῶν καὶ ἀντῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων ξυνηνέχθη το γενέσθαι ἐν τοῖς ἔμπροσθέν μοι δεδιήγηται λόγοις ἀλλ' ὅπερ τοῦδε ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπεῖπον, τὴν αἰτίαν τῶν ξυμπεπτωκότων ἐνταῦθά μοι ἡν ἀναγκαῖον εἰπεῖν.

12 Καὶ Χοσφόη μὲν κεντηναρίων πλῆθος ὑπὲρ τῆς 10 εἰρήνης προέμενος, αὐτογνωμονήσας δὲ οὐδενὶ λόγω αἰτιώτατος τοῦ λελύσθαι τὰς σπονδὰς γέγονεν, 'Αλαμούνδαρόν τε καὶ Οὔννους τοὺς Πέρσαις ἐνσπόνδους σπουδάζων τε καὶ διατεινόμενος ἐταιρίζεσθαι, ὅπερ μοι ἐν λόγοις τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ ἀπαρακαλύπτως 15 εἰρῆσθαι δοκεῖ. ἐν ὧ δὲ τὰ ἐκ τῶν στάσεών τε καὶ πολέμων κακὰ 'Ρωμαίοις ἀνήγειρε καὶ ἐρρίπιζεν, ἕν τοῦτο βουλευσάμενος, αἵματος ἀνθρωπείου τὴν γῆν πολλαῖς μηχαναῖς ἔμπλεων γίνεσθαι καὶ χρήματα ληϊζεσθαι πλείω, φόνον καὶ ἄλλον τῶν ὑπηκόων ἐπε- 20 νόει πολὺν τρόπω τοιῶδε.

Χριστιανῶν δόξαι ἀπόβλητοι πολλαί εἰσιν ἐν πάση
 τῆ Ῥωιαίων ἀρχῆ, ἄσπερ αἰρέσεις καλεῖν νενομίκασι,

¹⁰ cf. I 115,4 | 15 cf. I 150,7. 160,28

² ἀδήωτον] ἀδή τὰ G | ἔμεινε οὐδαμῆ P || 3 ξυνέβη S | ταῦταῖ ταῖ S || 4—5 Σκλαβηνῶν a S et Alem.] ἀσκλαβηνῶν G PS || 5 Αντῶν Alem.] αὐτῶν codd. || 6 γενέσθαι G P] om. S || 10 μὲν Reiske] δὲ codd. || 11 δὲ] τε P || 13 Πέρσαις Alem.] πέρσας codd. || ἐνσπόνδονς] ἐκοπόνδονς ab Alem. adnotatum est in G || 17 πολέμων G in marg.] πόλεων G in contextu, PS || 18 βονλενσάμενος Reiske] βονλενσάντες codd. | ἀνθρωπείον G P] ἀνον S || 20 ἄλλον codd.] σάλον Maltr.

Μοντανών τε και Σαββατιανών και δσαις άλλαις πλανᾶσθαι αί τῶν ἀνθρώπων είώθασι γνῶμαι. τού- 15 τους απαντας δόξαν την παλαιάν έκέλευε μετατίθεσθαι. Β 74 άλλα τε ἀπειλήσας ἀπειθοῦσι πολλὰ καὶ τὰς οὐσίας s ές τούς παϊδας ή ξυγγενεῖς μηκέτι παραπέμπειν οἶόν τε είναι, τούτων δὲ τὰ ἱερὰ τῶν αἰρετικῶν καλου- 16 μένων, καὶ διαφερόντως οἶσπερ ή τοῦ Άρείου ἤσκητο δόξα, πλοῦτόν τινα είγεν ἀχοῆς χρείττω. οὕτε γὰρ ἡ 17 σύγκλητος βουλή ξύμπασα ούτε τις άλλη μεγίστη μοίρα 10 της 'Ρωμαίων άρχης τά γε είς την οὐσίαν εἰκάζεσθαι τούτοις δή τοῖς ἱεροῖς ἔσγε. κειμήλιά τε γὰρ αὐτοῖς 18 γρυσά τε και άργυρά και ξυγκείμενα έκ λίθων έντίμων αμύθητα τε και αναρίθμητα ήν, οικίαι τε καί κῶμαι παμπληθεῖς, καὶ γώρα πολλή πανταγόθι τῆς 15 γης, και δση άλλη πλούτου ίδεα έστί τε και δνομάζεται έν πᾶσιν ἀνθρώποις ᾶτε οὐδενὸς αὐτὰ τῶν πώποτε βεβασιλευκότων δηλήσαντος. πολλοί τε άνθρωποι, καὶ 19 ταῦτα δόξης όντες δρθης, τη των σφετέρων έπιτηδευμάτων προφάσει ένθένδε άελ τοῦ βίου τὰς ἀφορμὰς 20 είχου. τούτων μέν οὖν τῶν Ιερῶν πρῶτον τὰς οὐσίας 20 δημοσιώσας Ίουστινιανὸς βασιλεύς ἀφείλετο έξαπιναίως τὰ γρήματα πάντα. ἐξ οὖ τοῖς πολλοῖς ἀποκε**κλεῖσθαι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου συνέβη.**

Πολλοὶ δὲ εὐθὺς πανταχόσε περιιόντες δόξης τῆς 21 🗆 25 πατρίου τοὺς παραπίπτοντας ἠνάγκαζον μεταβάλλεσθαι. ἄπερ ἐπεὶ ἀνθρώποις ἀγροίκοις οὐχ ὅσια ἔδοξεν εἶναι,22Ρ35

³ Mal. 478, 12. Theoph. I 176, 17. cf. Nov. 109 et 45. Corp. iur. civ. C I 5 | 5 Nov. 115, 3, 14. Nov. 129, Praef. Nov. 132 | 6 Mal. 479, 13. Cedren. I 642, 18

¹ μουτανῶν G, μουντανῶν $S \parallel$ 4 οὐσίας] οὐσίας ξε τοὺς οὐσίας $S \parallel$ 14 πανταχόθι G P] πανταχόθεν $S \parallel$ 15 ὀνομάζεται G P] νενόμισται $S \parallel$ 21 δημοσιεύσας $P \parallel$ 23 ξυνέβη S

τοῖς ταῦτα ἐπαγγέλλουσιν ἀντιστατεῖν ἄπαντες ἔγνω23 σαν. πολλοὶ μὲν οὖν πρὸς τῶν στρατιωτῶν διεφθείροντο, πολλοὶ δὲ καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεχρήσαντο εὐσεβεῖν μάλιστα ὑπὸ ἀβελτερίας οἰόμενοι, καὶ αὐτῶν ὁ
μὲν πλεῖστος ὅμιλος γῆς τῆς πατρώας ἐξιστάμενοι 5
ἔφευγον, Μοντανοὶ δὲ, οἱ ἐν Φρυγία κατώκηντο, σφᾶς
Β 75 αὐτοὺς ἐν ἱεροῖς τοῖς σφετέροις καθείρξαντες τούτους
τε τοὺς νεὼς αὐτίκα ἐμπρήσαντες ξυνδιεφθάρησαν
οὐδενὶ λόγω, πᾶσά τε ἀπ' αὐτοῦ ἡ 'Ρωμαίων ἀρχὴ
φόνου τε ἦν καὶ φυγῆς ἔμπλεως.

24 Νόμου δὲ τοῦ τοιούτου καὶ ἀμφὶ τοῖς Σαμαρείταις αὐτίκα τεθέντος ταραχὴ ἄκριτος τὴν Παλαιστίνην 25 κατέλαβεν. ὅσοι μὲν οὖν ἔν τε Καισαρεία τῷ ἐμῷ κἀν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ῷκουν, παρὰ φαῦλον ἡγησάμενοι κακοπάθειάν τινα ὑπὲρ ἀνοήτου φέρεσθαι δόγματος, 15 ὄνομα Χριστιανῶν τοῦ σφίσι παρόντος ἀνταλλαξάμενοι τῷ προσχήματι τούτῳ τὸν ἐκ' τοῦ νόμου ἀποσείσασθαι 26 κίνδυνον ἴσχυσαν. καὶ αὐτῶν ὅσοις μέν τι λογισμοῦ καὶ ἐπιεικείας μετῆν, πιστοὶ εἶναι τὰ ἐς δόξαν τήνδε οὐδαμῆ ἀπηξίουν, οἱ μέντοι πλείστοι ὥσπερ ἀγανακ- 20 τοῦντες, ὅτι δὴ οὐχ ἐκούσιοι, ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἡναγκασμένοι δόγμα τὸ πάτριον μετεβάλοντο, αὐτίκα δὴ μάλα ἐπί τε Μανιγαίους καὶ τοὺς καλουμένους Πολυ-

²³ Marizalovs] Mal. 423, 16. Cedren. I 639, 19. Liber Pontific. pars. I ed. Momms. p. 130

² στρατιωτῶν PS] στασιωτῶν $G \parallel 3$ διεχρήσαντο] διεφθείροντο supersor. χρήσαντο $G \parallel 4$ άβελτερίας Kτεδ.] άβελτηρίας codd. \parallel 11 τοῖς Σαμαρείταις] τοὺς σαμαρείτας G, τοῖς σαμαρίταις $S \parallel$ 13 καισαρία $S \parallel$ 17—18 κίνδυνον ἀποσείσασθαι $P \parallel$ 18 μέν τι PS] μέντοι $G \parallel$ 19 μετῆν G] μετὸν $PS \parallel$ πιστοὶ GP] μεστοὶ $S \parallel$ 22 μετεβάλλοντο G

θέους ἀπέκλιναν. οι δὲ γεωργοί ξύμπαντες ἀθρόοι 27 γεγενημένοι ὅπλα ἀνταίρειν βασιλεί ἔγνωσαν, βασιλέα σφίσι τῶν τινα ληστῶν προβεβλημένοι, Ἰουλιανὸν ὅνομα, Σαβάρου υἱόν. καὶ χρόνον μέν τινα τοῖς στρα- 28 τιώταις ἐς χείρας ἐλθόντες ἀντεῖχον, ἔπειτα δὲ ἡττη- θέντες τῆ μάχη διεφθάρησαν ξὺν τῷ ἡγεμόνι. καὶ 29 λέγονται μυριάδες ἀνθρώπων δέκα ἐν τῷ πόνῷ τούτῷ ἀπολωλέναι, καὶ χώρα ἡ πάσης γῆς ἀγαθὴ μάλιστα ἔρημος γεωργῶν ἀπ' αὐτοῦ γέγονε. τοῖς τε τῶν χω- 30 10 ρίων κυρίοις Χριστιανοῖς οὖσι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐς μέγα κακὸν ἐτελεύτησεν. ἀναγκαῖον γὰρ γέγονε σφίσιν οὐδὲν ἐνθένδε μετακομιζομένοις φόρον τὸν ἐπέτειον ἀδρόν τινα ὅντα ἐς τὸν ᾶπαντα αἰῶνα βασιλεί φέρειν, ἐπεὶ οὐδεμιᾳ φειδοῖ ἡ τοῦ ἔργου τούτου ἐντροπὴ Β 76 γέγονεν.

Ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς Ελληνας καλουμένους τὴν 31 δίωξιν ἦγεν αἰκιζόμενός τε τὰ σώματα καὶ τὰ χρήματα ληϊζόμενος. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ὅσοι τοῦ Χριστιανῶν 32 ὀνόματος δῆθεν μεταλαχεῖν ἔγνωσαν τῷ λόγω τὰ 20 παρόντα σφίσιν ἐκκρούοντες, οὖτοι δὴ οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις καὶ ἄλλοις οὐχ □ δσίοις ἔργοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἡλίσκοντο. τὰ γὰρ 33 □ ἀμφὶ τοῖς Χριστιανοῖς εἰργασμένα ἐν τοῖς ὅπισθέν μοι λόγοις λελέξεται.

² Mal. 445, 19. Theoph. I 178, 22. Bar-Hebr. 82. Cedren. I 646, 22. Hermes VI 376. Ioannes de Niciu 518. Zach. 177 | 16 Mal. 449, 3. Theoph. I 180, 11. Cedren. I 642, 16. Cramer Anecd. II 320 || 23—24 haec frustra quaeras in Procopii libris

¹³ ὄντα om. $P \parallel$ 14 οὐδεμιᾶ φειδοί ἡ Alem.] οὐδεμία φειδω ἡ codd., οὐδεμία φειδω ἢ Reiske | ἐντροπὴ codd.] ἐπιτροπὴ Alem. \parallel 19 λόγω τὰ PS] * τὸν G

34 Μετὰ δὲ καὶ τὸ παιδεραστεῖν νόμω ἀπεῖργεν, οὐ τὰ μετὰ τὸν νόμον διερευνώμενος, ἀλλὰ τοὺς πάλαι 35 ποτὲ ταύτη δὴ τῆ νόσω ἀλόντας. ἐγίνετό τε ἡ ἐς αὐτοὺς ἐπιστροφὴ οὐδενὶ κόσμω, ἐπεὶ καὶ κατηγόρου χωρὶς ἐπράσσετο ἡ ἐς αὐτοὺς τίσις, ἐνός τε ἀνδρὸς ἢ ὁ παιδὸς λόγος, καὶ τούτου δούλου, ἂν οὕτω τύχοι, καὶ ἀκουσίου μαρτυρεῖν ἐπὶ τὸν κεκτημένον ἀναγκασθέντος, 36 ἔδοξεν εἶναι ἀκριβὴς ἔλεγχος. τούς τε οὕτως ἀλισκο-

36 εσοζεν είναι ακφιρης ελεγχος. τους τε ουτως αλίσκο-P 36 μένους τὰ αἰδοῖα πεφιηφημένους ἐπόμπευον. οὐκ ἐς πάντας μέντοι κατ' ἀρχὰς τὸ κακὸν ἤγετο, ἀλλ' ὅσοι ἢ 10 Πράσινοι εἶναι ἢ μεγάλα πεφιβεβλῆσθαι χρήματα ἔδοξαν ἢ ἄλλο τι τοῖς τυραννοῦσι προσκεκρουκότες ἐτύγχανον.

37 Καὶ μὴν καὶ τοῖς μετεωρολόγοις χαλεπῶς εἶχον.

□ διὸ δὴ αὐτοὺς ἡ ἐπὶ τοῖς κλέπταις τεταγμένη ἀρχὴ ἠκίζετό τε ἀπ' οὐδεμιᾶς ἄλλης αἰτίας καὶ ξαίνουσα 15 κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς ἐπὶ καμήλων φερομένους ἐπόμπευεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν γέροντάς τε καὶ ἄλλως ἐπιεικεῖς ὄντας, ἄλλο αὐτοῖς ἐπικαλεῖν οὐδὲν ἔχουσα, πλήν γε δὴ ὅτι σοφοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀστέρας □ 38Β77ἐν τοιούτω χώρω ἐβούλοντο εἶναι. ἔφευγον τοίνυν 20

□ 38 Β 77 έν τοιούτω χώρω έβούλοντο είναι. εφευγον τοίνυν κ ἀνθρώπων διηνεκὲς πολὺς ὅμιλος οὐκ ἐς βαρβάρους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς τοὺς μακρὰν ἀκισμένους Ῥωμαίους, ἦν τε ἰδεῖν ἐν χώρα τε ἀεὶ καὶ πόλει ἐκάστη τοὺς 39 πλείστους ξένους. τοῦ γὰρ διαλαθεῖν ἕνεκα γῆς τῆς

¹ Mal. 436, 3. Theoph. I 177, 11. Zonar. III 275. Nov. 77 et 141. Cramer Anecd. II 322. Niceph. Call. XVII 32

⁴ έπιστροφή PS] ἀποστροφή $G\parallel$ 10 τὸ πακὸν κατ' ἀρχὰς $G\parallel$ 12 τοῖς τυραννοῦσι PS] om. $G\parallel$ 16 τοῦ PS] om $G\parallel$ πολλὰς Alem.] πολλοὺς codd. \parallel 17 ἐπόμπευεν PS] ἐπόμπευον $G\parallel$ ἀνὰ πᾶσαν Alem.] ἄπασαν codd. \parallel 20 χάρω GP] χωρίω $S\parallel$ 21 διηνεκὰς scripsi] διηνεκὴς codd., διηνεκῶς Reiske \parallel ὅμιλος πολὺς $G\parallel$ εἰς $S\parallel$ 22 μόνον GP] μόνους $S\parallel$ έωμαίους codd.] 'Ρωμαίων Alem.

πατρώας τὴν ἀλλοτρίαν ἡλλάξαντο εὐπετῶς ἔκαστοι, ὥσπερ τῆς πατρίδος αὐτοῖς ὑπὸ πολεμίων ἀλούσης. 40 τὸν μὲν οὖν πλοῦτον τῶν εὐδαιμόνων εἶναι δοκούντων ἔν τε Βυζαντίω καὶ πόλει ἐκάστη μετά γε τοὺς ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς, τρόποις οἶσπερ εἶρηται Ἰουστινιανός τε καὶ Θεοδώρα ληϊσάμενοι ἔσχον. ὅπως 41 δὲ καὶ τοὺς ἐκ βουλῆς ἀφαιρεῖσθαι τὰ χρήματα ξύμπαντα ἴσχυσαν, αὐτίκα δηλώσω.

ιβ΄. Ἡν τις ἐν Βυζαντίω Ζήνων ὄνομα, ἐκείνου 10 Ανθεμίου υίωνὸς, όσπες έν τῆ έσπερία τὴν βασιλείαν τὰ πρότερα ἔσγε. τοῦτον δὴ ἐξεπίτηδες ἄργοντα ἐπ' Αλγύπτου καταστησάμενοι έστελλον. άλλ' δ μέν χρη- 2 μάτων τὸ πλοῖον τῶν τιμιωτάτων ἐμπλησάμενος τὰ ἐς την αναγωγην διέθετο. ήσαν γαρ αὐτῶ σταθμός τε 15 άργύρου άναρίθμητος και χουσώματα μαργάροις τε καὶ σμαράνδοις καλλωπισθέντα καὶ λίθοις άλλοις τοιούτοις εντίμοις οί δε τινας αναπείσαντες των οί πιστοτάτων είναι δοχούντων τὰ μὲν χρήματα ἐνθένδε ότι τάχιστα έκφορήσαντες, πύρ δὲ έν κοίλη νηὶ έμ-20 βεβλημένοι τῷ Ζήνωνι ἀπαγγέλλειν ἐκέλευον ἀπὸ ταὐτομάτου τήν τε φλόγα έν τῶ πλοίω ξυνενηνέγθαι καὶ διολωλέναι τὰ χρήματα. χρόνω δὲ ὕστερον Ζή- 3 νωνι μεν έξαπιναίως απογενέσθαι ξυνέπεσεν, αὐτοί δε Β 78 κύριοι της οὐσίας εὐθὺς ἄτε κληρονόμοι γεγόνασι. 25 διαθήκην γάρ τινα προύφερον, ήνπερ οὐ παρ' ἐκείνου 4 ξυγκεῖσθαι διατεθούλληται.

¹ ἀντηλλάξαντο $P\parallel$ 4 τοὺς PS] τῶν $G\parallel$ 6 ἔσχον ληισάμενοι $S\parallel$ 7—8 ξύμπαντα P] πάντα G, σύμπαντα $S\parallel$ 18 τῶν τιμιωτάτων τὸ πλοῖον $S\parallel$ 14 διέθετο Maltr.] διετείνετο codd., διετείνετο πραγματευσάμενος Reiske | γὰρ GP] δὲ $S\parallel$ 18—19 ὅτι τάχιστα ἐνθένδε $S\parallel$ 19—20 ἐκφορήσαντας — ἐμβεβλημένους Reiske \parallel 21 ἐν οm. $S\mid$ ξυνενηνέχθαι P] ξυνηνέχθαι G, ξυνενεχθήναι $S\parallel$ 25 τινα Alem.] τινὲς codd.

Καὶ Τατιανοῦ τε καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς Ίλαρᾶς 5 P 37 τρόπω τῷ δμοίω σφᾶς αὐτοὺς κληρονόμους πεποίηνται, οΐπερ τά τε άλλα καὶ τὸ ἀξίωμα πρῶτοι ἔν γε 'Ρωμαίων τη βουλη ήσαν. τινών δε ού διαθήκας. άλλ' 6 έπιστολάς διεσκευασμένοι την οὐσίαν ἔσγον. οὕτω 5 γάρ Διονυσίου τε κληρονόμοι γεγόνασιν, δς έν Λιβάνω ώκει, καὶ Ἰωάννου τοῦ Βασιλείου παιδύς, ὅς δὴ 0 έπιφανέστατος μεν Έδεσσηνων ένενόνει πάντων, βία δὲ πρὸς Βελισαρίου ἐν ὁμήρων λόγω ἐκδέδοται τοῖς Πέρσαις, ώσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη. 10 7 τοῦτον γὰρ τὸν Ἰωάννην ὁ μὲν Χοσρόης οὐκέτι ἡφίει, έπικαλῶν 'Ρωμαίοις ήλογηκέναι τὰ ξυγκείμενα πάντα, έφ' οίς αὐτῶ πρὸς Βελισαρίου δοθείς ἐτύγγανεν. ἀπο-8 δίδοσθαι μέντοι άτε δορυάλωτον γεγονότα ήξίου. ή δὲ τοῦ ἀνδρὸς μάμμη (περιοῦσα γὰρ ἔτι ἐτύγχανε) τὰ 15 λύτρα παρεχομένη οὐχ ἦσσον ἢ δισχιλίας λίτρας ἀρ-9 γύρου τὸν υίωνὸν ώνήσεσθαι ἐπίδοξος ἦν. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ λύτρα ταῦτα ές Δάρας ἦλθε, μαθών δ βασιλεύς τὸ συμβόλαιον γενέσθαι ούχ εία, ως μή ές τούς βαρ-10 βάρους, είπων, ο 'Ρωμαίων πομίζηται πλούτος. πολλώ δε υστερον τω μεν Ιωάννη νοσήσαντι ξυνέβη έξ ανθρώπων αφανισθηναι, δ δε την πόλιν έπιτροπεύων ἐπιστολὴν ἀναπλάσας τινὰ ἔφη πρὸς αὐτὸν ᾶτε φίλον οὐ πολλῷ ἔμπροσθεν τὸν Ἰωάννην γράψαι ὧς

¹⁰ cf. I 247, 20 \parallel 16—17 παρέχομένη—ην] παρεχομένη χιλίας άργύρου λίτρας τὸν κτλ. Suid. s. v. ἐπίδοξος

⁶ διονύσου $S \parallel 7$ Ιωάννου $P \parallel$ Ιῶ S, Ιωάννης $G \parallel \delta$ η $PS \parallel$ οm. $G \parallel 8$ ἐδεσηνῶν $GS \parallel πάντων$ om. $S \parallel 9$ βελισσαφίου $S \parallel$ ἐνδέδοται $G \parallel 14$ δοριάλωτον P, sed ι est in rasura $\parallel 15$ ἐτόγχανεν ἔτι $G \parallel 16$ λίτρας G in marg., $PS \parallel$ λύτρας G in contextu $\parallel 17$ ἀνήσεσθαι G $P \parallel$ ἀνήσασθαι S, ἀνεῖσθαι Suid. $\parallel 19$ ξυμβόλαιον S

οί αὐτῷ βουλομένῳ εἰη εἰς τὸν βασιλέα τὴν οὐσίαν \Box έλθεῖν. πάντων δὲ τῶν ἄλλων τὰ ὀνόματα κατα-11Β79 λέγειν οὐκ ἂν δυναίμην ὧνπερ αὐτόματοι κληρονόμοι γεγένηνται.

Άλλα μέγοι μεν οδν ή του Νίκα καλουμένη στάσις 12 ένένετο, κατά μίαν διαλέγεσθαι τάς των εὐδαιμόνων οὐσίας ήξίουν έπεὶ δὲ ταύτην, ῶσπερ μοι έν τοῖς έμπροσθεν λόγοις έρρήθη, γενέσθαι ξυνέβη, τότε δή άθρόας σγεδόν τι είπεῖν ἀπάντων τῶν ἀπὸ τῆς συν-10 κλήτου βουλής τὰς οὐσίας δημοσιώσαντες, τὰ μὲν έπιπλα πάντα καὶ τῶν γωρίων οσα κάλλιστα ἦν ἦπερ έβούλουτο διεγείρισαν, ἀπολέξαντες δὲ τὰ φόρου πικροῦ τε καὶ βαρυτάτου ὑποτελῆ ὄντα, φιλανθρωπίας προσχήματι τοῖς πάλαι κεκτημένοις ἀπέδοντο. διὸ δὴ πρός 13 15 τε των φορολόγων άγγόμενοι και άποκναιόμενοι τόκοις δφλημάτων άειρρύτοις τισί δυσθανατούντες άκούσιοι διεβίωσαν. διὸ δη έμοί τε καὶ τοῖς πολλοῖς ημῶν 14 🗆 οὐδεπώποτε ἔδοξαν οὖτοι ἄνθρωποι εἶναι, ἀλλὰ δαίμυνες παλαμναῖοί τινες καὶ ὥσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι 20 βροτολοιγώ ήστην, οδ δή έπλ κοινής βουλευσάμενοι οπως απαντα ανθρώπεια γένη τε καὶ ἔργα ως ράστα

⁷ cf. I 123 ss. || 14-17 διό δή-διεβίωσαν] οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὑπὸ τῶν φορολόγων κτλ. Suid. s. v. ἀποκναίειν || 18-19 οὐδεπώποτε-τινις] οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν είναι κτλ. Suid. s. v. παλαμναῖος || 19-20 ὥσπερ-ήστην] cit. Suid. s. v. βροτολοιγός || 18-80, 3 δαίμονες-πατέσεισαν] δαίμονες ὅντες ἀνθρώπειόν τε κτλ. Suid. s. v. ἀνθρωποδαίμονες

¹ τὴν $\langle αὐτοῦ \rangle$ οὐσίαν Reiske \parallel 3 ὧνπες PS] ὧπες $G\parallel$ 9 σχεδόν τι είπεῖν εκτίρεὶ \rceil εἰπεῖν σχεδόν τι codd., cf. I 49, 8 \parallel 10 τὰς G] τῆς $PS\parallel$ 12 διεχείςισαν G rec. m. corr.] διεχείςησαν G pr. m., $PS\parallel$ 16 ἀειχείτοις \rceil τοις evanuit in $S\parallel$ 18 ἄνθρωποι εδοξαν οὕτοι P, εδοξαν ἀνδρωποι οὕτοι $S\parallel$ 19 τινες \rceil νες evanuit in $S\parallel$ 20 βροτολοιγώ Suid.] βροτολοιγώ codd.

⁵ BT Procop ed. Haury, Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

καὶ τάγιστα διαφθείρειν Ικανοί είεν, άνθρώπειόν τε ημπίσγοντο σχήμα καὶ ἀνθρωποδαίμονες γεγενημένοι τῶ τρόπω τούτω ξύμπασαν τὴν οἰκουμένην κατέσεισαν. □ 15 τεμμηριώσαι δ' ἄν τις τὸ τοιοῦτο πολλοῖς τε [καί] άλλοις καὶ τῆ τῶν πεπραγμένων δυνάμει. τὰ γὰρ δαιμόνια των ανθρωπείων ξυμβαίνει πολλώ τω διαλ-16 λάσσοντι διακεκρίσθαι. πολλών αμέλει γεγονότων έκ τοῦ παντὸς αίῶνος ἀνθοώπων τύχη ἢ φύσει φοβερῶν ἐς τὰ μάλιστα, οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ γώρας, ἢ άλλο τι τοιούτο καθ' αύτούς ἔσφηλαν, ὅλεθρον δὲ 10 Β 80 Ρ 38 ξυμπάντων ἀνθοώπων ξυμφοράς τε γῆς τῆς οἰκουμένης απάσης ούδελς ὅτι μη ούτοι άνθρωποι έργάζεσθαι ίκανῶς ἔσγον. ὧν δή καὶ ή τύχη ὑπούργει τῆ γνώμη συγκατεργαζομένη των ανθρώπων διαφθοράν 17 σεισμοίς τε γάρ καὶ λοιμοίς καὶ ὑδάτων ποταμίων 15 έπιρροαίς ύπὸ τὸν χρύνον τοῦτον πλείστα διολωλέναι τετύχηκεν, ως μοι αὐτίκα λελέξεται. οὕτως οὐκ ἀνθρω-πείω, άλλ' έτέρω σθένει τὰ δεινὰ ἔπρασσον. Λέγουσι δε αύτοῦ καὶ την μητέρα φάναι των έπι-□ 18 τηδείων τισίν ώς οὐ Σαββατίου τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς 20 19 οὐδὲ ἀνθοώπων τινὸς υίὸς εἴη. ἡνίκα γὰο αὐτὸν κύειν έμελλεν, έπιφοιταν αὐτη δαιμόνιον οὐχ δρώμενον, αλλ' αίσθησίν τινα ότι δή πάρεστιν αὐτῆ παρασχὸν ᾶτε άνδρα γυναικί πλησιάσαντα, καθάπερ έν δνείοω άφανισθηναι.

² ἡμπέσχοντο G et Suid. | σχήμα G corr., PS] σῶμα G pr. m., Suid. || 3 κατέσεισαν τὴν οἰκουμένην Suid. || 4 τεκμηριώσαι P, Piccolos, Dind.] τεκμηριώση GS | τε Dind.] τε καὶ codd. || 6 ἀνδιρωπείων] ἀνων S || 7 γεγονώτων G pr. m. || 10 αὐτοὺς vel δλον Alem.] αὐτοῦ codd., αὐτὸ Dind. || 12 οὐτοι ⟨οἰ⟩ Reiske || 13 ὑπούργει Dind.] ὑπουργεί codd. || 14 τῶν] malim τὴν || 15 ποταμίων Alem.] ποταμῶν codd. || 21 εἰη νίος S || 24 ἄτε] εἰτα ᾶτε Reiske | πλησιάσαντα γυναικὶ S

Τινές δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων τε πόρρω που τῶν 20 νυκτών καί ξυγγινομενων έν Παλατίω δηλονότι, οίσπες έν καθαρώ ή ψυγή ήν, φάντασμά τι θεάσασθαι δαιμόνιον άηθες σφίσιν αντ' αὐτοῦ ἔδοξαν. ὁ μὲν γὰο 21 5 έφασκεν άφνω μεν αὐτὸν θρόνου τοῦ βασιλείου έξαναστάντα περιπάτους ένταῦθα ποιεῖν συγνόν γὰρ καθήσθαι οὐδαμή είθιστο τής δε κεφαλής έν τῷ παραυτίκα τω 'Ιουστινιανώ άφανισθείσης το άλλο οί σωμα τούτους δή τούς μαχρούς διαύλους ποιείν δοχείν. 10 αὐτόν τε ᾶτε οἱ τῶν ⟨ὀμμάτων⟩ περὶ τὴν θέαν ὡς ημιστα ύγιαινόντων, ασχάλλοντα καλ διαπορούμενον έπὶ πλεϊστον έστάναι. ὕστερον μέντοι τῆς κεφαλῆς 22 τῶ σώματι ἐπανηκούσης τὰ τέως λειπόμενα οἴεσθαι Β 81 🗆 παρά δύξαν άναπιμπλάναι. άλλος δὲ παρεστάναι οί 23 15 καθημένω έφη, έκ δε τοῦ αιφνιδίου τὸ πούσωπόν οι πρέατι άσημω ίδειν έμφερες γεγονός, ούτε γάρ δφρύς ούτε όφθαλμούς έπλ χώρας τῆς αὐτῶν ὄντας ούτε ἄλλο τι τὸ παράπαν ἔφερε γνώρισμα. χρόνου μέντοι αὐτῶ τὸ σγημα της όψεως ἐπανηκον ίδεῖν. ταῦτα οὐκ αὐτὸς 20 θεασάμενος γράφω, άλλὰ τῶν τότε θεάσασθαι Ισχυριζομένων ἀκούσας.

¹⁻⁴ Τινές-δαιμόνιον] cit. Suid. s. v. πόρρω τῶν νυκτῶν∥ 9 τούτους—ποιείν] cit. Suid. s. v. δίαυλος | 19-21 ταῦτα-ἀπούσας] ταῦτα γράφω, οὐκ αὐτὸς θεασάμενος, άλλὰ κτλ. Suid. s. v. Ισχυρίζετο.

¹ vs om. Suid. | $\pi ov GP$ | $\pi oi S$ | 2 $\pi al - \Pi \alpha \lambda \alpha \tau i \varphi$] om. Suid.| 3 ην Suid.] είη codd. | φάντασμά] φάσμα Suid. | τι Reiske] τε codd., om. Suid. || 4 μεν evanuit in $S \parallel 9$ μακρούς Suid.] om. codd. | ποιεῖσθαι Suid. || 10 ζόμμάτων | Alem.] om. codd. || 11 ἀσχάλοντα G | διαπορενόμενον G, διαπορενόμενα $P \parallel 13$ οἶεσθαι] δοᾶσθαι Alem. | 14 άναπιμπλάναι | malim άναπίμπλασθαι | allog adnotavit Alem. in G avog GS, avo P | 20 τότε om. Suid. 20-21 Ισγυριζομένων απούσας νων απου evanuit in S

Λέγουσι δὲ καὶ μοναγόν τινα τῷ θεῷ ἐς τὰ μάλιστα φίλον πρός των αὐτω γην την ξοημον ξυνοικούντων άναπεισθέντα σταληναι μεν ές Βυζάντιον τοις άγγιστα σφίσιν ένωχημένοις έπαμυνούντα, βιαζομένοις τε καὶ άδικουμένοις ανύποιστα, ένταῦθα δὲ αφικόμενον αὐτίκα κ 25 είσόδου τῆς παρὰ τὸν βασιλέα τυχεῖν μέλλοντα δὲ εἴσω παρ' αὐτὸν γενέσθαι, ἀμεῖψαι μὲν τὸν ἐκείνη οὐδὸν θατέρω τοῖν ποδοῖν, ἐξαπιναίως δὲ ἀναποδίζοντα ὀπίσω 26 ζέναι. εὐνοῦχον μεν οὖν τὸν εἰσαγωγέα καὶ τοὺς τῆδε παρόντας πολλά τὸν ἄνθρωπον λιπαρεῖν ἐπίπροσθεν 10 βαίνειν, τὸν δὲ οὐδέν τι ἀποκρινάμενον, άλλὰ καὶ παραπληγι έρικότα ένθένδε απαλλαγηναι ές τὸ δωμάτιον, οδ δή κατέλυε, γεγονότα των τέ οι έπομένων άναπυνθανομένων ότου ένεκα ταύτα ποιοίη, φάναι λέγουσιν αὐτὸν ἄντικρυς ώς τῶν δαιμόνων τὸν ἄρ- 15 γοντα έν τῷ Παλατίῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον ίδοι, Ρ 39 ὧ δὴ ξυγγενέσθαι ἤ τι παρ' αὐτοῦ αἰτεῖσθαι οὐκ ἂν 27 άξιοίη. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλεν ὅδε ὁ ἀνὴρ δαίμων τις άλιτήριος είναι, ός γε ποτοῦ ἢ σιτίων ἢ υπνου είς κύρον οὐδέποτε ἦλθεν, ἀλλ' ἀμηγέπη τῶν παρατεθέν- 20 Β 82 των ἀπογευσάμενος ἀωρὶ νύκτωρ περιήρχετο τὰ βασίλεια, καίπερ ές τὰ ἀφροδίσια δαιμονίως έσπουδακώς.

^{9—11} εὐνοῦχον—βαίνειν] cit. Suid. s. v. εἰσαγωγεύς \parallel 12 πα-ραπλῆγι πτλ.] παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαιλαγῆναι Suid. s. v. παραπλήξ. \parallel 12—13 εἰς—κατέλυε] cit. Suid. s. v. κατέλυεν \parallel 18—19 πῶς—εἰναι] ἢ πῶς οὐκ κτλ. Suid. s. v. ἀλιτηρίους \parallel 22 ἐς—ἐσπουδακώς] ὁ δὲ ἐς κτλ. Suid. s. v. δαιμονίως

⁷ έκείνη οὐδὸν P] έκείσε οὐδὸν G, ///νη οὐδὲν S || 8 τοῖν ποδοῖν PS] τὰ πόδε G || δὲ GP] γὰρ S || 12 ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι Suid.] om. codd. || 16 τοῦ om. S || 18 ὁ om. Suid. | ἀνὴρ] ἄνθρωπος Suid. || 20 ἀμηγέπη PS] ἀμωσγέπως G

Λέγουσι δε και των Θεοδώρας έραστων τινες, 28 🗆 ήνίκα έπὶ τῆς σκηνῆς ἡν, νύκτως τι αὐτοῖς ἐπισκῆψαν δαιμόνιον έξελάσαι τοῦ δωματίου, ϊνα δη σύν αὐτη ένυκτέρευον, δρηηστρίς δέ τις Μακεδονία όνομα ένε-5 γόνει τοῖς ἐν ἀντιοχεῦσι Βενέτοις, δύναμιν περιβεβλημένη πολλήν. γράμματα γὰρ Ἰουστινιανῶ γρά- 29 φουσα έτι τοῦ Ἰουστίνου διοιχουμένω την βασιλείαν, οθς αν βούλοιτο των έν τοις έωοις λογίμων ανήσει \Box οὐδενὶ πόνω, καὶ αὐτῶν τὰ χρήματα ἐποίει ἀνάγραπτα 10 ές τὸ δημόσιον γίνεσθαι. ταύτην τὴν Μακεδονίαν 30 φασίν έξ Αιγύπτου τε και Λιβύης ποτέ ηκουσαν την Θεοδώραν ασπαζομένην, έπειδη λίαν δυσφορουμένην τε αὐτὴν καὶ ἀσχάλλουσαν εἶδεν οἶς δὴ περιύβριστό τε πρός του Έκηβολίου και χρήματά οι έν τῆ όδῷ 15 ταύτη ἀπολώλει, πολλά παρηγορείν τε καὶ παραθρασύνειν την άνθρωπον άτε της τύχης οίας τε ούσης καλ αὖθις αὐτῆ γορηγοῦ γενέσθαι γρημάτων μεγάλων. τότε λέγουσι την Θεοδώραν είπεῖν ώς καὶ ὄναρ αὐτῆ 31 έπισκήψαν την νύκτα έκείνην πλούτου ενεκα μηδεμίαν 20 κελεύσαι ποιείσθαι φροντίδα. ἐπειδάν γάρ είς Βυ- 32 ζάντιον ϊχοιτο, τῶ τῶν δαιμόνων ἄργοντι ἐς εὐνὴν

¹¹ cf. III 61, 12

⁴ ἐνυπτέρευον codd., Kraš.] ἐνυπτέρευον Maltr. | ὀρχιστρὶς $S \parallel$ 5 βενέταις superscr. οι $G \parallel$ 5 — 6 περιβεβλημένην $G \parallel$ 7 ἰουστίνου S] ἰουστινιανοῦ G P | διοιπουμένω scripsi] διοιπουμένου codd., cf. Hy 1, p. 10 \parallel 10 τὸ Alem.] τὸν codd. \parallel 11 φασίν] φησίν $P \parallel$ 12 ἀσπαζομένην vel ἀσπασαμένην G in marg.] ἀσπασομένην G in contextu. $PS \parallel$ 13 ἀσχάλουσαν $G \parallel$ 14 Ἑπηβολίου] Ἑπήβολο dicitur III 61, 6 | καὶ οm. P | χρήματά] ⟨τῷ⟩ χρήματά Reiske \parallel 15 ἀπολώλει Alem.] ἀπολωλέναι codd. \parallel πολίὰ Alem.] ἀλλὰ codd. \parallel 15—16 παραθοασύνην S \parallel 19 ἐπισκήψαν codd.] ⟨φάσμα ἐπισκήψαν Orelli, ⟨φάσμα τι⟩ conic. Kraš., malim ⟨δαιμόνιόν τι⟩ ἐπισκήψαν, cf. supra vers. 3 \parallel 20 κελεύσαι Dind.] κελεῦσαι codd. \parallel εἰς τὸ S

ήξειν, τούτω τε ατε γαμετήν γυναϊκα ξυνοικήσεσθαι μηχανή πάση, καὶ ἀπ' αὐτοῦ κυρίαν αὐτήν πάντων χρημάτων γενήσεσθαι.

ιγ'. 'Αλλά ταῦτα μὲν ούτω δὴ δόξης τοῖς πλείστοις

□ εἶχεν. Ἰουστινιανὸς δὲ τοιοῦτος μὲν ⟨ἦν⟩ τὸ ἄλλο 5

Β 88 ἦθος οἶος δεδήλωται, εὐπρόσιτον δὲ παρεῖχεν αὐτὸν καὶ πρᾶον τοῖς ἐντυγχάνουσιν, οὐδενί τε τῶν πάντων ἀποκεκλεῖσθαι τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου συνέβαινεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς οὐκ ἐν κύσμῳ παρ' αὐτῷ ἐστῶσιν ἢ φθεγγο2 μένοις οὐδεπώποτε χαλεπῶς ἔσχεν. οὐ μέντοι διὰ 10 ταῦτα ἠρυθρία τινὰ τῶν πρὸς αὐτοῦ ἀπολουμένων. οὐ μὴν οὐδὲ ὀργῆς πώποτε ἢ ἀκροχολίας τι ὑποφαίνων ἐς τοὺς προσκεκρουκότας ἔνδηλος γέγονεν, ἀλλὰ πρᾶος μὲν τῷ προσώπῳ, καθειμέναις δὲ ταῖς ὀφρύσιν, ὑφειμένῃ δὲ τῆ φωνῆ ἐκέλευε μυριάδας μὲν διαφθείραι 15 μηδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων, πόλεις δὲ καθελεῖν, χρήματά τε ἀνάγραπτα ἐς τὸ δημόσιον πάντα ποιεῖσθαι.

□ 3 Ρ 40 εἴκασεν ἄν τις ἐκ τοῦδε τοῦ ἤθους προβατίου γνώμην

□ 8 P 40 εικασεν αν τις εκ τουθε του ήθους προβατιου γνωμην
τον ἄνθρωπον ἔχειν. ἢν μέντοι τις αὐτον ίλεούμενος
τοὺς παραπεπτωκότας ίκεσίοις λιταῖς παραιτεῖσθαι 20
πειρῷτο, ἐνταῦθα ἠγριωμένος τε καὶ σεσηρὼς μεστοῦσθαι ἐδόκει, ὡς μή τινι τῶν οί ἐπιτηδείων δοκούντων
εἶναι ἐξαιτεῖσθαι ἐν ἐλπίδι τὸ λοιπὸν εἴη.

¹ ᾶτε G P] ᾶμα S | ξυνοικήσεσθαι Reiske] ξυνοικήσασθαι codd. \parallel 3 γενήσεσθαι] γεγενημένην superscr. γο. γενέσθαι G \parallel 5 $\langle \vec{\eta} \nu \rangle$ Kraš.] om. codd. \parallel 6 $\vec{\eta}$ θος G P] είδος S | οίος G P] οίς S | εὐπρόσιτον PS] ἀπρόσιτον G | αὐτὸν G \parallel 7 καὶ evanuit in S | εντυγχάνουσι G \parallel 8 συνέβαινε G \parallel 9 αὐτῶν G \parallel 2 το τὸν G P \parallel 10 οὐδεπόποτε PS] οὐδέποτε G \parallel 10—11 διὰ ταῦτα PS] οτι. G \parallel 11 ἀπολομένων G P \parallel 12 $\ddot{\eta}$ ἀπροχολίας τι PS] τι $\ddot{\eta}$ ἀπροχολίας G \parallel 15 διαφθεῖραι PS] διαφθαρἢναι G \parallel 17 τὸ] τὸν G, γρ. ξε τὸν δημόσιον P in marg. \parallel 21 πειρῶτο S pr. m.] ἐπειρᾶτο S corr., ἐπειρῶτο G P \parallel 22—85, 1 ώς μή—ἐδόπει PS] οτι. G \parallel 22 οἰ S] οτι. P

Δόξαν δε βέβαιον άμφι τῷ Χριστῷ ἔγειν ἐδόκει, 4 άλλα και τούτο έπι φθόρω των κατηκόων, τοίς τε γάρ Ιερεύσιν άδεέστερον τούς πέλας ξυνεγώρει βιάζεσθαι καλ ληϊζομένοις τὰ τῶν ὁμόρων συνέχαιρεν, εὐ-5 σεβείν ταύτη άμφι τὸ θείον οιόμενος. δίχας τε τοι- 5 αύτας δικάζων τὰ ὅσια ποιεῖν ὥετο, ἤν τις ἱερῶν λόγω τῶν τι οὐ προσηκόντων άρπάσας νενικηκώς τε ἀπιὼν οίγοιτο, το γάρ δίκαιον έν τῶ περιείναι τοὺς ἱερέας των έναντίων ώετο είναι. και αύτος δε κτώμενος έξ 6 10 οὐ προσημόντων τὰς τῶν περιόντων ἢ τετελευτημότων ούσίας, και ταύτας των τινι νεών εύθυς ανατιθείς τω τῆς εὐσεβείας έφιλοτιμεῖτο παραπετάσματι, ὡς μὴ ἐς Β 84 τούς βιασθέντας ή τούτων αὐθις έπανίοι πτήσις. άλλά 7 🗆 καὶ φόνων ἀριθμὸν ἄκριτον διὰ ταῦτα εἰργάζετο, ἐς 15 μίαν γὰρ ἀμφὶ τῷ Χριστῷ δόξαν (συναγαγεῖν) ἄπαντας έν σπουδή έγων λόγω οὐδενί τοὺς άλλους άνθρώπους διέφθειρε, και ταύτα έν τῶ τῆς εὐσεβείας προσγήματι πράσσων οὐ γάρ οἱ ἐδόκει φόνος ἀνθρώπων εἶναι, ήν γε μή της αὐτοῦ δόξης οἱ τελευτῶντες τύγοιεν 20 ὄντες. ούτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀν- 8 θρώπων ές ἀεὶ φθόρος, έπινοῶν τε ξύν τῆ γαμετῆ ούποτε ανίει τας ές τούτον φερούσας αίτίας. άμφω 9 γάο τώδε τω ανθοώπω τας μεν επιθυμίας έκ τοῦ επί πλεϊστον άδελφάς είχον, οδ δε αὐτοῖς καὶ διαλλάσσειν

¹⁶ Mal. 468, 1 | 20—21 οῦτως—φθόρος] cit. Suid. s. v. φθόρος

¹ ἐδόπει ἔχειν $P\parallel$ 3 συνεχώρει $G\parallel$ 4 ξυνέχαιρεν $P\parallel$ 4-5 εὐσεβεῖν G P] ἀσεβεῖν $S\parallel$ 8 οἴχοιτο P S] ώχετο G Π 13 $\dot{\eta}$ P S] οἰ G | ἐπανίοι Dind.] ἐπανίη G corr., P S, ἐπανίει G pr. m. \parallel 16 ⟨συναγαγεῖν⟩ addidit Maltr.] om. codd., συνδραμεῖν Alem. \parallel 20 αὐτῷ Suid.] om. codd. \parallel 21 ἐς om. Suid. \parallel 22 εἰς G \parallel 23 μὲν P S] om. G

τον τρόπον ξυνέβη, πονηρός μεν έκάτερος ήν, τὰ μέντοι έναντιώτατα ένδεικνύμενοι τούς ύπηκόους διέφθει-10 ρου. δ μεν γάρ κονιορτοῦ τὰ ές την γνώμην κουφότερος ήν, υποκείμενος τοῖς ἀεὶ παράγειν ὅποι ποτ' έδόκει βουλομένοις αὐτὸν, ἢν μὴ τὸ πρᾶγμα ἐς φιλαν- 5 θρωπίαν η ακερδίαν άγοι, δωπάς τε λόγους ένδελε-11 χέστατα προσιέμενος. ἔπειθον γὰρ αὐτὸν οἱ κολακεύουτες ούδενὶ πόνω ὅτι μετέωρος ἀρθείη καὶ ἀεροβατοίη. Καί ποτε αὐτῷ παρεδρεύων Τριβωνιανὸς ἔφη περιδεής άτεγνως είναι μή ποτε αύτον ύπο εύσεβείας ές 10 τὸν οὐρανὸν ἀναληφθεὶς λάθοι [ταῦτα]. τοιούτους δὲ τούς ἐπαίνους ήτοι σκώμματα ἐν τῷ τῆς διανοίας ἐποι-□13 είτο βεβαίω. ἀλλὰ καί του θαυμάσας, ἄν οὕτω τύχοι, την άρετην, όλίγω ύστερον ατε πονηρώ έλοιδορείτο. Β 85 καὶ κακίσας τῶν τινα ὑπηκόων αὖθις αὐτοῦ ἐπαινέτης 15 14 εγίνετο λόγω, εξ οὐδεμιᾶς μεταβεβλημένος αlτίας. τὰ γὰο τῆς γνώμης αὐτῷ ἐξ ἐναντίας ἤει ὧν τε αὐτὸς 15 έλεγε και έβούλετο ένδηλος είναι. ὅπως μέντοι ὁ τρόπος αὐτῷ τὰ ές φιλίαν τε καὶ ἔχθος εἶχεν, ὑπεῖπον ήδη, τοῖς τῷ ἀνθρώπω ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον εἰργασμέ- 20 16 νοις τεχμηριώσας. Εγθρός μεν γάρ άσφαλής τε καί Ρ 41 ἄτρεπτος ἦν, ἐς δὲ τοὺς φίλους ἄγαν ἀβέβαιος. ὥστε αμέλει των μέν οι έσπουδασμένων κατειργάσατο πλείστους, φίλος δὲ τῶν πώποτε μισουμένων οὐδενὶ γέ-

⁹ cf. Hes. Mil. in Müll. FHG IV 176 (64). Zach. 188, 29

¹ συνέβη $P \parallel 4$ ύποκείμενος $GP \rceil$ ἀποκείμενος $S \mid \pi\alpha \varrho \acute{\alpha}$ γειν $PS \rceil$ παράγουσιν $G \mid \emph{δπη } P \parallel 4-5$ ποτ έδόκει Alem] ποτ δοκεί codd. \parallel 10 αὐτὸν codd. \parallel αὐτὸς Maltr. \mid εἰς $S \parallel$ 11 λάθοι Alem] λάθοι ταῦτα codd. \parallel 12 τοὺς \mid πλαστοὺς Piccolos \mid σκάμματα $GP \mid$ οm. $S \parallel$ 13 \langle παί \rangle του Reiske \mid του codd. \mid τύχη $S \parallel$ 16 έγένετο $S \mid$ λόγ $\wp \mid$ \langle οὐδεν \mid λόγ \wp Reiske, frustra \parallel 19 φιλίαν τε \mid φιλανθρωπίαν $P \mid$

γονεν. οὓς δὲ μάλιστα γνωρίμους καὶ ἐπιτηδείους 17 ἔδοξεν ἔχειν, τούτους τῆ ὁμόζυγι ἢ ἄλλφ ὁτφοῦν χαριζόμενος ἀπολουμένους οὐκ ἐς μακρὰν προὔδωκε, καίπερ εὖ εἰδὼς ὅτι δὴ τῆς ἐς αὐτὸν εὐνοίας ἕνεκα τεθνήτε ἐςονται μόνης. ἄπιστος γὰρ ἐν πᾶσι πλήν γε δὴ τῆς 18 τε ἀπανθρωπίας καὶ φιλοχρηματίας διαφανῶς ἦν. ταύτης γὰρ αὐτὸν ἀποστῆσαι δυνατὸν οὐδενὶ γέγονεν. ἀλλὰ καὶ ἐς ἃ πείθειν αὐτὸν ἡ γαμετὴ οὐκ εἶχε, χρητ 19 μάτων αὐτῷ μεγάλων ἐλπίδας ἐκ τοῦ ἔργου ἐσομένων το ἐμβαλομένη ἐς τὴν πρᾶξιν ἥνπερ ἐβούλετο οὕτι ἐθελούσιον τὸν ἄνδρα ἐφεῖλκε. κέρδους γὰρ οὐκ εὐπρετ 20 ποῦς ἕνεκα καὶ νόμους τιθέναι καὶ αὖ πάλιν αὐτοὺς καθελεῖν οὐδαμῆ ἀπηξίου.

'Εδικαζέ τε οὐ κατὰ τοὺς νόμους, οῦς αὐτὸς ἔγρα- 21
15 ψεν, ἀλλ' ἔνθα ἄν αὐτὸν μειζων τε ὀφθεῖσα καὶ με- □
γαλοπρεπεστέρα ἡ τῶν χρημάτων ὑπόσχεσις ἄγοι. καὶ 22
κατὰ μικρὸν γὰρ κλέπτοντι ἀφαιρεῖσθαι τὰς τῶν ὑπη- □
κόων οὐσίας αἰσχύνην αὐτῷ φέρειν τινὰ οὐδαμῆ ῷετο,
ἡνίκα δὴ οὐχ ἀπαξάπαντα ἀφελέσθαι λόγῳ τινὶ εἰχεν Β 86
30 ἢ ἔγκλημα ἐπενεγκὼν ἀπροσδόκητον, ἢ διαθήκης οὐ
γεγενημένης προσχήματι. ἔμεινέ τε αὐτοῦ 'Ρωμαίων ἄρ- 23
χοντος, οὐ πίστις ἢ δόξα πρὸς θεὸν ἀσφαλὴς, οὐ νόμος □
ὀχυρὸς, οὐ πρᾶξις βεβαία, οὐ συμβόλαιον οὐδέν. στελ- 24
λομένων δὲ πρὸς αὐτοῦ τῶν οἱ ἐπιτηδείων ἐπί τινα □
35 πρᾶξιν, εἰ μὲν δὴ αὐτοῖς ἀπολωλεκέναι ξυνέβη τῶν

² δμόζυγι Reiske] όμοζυγία codd. \parallel 6 τε om. $P\parallel$ 7 ἀποστήσαι Alem.] ἀπιστήσαι codd. \parallel 9 αὐτῷ] γὰς τῷ $P\parallel$ 10 ἐμβαλλομένη $S\mid$ εἰς $G\mid$ ήνπες Reiske] ἡπες codd. \parallel 13 καθελεῖν $PS\mid$ καθέλειν $G\parallel$ 21 γεγενημένης $GP\mid$ γενομένης $S\parallel$ 22 ἢ δόξα πρὸς (ἐς P) θεὸν ἀσφαλής $PS\mid$ πρὸς θεὸν ἀσφαλής ἢ δόξα $G\parallel$ 24 ἐπιτηδείων $PS\mid$ ἐπιτηδείων τινὲς G

σφίσι παραπεπτωκότων πολλούς και χρημάτων τι ληϊσασθαι πληθος, ούτοι δή εὐθύς εὐδόκιμοι τῷ αὐτοχράτορι έδόχουν τε είναι και δνομάζεσθαι άτε δή άπαντα ές τὸ ἀπριβές τὰ ἐπηγγελμένα ἐπιτελέσαντες εί δὲ φειδοί τινι ές άνθρώπους γρησάμενοι παρ' αὐτὸν ίκον- 5 το, δύσνους τε αὐτοῖς τὸ λοιπὸν καὶ πολέμιος ἡν. 25 ἀπογνούς τε, ὥσπερ ἀρχαιότροπόν τινα τὴν τῶν ἀνδοῶν φύσιν, ἐς τὴν ὑπουονίαν οὐκέτι ἐκάλει. ῶστε καλ πολλολ έν σπουδή έποιούντο ένδείκνυσθαι αὐτῷ ώς πονηροί είεν, καίπερ σφίσι των έπιτηδευμάτων ού 10 26 ταύτη έγόντων. ύποσχόμενος δέ τισι πολλάκις καλ δρκω η γράμμασι την υπόσγεσιν δγυρωτέραν πεποιημένος, εὐθὺς έθελούσιος ἐς λήθην ἀφῖκτο, δόξης τι 27 φέρειν αὐτῷ τὸ ἔργον τοῦτο οἰόμενος. καὶ ταῦτα ὁ 'Ιουστινιανός οὐ μόνον ές τοὺς ὑπηκόους ἔπρασσεν, 15 άλλὰ καὶ ές τῶν πολεμίων πολλούς, ὥσπερ μοι εἴρηται ἔμπροσθεν.

28 Hν τε ἄυπνός τε ὡς ἐπὶ πλεῖστον εἰπεῖν καὶ σιτίοις μὲν ἢ ποτῷ κατακορὴς οὐδαμῆ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδόν
 29 τι ἄκρῷ δακτύλῷ ἀπογευσάμενος ἀπηλλάσσετο. ὥσπερ νο
 Β 87 γάρ τι αὐτῷ πάρεργον τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγγαρευο-

^{18—20} σιτίοις—ἀπηλλάσσετο] σιτίοις καλ ποτῷ κτλ. Suid. s. v. κατακορής. || 20—89, 1 ὥσπερ—εἶναι] cit. Suid. s. v. ἄγγαρος

¹ τι] Aut delendum aut $\langle \mu \acute{e}\gamma \alpha \rangle$ τι legendum Reiske \parallel 3 δνομάζεσθαι] ώνομάζοντο Reiske \parallel 4 τελέσαντες $P \parallel$ 5—6 ἵκοντο S] ἵκοιντο $GP \parallel$ 13 εἰς $P \parallel$ 14—15 ὁ ἰονστινιανὸς codd.] Ἰονστινιανῷ Reiske \parallel 15 ἔπρασσεν scripsi] ἐπράσσενο codd., cf. III 51, 5 \parallel 18 τε 1] δὲ Reiske \parallel ἄστνός τε Reiske] ἄσκνός τε codd. \mid ὡς ἐπὶ πλεῖστον scripsi] καὶ ἐπὶ πλεῖστον codd., καὶ ⟨ἄσιτος⟩ ἐπὶ πλεῖστον Reiske et Dind., cf. I 444, \uparrow | εἰπεῖν] secludendum detur Orellio \parallel 20 τι ἄκρω Reiske] τάκρω codd., ἄκρω Suid. \parallel γενσάμενος ἀπηλλάττενο Suid. \parallel 21 τῆς] τὸ ἰσθίειν τῆς Suid. \parallel 21—89, 1 αὐτὸν ἀγγαρενούσης περὶ τὰ βρώματα ἐφαίνετο εἶναι Suid. \parallel 21 αὐτὸν PS] om. G

μένης τὰ τοιαῦτα έφαίνετο είναι, έπει και ἀπόσιτος ημέρας τε καὶ νύκτας δύο τὰ πολλὰ ἔμενεν, ἄλλως τε ήνίκα δ πρὸ τῆς Πασγαλίας καλουμένης έρρτῆς γρόνος ένταῦθα ἄγοι. τότε γὰο πολλάκις ἡμέραιν δυοίν. 30 ε ώσπες είρηται, γεγονώς άσιτος ύδατί τε βραχεί άποζην έπηξίου και βοτάναις άγρίαις τισίν, ώραν τε, αν ούτω (τύχοι), καταδαρθών μίαν, είτα περιπάτους άει Ρ 42 ποιούμενος τὸν ἄλλον κατέτριβε γρόνον. καίτοι εί 31 τοῦτον αὐτὸν καιρὸν ές πράξεις δαπανᾶν ἀγαθὰς ήθε-10 λεν, έπὶ μέγα ἄν τι εὐδαιμονίας έκεγωρήκει τὰ πράγματα. νῦν δὲ τῆ φύσεως ἰσγύι ἐπὶ τῶ Ῥωμαίων πο- 32 🗆 νηρώ γρώμενος ξύμπασαν αὐτῶν τὴν πολιτείαν ές τὸ έδαφος καθελείν Ισχυσεν. έγρηγορέναι τε γάρ διηνεκές καὶ ταλαιπωρείν καὶ πονείσθαι οὐκ ἄλλου του ένεκα 15 έργον πεποίηται ἢ ώστε χομπωδεστέρας ἀεὶ καθ' έκάστην τοῖς ὑπημόοις ἐπιτεχνᾶσθαι τὰς συμφοράς. ἦν 33 γὰρ ὅπερ εἴρηται, διαφερόντως ὀξὸς ἐπινοῆσαί τε καὶ ταγύς ἀποτελέσαι ἀνόσια ἔργα, ὥστε αὐτῷ καὶ τὰ τῆς φύσεως άγαθὰ ἐπὶ λύμη τῶν ὑπηκόων ἀποκεκρίσθαι 20 ξυνέβαινε.

ιδ΄. Πραγμάτων γὰρ ἡν ἀωρία πολλὴ καὶ τῶν εἰωδότων οὐδὲν ἔμεινεν, ὧνπέρ μοι ὀλίγων ἐπιμνησθέντι
σιωπῆ δοτέον τὰ λοιπὰ ξύμπαντα, ὡς μὴ ὁ λόγος ἀπέ-

^{1—6} ἀπόσιτος—ἐπηξίου] ὁ δὲ ἀπόσιτος ἡμέρας τε καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε, καὶ ταῖς τοῦ Πάσχα ἡμέραις ἀπόσιτος ἡν, ὕδατι βραχεῖ ἀποζῶν Suid. s. v. ἀπόσιτος \parallel 5 cf. Proc. de aedif. I cap. 7, 8. Nov. 8, Praef. Nov. 30, cap. 11, 2 \parallel 17 I 355, 7. III 55, 4

⁶ ήξίου $S \parallel 7$ (τύχοι) Alem.] om. codd. | καταδαρθών PS] κατάδραθών $G \parallel 9$ αὐτὸν] αὐ τὸν Piccolos, αὐτὸν τὸν Herw. \parallel 10 ἐκεχωρήκει GP] ήρε $S \parallel 17$ διαφερόντως GP] καὶ διαφερόντως $S \parallel 22$ δλίγων superscr. ον $S \parallel 23$ τὰ λοιπὰ ξύμπαντα σιωπή δοτέον $S \parallel$ ξύμπαντα οm. G

2 ραντος είη, πρώτα μέν γάρ οὐδεν ές βασιλικον άξίω-🗆 μα έπιτηδείως έχον ούτε αὐτὸς είχεν ούτε ξυμφυλάσσειν ήξίου, άλλὰ τήν τε γλῶτταν καὶ τὸ στῆμα καὶ τὴν 3 Β 88 διάνοιαν έβαρβάριζεν. ὅσα τε γράφεσθαι πρὸς αὐτοῦ βούλοιτο, οὐ τῷ τὴν κοιαίστωρος ἔγοντι τιμὴν, ἦπερ 5 εἰώθει, ἐπέστελλε διοικεῖσθαι, ἀλλ' αὐτός τε τὰ πλεῖστα, καίπερ ούτω της γλώττης έχων, έκφέρειν ήξίου 🗆 καὶ τῶν παρατυγόντων πολὺς δμιλος, ώστε τοὺς ἐν-4 θένδε ήδικημένους οὐκ ἔχειν ὅτω ἐπικαλοῖεν. τοῖς δὲ άσηκρητις καλουμένοις ούκ άπεκέκριτο τὸ άξίωμα ές 10 τὸ τὰ βασιλέως ἀπόρρητα γράφειν, έφ' ὧπερ τὸ ἀνέκαθεν έτετάχατο, άλλὰ τά (τε) άλλα έγραφεν αὐτὸς ώς είπειν απαντα καί εί που διατάσσειν τούς διαιτῶντας ἐν πόλει δεήσειεν, ὅπη ποτὲ αὐτοῖς τὰ ἐς τὴν 5 γνῶσιν ἰτέον είη. οὐ γὰο εία τινὰ ἔν γε τῆ Ῥωμαίων 15 άργη γνώμη αὐτονόμω τὰς ψήφους διδόναι, άλλὰ αὐθαδιζόμενος άλογίστω τινί παροησία πρίσεις τε αὐτὸς τας ἐσομένας ἐρρύθμιζεν ἀποῆς λόγον πρός του τῶν διαφερομένων λαβών καὶ ἀνάδικα εὐθὺς ἀβασανίστως τὰ δεδικασμένα ἐποίει οὐ νόμω τινὶ ἢ δικαίω ἠγμένος, 20 6 άλλ' απαρακαλύπτως αίσχροκερδεία ήσσώμενος. δωρο-

¹⁹⁻²¹ ἀνάδικα-ἡσσώμενος] ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν αἰσχροκερδείας ἡσσώμενος Suid. s. v. ἀνάδικα

⁶ ξπέστελλε διοικεῖσθαι Kraš.] ἐπέστελλεν οἴεσθαι codd., ἐπέστελλε προίεσθαι Reiske, ἐπέστελλε γράφεσθαι Alem. $\parallel 8-9$ τοὺς—ἠδικημένους Reiske] τοῖς—ἠδικημένοις codd. $\parallel 9$ οὐκ ἔχειν] οὐκέτι εἶναι Piccolos $\parallel 10$ ἀσηκρήταις $P \parallel 11$ ἤπερ Reiske] ἀνπερ codd. $\parallel 12$ τά $\langle \tau \epsilon \rangle$ Dind.] τὰ codd. $\parallel 57$ ἔχραφεν αὐτὸς Alem.] ἔγραφον αὐτοὶ codd. $\parallel 14$ ὅπη PS] ὅποι $G \parallel 16-17$ αὐθαδιζόμενος PS] αὐθαδιαζόμενος $G \parallel 18$ ἐσομένας] ἐσαγομένας Reiske $\mid ἐρύθμεςεν <math>G \mid ἀκοῆς$] ἀχοῆ Reiske $\mid 19$ ἀβασανίστως PS] οπ. $G \parallel 20$ δεδικασμένα Suid.] δεδοκιμασμένα codd., cf. cap. XXVII 30 $\parallel 21$ αἰσχροκερδία S

δοκῶν γὰο ὁ βασιλεὺς οὐκ ἢσχύνετο, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν αἰδῶ τῆς ἀπληστίας ἀφελομένης.

Πολλάκις δε τά τε (τῆ) συγκλήτω βουλη και τῷ 7 🗆 αὐτοκράτορι δεδοκιμασμένα ές έτέραν τινὰ έτελεύτησε 5 πρίσιν. ή μεν γάρ βουλή ώσπερ έν είκονι έκάθητο, 8 ούτε της ψήφου ούτε του καλού κυρία ούσα, σχήμα- P 43 🗆 τος δὲ μόνου καὶ νόμου ξυνειλεγμένη παλαιοῦ εῖνεκα, Β 89 έπει οὐδε φωνήν ἀφεῖναί τινα δτωοῦν τῶν ένταῦθα ξυνειλεγμένων τὸ παράπαν έξην, άλλ' ὅ τε βασιλεὺς 10 καὶ ἡ σύνοικος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διαλαγγάνειν μὲν άλλήλοιν των διαφερομένων έσκήπτοντο, ένίκα δὲ τὰ έν σωίσιν αὐτοῖς ὑπὲρ τούτων ξυγκείμενα. ἢν δέ τω 9 δόξειεν οὐκ εν ἀσφαλεῖ εἶναι παρανενομηκότι νενικηκέναι, όδε καὶ άλλο τι χρυσίον τῷ βασιλεῖ τούτω προέ-15 μενος νόμον εύθύς διεπράττετο απ' έναντίας απάντων έλθόντα τῶν πρόσθεν κειμένων. ἢν δὲ καί τις ἔτε- 10 ρος τοῦτον δη τὸν νόμον τὸν ἀπολωλότα ἐπιζητοίη, αὖθις αὐτὸν μεταχαλεῖν τε χαὶ ἀντιχαθιστάναι αὐτοπράτωρ οὐδαμῆ ἀπηξίου, οὐδέν τε έν τῷ τῆς δυνά-20 μεως βεβαίφ είστήκει, άλλ' ἐπλανᾶτο περιφερομένη πανταγόσε ή της δίκης ροπή οπη αν αὐτην βαρήσας δ πλείων γουσός ανθέλκειν Ισγύοι έκειτό τε έν τω δημοσίω της άγορας και ταῦτα έκ Παλατίου και πρού-τίθετο οὐ δικαστικής μόνον, άλλὰ καὶ νομοθετικής 25 πωλητήρια.

^{3 &}lt;τῆ> addidi \parallel 4 ές S] εἰς G, om. $P\parallel$ 6 οὔτε—οὔτε Dind.] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel καλοῦ] πάλου Reiske \parallel 7 ἔνεκα $G\parallel$ 11 < ὑπὲς τῶν διαφερομένων Reiske \parallel έσκηπτον <το > Reiske \parallel έσκηπτον codd. \parallel 13 ἔν ἀσφαλεῖ PS] ἀσφαλεῖ $G\parallel$ 17 τὸν 1 GP] om. $S\mid$ έπιζητοῖ $S\parallel$ 20—21 πανταχόσε περιφερομένη $G\parallel$ 21 ὅπη GP] ὅποι $S\parallel$ 23 καὶ ταὖτα ἔχ \parallel πάντα τὰ ἔχ τοῦ Reiske \parallel 25 πωλητήρια Alem.] πολιτηρίας G S, πολιτείας P

11 Τοῖς δὲ φεφερενδαρίοις καλουμένοις οὐκέτι ἀπέχρη ἀνενεγκείν εἰς τὸν βασιλέα τὰς τῶν ἰκετευόντων δεήσεις, ἐς δὲ τὰς ἀρχὰς ἀναγγεῖλαι μόνον, ἦπερ εἰώθει, ὅ τι ἄν αὐτῷ ἀμφὶ τῷ ἱκέτη δοκῆ, ἀλλὰ ξυμφορήσαντες ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸν ἄδικον λόγον, φενακισ- τ μοῖς μὲν τὸν Ἰουστινιανον καὶ παραγωγαῖς τισιν ἐξη-□Β 90 πάτων, τοῖς ταῦτα ἐπιτηδεύουσιν υποκείμενον φύσει.

12 ἔξω δὲ αὐτίκα νενόμενοι καὶ τῶν σωίσιν ὡμιλπκότων

12 έξω δε αὐτίκα γενόμενοι καὶ τῶν σφίσιν ὡμιληκότων τοὺς ἀντιδίκους καθείοξαντες χρήματα οὐδενὸς ἀμυνομένου ἀνεξελέγκτως ἐπράσσοντο ὅσα ἄν αὐτοῖς διαρκῆ 10 13 εἴη. καὶ στρατιῶται οἱ τὴν ἐν Παλατίφ φρουρὰν

έχουτες εν τη βασιλείω στος παρά τους διαιτώντας

14 γενόμενοι βιαία χειρί τὰς δίκας ἐσῆγον. πάντες τε ὡς εἰπεῖν τὴν αὐτῶν ἐκλιπόντες τάξιν δδοὺς τότε κατ' ἐξουσίαν ἐβάδιζον ἀπόρους τε καὶ ἀστιβήτους σφίσι τὰ 15 πρότερα οὔσας, καὶ τὰ πράγματα πλημμελῶς πάντα ἐφέρετο, οὐδὲ ὀνόματός τινος ἰδίου μεταλαχόντα, ἐφκει 15 τε ἡ πολιτεία βασιλίδι παιζόντων παιδίων. ἀλλὰ

τὰ μὲν ἄλλα μοι παριτέον, ὥσπερ τοῦδε ἀρχόμενος τοῦ
Δόγου ὑπεῖπον. λελέξεται δὲ ὅστις ἀνὴρ πρῶτος δικά-20
Σοντα δωροδοκεῖν τὸν βασιλέα τοῦτον ἀνέπεισε.

Λέων ην τις, Κίλιξ μεν γένος, ές δε φιλοχοηματίαν δαιμονίως έσπουδακώς. ούτος δ Λέων κράτιστος

¹¹ cf. Nov. 82 cap. 3

¹ ξεφερενδαρίοις Kraš.] ξαιφερενδαρίοις codd. \parallel 8 ές δὲ τὰς ἀρχὰς] οὐδὲ τὴν ἀρχὴν Alem. \mid ἀναγγείλαι PS] ἀγγείλαι $G\parallel$ 4 ἰκέτη Alem.] οἰκέτη codd. \mid δοκεί $P\parallel$ 5—6 φαινακισμοῖς $S\parallel$ 6—7 τισιν ἐξηπάτων P] τισιν ἐξηπάτουν G, ἐξηπάτουν τισί $S\parallel$ 7 ὑποκείμενον Reiske] ἀποκείμενον codd. \parallel 10 ἀνεξελέγκτως PS] om. $G\parallel$ 11 στρατιῶται Alem.] στασιῶται codd. \parallel 12 βασί $G\mid$ διαιτῶντα $G\parallel$ 13 εἰσῆγον $S\parallel$ 14 αὐτῶν Dind.] αὐτῶν codd. \parallel 16 πλημελῶς $G\parallel$ 19 τὰ μὲν PS] τ' $G\parallel$ 19 ῶσπερ PS] ὥσπερ δὲ $G\parallel$ 20—21 δικάζοT S

έγενετο πολάπων ἀπάντων, και οίος ταις των ἀμαθών διανοίαις (τὸ) δόξαν ὑποβαλέσθαι. πειθώ νάρ οῖ τινα 17 🗆 Ευναιρομένην ές τοῦ τυράννου την άβελτερίαν έπλ φθόρω των άνθρώπων είγεν, ούτος άνηρ πρώτος 5 Ιουστινιανόν αναπείθει απεμπολείν χρημάτων τας δίκας. ἐπειδή τε κλέπτειν ὅδε ὁ ἀνὴρ τρόπφ τῷ εἰρη- 18 μένω ἔγνω, οὐκέτι ἀνίει, ἀλλ' όδῷ προϊὸν τὸ κακὸν τοῦτο ἐπὶ μέγα ἐχώρει, ὅστις τε δίκην λαχεῖν ἄδικον των τινι έπιεικων έν σπουδή είχεν, εύθυς παρά τον 10 Λέοντα ἤει, καὶ μοῖραν τῶν ἀντιλεγομένων τινὰ ὁμολογήσας τῶ τε τυράννω καὶ αὐτῶ κείσεσθαι, αὐτίκα νενικηκώς, οὐ δέον, ἀπηλλάσσετο ἐκ τοῦ Παλατίου. Ρ 44 και Λέων μεν γρήματα ένθένδε περιβαλέσθαι μεγάλα 19 κομιδή ζόχυσε, χώρας τε πολλής κύριος γέγονε, 'Ρω- Β 91 15 μαίοις δὲ τὴν πολιτείαν αλτιώτατος γέγονεν ές γόνυ έλθεῖν. ἦν τε οὐδὲν τοῖς ξυμβεβηκόσιν ὀχύρωμα, οὐ 20 νόμος, οὐχ ὅρχος, οὐ γράμματα, οὐ ποινή ξυγχειμένη, ούκ άλλο των πάντων οὐδεν, ὅτι μὴ Λέοντι καὶ βασιλει χρήματα προέσθαι. οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἐν τῷ βε- 21 20 βαίω της γνώμης της του Λέοντος έμενεν, άλλά μισθαρνείν και πρός των έναντίων ήξίου. κλέπτων γάρ 22 άεὶ ἐφ' ἐκάτερα τῶν ἐπ' αὐτῷ προστεθαρρηκότων ὀλιγωρείν τε καὶ ἀπ' ἐναντίας ἰέναι οὐδαμῆ αἰσγύνην ύπώπτευεν είναι. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν, εἰ μόνον τὸ 23

 $^{2\}langle \tau \delta \rangle$ Reiske] om. codd. $\parallel 3-4$ ές $\tau ο \tilde{v}$ —είχεν] έπι φθόρω τῶν ἀνθοώπων είχεν ές τοῦ τυράννου τὴν ἀβελτῆρίαν $S \parallel 3$ ἀβελτερίαν Kraš.] ἀβελτηρίαν codd. $\parallel 4$ οὖτος $\langle \delta \rangle$ Dind. $\parallel 5$ ἀναπείθει G P] πείθει $S \parallel 6-7$ ἔγνω τρόπω τῶ είρημένω $S \parallel 9$ παρὰ PS] $\tilde{\pi}$ $G \parallel 15$ είς $S \parallel 18$ πάντων PS] ἀπάντων $G \parallel 22$ ἐπ' om. $P \parallel 23$ οὐσαμῆ G P] οὐθεμίαν S

κερδαίνειν προσή, εδόξαζεν οι αὐτῷ ἐπαμφοτερίζοντι εσεσθαι.

- ιε΄. 'Ο μεν οδυ 'Ιουστινιανός τοιοῦτός τις ήν. Θεοδώρα δὲ ἐν τῷ βεβαίῳ τῆς ἀπανθρωπίας ἐνδελεγέστατα 2 έπεπήγει την γνώμην. άλλφ μεν γαρ αναπεισθείσα ή 5 άναγκασθείσα εξογάζετο οὐδεν πώποτε, αὐτή δε τὰ δόξαντα ἐπετέλει αὐθαδιαζομένη δυνάμει τη πάση, οὐδε-3 νὸς ἐξαιτεῖσθαι τὸν παραπεπτωκότα τολμῶντος. οὐδὲ γάρ γρόνου μήκος, οὐ κολάσεως πλησμονή, οὐχ ίκετείας τις μηγανή, οὐ θανάτου ἀπειλή, ὅτι δή ἐξ οὐρα- 10 νοῦ πεσεῖται τῷ παντὶ γένει ἐπίδοξος οὖσα, καταθέσθαι 4 αὐτήν τι τῆς ὀργῆς ἔπειθε. καὶ συλλήβδην Θεοδώραν τῷ προσκεκρουκότι καταλλαγεῖσαν οὐδείς ποτε εἶδεν 🗆 οὐδὲ έξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντι, ἀλλὰ τοῦ τετελευτηκότος ὁ παῖς διαδεξάμενος τὸ τῆς βασιλίδος ἔχθος 15 ώσπερ άλλο τι τοῦ πατρὸς ές τριγένειαν παρέπεμπεν. 5 Β 92 δ γάρ θυμός αὐτῆ κινεῖσθαι μὲν εἰς ἀνθρώπων φθοραν έτοιμότατος ήν, ές δε το λωφήσαι αμήγανος.
 - Το μέντοι σῶμα ἐθεράπευε μειζόνως μὲν ἢ κατὰ τὴν χρείαν, ἐλασσόνως δὲ ἢ κατὰ τὴν αὐτῆς ἐπιθυμίαν. 20
 ταχύτατα μὲν γὰρ ἐς τὸ βαλανεῖον εἰσήει, ὀψιαίτατα δὲ ἀπαλλαγεῖσα καὶ καταλουσαμένη, ἐς τὸ ἀκρατίζεσθαι

^{15—16} διαθεξάμενος—παφέπεμπεν] διαθεξάμενος ώσπες άλλο τι τοῦ πατρὸς ἐς τριγονίαν παφέπεμπε τὸ ἔχθος Suid. 8. ν. τριγονία | 17—18 ὁ—ἀμήχανος] ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοιμότατος, ἐς κτλ. Suid. 8. ν. λωφῆσαι

¹ προσή om. erat in S, pr. m. adscriptum est in marg. | αὐτῷ delet Reiske || 4 δὲ Maltr.] τε codd. || 7 αὐθαδειαζομένη G corr., PS, αὐθαδιαζομένη G pr. m. || 10 τις PS] om. G || 14 οὐδὲ scripsi] η codd., η ζῶντι η Reiske || 15 βασιλίδος GP] βασιλείας S || 16 τριγένειαν codd.] τριγονίαν Suid.

ἐνθένδε ἐχώρει. ἀκρατισαμένη δὲ ἡσυχίαν ἡγεν. ἀρι- 8 στῶσα μέντοι καὶ δεῖπνον αίρουμένη ἐς πάσαν ἰδέαν ἐδωδίμων τε καὶ ποτῶν ἥρχετο, ὕπνοι τε αὐτῆς ἀεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο, ἡμερινοὶ μὲν ἄχρι πρώ- 5 των νυκτῶν, νυκτερινοὶ δὲ ἄχρις ἡλίου ἀνίσχοντος. εἰς πᾶσάν τε οὕτως ἀκρασίας ἐκπεπτωκυῖα τρίβον ἐς 9 τόσον ἡμέρας καιρὸν ἄπασαν διοικεῖσθαι ἡξίου τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. καὶ ἤν τφ ἐπιστείλειε πρᾶξίν τινα 10 ὁ βασιλεὺς οὐκ αὐτῆς γνώμη, ἐς τοῦτο τύχης περιει- 10 στήκει τούτφ δὴ τῷ ἀνθρώπφ τὰ πράγματα, ὥστε οὐ πολλῷ ὕστερον τῆς τε τιμῆς παραλυθῆναι ξὺν ὕβρει μεγάλη καὶ ἀπολωλέναι θανάτφ αἰσχίστφ.

Τῷ μὲν οὖν Ἰουστινιανῷ ἄπαντα πράσσειν ῥάδιον P 45 11 ἡν, οὐχ ὅσον τῷ τῆς διανοίας εὐκόλῷ, ἀλλ' ὅτι καὶ 15 ἄυπνος ἡν ἐπὶ πλεῖστον, ὥσπερ εἰρηται, καὶ εὐπρόσοδος πάντων μάλιστα. πολλὴ γὰρ ἀνθρώποις ἐξουσία 12 □
ἐγίνετο, καίτοι ἀδόξοις τε καὶ ἀφανέσι παντάπασιν οὖσιν, οὐχ ὅτι ἐντυχεῖν τῷ τυράννῷ τούτῷ, ἀλλὰ καὶ κοινολογεῖσθαι καὶ ἐξ ἀπορρήτων συγγίνεσθαι. παρὰ 13 20 δὲ τὴν βασιλίδα οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τινὶ ὅτι μὴ χρόνῷ τε καὶ πόνῷ πολλῷ εἰσιτητὰ ἡν, ἀλλὰ προσήδρευον μὲν ἐς ἀεὶ ἄπαντες ἀνδραποδώδη τινὰ προσεδρείαν ἐν δωματίῳ στενῷ τε καὶ πνιγηρῷ τὸν ἄπαντα χρόνον. Β 93

¹ ἀκρατισαμένη—ήγεν] ή δὲ Θεοδώρα ἀκρατισαμένη ήσ. κτλ. Suid. s. v. ἀκρατίζω \parallel 3—5 ὅπνοι—ἀνίσχοντος \parallel cit. Suid. s. v. ἀντελαμβάνοντο \parallel 6 εἰς—τρίβον \parallel οῦτω τε ἐς πάσαν ἀκράσιον ἐκπεπτ. κτλ. Suid. s. v. ἀκρασία \parallel 16 cf. 88, 18. 89, 6

¹ ἀκρατησαμένη $G \parallel 2$ μέντοι repetit $S \parallel 6$ έμπεπτωκνῖα $G P \parallel$ 11 τῆς $P S \rfloor$ ὥστε τῆς $G \mid$ σὰν $G \parallel$ 13 οὖν $S \rfloor$ om. $G P \parallel$ 15 ἦν $P S \rfloor$ om. $G \parallel$ 16 πολλή Alem.] πολλῶ codd. \parallel 19 ξυγγίνεσθαι $P \parallel$ 21 πολλῶ καὶ πόνω $G \mid$ προσήδρενον Alem.] προσέδρενον codd. \parallel 22 ἐς ἀεὶ $P S \rfloor$ ἀεὶ G

⁶ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

κίνδυνος γὰς ἀπολελεϊφθαι τῶν ἀρχόντων τινὶ ἀνύπ-14 οιστος ήν. ϊσταντο δὲ διηνεκὲς ἐπ' ἄκρων δακτύλων, αὐτὸς καθυπέρτερον εκαστος τῶν πέλας διατεινόμενος τὸ πρόσωπον ἔγειν, ὅπως αὐτὸν ἔνδοθεν ἐξιόντες εὐνοῦ-15 γοι δρώεν, έκαλούντο δε αύτων τινες μόλις τε καί 5 ήμεραις πολλαῖς ὕστερον, εσιόντες δὲ παρ' αὐτὴν ξὺν δέει πολλῷ ὅτι τάχιστα ἀπηλλάσσοντο, προσκυνήσαντες μόνον καὶ ταρσοῦ έκατέρου ποδὸς ἄκρω γείλει άψάφθέγγεσθαι γάρ η αιτεῖσθαί τι μη έκείνης 16 *μενοι*. έγκελευομένης οὐδεμία παροησία έγίνετο. ές δουλο- 10 πρέπειαν γαρ ή πολιτεία ήλθε, δουλοδιδάσκαλον αὐτὴν 17 έγουσα. ούτω τε 'Ρωμαίοις τὰ πράγματα διεφθείρετο τοῦ μὲν τυράννου τῷ ἄγαν εὐήθει δοχοῦντι είναι, 18 Θεοδώρας δὲ τῷ χαλεπῷ καὶ λίαν δυσκόλφ. ἐν μὲν γὰρ τῷ εὐήθει τὸ ἀβέβαιον ἦν, ἐν δὲ τῷ δυσκόλω τὸ 15 ἄπρακτον.

² ἴσταντο Alem.] ἴστατο G P, ἵστατο S | 14 δὲ S, P in marg.] τε G, P in contextu \parallel 17 τῆς 1 P S] ταῖς G \parallel 20 τὰ S] τὸ G P \parallel 21 εἶχον ψεύδεσθαι S \parallel 26—97, 1 τῶν καθεστώτων [ληίζεσθαι] δικαστήριον ἦν scripsi] τῶν κατηκόων ληίζεσθαι δικαστήριον ἦν codd., ληίζεσθαι delevit Alem.

στήριον ήν, καὶ δικασταὶ ξυνελέγοντο πρὸς αὐτῆς ἀγειρόμενοι, οι δὴ ἔμελλον διαμαχέσασθαι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ἀν αὐτῶν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀρέσκειν τῆ ἐς τὴν γνῶσιν ἀπανθρωπία τῆ βασιλίδι τὸ βούλημα Β 94 □ ε ἰκανὸς γένοιτο. οὕτω τε τοῦ παραπεπτωκότος τὴν μὲν 22 οὐσίαν αὐτίκα ἐς τὸ δημόσιον ἀνάγραπτον ἐποίει, πικρότατα δὲ αὐτὸν αἰκισαμένη, καίπερ ἴσως εὐπατρίδην τὸ ἀνέκαθεν ὅντα, ἢ φυγῆ ζημιοῦν ἢ θανάτω οὐδαμῆ ἀπηξίου. ἢν δέ γε τῶν αὐτῆ ἐσπουδασμένων τινὶ ἐπὶ 28 το φόνοις ἀδίκοις ἢ ἔτέρω τω τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀλῶναι ξυμβαίνη, διασύρουσα καὶ χλευάζουσα τὴν τῶν □ κατηγόρων ὁρμὴν σιωπᾶν τὰ προσπεσόντα οὔτι ἐθελουσίους ἡνάγκαζεν.

Αλλά καὶ τῶν πραγμάτων τὰ σπουδαιότατα εἰς 24

15 γελωτοποιίαν μεταβάλλειν, ὅταν αὐτῆ δοκῆ, ισπερ ἐν
σκηνῆ καὶ θεάτρω ἔργον πεποίηται. καὶ ποτε [ἡν] τις 25 □
τῶν πατρικίων γέρων τε καὶ χρόνον πολὺν ἐν ἀρχῆ
γεγονὼς, οὖπερ ἐγὰ τὸ ὄνομα ἔξεπιστάμενος ὡς ἥκιστα
ἐπιμνήσομαι, ὡς μὴ ἀπέραντον τὴν ἐς αὐτὸν ΰβριν P 46

20 ποιήσωμαι, τῶν αὐτῆ ὑπηρετούντων τινὰ ὀφείλοντά οἱ
χρήματα μεγάλα εἰσπράξασθαι οὐχ οἶός τε ὢν ἐσῆλθε
παρ' αὐτὴν, τόν τε συμβαλόντα αἰτιασόμενος καὶ δεη-

^{21-98, 1} ἐσῆλθε-δίκαια] ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα κτλ. Suid. s. v. συμβαλόντα

³ ἀρέσκειν Alem.] ἀρέσκη codd. \parallel 4 είς $S \mid$ ἀνθρωπία $S \mid$ τῆς βασιλίδος Piccolos \parallel 5 οῦτω Reiske \parallel τούτω codd. \parallel 6 τὸ $PS \mid$ τὸν $G \parallel$ 9 ἀσπουδασμένων $S \mid$ τινl Reiske \parallel τις codd. \parallel 10 φόνοις g φδύνοις $S \parallel$ 12 ὁρμην codd. g δρίγην Reiske g 12—13 έθελουσίως g 15 γελοτοπίαν $G \parallel$ 16 g 10 inclusit Alem. g 20 ὑπηρετούντω g 21 είσηλθε g 22 συμβάλοντα g 5, συμβάλλοντα g 4 αΙτιασάμενος g 12—98, 1 δεηθησόμενος g 6 εησόμενος g 5, δεηθήναι Suid.

26 θησόμενος αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. ὅπερ ἡ Θεοδώρα προμαθούσα τοῖς εὐνούγοις ἐπέστελλεν, ἐπειδὰν δ πατρίχιος πρός αὐτὴν ἵκοιτο, κυκλώσασθαι μὲν αὐτὸν ἄπαντας, ἐπακούειν δὲ αὐτῆ φθεγγομένη, ὑπει-27 ποῦσα ὅ τι αὐτοὺς ἀντιφθέγγεσθαι δεῖ. ἐπεὶ δὲ ὁ 5 πατρίκιος ές την γυναικωνίτιν ήλθε, προσεκύνησε μέν ώσπερ αὐτὴν προσκυνεῖν είθιστο, δεδακρυμένω δὲ ἐοικως ,, δι δέσποινα", έφη, ,,χαλεπον πατρικίω άνδρί χρη-28 ,μάτων δεῖσθαι. ἃ γὰο τοῖς ἄλλοις συγγνώμην τε καὶ Β 95 , έλεον φέρει, ταῦτα ἐς ὕβριν τῷδε ξυμβαίνει τῷ ἀξιώ- 10 29 ,ματι ἀποκεκρίσθαι. άλλω μέν γαρ ότωοῦν ἀπορουμένω τὰ ἔσχατα πάρεστιν αὐτὸ τοῦτο εἰπόντι τοῖς ,,γρήσταις όχλου τοῦ ἐνθένδε εὐθὺς ἀπηλλάγθαι, παπρίκιος δὲ ἀνὴρ οὐκ ἔχων ὅθεν ἂν ἐκτῖσαι τοῖς χρή-, σταις τὰ ὀφλήματα ἰκανὸς εἴη μάλιστα μὲν τοῦτο ἄν 15 ,,είπειν αισχυνθείη, είπων δε ούκ αν ποτε πείσαι ως ,ούχ οἶόν τε ὂν τῷδε πενίαν τῷ τάγματι ξυνοικίζεσθαι. 30 ... ην δέ γε καὶ πείση, τὰ πάντων αὐτῷ αἴσχιστά τε καὶ 31 , άνιαρότατα πεπουθέναι ξυμβήσεται. οὐκοῦν, ὧ δέ-,,σποινα, είσί μοι χοῆσται, οί μὲν δανείσαντες τὰ σφέ- 20 32 ,,τερα αὐτῶν, οί δὲ παρ' έμοῦ δεδανεισμένοι. καὶ τοὺς ο δανείσαντας ενδελεγεστατα έγκειμένους ούγ οίός ,τέ είμι αίδοι του άξιώματος αποχρούσασθαι, οί δέ γε ,,όφείλοντες, οὐ γὰρ πατρίκιοι τυγχάνουσιν ὄντες, εlg 33 .. σχήψεις τινὰς ἀπανθρώπους γωροῦσιν. ἀντιβολο τοί- 25

^{1—2} ὅπες—προμαθοῦσα Maltr.] ὧπες—προμαχοῦσα codd. \parallel 6 εἰς $S \mid γυναιπωνίτιν <math>GP \mid \mathring{\eta}$ λθε PS] om. $G \parallel$ 10 εἰς $S \mid τ$ ῶδε post συμβαίνει transponit $P \mid$ συμβαίνει $GP \parallel$ 11 ἀποκεκρίσθαι GP] ἀποκρίνεσθαι $S \parallel$ 12 πάρεστιν PS] παρέστην $G \parallel$ 14 ἔχων Alem.] ἔσχεν codd. \mid έκτίσι codd. \parallel 16 πείσαι Dind.] πείση codd. \parallel 17 τάγματι Reiske] πράγματι codd. \parallel 19 ἀνιαρότατα Dind.] ἀνιαρώτατα codd.

...νυν καὶ ἰκετεύω καὶ δέομαι βοηθησαί τέ μοι τὰ δί-...καια καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλάξαι κακῶν." ὁ μὲν 34 ταύτα εἶπεν. ή δὲ γυνὴ ἀπεκρίνατο ἐμμελῶς, "πατρίκιε δ δείνα", καὶ δ τῶν εὐνούχων χορὸς ὑπολαβὼν ἀντε-5 φθέγξατο, ,,μεγάλην κήλην έζεις". αὖθις δὲ τοῦ ἀνθρώ- 35 που ίχετεύσαντός τε καὶ ρῆσίν τινα ἐμφερῆ τοῖς ἔμπροσθεν είρημένοις είπόντος κατά ταὐτὰ πάλιν ή τε γυνή ἀπεκρίνατο καὶ ὁ γορὸς ἀντεφθέγξατο, έως ἂν άπειπων δ ταλαίπωρος προσεκύνησε τε ήπερ είωθει καί 10 ἀπιὼν οἴκαδε ἄχετο. ἐν προαστείοις δὲ τοῖς ἐπιθαλατ- 36 τίοις τὸ πλεϊστον τοῦ ἔτους καὶ οὐη ἥκιστα ἐν τῷ ἐπικαλουμένω 'Ηρίω διατριβήν είχε, και απ' αὐτοῦ τῶν έπομένων δ πολύς δμιλος κακοπαθεία πολλή είγετο. τῶν τε ἀναγκαίων γὰρ ἐσπάνιζον καὶ θαλαττίοις ὡμί-37 Β96 15 λουν χινδύνοις, άλλως τε χαί γειμώνος, αν ούτω τύγη, έπιπεσόντος, ἢ τοῦ κήτους ἐνταῦθά ποι ἐπισκήψαντος. άλλ' αὐτοὶ τὰ πάντων ἀνθρώπων κακὰ οὐδὲν πρᾶγμα 38 🗆 φοντο είναι, δσον ην γε μόνον αὐτοῖς τρυφᾶν έξείη. ύποιος δὲ ὁ Θεοδώρας πρὸς τοὺς προσκεκρουκότας 39 20 ἐφαίνετο (τρόπος), αὐτίκα δηλώσω, δλίγων δηλονότι έπιμνησθείς, ώς μη ατελεύτητα πονείν δόξαιμι.

¹² Georg. Cod. de aed. CP. 117, 7. Müller F H G IV 385 16 cf. II 424, 9. Zonar. III 283, 3

^{4—5} ὑπεφθέγξατο $S \parallel 7$ ταῦτα $S \parallel 8$ ἔως ἂν] ἔως οὖ Piccolos frustra, ἔως δὴ Kraš., ἂν delendum puto $\parallel 10$ ὡχετο οἴκαδε $G \parallel 11-12$ ἐπικαλουμένω PS] καλουμένω $G \parallel 12$ Ἡρίω] ἢρίω P, omissum erat in G, sec. m. suppletum est: ἢρίω $\parallel 14$ γὰρ PS] om. $G \parallel 15$ τύχη] τύχοι G pr. m. $\parallel 17$ πάντων $\langle τῶν \rangle$? $\parallel 18$ ὅσον $\mid 5$ ὅσον εἰπεῖν Piccolos $\mid 20$ $\langle τρόπος \rangle$, addidit Alem. post Θεοδώρας, om. codd., κότος Reiske $\parallel 21$ δόξαιμεν S, in margine adscriptum est: μ ι

ις'. 'Ηνίκα 'Αμαλασοῦνθα τῆς ἐν Γότθοις ἀπαλλα-P 47 ξείουσα διατριβής μεταμπίσχεσθαί τε τον βίον έγνω, και την έπι το Βυζάντιον διενοείτο πορεύεσθαι, ώσπερ μοι εν τοις εμπροσθεν λόγοις ερρήθη, λογισαμένη ή Θεοδώρα ώς εὐπατρίδης τε ή γυνή καὶ βασιλίς εἶη, ι καὶ ίδεῖν μὲν εὐπρεπής ἄγαν, ἐπινοεῖν δὲ ὅ τι ἂν βούλοιτο γοργός μάλιστα, υποπτον δε αυτής ποιησαμένη τό τε μεγαλοπρεπές καὶ διαφερόντως άρρενωπὸν, αμα δὲ καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς έλαφρὸν δείσασα, οὐκ έπὶ μιπροίς την ζηλοτυπίαν έξηνεγκεν, άλλ' ένεδρεύειν την 10 🗆 2 γυναϊκα μέγρις ές θάνατον έν βουλή ἔσχεν. αὐτίκα τοίνυν άναπείθει τὸν ἄνδρα, Πέτρον μόνον αὐτὸν ᾶτε 3 πρεσβεύσοντα ές Ίταλίαν πέμψαι. ο δη στελλομένω βασιλεύς μεν επέστελλεν απερ μοι εν τοῖς εγκαίροις δεδιήγηται λόγοις, ΐνα δή μοι τῶν πεπραγμένων έχ- 15 πύστους ποιεισθαι τὰς ἀληθείας δέει τῆς βασιλίδος 4 άδύνατα ήν. αὐτη δὲ τοῦτο ἐπηγγελλε μόνον, ὅτι τάγιστα την γυναϊκά έξ άνθρώπων άφανιεῖν, ἐπ' ἐλπίδος όγεισθαι μεγάλων άγαθων, ην τὰ ἐπηγγελμένα ποιοίη, □ 5 B 97 καταστησαμένη τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὅς ἐν Ἰταλία γενό- 20 μενος (οὐ γὰρ οίδεν ἀνθρώπου φύσις ὀκνηρῶς ες ἄδικον φόνον ζέναι, άργης τινος ζόως η γρημάτων έν ελπίδι κειμένων μεγάλων) οὐκ οἰδα ἥντινα Θευδάτω παραίνεσιν ποιησάμενος διαχρήσασθαι την 'Αμαλασούνθαν ανέπεισε. καὶ απ' αὐτοῦ ἔς τε τὸ τοῦ μαγίστρου 25

⁴ cf. II 13, 26 | 14 cf. II 22, 18

¹ Άμαλασοῦνθα Alem.] η μαλασοῦνθα codd. \mid τῆς \mid τοῖς $S\mid\mid$ 4 ἐρρέθη $GS\mid\mid$ 9—10 μικροῖς $GP\mid$ μικροῦ $S\mid\mid$ 16 δέει repetit $S\mid\mid$ 17 ἀδύνατος $P\mid\mid$ 17—18 τάχιστα \mid μάλιστα $P\mid\mid$ 19 ἢν $GP\mid$ ἢν δὲ S, ἤν γε Κταδ. \mid ποιοῖη $G\mid\mid$ ποιοῖ $PS\mid\mid$ 20 καταστησαμένη $\mid\mid$ κατὰ γαστρὸς μένειν $P\mid\mid$ 21 οἰδεν G corr., $PS\mid\mid$ εἶδεν G pr. m. $\mid\mid$ 25 ἀπ' Alem.] ὑπ' codd. \mid μαγίστρον $S\mid\mid$ μαγιστράτον $GP\mid\mid$

άξίωμα ήλθε καὶ ἐπὶ πλεῖστον δυνάμεώς τε καὶ μάλιστα πάντων ἔχθους.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν ἀμαλασοῦνθαν ές τοῦτο 6 έτελεύτα. ἡν δέ τις Ἰουστινιανῷ ἐπιστολογράφος, 7 5 Πρίσκος δυόματι, άγαν πουηρός μέν καὶ Παφλαγών καὶ πρέπων τῷ προστάτη τὸν τρόπον ἀρέσκειν, λίαν δὲ πρὸς αὐτὸν εὐνοικῶς ἔγων καὶ πρὸς αὐτοῦ τυγγάνειν των δμοίων ολόμενος. διὸ δή καλ γρημάτων μεγάλων [ών] πύριος [ὑπῆρχεν] οὐκ ἐν δίκη τάχιστα 10 γέγονε. τοῦτον δη ατε ὀφρυάζοντά τε καί οἱ ἀντιτεί- 8 νειν πειρώμενον ή Θεοδώρα ές τον άνδρα διέβαλε. καὶ τὰ μὲν πρῶτα οὐδὲν ἤνυσεν, οὐ πολλῷ δὲ ὕστε- 9 ρου αὐτὴ μὲν τὸν ἄνθρωπον γειμῶνος μέσου εἰς ναῦν έμβιβάσασα όπη έβούλετο επεμψε καὶ ἀποθρίξασα ίερέα 15 οὕτι έχούσιον ἡνάγχασεν εἶναι. αὐτὸς δὲ δόχησιν παρε- 10 γόμενος ότι δή των ποιουμένων οὐδεν είδείη Πρίσκον μεν ού διηρευνατο όπη γης είη ούδε έν μνήμη τὸ λοιπον είχεν, άλλα σιωπη ώσπερ ληθάργω άλους καθηστο, τὰ μέντοι γρήματα όλίγων οί ἀπολελειμμένων 20 έληϊσατο πάντα. ὑποψίας δὲ συμπεσούσης αὐτῆ ζέρω-11 P48 🗆 τολήπτω είναι είς των οίκετων ένα. Αρεόβινδον όνο-

⁵ Mal. 449, 12. Theoph. I 186, 15. Hermes VI 376 | Παφλαγών] cf. Byz. Z. 9 (1900) p. 674. Hammer I 176 s.

¹ τε καὶ PS] τε οm. $G \parallel 2$ ἔχθους scripsi] ἐχθοῶν codd., ἐχθοποιόν Piccolos, κατὰ πάντων καὶ μάλιστα τῶν ἐχθοῶν Reiske $\parallel 6$ πρέπων] σπεύδων Reiske \mid τῷ προστάτη Alem.] τοῦ προστάτον codd. $\parallel 9$ [ών] et [ὑπῆρχεν] inclusi] ὧν κύριος ὑπῆρχεν codd., μεγάλων κύριος, ἀπ' ἀρχῆς πενιχρὸς ὧν, οὐν ἐν Reiske, ὧν ἄμοιρος ὑπῆρχε, κύριος Piccolos, cf. Hy 2, p. 34 \parallel 13 χειμῶνος μέσον PS] om. $G \parallel$ 14 ἔπεμψεν $P \parallel$ 15 οὖτι G P] ὅτι $S \parallel$ 17 διηρευνᾶτο Dind.] διερευνᾶτο codd. \parallel ὅπη G] ὅποι P, ὅπου $S \parallel$ οὐδὲ Dind.] οὕτε codd. \parallel 18 ὥσπερ S] ὧσπερ γὰρ $G P \parallel$ 19 δλίγων] scribendum puto: ⟨καίπερ ξυγγενῶν οὐκ⟩ ὑλίγων \parallel 20—21 ⟨ἐρωτολήπτω είναι⟩ addidi] cf. Hy 2, p. 36

- Β 98 μα, βάρβαρον μεν γένος, εὐπρεπη δε και νεανίαν, δυπερ ταμίαν αὐτή καταστησαμένη ἐτύγγανεν, ἀπολύσασθαι βουλομένη τὸ ἔγκλημα, καίπερ, ώς φασι, τοῦ άνθρώπου δαιμονίως έρωσα, έν μεν τω παρόντι πικρότατα αὐτὸν ἀπ' οὐδεμιᾶς αἰτίας αἰκίζεσθαι ἔγνω, τὸ τ δε λοιπον ουδέν τι άμφ' αυτώ έγνωμεν, ουδέ τις αυ-12 τον άχοι νῦν είδεν. ἢν γάο τι τῶν πρασσομένων άποκρύπτεσθαι αὐτῆ βουλομένη είη, τοῦτο δη ἄρρητόν τε και αμνημόνευτον απασιν έμεινε, και ούτε τῷ έπισταμέν ω άγγεϊλαι των τινι άναγκαίων έτι έξην ούτε 10 τῶ μανθάνειν βουλομένω πυνθάνεσθαι, κἂν πάνυ τις 18 περίεργος ήν. τοιούτο γάρ δέος έξ οδ γεγόνασιν άνθρωποι έκ τυράννων οὐδενὸς γέγονεν, ἐπεὶ οὐδὲ λα-□ 14 θεῖν τινα τῶν προσκεκρουκότων οἶόν τε ἦν. πλῆθος γὰρ κατασκόπων αὐτῆ τὰ λεγόμενα καὶ πρασσόμενα εν 15 15 τε τη άγορα καὶ ταῖς οἰκίαις ἐσήγγελλον. ἡνίκα τοίνυν τοῦ παραπεπτωκότος την κόλασιν έκφερεσθαι οὐδαμή 16 ήθελεν, ἐποίει τάδε. τὸν ἄνθρωπον μετακαλεσαμένη, ήν τις των λογίμων έτύγγανεν ων, μόνη τε αὐτή των ύπουργούντων τινί παραδοῦσα μόνω ἐπήγγελλεν είς 20 τάς έσγατιάς αὐτὸν μετακομίσαι τῆς 'Ρωμαίων ἀργῆς. 17 και δς ἀωρί τῶν νυκτῶν κατακεκαλυμμένον αὐτὸν καὶ δεθέντα είς την ναῦν έμβιβάσας καὶ σὺν αὐτῷ γεγο-
 - 2 ταμίαν GP] om. S || 6 τι PS] τοι G || 10 άγγείλαι GP] άναγγείλαι S || έτι S] om. GP || 14 τινα τῶν προσκεκρουκότων scripsi] τι τὸν προσκεκρουκόταν codd., τι τῶν προσκεκρουκότων Orelli | οἰόν G] οἰός PS || 15 κατασκόπων αὐτῆ GP] αὐτῶ κατασκόπων S || 19 ἤν GP] εἶ S | αὐτὴ G] αὐτὸν PS || 20 ἐπήγγείεν S || 22 δς GS] ὄσον P || 23 τὴν S] om. GP | σὺν GP] ξὺν S || 25 εἰς S

νως, οὖ οἱ πρὸς τῆς γυναικὸς ἐπετέτακτο, ἐνταῦθα παρεδίδου λαθραιότερον τῷ ἐς ταύτην τὴν ὑπουργίαν 25

ίκανῶς ἔχοντι, φυλάσσειν τε ὡς ἀσφαλέστατα ἐπιστείλας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπειπὼν μηδενὶ φράζειν, εως □ ἀν ἢ τὸν ταλαίπωρον ἡ βασιλὶς οἰκτίζηται ἢ χρόνον □ πολὺν τῆ ἐνταῦθα κακοπαθεία δυσθανατήσας τε καὶ 5 καταμαρανθεὶς τελευτήσειεν, ἀπηλλάσσετο.

Καὶ Βασιανόν δέ τινα Πράσινον, οὐκ ἀφανῆ νέον 18 όντα, αὐτῆ διαλοιδορησάμενον δι' ὀργῆς ἔσχε. διὸ δὴ Β 99 δ Βασιανός (οὐ γὰρ ἀνήμοος ταύτης δή τῆς ὀργῆς έγεγόνει) ές τοῦ ἀρχαγγέλου τὸν νεὼν φεύνει. ἡ δέ 19 10 οι έπέστησεν αὐτίκα τὴν τῷ δήμῳ ἐφεστῶσαν ἀρχὴν, οὐδὲν μὲν τῆς λοιδορίας ἐπικαλεῖν ἐπαγνείλασα, ὅτι δὲ παιδεραστοίη ἐπενεγκοῦσα. καὶ ἡ μὲν ἀργὴ ἐκ τοῦ 20 ίεροῦ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσασα ἡκίζετο ἀνυποίστω τινί πολάσει, δ δε δημος απας έπει έν τοιαύταις συμ- \Box 15 Φοραίς είδε σώμα έλευθέριον τε και ανειμένη ανωθεν διαίτη έντραφέν, απήλγησαν τε τὸ πάθος εὐθὺς καὶ ξύν οιμωνή ανέκραγον, οὐράνιον ὅσον ἐξαιτούμενοι τὸν νεανίαν. ή δὲ αὐτὸν ἔτι μᾶλλον χολάσασα χαὶ τὸ 21 αίδοῖον ἀποτεμομένη διέφθειρεν ἀνεξελέγκτως, καὶ τὴν 20 οὐσίαν ές τὸ δημόσιον ἀνεγράψατο. οὕτως ἡνίκα ὀρ- 22 γώη τὸ γύναιον τοῦτο, οὕτε ίερον όγυρον έγεγονει ούτε νόμου του απαγόρευσις ούτε πόλεως αντιβόλησις

^{11—12} λοιδορίας—παιδεραστοίη] τὸν ἄνθρωπον λοιδορίας πέρι οὐδὲν ἐπικαλεῖν ἐπαγγείλασα, πλὴν ὅτι παιδεραστοίη Suid. 8. \mathbf{v} . ἐπικαλῶν \parallel 14—17 ὁ δὲ—ὅσον \parallel ό δὲ δῆμος ᾶπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος πτλ. Suid. s. \mathbf{v} . ἀπήλγησαν \parallel 17 ἀνέκραγον—ὅσον \parallel οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον Suid. 8. \mathbf{v} . οὐράνιον γ' ὅσον

² ἀπειπὼν scripsi] ἐπειπὼν codd. \parallel 3 οἰπτίζηται G P] οἰπτίσηται S \parallel 6 τινα PS] τι G \parallel 11 τῆς PS] τοι G \parallel 14 τινὶ scripsi] τῆ codd. \parallel ἄπας G P] om. S \parallel 14—15 ξυμφοραῖς G \parallel 16 ἀπήλγησάν PS] ἀπήλγησέ G \parallel 17 σὺν G \parallel 19 ἀποτεμομένη Dind.] ἀποτεμουμένη codd. \parallel ἀνεξελέγκτως G] ἀνεξέλεκτον PS \parallel 20 τὸ S] τὸν G P \parallel 21 γεγόγει S \parallel 22 οὕτε πόλεως ἀντιβόλησις G P \parallel om. S

έξελέσθαι τὸν παραπεπτωκότα ίκανὴ έφαίνετο οὖσα, οὔτε ἄλλο αὐτῷ ἀπήντα τῶν πάντων οὐδέν.

καὶ Διογένην δέ τινα οἶα Πράσινον ὄντα δι' δργῆς \Box έγουσα, ανδρα άστεῖον καὶ ποθεινὸν απασί τε καὶ αὐ-Ρ 49 τῷ τῷ βασιλεῖ, οὐδέν τι ἦσσον γάμων ἀνδρείων συκο- 6 24 φαντείν έν σπουδή είγε. δύο γοῦν ἀναπείσασα τῶν αὐτοῦ οἰκετῶν κατηγόρους τε καὶ μάρτυρας τῷ κεκτη-25 μένω έπέστησε. τοῦ δὲ οὐ κρύβδην έξεταζομένου καὶ λαθραιότατα, ήπερ είώθει, άλλ' έν δημοσίω, δικαστῶν ηρημένων πολλών τε και ούκ αδόξων, δια την Διογέ- 10 νους δόξαν, έπει οὐκ ἐδόκουν ἀκριβολογουμένοις τοῖς Β 100 δικασταίς οί των οίκετων λόγοι αξιόγοεω ές την κρίσιν είναι, άλλως τε καὶ παιδαρίων ὄντων, Θεόδωρον των Διογένει αναγκαίων τινά έν τοῖς εἰωθόσιν οἰκι-26 δίοις καθεῖρξεν. ἐνταῦθα πολλαῖς μὲν θωπείαις, πολ- 16 λοῖς δὲ τὸν ἄνθρωπον αἰκιομοῖς περιῆλθεν. ἐπεί τέ οί οὐδὲν προύχώρει, νευράν βοείαν ές τοῦ ἀνθρώπου την κεφαλην άμφι τὰ ὧτα περιελίξαντας την νευράν 27 στρέφειν τε καὶ σφίγγειν ἐκέλευε. καὶ τοὺς μέν οί δφθαλμούς Θεόδωρος έκπεπηδηκέναι την οίκείαν λι- 20 πόντας γώραν ύπώπτευεν, οὐδὲν μέντοι τῶν οὐ γεγο-28 νότων αναπλάσσειν έγνω. διὸ δὴ οί μὲν δικασταὶ ᾶτε άμαρτυρήτου δίκης (Διογένους) ἀπέγνωσαν, ή δὲ πόλις έορτην απ' αὐτοῦ πανδημεὶ ήγεν.

² πάντων PS] ἀπάντων G || 5 τι GP] om. S || 5-6 συχοφαντεῖν ἐν σπουδη PS] ἐν σπουδη συχοφαντεῖν G || 6 εἶχε PS] ἔχουσα G || 9 λαθραιότατα S] λαθραιοτάτη GP || ἡπερ Dind.] ἄπερ codd. || 12 ἀξιόχρεοι GS || 17 νευράν] νεβρὰν G || 18 περιελίξαντας Alem.] περιελίξαντες codd. || 19 οί PS] om. G || 20 Θοσό ωρος scripsi] θεοδώρα codd., cf. Hy 2, p. 37 s. || 20-21 λιπόντας την οἰκείαν P || 22 ἀναπλάσσειν Kraš.] ἀπαλλάσσειν codd., ἀπαγγέλλειν Alom. || 23 $\langle Jιογένους \rangle$ addidi] om. codd., cf. Hy 2, p. 88

ιζ. Άλλα τοῦτο μεν τῆδε έγωρησεν. έρρήθη δέ άργομένω μοι τοῦδε τοῦ λόγου καὶ ὅσα Βελισάριόν τε καί Φώτιον καί Βούζην αὐτῆ έργασθείη, στασιῶται 2 δὲ Βένετοι δύο Κίλικες γένος Καλλινίκω τῷ Κιλικίας ι Δευτέρας ἄρχοντι σύν θορύβφ πολλφ ἐπιστάντες χειρων αδίκων έπ' αὐτὸν ἦρξαν, τόν τε αὐτοῦ ἱπποκόμον άγγιστά που έστῶτα καὶ ἀμύνειν τῷ κεκτημένω πειρώμενον έχτειναν, τοῦ τε ἄρχοντος καὶ τοῦ δήμου θεωμένου παντός. και δ μέν τοὺς στασιώτας ἄλλων τε 3 10 πολλών και τοῦδε άλόντας τοῦ φόνου ἐν δίκη ἀνείλεν, ή δὲ μαθοῦσα καὶ ὅτι τοὺς Βενέτους προσποιεῖται ένδειχυυμένη, ἔτι αὐτὸν τὴν ἀρχὴν ἔχοντα ἐν τῷ τῷν φονέων τάφω άνεσχολόπισεν οὐδενὶ λόγω. βασιλεύς 4 δὲ κλάειν τε καὶ όδύρεσθαι τὸν ἀπολωλότα σκηπτό-15 μενος καθήστο γουλλίζων, πολλά τε τοῖς ἐς τὴν πρᾶξιν ύπουργηκόσιν άνατεινάμενος οὐδὲν ἔδρασε, τὰ μέν- Β 101 τοι γρήματα του τετελευτηκότος ληίζεσθαι ώς ήκιστα ἀπηξίωσεν.

Αλλά καὶ ὑπὲρ ἀμαρτάδων τῶν ἐς τὸ σῶμα κολά- 5
20 σεις τῆ Θεοδώρα ἐπινοεῖν ἐπιμελὲς ἦν. πόρνας ἀμέλει
πλέον ἢ πεντακοσίας ἀγείρασα ἐν ἀγορᾶ μέση ἐς τριώβολον, ὅσον ἀποζῆν μισθαρνούσας, ἔς τε τὴν ἀντιπέ- P 50
ρας ἤπειρον στείλασα ἐν τῷ καλουμένῷ 〈Μετανοίᾳ〉 □
μοναστηρίω καθεῖρξε τὸν βίον μεταμφιέσασθαι ἀναγ-

⁴ Euagr. IV 32. Niceph. Call. XVII 21 || 20 de aedif. I 9, 2. Mal. 440, 16. Nov. 14. Ioannes de Niciu 518. Hammer II 307

¹ έρρήθη P pr. m. corr.] έρρέθη G, P pr. m., $S \parallel 11$ καὶ ὅτι scripsi] ὅτι καὶ codd. $\parallel 14-15$ σκηπτόμενος G corr., PS] ένσκηπτόμενος G pr. m. $\parallel 16$ έδρασεν $S \parallel 23$ (Μετανοία) καλουμένω conicit Kraš.] καλουμένω codd., καλουμένω Μετανοίας Dind. $\parallel 24$ μεταμφιάσασθαι P, μεταμφιέσασθαι S

6 κάζουσα. ὧν δή τινες ἐρρίπτουν αὐτὰς ἀφ' ὑψηλοῦ νύκτωρ, ταύτη τε τῆς ἀκουσίου μεταβολῆς ἀπηλλάσσοντο. Δύο δὲ κόραι έν Βυζαντίω άδελφαὶ ήτην, οὐκ έκ πατοός τε καὶ τοινονίας ὑπάτων μόνον, ἀλλ' ἀνέκαθεν αΐματος του πρώτου έν γε τη συγκλήτω βουλη γεγο- 5 8 νυΐαι, ταύταις ήδη ές γάμον έλθούσαις απολωλότων των ανδρων γήραις γεγονέναι ξυνέπεσεν, αὐτίκα δε άνδρας ή Θεοδώρα δύο άγελαίους τε καὶ βδελυρούς ἀπολέξασα συνοικίζειν αὐταῖς ἐν σπουδῆ εἶγεν, ἐπικα-9 λοῦσα μὴ σωφούνως βιοῦν. ὅπερ ῖνα μὴ γένηται δεί- 10 σασαι, ές τὸ τῆς Σοφίας ίερον φεύγουσιν, ές τε τὸν θεῖον λουτρώνα έλθοῦσαι τῆς ἐνταῦθα κολυμβήθρας 10 ἀπρίξ είγοντο. ἀλλὰ τοσαύτην αὐταῖς ἀνάγκην τε καί κακοπάθειαν προσετρίψατο ή βασίλισσα ώστε αὐταῖς ἀπαλλαξειούσαις τῶν ἐνθένδε κακῶν τὸν γάμον αὐτῶν 15 άνταλλάξασθαι έν σπουδη γέγονεν. ούτως αὐτη ἄγραν-11 τος οὐδεὶς ἢ ἄσυλος μεμένηκε χῶρος. αὖται μὲν οὖν άνδράσι πτωχοῖς τε καὶ ἀπεροιμμένοις πολλῷ ἀπὸ τῆς σφετέρας άξίας ακούσιαι ξυνωκίσθησαν, καίπερ εὐπα-12 τριδών σφίσι παρόντων μυηστήρων, ή δε μήτηρ αὐ- 20 ταῖς χήρα καὶ αὐτὴ γεγονυῖα οὕτε ἀνοιμῶξαι οὕτε 13 Β 102 ἀποκλαῦσαι τολμῶσα τὸ πάθος παρῆν τῆ ἐγγύη. ὕστερον δὲ ἀφοσιουμένη ἡ Θεοδώρα τὸ μίασμα, δημοσίαις 14 αὐτὰς παρηγορῆσαι ξυμφοραῖς ἔγνω. ἄρχοντα γὰρ

έκάτερον κατεστήσατο. καὶ ταῖς μὲν κόραις παραψυχή 25

¹ αὐτὰς Alem.] αὐτοὺς G, αὐτοὺς $PS \parallel 2$ ταύτη S] ταύτης $GP \parallel 3$ ἀδελφὰ S in contextu, αὶ S in marg. \parallel ἤτην GP] ἤστην $S \parallel 7$ τᾶν Alem.] τε codd. \parallel ἀνδρῶν Dind.] ἀνθρώπων codd. \parallel χηρῶν $S \parallel 9$ συνοικίζειν scripsi] ξυνοικεῖν G, συνοικεῖν PS, cf. 34, 24 \parallel 14 προσετρέψατο $G \parallel 15$ αὐτᾶν GP] αὐτὰν $S \parallel 16$ οῦτως αὐτῆ P] οῦτως αὐτῆ G, οῦτως αὐτᾶις. οῦτως αὐτῆ $S \parallel 17$ αὖται] αὐται $G \parallel 23$ ἀφοσειονμένη scripsi] ἀποσειομένη codd., cf. II 248, 8, 607, 11 \parallel \inf GP] om. $S \parallel 24$ αὐτὰς PS] αὐταῖς G

οὐδ' ὡς γέγονε, πάθη δὲ ἀνήκεστα καὶ ἀνύποιστα τοῖς ὑπηκόοις σχεδόν τι ἄπασι πρὸς τῶν ἀνδρῶν τούτων
ξυνηνέχθη παθεῖν, ᾶπερ μοι ἐν τοῖς ὅπισθεν λόγοις
λελέξεται. Θεοδώρα γὰρ οὕτε ἀρχῆς οὕτε πολιτείας 15
ἀξίωσις οὕτε τι ἄλλο ἐπιμελὲς ἡν, εἰ τὸ βούλημα περανεῖται μόνον.

'Ετύγχανε δὲ ὑπό του κυήσασα τῶν ἐραστῶν, ἡνίκα 16 □

έτι έπλ σκηνής ήν, του δε κακού όψε του καιρού αλσθομένη πάντα μεν (ές το) αμβλύσκειν, ώσπερ είώθει, 10 ἐποίει, ἄωρον δὲ ἀποκτιννύναι τὸ βρέφος οὐδεμιᾶ μηγανη είχεν, έπει οὐ πολλῷ ἀπελέλειπτο τοῦ ἀνθρωποειδές [γένος] γεγονέναι. διὸ δὴ ἐπεὶ οὐδὲν προύζώρει, 17 🗆 τῆς πείρας ἀφεμένη τίκτειν ἡνάγκαστο. ὁρῶν δὲ αὐτην ό τοῦ τεγθέντος πατήρ ἀπορουμένην τε καὶ ἀσχάλ-15 λουσαν, ὅτι μήτηρ γενομένη τῶ σώματι δμοίως έργάζεσθαι οὐκέτι ἄν δυνατή είη, ἐπεὶ καὶ ἀληθῶς δή ύπήσθετο ως διαγρήσεται το παιδίον, ανείλετό τε καί Ίωάννην ἐπονομάσας, ἐπεὶ ἄρσεν ἦν, ἐς τὴν Ἀραβίαν ές ήνπερ ώρμητο απιών ώγετο. Επεί δε αὐτός μεν 18 20 τελευταν εμελλεν. Ίωάννης δε ήδη μειράκιον ήν, τον πάντα λόγον αὐτῷ ἀμφὶ τῆ μητρὶ ὁ πατὴρ ἔφρασε. καί δς απαντα έπὶ τῷ πατρὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντι 19 τὰ νόμιμα ποιήσας, χρόνφ τινὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον

³⁻⁴ απες-λελέξεται] nusquam haec narravit Procopius

² τι S] τοῖς G, om. P \parallel 3 ὅπισθεν Braun] ἔμπροσθεν codd., cf. Hy 3, p. 171 \parallel 9 ⟨ές τὸ⟩ ἀμβλύσκειν, ὅσπες Alem.] ὥσπες ἀμβλύσκειν codd., οἶσπες ἀμβλύσκειν Reiske \parallel 10 ἀποκτινῦναι S pr. m. corr. \parallel 11 τοῦ PS] τὸ G \parallel 12 γένος delevi] τέκος Piccolos, σκῆνος Reiske \parallel 14—15 ἀσχάλουσαν G \parallel 15 ὁμοίως G P] om. S \parallel 16 αν PS] om. G \mid άληθῶς Reiske άληθῆ codd. \parallel 22 δς ἄπαντα a et Alem. in marg. codicis G] ὅσα πάντα G PS \parallel 22—23 ἐξ ἀνθς. ἀφανισθέντι τὰ νόμιμα ποιήσας PS \parallel τὰ νόμιμα ποιήσας ἐξ ἀνθςώπων ἀφανισθέντι G

ήλθε καὶ τοῖς παρὰ τὴν μητέρα τὰς εἰσόδους ἀεὶ ποιου-□ 20 μένοις τὸ πρᾶγμα ἀγγέλλει. οἱ δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου αὐτὴν λογιεῖσθαι ὑποτοπήσαντες □ P51 B103 ἐπαγγέλλουσι τῆ μητρὶ ὅτι δὴ αὐτῆς Ἰωάννης ὁ υίὸς 21 ήποι. δείσασα δὲ ή γυνή μή ές τὸν ἄνδρα ἔκπυστος 5 ό λόγος γένηται, τὸν παῖδά οί ἐς ὄψιν ἐκέλευεν ἥκειν. 22 ἐπεί τε εἶδε παραγενόμενον, τῶν οἰκείων τινὶ ἐνεχεί-🛘 23 οισεν, ῷπεο ἀεὶ τὰ τοιαῦτα ἐπέχειν εἰώθει. καὶ τοόπω μέν ότω δ ταλαίπωρος έξ άνθρώπων ηφάνισται ούκ έγω είπεῖν, οὐδεὶς δὲ αὐτὸν ἄχρι δεῦρο ἰδεῖν οὐδὲ 10 άπογενομένης της βασιλίδος έσχε. Τότε καὶ ταῖς γυναιξὶ σχεδόν τι ἀπάσαις τὸν τρόπον διεφθάρθαι ξυνέβη. ἐξήμαρτον γὰρ ἐς τοὺς ἄν-П δρας έξουσία τη πάση, οὐ φέροντος αὐταῖς χίνδυνόν τινα ἢ βλάβην τοῦ ἔργου, ἐπεὶ καὶ ὅσαι μοιγείας ἀλοῖεν, 15 αδται κακών ἀπαθεῖς ἔμενον, παρά δὲ τὴν βασιλίδα αὐτίκα Ιοῦσαι ἀντίστροφοί τε γενόμεναι καὶ δίκην οὐ γεγονότων έγκλημάτων αντιλαχούσαι τοὺς άνδρας ὑπῆ-25 γον. περιην τε αὐτοῖς ἀνεξελέγκτοις οὖσι τὴν μὲν προίκα εν διπλασίω αποτιννύναι, μεμαστιγωμένοις δε 20

τε καὶ πρὸς τῶν μοιχῶν ἀδεέστερον λαγνευομένας.
τῶν δὲ μοιχῶν πολλοὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου καὶ τιμῆς
26 ἔτυχον. διόπερ οἱ πλεῖστοι τὸ λοιπὸν πάσχοντες πρὸς 25
τῶν γυναικῶν ἀνόσια ἔργα ἀσμενέστατα ἀμαστίγωτοι
σιωπὴ ἔμενον, τὴν παρρησίαν αὐταῖς τῷ μὴ πεφωρᾶσθαι δοκεῖν ἐνδιδόντες.

έκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐς τὸ δεσμωτήριον ἀπαχθῆναι, καὶ αῦ πάλιν τὰς μοιγευτρίας ἐπιδεῖν κεκομψευμένας

² ἄπο $G\parallel 4$ ἀπαγγέλλουσι $PS\parallel 8$ ἐπέχειν codd.] ἐπιστέλλειν edd. cum Alem., frustra, cf. I 349, 10 \parallel 16 αὖται codd.] αὐταὶ $\langle \mu \grave{\epsilon} \nu \rangle$ Reiske \parallel 27 πεφορᾶσθαι G

Αύτη απαντα πρυτανεύειν αὐτογνωμονοῦσα τὰ ἐν 27 τη πολιτεία ηξίου. τάς τε γαρ άργας και ιερωσύνας έγειροτόνει, έχεῖνο μόνον διερευνωμένη καὶ φυλασσομένη ἐνδελεγέστατα, μὴ καλὸς ἢ ἀγαθός τις δ τὸ ἀξίω-5 μα μετιών είη, καὶ ούχ οἶός τέ οἱ ἐσόμενος ἐς τὰ έπαγγελλόμενα ύπουργήσειν. καὶ τοὺς γάμους ἄπαν- 28 🗆 τας τῆ θεια έξουσία τινὶ διωκεῖτο, τοῦ τε γαμεῖν πρότε- Β 104 🗆 🗅 ρον οὐδεμίαν ἄνθρωποι έγγύην έκουσίαν πεποίηνται. νυνη γαρ εκάστω έξαπιναίως έγίνετο, ούχ ὅτι δή [ές] 29 🗆 🗅 10 αὐτὸν ἤρεσμεν, ὅπερ μάν τοῖς βαρβάροις εἰώθει, ἀλλ' ότι βουλομένη τῆ Θεοδώρα είη. ὅπερ αὖ καὶ ταῖς να- 30 μουμέναις αναπαλιν ξυνέβαινε πάσγειν, ανδράσι ναρ Ευνιέναι οὐδαμῆ έθελούσιαι ήναγκάζοντο. πολλάκις δὲ 31 καὶ τὴν νύμφην ἐκ τῆς παστάδος ἀποβιβάσασα λόνω 15 οὐδενὶ ἀνυμέναιον τὸν νυμφίον ἀφῆχε, τοῦτο μόνον ξύν ακρογολία είποῦσα, ὅτι δὴ αὐτὴν απαρέσκοι. ὅπερ 32 άλλους τε πολλούς έδρασε καὶ Λέοντα, όσπερ φεφερεν-δάριος ήν την τιμην, καὶ Σατορνίνου, τὸν Ερμογένους τοῦ μαγίστρου γεγονότος [ἐπὶ μνηστῆ]. τούτω γὰρ τῶ 20 Σατορνίνω ην τις ανεψιαδή παρθένος μνηστή, έλευθέριος καὶ κοσμία, ήνπερ οἱ Κύριλλος ὁ πατὴρ κατηνγύησεν Έρμογένους τοῦ βίου ήδη ἀπολυθέντος. πε- 33 πηνυίας τε αὐτοῖς τῆς παστάδος τὸν νυμφίον καθεῖρξεν,

² τῆ GP] om. S || 4 η ἀγαθός codd.] κάγαθός Reiske || 5 οἱ GP] om. S || 7 τῆ θεία ἐξουσία τινὶ codd.] ἄπαντας αὐτη όθνεία τινὶ ἐξουσία Reiske, ἄπαντας τῆ οἰπεία ἐξουσία εἰ Alem., τοῖς γάμοις ἄπαντα τὰ ἐπιτήδεια ἐξουσία Piccolos, ἀηθεῖ ἐξουσία τινὶ Κταδ. || 7 -8 τοῦ τε γαμεῖν πρότερον scripsi] τότε γαμεῖν πρῶτον codd., τότε πρὸ τοῦ γαμεῖν Alem., τοῦ τε γαμεῖν τότε πρῶτον Piccolos || 9 γὰρ PS] om. G | ἐς delevit Alem. || 12 γὰρ PS] om. G || 16 ἀχρογολία PS] ἀχρογειλία G || 17 Λέοντα scripsi] λεόντιον codd., cf. III 179, 2 || 17 -18 δερερενδάριος Kταδ.] ὑαιρερενδάριος codd. || 19 [ἐπὶ μνηστῆ] inclusi || 20 ἀνεψιαδῆ Alem.] ἀνεψιὰ δὴ codd.

□ ἔς τε τὴν έτέραν παστάδα ἤχθη, ἔγημέ τε κωκύων καὶ
 □ □ 34 οἰμώζων ὅσον τὴν Χρυσομαλλοῦς παῖδα. Χρυσομαλλὸ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει καὶ αῦθις ἐταίρα,
 □ P 52 τότε δὲ ξὺν έτέρα Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα-35 τίω τὴν δίαιταν εἶχεν. ἀντὶ γὰρ τοῦ φαλλοῦ καὶ τῆς δὲν θεάτρω διατριβῆς τῆ⟨δε⟩ διωκοῦντο τὰ πράγματα.
 36 ξυγκαταδαρθών δὲ δ Σατορνῖνος τῆ νύμφη καὶ διαπεπαρθενευμένην εὐρὼν ἔς τινα τῶν ἐπιτηδείων ἐξήνεγ-87 κεν ὅτι δὴ οὐκ ἄτρητον γήμαι. ὅπερ ἐπεὶ ἐς Θεοδώ-

Β 105 ραν ήλθε, τοὺς ὑπηρέτας ἐκέλευεν ᾶτε ἀποσεμνυνόμενόν 10 τε καὶ ὀγκωθέντα οὐδὲν αὐτῷ προσήκον, μετέωρον αἴρειν, οἶα τὰ ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶντα παιδία, ξαίνουσά τε κατὰ τῶν νώτων πολλὰς ἀπεῖπεν αὐτῷ μὴ φλυάρῳ εἶναι.

38 Οἶα μέντοι καὶ Ἰωάννην τὸν Καππαδόκην εἰργά- 15 σατο ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη. ἄπερ αὐτῆ διαπέπρακται τῷ ἀνθρώπῳ χαλεπαινούση, οὐχ ὑπὲρ ὧν ἐς τὴν πολιτείαν ἡμάρτανε (τεκμήριον δέ· τῶν γὰρ ὕστερον δεινότερα ἐς τοὺς ὑπηκόους ἐργασαμένων οὐ- δένα τοῦτο πεποίηται), ἀλλ' ὅτι τά τε ἄλλα τῆ γυναικὶ 20 καταντικρὸ ἐτόλμα ἰέναι καὶ αὐτὴν ἐς τὸν βασιλέα διέβαλλεν, ὥστε αὐτῆ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκπεπολεμῶσθαι 39 παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν. τῶν γὰρ αἰτιῶν, ὅπερ ὑπεῖπον,

¹⁶ cf. I 136, 13. III 15, 14

¹ ἔς τε codd.] δς ἔς Alem., $\langle \delta_S \rangle$ ἔς τε Kraš. \parallel 2 δσον codd.] $\langle \mu$ έγιστον \rangle ὅσον Reiske, $\langle \dot{\alpha}\mu\dot{\eta}\chi\alpha\nu\nu\nu\rangle$ ὅσον Kraš., malim [ὄσον] Χρυσομαλλοῦς] cf. Suid. s. v. Χρυσομαλλό \parallel 3 ἐταίρα] ἐτέρα G, S pr. m. \parallel 4 ἐτέρα] ἐταίρα G \parallel 5 τὴν S] om. G P \parallel φ αλλον codd. \parallel 6 τῆν G a et Alem.] τῆ G PS \parallel 7 ξυγκαταθραθών G, P supersor. δαρ. \parallel 9 γήμαι Dind.] γήμοι codd. \parallel 11 τε PS] om. G \parallel 0 γνων δνέντα Piccolos] ὁριωθέντα codd. \parallel 13 τῶν νώτων G P] τῶν ώμων G \parallel άπεῖπεν codd.] ἐπεῖπεν Alem. \parallel 19 δεινότατα G \parallel 19 \square 0 οὐδένα Maltr.] οὐδὲν codd. \parallel 20 τῆ Reiske] τά τε codd. \parallel 22 διέβαλεν P

ένταῦθά μοι μάλιστα τὰς άληθεστάτας άναγχαῖον είπειν. ήνίκα τε αὐτὸν ἐπ' Αινύπτου καθειρξε πε- 40 πονθότα όσα μοι άμφ' αὐτῷ προδεδήλωται, οὐδ' ώς τινα έλαβε τῆς τοῦ ἀνθρώπου κολάσεως κόρον, ἀλλὰ 5 ψευδομάρτυρας επ' εκείνω διερευνωμένη οὐδέποτε ἀνίει. τέτρασι δε ένιαυτοις ύστερον Πρασίνους εύρεσθαι δύο 41 τῶν ἐν Κυζίκω στασιωτῶν ἴσχυσεν, οἴπερ τῶν τῶ ἐπισκόπω ἐπαναστάντων ἐλέγοντο είναι. καὶ αὐτοὺς θω- 42 πείαις τε καὶ λόγοις καὶ ἀπειλαῖς (περιῆλθεν, ὥστε 10 άτερος μέν κατορρωδήσας καὶ ταῖς έλπίσιν έπαρθείς τὸ μίασμα τοῦ φόνου ἐς τὸν Ἰωάννην ἀνήνεγκεν. ὁ 43 δὲ δὴ ἔτερος τῆς ἀληθείας ἀπ' ἐναντίας ἐλθείν οὐδαμῆ έγνω, καίπερ ούτως έκ τῆς βασάνου καταταθείς, ώστε ότι δη και τεθνήξεται αὐτίκα μάλα ἐπίδοξος ην. διὸ 44 15 δη τον μεν Ίωάννην τούτω δη τω παραπετάσματι διαχρήσασθαι οὐδεμιᾶ μηχανη ἔσχε, τοῖν δὲ νεανίαιν Β 106 τούτοιν γείρας τὰς δεξιὰς έτεμε, τοῦ μὲν ὅτι ψευδομαρτυρείν οὐδαμῆ ήθελε, τοῦ δὲ ὅπως μὴ ἐπιφανὰς ή ἐπιβουλή ἐς τὸ πᾶν γένηται. τούτων δὲ οὕτως ἐν 45 20 τῶ δημοσίω πρασσομένων τῆς ἀγορᾶς, (Ἰουστινιανὸς) έποιείτο των πρασσομένων μηδενός τὸ παράπαν ξυνείναι. ιη'. Ότι δε ούχ ἄνθρωπος, άλλὰ δαίμων τις, ώσπερ Ρ 53 🗆

6 Mal. 483, 17 \parallel 22 cf. 79, 18 \parallel 22—112, 4 $^{\prime\prime}$ Οτι—γίνεται] ὅτι δὲ δαίμων ἡν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο κτλ. Suid. s. v. τεκμήριον

⁵ ἀνίει Dind.] ἀνίη codd. $\parallel 8-9$ Fortasse scribendum: $\partial \omega \pi \epsilon i \alpha \iota \varsigma \tau \epsilon \left[\varkappa \alpha \iota \right] \lambda \delta \gamma \omega \nu \varkappa \alpha \iota \, \dot{\alpha} \pi \epsilon \iota \lambda \alpha \bar{\varsigma} \varsigma$, quod saepe invenitur in Platonis libris $\parallel 9-10 \left\langle \pi \epsilon \varrho \iota \bar{\eta} \iota \partial \tau \epsilon \, \dot{\alpha} \tau \epsilon \varrho o \varsigma \, \mu \dot{\epsilon} \nu \right\rangle$ addidiom. codd., lacunam indicavit Alem., cf. 104, 16 \parallel 13 οῦτως GP om. $S \parallel 17$ ἔτε $\mu \epsilon \mid \dot{\alpha} \pi \dot{\epsilon} \tau \epsilon \mu \epsilon \mid \dot{\epsilon} \tau \cdot \dot{\epsilon} \tau \cdot \dot{\epsilon} \tau \cdot \dot{\epsilon} \cdot$

⁷ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

είρηται, ανθρωπόμορφος ήν, τεμμηριώσαιτο άν τις τώ μεγέθει σταθμώμενος ών είς τούς ανθρώπους κακών 2 έδρασεν. Εν γάρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων 3 καὶ ή τοῦ δεδρακότος δύναμις ἔνδηλος γίνεται. τὸ μέν οὖν μέτρον ές τὸ ἀκριβές φράσαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ 5 άνηρημένων ούκ άν ποτε, μοὶ δοκεῖ, τῶν πάντων τινὶ 4 η τῷ θεῷ δυνατὰ είη. Θᾶσσον γὰο ἄν τις, οίμαι, τὴν πασαν ψάμμον έξαριθμήσειεν η σσους δ βασιλεύς ούτος ανήρημε. την δε χώραν έπι πλείστον διαριθμούμενος, ήνπερ ξοημον των ένοικούντων ξυμπέπτωκεν 10 είναι, μυριάδας μυριάδων μυρίας φημί απολωλέναι. 🗆 5 Λιβύη μεν γαρ ες τοσοῦτον διήπουσα μέτρον ούτως απόλωλεν ώστε δδον ζόντι πολλήν ανδρί έντυγείν 6 γαλεπόν τε καὶ λόγου ἄξιον είναι. καίτοι Βανδίλων μεν των οπλα άρχην αίρομένων ένταῦθα μυριάδες 15 όκτω ετύγγανον ούσαι, γυναίων δε και παιδαρίων καί 7 θεραπόντων αὐτῶν τίς ἂν εἰκάσειε μέτρον; Λιβύων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀκημένων τὰ πρότερα καὶ γην γεωργούντων έργασίαν τε την κατά θάλασσαν Β 107 έργαζομένων, ὅπερ μοι αὐτόπτη ἐπὶ πλεῖστον γεγονέναι 20 τετύγηκε, πῶς ἄν τις τὸ πληθος διαριθμεῖσθαι ίκανὸς είη τῶν πάντων ἀνθρώπων: τούτων δὲ πολλῶ ἔτι

^{7—11} Φᾶσσον—ἀπολωλέναι] cit. Suid. s. v. Φᾶσσον, nonnullis verbis omissis

² ές Suid. \parallel 5 φράσαι S] om. GP \parallel 6 δοκεῖ Dind.] δοκῆ codd. \parallel 7 ἢ] εἰ μὴ Reiske \mid εἴη] εἶναι edd. cum Alem., frustra \mid ἄν Suid.] om. codd. \parallel 8 ὅσονς] ὅσον P \parallel 10 ξυμπέπτωκεν GP] ξυπέπεσεν S \parallel 11 ἀπολωλέναι Suid.] ἀπολωλεκέναι codd. \parallel 12 Λιβύη διήκουσα scripsi] Λιβύην—διήκουσαν codd. \mid οὕτω GP \parallel 13 ἀπολώλεκεν Reiske \parallel 14 βανδίλλων GP \parallel 15 ἀρχήν αἰρομένων scripsi] ἀργυριουμένων codd., ἀναιρομένων Alem., ἄρτι αἰρομένων Piccolos \parallel 17 τίς ἄν Reiske] τίσιν GP, τίσιν αὐτῶν S \mid λυβίων G \mid 20 ὅπερ \mid ὧνπερ Kraš. \parallel 21—22 τῶν πάντων ἀνθρ. ἰκανὸς εἴη G

πλείους Μαυρούσιοι ήσαν ἐνταῦθα, οἶς δὴ ἄπασι ξύν τε γυναιξὶ καὶ γόνφ διεφθάρθαι ξυνέβη. πολλοὺς δὲ 8 αῦ [τὴ] καὶ 'Ρωμαίων στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐτοῖς ἐκ Βυζαντίου ἐπισπομένων ἡ γῆ ἔκρυψεν. ὥστε εἴ τις 5 μυριάδας ἀνθρώπων ἔν γε Λιβύῃ πεντακοσίας ἰσχυρίζεται ἀπολωλέναι, οὐκ ἄν ποτε τῷ πράγματι, οἶμαι, διαρκῶς εἴποι. αἴτιον δὲ ὅτι Βανδίλων εὐθὺς ἡσση- 9 μένων οὐχ ὅπως κρατύνηται τὴν τῆς χώρας ἐπικράτησιν ἐπιμελές οἱ ἐγίνετο, οὐδ' ὅπως οἱ ἡ τῶν ἀγαθῶν 10 φυλακὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ εὐνοία τῶν κατηκόων εἴη προὐνόησεν, ἀλλὰ Βελισάριον αὐτίκα μελλήσει οὐδεμιᾶ μετεπέμπετο, τυραννίδα οἱ οὐδαμόθεν προσήκουσαν ἐπεγκαλέσας, ὅπως τὸ ἐνθένδε διοικούμενος κατ' ἐξουσίαν Λιβύην καταπιὼν ὅλην ληῖζηται.

15 Τιμητὰς ἀμέλει τῆς γῆς εὐθὺς ἔπεμπε καὶ φόρους 10 ἐπετίθει πικροτάτους τινὰς οὐ πρότερον ὅντας. καὶ □ τῶν χωρίων προσεποιεῖτο, εἴ τι ἄριστον ἦν, καὶ Αρεια-□ νοὺς τῶν ἐν σφίσιν αὐτοῖς μυστηρίων εἶργε. καὶ ταῖς 11 P 54 □ στρατιωτικαῖς συντάξεσιν ὑπερήμερος ἦν, καὶ ἄλλως □ 20 τοῖς στρατιώταις ἐγεγόνει βαρύς. ἐξ ὧν αἱ στάσεις φυόμεναι τετελευτήκασιν εἰς ὅλεθρον μέγαν. οὐ γὰρ 12 μένειν ἐν τοῖς καθεστῶσί ποτε ἴσχυεν, ἀλλὰ ξυγχεῖν τε καὶ ἀναθολοῦν ἐπεφύκει πάντα.

'Ιταλία δὲ οὐχ ἦσσον ἢ τριπλασία Λιβύης οὖσα 13 25 ἔρημος ἀνθρώπων πολλῷ μᾶλλον ἔτι ἢ ἐκείνη παν-

¹² cf. I 452, 6

³ αὖ Reiske] αὐτὴ codd., αὐτοῦ Alem. \parallel 3—4 ἐπ βυζαντίω $S\parallel$ 4 ἐπισπωμένων $PS \mid \dot{\eta}$ γῆ $GP \mid$ ἐν γῆ $S\parallel$ 5 γε $S \mid$ τε $GP \parallel$ 8 κρατύνηται Kraš.] πρατύνεται codd. \parallel 9 ἐγένετο $P\parallel$ 11 μελλήσει $PS \mid$ μελύσαι $G\parallel$ 15 εὐθὺς $PS \mid$ om. $G\parallel$ 18—19 καλ—συντάξεσιν scripsi] πάν—δυνάμεσιν codd., cf. 137, 21. 148, 21 \parallel 19 ὑπερήμερος Alem.] ὑπερήμενος codd. \mid 25 ἔτι ἢ scripsi] ἢ ἔτι codd.

ταχόθι γεγένηται. ώστε δή μέτρου των κάνταῦθα 14 Β 108 ανηρημένων έγγύθεν ή δήλωσις έσται. (ή) γαρ αλτία των εν Ίταλία ξυμπεπτωκότων ήδη μοι εμπροσθεν δεδιήγηται. απαντά τε γαρ οσα έν Λιβύη, κάνταῦθα □ 15 αὐτῷ ἡμαρτήθη. καὶ τοὺς καλουμένους λογοθέτας κ προσεπιπέμψας άνεχαίτισε τε καὶ διέφθειρεν εὐθύς 16 απαντα. κατέτεινε δὲ ἡ Γότθων ἀρχὴ πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου έκ Γάλλων τῆς γῆς ἄγρι τῶν Δακίας δρίων. 17 οὖ δὴ πόλις τὸ Σίομιόν ἐστι. Γαλλίας μὲν οὖν καὶ Βενετίων γῆν τὴν πολλὴν Γερμανοὶ ἔσχον, ἐπειδὴ 10 18 αφίκετο ές Ίταλίαν ὁ Ύωμαίων στρατός. Σίρμιον δέ καὶ τὰ ἐκείνη γωρία Γήπαιδες κατέγουσιν, ἄπαντα μέντοι συλλήβδην είπεῖν ἀνθρώπων παντελῶς ἔρημα. 19 τούς μεν γάο ὁ πύλεμος, τούς δε νόσος τε καὶ λιμός 20 διεχρήσαντο, ἃ δὴ τῷ πολέμῳ ἔπεσθαι πέφυκεν. Ίλ- 16 λυριούς δε και Θράκην όλην, είη δ' αν έκ κόλπου τοῦ Ἰονίου μέγοι ές τὰ Βυζαντίων προάστεια, έν τοῖς Έλλάς τε καὶ Χερρονησιωτών ή χώρα ἐστίν, Οὖννοί τε και Σκλαβηνοί και "Ανται σχεδόν τι άνα παν καταθέοντες έτος, έξ οδ Ίουστινιανὸς παρέλαβε τὴν 'Ρω- 20 μαίων ἀρχὴν, ἀνήκεστα ἔργα εἰργάσαντο τοὺς ταύτη 21 ανθρώπους. πλέον γαρ έν έκαστη έσβολη οίμαι η κατά μυριάδας είκοσιν είναι των τε άνηρημένων καί ηνδραποδισμένων ένταῦθα 'Ρωμαίων, (ώστε) την Σκυ-

³ cf. II 301 ss.

² ἐγγύθεν PS] om. $G \mid \langle \hat{\eta} \rangle$ addidit Alem. \parallel 4 ἄπαντά τε] τε delevit Reiske \parallel 8 ἄχοι GP] μέχοι $S \parallel$ 9 γαλίας $G \parallel$ 11 εἰς $P \parallel$ 12 χωρία] παιδία supersor. χωρία $G \parallel$ 17 μέχοις ές $S \parallel$ 18 Χερρονησιστών Kraš.] χερρόνησος τών codd., Χερρονησιτών Alem. \parallel 22 ἐσβολ $\hat{\eta}$ Maltr.] ἐκβολ $\hat{\eta}$ codd., ἐμβολ $\hat{\eta}$ Alem. \parallel 24 $\langle \tilde{\omega}$ στε \rangle addidit Reiske

δῶν ἐρημίαν ἀμέλει ταύτης πανταχόσε τῆς γῆς ξυμ- \Box βαίνειν $\langle εἶναι \rangle$.

Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύη τε καὶ Εὐρώπη κατὰ τὸν 22 πόλεμον ξυνενεγθέντα τοιαῦτά έστι. Σαρακηνοί δὲ 5 τούς έφους 'Ρωμαίους έχ της Αινύπτου μέγοι των Περσίδος δρίων πάντα τοῦτον τὸν χρόνον διηνεκῶς Β 109 καταθέοντες ούτω δή ένδελεγέστατα κατειργάσαντο, ώστε όλινανθοωπότατα ξύμπαντα ένενόνει τὰ έκείνη γωρία, καὶ οὐ μήποτε ἀνθρώπω, οἶμαι, δυνατὰ ἔσται 10 τὸ μέτρον τῶν οὕτως ἀπολωλότων διερευνωμένω εύρέσθαι. Πέρσαι τε καί Χοσρόης τετράκις μεν έμβάλ- 23 🗆 🗅 λοντες ές την άλλην 'Ρωμαίων άρχην τάς τε πόλεις καθείλον και τούς ανθρώπους ούς αν λάβοιεν έν τε πόλεσι ταῖς άλισχομέναις καὶ γώρα έκάστη τοὺς μὲν 15 ατείνοντες, τούς δὲ ξὺν αύτοῖς ἐπαγόμενοι, ἔρημον την γην κατεστήσαντο των ένοικούντων, ήπερ αὐτοὺς έπισκῆψαι ξυνέπεσεν. έξ οὖ δὲ καὶ εἰς γῆν τὴν Κολ- 24 γίδα ἐσήλασαν, αὐτοῖς τε καὶ Λαζοῖς καὶ Ῥωμαίοις διαφθείρεσθαι μέχρι δεύρο ξυμβαίνει.

20 Οὐ μέντοι οὐδὲ Πέρσαις ἢ Σαρακηνοῖς ἢ Οὕννοις 25 ἢ τῷ Σκλαβηνῶν γένει ἢ τῶν ἄλλων βαρβάρων τισὶν ἀκραιφνέσιν ἐκ 'Ρωμαίων τῆς γῆς ξυνηνέχθη ἀπαλλαγῆναι. ἔν τε γὰρ ταῖς ἐφόδοις καὶ πολλῷ ἔτι μᾶλ- 26 □ λον ἔν τε πολιορκίαις καὶ ξυμβολαῖς ἐναντιώμασι P 55

⁴ cf. Ammian. Marcell. XIV 4

² $\langle \epsilon l \nu a \iota \rangle$ addidi, cf. Hy 2, p. 38 || 3 $\dot{\epsilon} \nu$ om. P || 5 $\tau \eta$ S Dind.] $\gamma \eta$ codd. || 10 τὸ μέτρον G P | τῶ μέτρω S | οῦτως Dind.] οῦτω codd. || 11 τετράκις scripai] τρὶς codd., cf. I 268, 16 || 15 αὐτοῖς Kraš.] αὐτοῖς codd. || 18 ἐσήλασαν] ἐσέλασαν P S, εἰσέλασαν G, εἰσήλασαν correxit Dind. || 19 δεῦρο μέχρι S || 20 $\dot{\eta}$ 2 G P] καὶ S | οὕνοις G P || 21 τῶ P S | τὸ G | Σκλαβηνῶν Alem.] σκλαβῶν G, σκλαβώνων P S || 22 $\dot{\epsilon}$ $\dot{\epsilon}$ Alem.] $\dot{\epsilon}$ ς codd.

πολλοίς προσεπταιχότες οὐδέν τι ήσσον ξυνδιεφθάρη-27 σαν. οὐ γὰο 'Ρωμαΐοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι σχεδόν τι πάντες της Ιουστινιανού μιαιφονίας απώ-□ 28 ναντο. ἦν μὲν γάο [τε] καὶ Χοσοόης αὐτός τε πονηρὸς τὸ ἦθος καὶ, ώς μοι ἐν λόγοις εἴοηται τοῖς καθή- 5 πουσι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτῷ τοῦ πολέμου ὅδε παρείχετο 29 πάσας. οὐ γὰο ήξίου τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πράξεις, άλλ' ἀπὸ καιροῦ πάντα εἰργάζετο, ἐν μὲν П είρηνη καὶ σπονδαῖς έξαρτυόμενος ἀεὶ νῷ δολερῷ ἐπὶ τοὺς πέλας πολέμου αἰτίας, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ἀναπεπτω- 10 κώς τε οὐδενὶ λόγω καὶ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν Β 110 όκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχοηματίαν ποιούμενος, ἀντί τε σπουδής τής περί ταῦτα περισκοπῶν μέν τὰ μετέωρα, περιέργος δε άμφι τη του θεού φύσει γινόμενος, καί ούτε τὸν πόλεμον μεθιείς, τῷ μιαιφόνος τις καὶ πα- 15 λαμναΐος είναι, ούτε περιείναι των πολεμίων οἰός τε ών, τῶ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας περιεργάζεσθαι. □ 30 ταύτη τε ⟨αὐ⟩τοῦ βασιλεύοντος ἡ γῆ ξύμπασα ἔμπλεως

³ cf. Agath. 332, 1 \parallel 5 cf. I 118, 7 \parallel 7—8 οὐ—εἰργάζετο] cit. Suid. s. v. ἡξίου \parallel 8—10 ἐν—αἰτίας \rfloor ἐν μὲν εἰρηνικαῖς σπονδαῖς ἐξαρτούμενος κτλ. Suid. s. v. ἐξαρτήσας \parallel 10—12 ἐν δὲ—ποιούμενος \rfloor ὁ δὲ ἐν τῷ πολ. κτλ. Suid. s. v. ἀναπεπτωκός \parallel 16—17 οὕτε περιεῖναι—περιεργάζεσθαι \rfloor οὐδὲ περιεῖναι κτλ. Suid. s. y. περιεῖναι

² φωμαΐοι S] φωμαΐων G P \parallel 3 της—μιαιφονίας Reiske] τη μιαιφονία codd. \parallel 4 \lceil τε \rceil inclusi \rceil τοι Reiske et Kraš, hic tamen adnotat: "deleri quoque possit" \parallel 5 \Hat{o}_S Alem. \rceil \Hat{o}_S codd., \langle δολερ \rangle \rat{o}_S ς \langle \rat{o}_S ς Kraš. \parallel 6 αὐτ \Hat{o} Alem \mid αὐτ \Hat{o} ν codd. \parallel 8 \Hat{o} π codd. \mid 8 \Hat{o} π codd. \mid 9 εξαρτυόμενος Alem.] εξαρτούμενος codd. \mid 15 οὔτε Dind.] οὐδε G P, μη δε S \mid πόλεμον Reiske] πολέμιον codd. \mid 15—16 παλαμναΐος P S \mid τυραννικός G \mid 16 οὔτε Dind.] οὐδὲ codd. \mid πολεμι \rat{o} ν S \mid 17 περιεργάζεσ \rat{o} αι codd. \mid εργάζεσ \rat{o} αι Suid. \mid 18 \langle αὐ \rangle τοῦ Reiske \mid τοῦ codd.

αΐματος ἀνθοωπείου έκ τε 'Ρωμαίων καὶ βαρβάρων σχεδόν τι πάντων διαρκώς γέγονε.

Ταῦτα μέντοι κατά τὸν πόλεμον πανταγόθι (νῆς) 31 της 'Ρωμαίων ξυλλήβδην είπειν ύπὸ τούτον τὸν τοό-5 νον ξυνηνέτθη γενέσθαι. τὰ δὲ κατὰ στάσιν ἔν τε 32 Βυζαντίω και πόλει έκάστη ξυνενεγθέντα διαριθμούμενος ούκ ελάσσω ανθρώπων φόνον ταύτη ξυμβήναι ἢ κατὰ τὸν πόλεμον οἴομαι. τοῦ γὰρ δικαίου καὶ 33 της δμοίας έπιστροφης έπι τοις άμαρτανομένοις ώς 10 ημιστα όντων, άλλὰ κατεσπουδασμένου τῷ βασιλεῖ θατέρου τοῖν μεροῖν μάλιστα ἡσυγίαν οὐδὲ θάτεροι ήγου, άλλ' οί μεν τῷ έλασσοῦσθαι, οί δὲ τῷ θαρσεῖν ές ἀπόγνωσίν τε καὶ ἀπόνοιαν ἀεὶ ἔβλεπον, καὶ πὴ μεν άθοδοι έπ' άλλήλους Ιόντες, πη δε κατ' όλίγους 15 μαγόμενοι, ή και κατ' άνδρα ένα τὰς ἐνέδρας, ἂν ούτω τύχοι, ποιούμενοι ές δύο καὶ τριάκοντα ένιαυτούς οὐδένα ἀνιέντες καιρὸν αὐτοί τε εἰργάζοντο ἀλλήλους άνήκεστα έργα καλ πρός τῆς τῶ δήμφ ἐφεστώσης ἀργης ώς τὰ πολλὰ διεφθείροντο. ή μέντοι τίσις των 34 20 άμαρτανομένων έχ τοῦ έπὶ πλεῖστον ές τοὺς Πρασίνους ένίνετο. Ετι μην καὶ ή ές τους Σαμαρείτας καὶ τους καλουμένους αίρετικούς κόλασις φόνου ένέπλησε την 'Ρωμαίων ἀρχήν. ταῦτα δέ μοι ὅσον ἐν κεφαλαίω 35 είρησθαι ἀπομνημονεύεται τανῦν, ἐπεί μοι ίκανῶς Β 111 25 ολίγω έμπροσθεν δεδιήγηται.

²⁴ cf. 72 ss.

³ $\langle \gamma \tilde{\eta}_S \rangle$ Kraš. \parallel 6 ξυνενεχθέντα G P] om. S \parallel 11 θάτεροι G P] θάτερον S \parallel 13—14 $\pi \dot{\eta}$ — $\pi \dot{\eta}$ Dind.] $\pi \ddot{\eta}$ — $\pi \ddot{\eta}$ codd. \parallel 17 άλλήλους G P] om. S \parallel 18 ξεγα G P] om. S \parallel 19 διεφθείροντο S] διεφθείρετο G P \parallel 20 είς G \parallel 21 έγίνετο G P] έγένετο S \parallel $\mu \dot{\eta}_F$ Dind.] $\mu \dot{\epsilon}_F$ codd. \parallel 22 φόνου P S] φόνον G \parallel 24 άπομνημονεύεται P S] άπομνημονεύεσθαι G

Ταῦτα μὲν κατὰ τὸν ἐν σώματι γενόμενον δαίμονα 36 τετύχηκε γενέσθαι ές πάντας άνθρώπους, ώνπερ τὰς αίτίας αὐτὸς ἄτε βασιλεύς καταστάς ἔδωκε καὶ ὅσα μέντοι κατακεκουμμένη δυνάμει καί φύσει δαιμονία 87 διειργάσατο άνθρώπους κακά, έγω δηλώσω. τούτου 5 γὰρ 'Ρωμαίων διοικουμένου τὰ πράγματα πολλά καί 🗆 άλλα πάθη ξυνηνέχθη γενέσθαι, απερ οί μεν τῆ τοῦ πονηρού δαίμονος τῆδε παρουσία Ισγυρίζοντο καὶ μηγανη ξυμβηναι, οἱ δὲ αὐτοῦ τὸ θεῖον τὰ ἔργα μισησαν ἀποστραφέν τε ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, χώραν δαί- 10 μοσι τοῖς παλαμναίοις ἐνδεδωκέναι ταῦτα διαπράξασθαι 38 Ρ 56 τῆδε. "Εδεσσαν μεν γάρ Σκιρτός ἐπικλύσας ὁ ποταμός μυρίων δημιουργός τοῖς έκείνη ἀνθρώποις συμφορῶν 🗆 🗅 γέγονεν, ως μοι έν τοῖς ὅπισθεν λόγοις γεγράψεται. 89 Νείλος δὲ ἀναβὰς μὲν ἦπεο εἰώθει, χοόνοις δὲ οὐκ 15 🗖 ἀποβὰς τοῖς καθήκουσι, (δεινά) τινας τῶν ἀκημένων ελογάσατο έργα, άπερ μοι καὶ πρότερον δεδιήγηται. □ 40 Κύδνος δὲ Ταρσὸν περιβαλλόμενος σχεδόν τι πᾶσαν

¹² Mal. 418, 8. Theoph. I 171, 18. Euagr. IV 8. Cedren. I 639, 21. Zonar. III 268. Zach. 154, 4. Mich. Syr. 180 ss. Chron. Edess. p. 129. Cramer, An. Par. II 319 || 14 γεγφάψεται] de aedif. II cap. 7, 2 || 17 δεδιήγηται] II 423 s. cf. Ioannes de Niciu 513 || 18 Κύδνος] cf. de aedif. V cap. 5, 14. Mich. Syr. p. 194. Bar-Hebr. 84

¹ ταῦτα] \langle καὶ \rangle ταῦτα Reiske \parallel 2 ἐς πάντας ἀνθρώπους τετύχ. γενέσθαι $P\parallel$ 3 καὶ ὅσα \rceil ὅσα Reiske \parallel 4 δυνάμει GP, S pr. m. cott.] διανοία S pr. m. \parallel 5—6 τούτου—διοικουμένου Alem.] τούτου—διοικουμένου Alem.] τούτου τω—διοικουμένω codd. \parallel 7 ἄλλα \mid άλλόκοτα Reiske \parallel 10 ἀποστραφέν τε Alem.] ἀποστραφέντα codd. \parallel 12 "Εδεσσαν Dind.] ἔδεσαν codd. \mid σκυρτὸς $G\parallel$ 13 ξυμφορῶν $S\parallel$ 14 ὅπισθεν εκτίρει] ἔμπροσθεν codd., cf. Hy 3, p. 172 \parallel 16—17 \langle δεινά \rangle τινας τ. ώκ. εἰργ. ἔργα Κταδ.] τίνα (conicio κενὰ) τῶν ώκημένων εἰργάσατο ἔργα codd., τινὰ τῶν ώκ. εἰργ. ἔρημα Reiske, δεινὰ τοὺς ώκημένους εἰργάσατο ἔργα Alem. \parallel 18 περιβαλόμενος $P\parallel$ πάσαν Alem.] πάσας codd.

ήμέρας τε αὐτὴν ἐπικλύσας πολλάς οὐ πρότερον ἀπέστη έως αὐτὴν ἀνήκεστα κακὰ ἔδρασε. σεισμοί δὲ Άντιό- 41 γειάν τε καθείλου την της έφας πρώτην και Σελεύκειαν, ήπερ αὐτῆς ἐκ γειτόνων οἰκείται, καὶ τὴν ἐν 5 Κίλιξιν έπιφανεστάτην Ανάζαρβον. αίς των (ξυν)απο- 42 λωλότων ανθοώπων το μέτρον τίς αν διαριθμεισθαι δυνατός είη; προσθείη δὲ ἄν τις τά τε "Ιβωρα καὶ Αμάσειαν, ή πρώτη έν Πόντω ετύγχανεν οδσα, Πολύβοτόν τε την έν Φουγία και ην Πισίδαι Φιλομηδην 10 καλοῦσι, Λύχνιδόν τε την έν Ήπειρώταις και Κό- Β 112 ρινθον, αι δή πολυανθρωπόταται έκ παλαιού ήσαν. ταύταις γὰρ ἀπαξαπάσαις ὑπὸ τοῦτον τον γρόνον 43 σεισμώ τε καταπεσείν καὶ τοῖς ἀκημένοις σχεδόν τι πασι ξυνδιολωλέναι τετύγηκεν. έπιγενόμενος δε και δ 44 15 λοιμός, οὖ πρόσθεν έμνήσθην, τὴν ἡμίσειαν μάλιστα των περιγινομένων ανθρώπων απήνεγκε μοζοαν. το- 45 🗆 🗆 σούτων μέν ανθρώπων έγένετο φθόρος, Ίουστινιανοῦ πρότερον 'Ρωμαίοις διοικουμένου την πολιτείαν καί ύστερον την αὐτοχράτορα ἀρχην ἔγοντος.

²⁻³ Αντιόχειάν] Mal. 419, 5. 442, 18. Euagr. IV 5. Niceph. Call. XVII 3. Cramer, An. Par. II 109. 320. Cedren. I 641, 1. 646, 5. Ioannes de Niciu 504 s. Chron. Edess. 132. Douwen et Land, Ioannis episcopi Ephesi commentarii de beatis orientalibus, Amsterdam 1889, p. 224 ss. Zach. 154, 31. Theoph. I 172, 1. 10. 30. 177, 22 || 3-4 Σελεύχειαν] Mal. 421, 14. Ioannes de Niciu 505 || 5 Ανάζαρβον] Mal. 418, 6. Theoph. I 171, 14. Euagr. IV 8. Zonar. III 268. Niceph. Call. XVII 3. Cedren. I 639, 20 || 8 Αμάσειαν] Mal. 448, 3 || 10-11 Κόρινθον] Mal. 418, 4. Theoph. I 168, 10. Cedren. I 638, 15. Euagr. IV 8 || 15 cf. I 249, 8

² εως S] ως G P \parallel 5 Ανάζαςβον] ἀνάβαςζον S \mid αIς] $\langle εν \rangle$ αIς edd. cum Alem. \parallel 5—6 $\langle ξ$ υν \rangle απολωλότων scripsi] ἀπολωλότων codd., cf. vers. 14 \parallel 6 ἀνθρώπων PS] om. G \parallel 7 δ $\grave{\epsilon}$] δ' P] 8 εν Πόντω om. P \parallel 9 φιλομιδην PS \parallel 10 λύχνιδόν GP] λύχνιόν S \parallel 15 λοιμὸς $\}$ λιμὸς S pr. m.

- ιθ' Όπως δὲ καὶ τὰ γρήματα ἀφείλετο ἀπαξάπαντα έρων έργομαι, όψιν όνείρου ύπειπων πρότερον ήνπερ κατ' άργας της 'Ιουστίνου βασιλείας των τινι 2 έπιφανῶν Ιδεῖν ξυνηνέχθη. ἔφη γάο οἱ δοκεῖν ἐν τῶ ονείοω έσταναι μέν που έν Βυζαντίω παρά την της 5 θαλάσσης ήιόνα, ή δή Χαλκηδόνος καταντικού έστιν, δράν δὲ τοῦτον κατὰ τὸν ἐκείνη πορθμὸν έστῶτα 3 μέσον. και πρώτον μεν [τοι] τὸ ύδωρ τῆς θαλάσσης αὐτὸν ἐκπιεῖν ὅλον, ὥστε οἴεσθαι τὸ λοιπὸν αὐτὸν έπλ της ηπείρου έστάναι, οὐκέτι τοῦ πορθμοῦ ταύτη 10 έπιόντος, έπειτα (δε) ύδωρ άλλο ρύπου τε πολλοῦ καὶ φορυτοῦ γέμον, βούσαν έξ ὑπονόμων έκατέρωθεν όντων, ένταῦθα γενέσθαι, καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτον έκπιείν άμα, γυμνόν τε αὖθις ἐξεργάσασθαι τοῦ πορθ-μοῦ γῶρον. 'Η μεν τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐδήλου τοιαῦτα. Ίουστινιανός δὲ οὖτος, ἡνίκα οἱ ὁ θεῖος Ἰουστῖνος τὴν βασι-

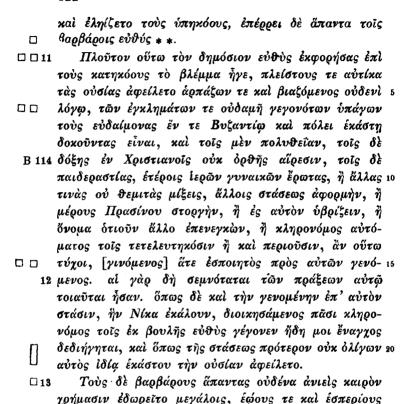
²² χρημάτων κτλ.] χρημάτων τε ύποσπανίζων τοὺς ύπηκόους έληίζετο Suid. s. ν. ύποσπανίζων

^{3 &#}x27;Ιουστίνου scripsi] ἰουστινιανοῦ codd , cf. Hy 2, p. 38 s. \parallel 8 τοι inclusi \parallel 9 ἐκπιεῖν om. $S \parallel$ 10 ταύτη Alem.] ταῦτα codd. \parallel 11 $\langle \delta$ è \rangle addidi \parallel 12 φορυτοῦ PS] φωρυτοῦ $G \parallel$ 14 τε] δ è Kraš. \parallel 17 δὲ om. $S \parallel$ 20 οἰκονομικώτατος S] οἰκονομητικώτατος $G P \parallel$ 24 συνεμετρήσατο S

απαυτας Τουστινιανός ώς τάγιστα διεσπάσατο, πή μέν θαλασσίοις ολχοδομίαις λόγον οὐκ ἐγούσαις, πὴ δὲ τῆ ές τους βαρβάρους φιλότητι καίτοι ώήθη άν τις αύτούς βασιλεί ές άγαν ασώτω έσομένω έτων έκατον 5 έπαρκέσειν. Ισγυρίζοντο γάρ οί τοῖς θησαυροῖς τε καὶ 7 ταμείοις καὶ ἄλλοις ἄπασι τοῖς βασιλικοῖς χρήμασιν έφεστώτες, Αναστάσιον μεν Ρωμαίων έτη πλέον ή έπτὰ καὶ είκοσιν ἄρξαντα διακόσια καὶ τρισχίλια γρυσοῦ κεντηνάρια έν δημοσίφ απολιπείν. έπὶ μέντοι 8 10 Ιουστίνου έτη έννέα την αὐτοκράτορα άργην έγοντος. τούτου 'Ιουστινιανοῦ ξύγγυσίν τε καὶ ἀκοσμίαν τῆ πολιτεία προστριψαμένου, τετρακισχίλια κευτηνάρια ές την βασιλείαν είσχομισθηναι οὐδενὶ νόμω, καὶ τούτων άπάντων οὐδ' ότιοῦν ἀπολελεῖφθαι, ἀλλ' ἔτι πεοιόντος 15 Ιουστίνου πρός τοῦδε τοῦ ἀνθρώπου δεδαπανῆσθαι ηπέρ μοι έν τοις εμπροσθεν είρηται λόγοις. απερ γάρ 9 αὐτὸς ἐν τῶ παντὶ χρόνω σφετερίζεσθαί τε οὐ δέον καὶ ἀναλοῦν ἴσχυσεν, οὐδ' ἄν τινα λόγον ἢ λογισμὸν ἢ μέτρον φανῆναι μηχανή τις οὐδεμία έστίν. ὥσπερ 10 🗆 20 γάρ τις ποταμός ἀένναος ἐς ἡμέραν έκάστην ἐδήου τε

16 cf. 51, 7. Iustinianum consulem anno 521 pecuniam profudisse dicit Marcell. Com. ad a. 521 | 19—122, 1 ἄσπερ—ὑπη-κόους] ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄσπερ ποταμὸς πτλ. Suid s. v. ἀένναος

¹ τάχιστα GP] ταχύτητα S || 1-2 πὴ-πὴ Dind.] πῆ-πῆ PS, ποί-ποί G || 3-4 ἀρήθη ἄν τις (αὐτοὺς Reiske) αὐτὸ βασιλεῖ ξς Maltr., ἀήθης (ἀήθ GP) ** ἄν τις αὐτοὺ βασιλείαις codd. || 6 ἄλλοις ᾶπ. τοῖς codd.] τοῖς ἄλλοις ᾶπ. Alem. | 7 λναστασίου κταš.] ἀναστασίου codd. || 8 ἄρξαντα S] ἄρξαντος GP || 9-12 ξν δημοσίω-κεντηνάρια <math>PS] om. G || 12-13 ξς τὴν βασιλείαν GP] ἐν τοῖς βασιλείοις S || 14 ξτι Alem.] ὅτι codd. || 15 Ἰονστίνου Alem.] ἰονστινιανοῦ codd. || 16 λόγοις εἴρηπαι G || 18 ἀναλοῦν Alem.] ἀναλογοῦν codd. || 19 ἢ μέτρον S] ἡμέτερον GP | φάναι αυτ φῆναι Reiske, φανῆναι codd. | ἐστίν GP] ἦν S || 20-122, 1 ἐκδηιούμενος κατεληίζετο] ἐδῆρον τε καὶ ἐληίζετο Suid. | ἐκδηιούμενος Alem.] ἐνδηιούμενος codd.

^{11—13} ἄλλοις — έπενεγκὼν] ἄλλοις — στοργὴν 'Ιουστινιανὸς έπενεγκὼν ἀνήρει Suid. s. v. Πράσινον χρῶμα \parallel 19 cf. III 79, 9

	πρός τε ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, ἄχρι ές τοὺς έν	
	Βρεττανίαις φαημένους καὶ γῆς πανταχόθι τῆς οἰκου-	
	μένης τὰ ἔθνη, ὧνπερ οὐδὲ ὅσον ἀκοὴν πρότερον	00
	είχομεν, άλλὰ πρώτον ίδόντες είτα τοῦ γένους ὄνομα	
5	έγνωμεν. αὐτοί τε γάρ πυνθανόμενοι τὸ τοῦ ἀνδρὸς	
	ήθος έπ' αὐτὸν δη έκ πάσης γης ξυνέρρεον ές Βυ-	
	ζάντιον. και δς οὐδεμιᾶ ὀκνήσει, ἀλλ' ὑπερηδόμενός	15
	τε τῷ ἔργῷ τούτῷ, καί τι καὶ ἔρμαιον είναι οἰόμενος	
	τον μεν 'Ρωμαίων έξαντλεῖν πλοῦτον, βαρβάροις δε	
10	άνθρώποις η φοθίοις τισί θαλασσίοις προτεσθαι, άεί	
	καθ' έκάστην αὐτῶν ἕκαστον ξύν άδροῖς χρήμασιν	
	άπεπέμπετο. ταύτη τε οἱ βάρβαροι ἄπαντες κύριοι	16
	τοῦ Ῥωμαίων παντάπασι γεγένηνται πλούτου, ἢ τὰ	
	χοήματα πρὸς τοῦ βασιλέως κεκομισμένοι ἢ ληιζόμενοι	
L 5	την των Ρωμαίων άρχην, η τούς αίχμαλώτους άποδι-	P 58
	δόμενοι, η την έχεχειρίαν απεμπολούντες, την τε τού	
	όνείρου ὄψιν, ης ἄρτι ἐμνήσθην, ἐς τοῦτο τῷ ίδόντι	B 115
	άποκεκρίσθαι τετύχηκε. και άλλους μέντοι έπιτεχνή-	17
	σασθαι τῆς τῶν κατηκόων λεηλασίας τρόπους ἴσχυσεν,	
90	οΐπεο ές όσον δυνατός αν είην αὐτίκα μάλα λελέξον-	
	ται, δι' ὧν οὐκ ἀθρόας, ἀλλὰ (κατὰ) βραχὺ τὰς πάν-	
	των οὐσίας ληϊζεσθαι διαρχώς έσχε.	

κ΄. Ποῶτα τῷ δήμῷ [οί] ἔπαοχον ἐν Βυζαντίῷ ἐκ 🗆 🗆

¹ ἄρκτον G P] ἄρκτονς S | ἄχρις ἐς S \parallel 2 βρετανίαις P S \parallel 3—4 τὰ ἔθνη, ἀνπες οὐδὲ ὅσον ἀκοῆν πρότεςον εἴχομεν scripsi] ὧνπες τὰ ἔθνη οὐδὲ ὅσον ἀκοῆ πρότεςον εἴχομεν codd., τὰ ἔθνη, ἄπες, οὐδὲ ὅσον ἀκοῆ, πρότεςον εἴσομεν Reiske \parallel 4 εἶτα \mid οὕτα P \mid 6 συνέςρεον S \parallel 7 ὑπεςηδόμενός P pr. m. corr.] ὑπεςειδόμενός G, P pr. m., S \parallel 9 τὸν Alem.] τῶν codd. \parallel 11 χρήμασιν \mid σχήμασιν G, ᾶπασι S pr. m., παντ in marg. pr. m. adscriptum est \parallel 14 κεκομισμένοι \mid καὶ κομισμένοι S \parallel 16 ἐγκεχειρίαν G \parallel 18 μέντοι G \mid μέντι P S \mid 21 (κατὰ) addidit Alem. \parallel 23 δήμω οἱ codd. \mid oἱ delevit Maltr. \mid ἐν βυζαντίω P S \mid om. G

τοῦ ἐπὶ πλεϊστον ἐφίστη, δς δὴ ἔμελλε τοῖς τὰ πωλητήρια έχουσι πόρου ενιαυσίου ενθένδε διαλαγχάνων ές την έξουσίαν αὐτοὺς ἐμβιβάζειν τοῦ τὰ ώνια ὅπη 2 βούλοιντο ἀποδίδοσθαι. καὶ περιεστήκει τοῖς τῆδε άνθρώποις ώνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια, τριπλασίονα μέν τ καταβαλλομένοις τιμήματα, ότω δὲ ἂν διὰ ταῦτα ἐπι-3 καλοΐεν, οὐδαμῆ ἔχουσι. μέγα τε τὸ ἀπὸ τοῦ ἔργου βλάβος ήγείρετο. μέρος γὰρ τῆς βασιλείας τοῦδε φερομένης τοῦ πόρου πλουτείν ἀπ' αὐτοῦ ἡ τῶ πράγματι 4 έφεστωσα άρχη ήθελε. το δε ένθένδε οί τε της άρχης 10 ύπηρέται τῆς αίσχρᾶς ταύτης ὑπουργίας ἐπειλημμένοι καὶ οί τὰ πωλητήρια έγοντες τῆς τοῦ παρανομεῖν έξουσίας δραξάμενοι ανήπεστα έργα τούς τότε ώνεισθαι δεομένους είργάζοντο, οὐχ ὅσον [πολλὰ εἴρηται] πολλαπλάσια τὰ τιμήματα κομιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ δολώσεις 15 έν τοις ώνίοις μηγανώμενοι άμυθήτους τινάς.

5 "Επειτα δὲ πολλὰ καταστησάμενος τὰ καλούμενα μονοπώλια τήν τε κατηκόων σωτηρίαν ἀπεμπολήσας τοῖς τὸ ἄγος τοῦτο ἐνεργολαβεῖν ἀξιοῦσιν, αὐτὸς μὲν τίμημα τοῦ ἔργου τούτου ἀντιφορτισάμενος ἀπηλλάσ- 20 σετο, τοῖς δὲ αὐτῷ ξυμβεβληκόσι παρείχετο τὴν ἐργα-6Β116 σίαν ἡ βούλοιντο διοικήσασθαι. ὅπερ ἀπαρακαλύπτως ἡμαρτάνετο κὰν ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἀρχαῖς. βασιλέως γὰρ μοῖράν τινα οὐ πολλὴν ἀεὶ τῶν φωρίων κομιζο-

² πορον ένιανσίον scripsi] πόρον ένοῦ G, πόρον ένοῦ PS, πόρον ένιανσίον Reiske $\parallel 3$ ὅπη GP \parallel ὅποι S $\parallel 4$ περιειστήπει G \parallel 13 ἀνεῖσθαι om. P $\parallel 14-15$ [πολλὰ εἰρηται] πολλαπλάσια scripsi] πολλὰ (πολλαὶ G, πολλοὶ P) εἰρηται πολλαπλάσια codd., ὡς εἰρηται πολλαπλάσια videtur in marg. adnotasse librarius codicis archetypi \parallel 19 ἄγος \parallel 3 συμβεβληκόσι S \parallel 22 5 \parallel 3 \parallel 3 \parallel 3 \parallel 40 cost γὰρ ponit et post πολλην omittit G

μένου αι τε άργαι απ' αὐτοῦ και οι πράγματι ἐφεστῶτες έχάστω άδεέστερον τούς σφίσι παραπίπτοντας έληίζουτο. ὥσπερ δὲ οὐγ ίκανῶν οί ἐς τοῦτο οὐσῶν 7 τῶν πάλαι διατεταγμένων ἀργῶν, ετέρας δύο ἐπὶ τῆ 5 πολιτεία επετεγνήσατο, καίτοι απαντα μετήει πρότερον τὰ ἐγκλήματα ἡ τῷ δήμω ἐφεστῶσα ἀρχή. ἀλλ' ὅπως 8 άει πλείους τε οί συχοφάνται είεν και πολλώ έτι δασσον των οὐδεν ἐπταικότων ἀνθρώπων τὰ σώματα αλλίζοιτο, ταύτας δη τὰς ἀρχὰς ἐπινοεῖν ἔγνω. καί 9 10 αὐταῖν τὴν ετέραν μεν τοῖς κλέπταις δῆθεν τῷ λόγφ έπέστησεν, ὄνομα ταύτη έπιθείς πραίτωρα δή(μων): τη δε δη ετέρα τούς τε παιδεραστούντας ές άει τίννυσθαι και γυναιξίν οὐ νόμιμα μιγνυμένους ἐπήνγελλε, και εί τω τὰ ές τὸ θείον οὐκ ὀρθώς ἤσκηται, 15 ονομα ταύτη επιθείς ποιαισίτωρα. δ μεν οὖν πραίτωρ 10 εί τινα έν τοῖς φωρίοις λόγου πολλοῦ ἄξια εὖρε, ταῦτα δή τῷ αὐτοκράτορι ἀποφέρειν ήξίου, φάσκων Ρ 59 οὐδαμῆ φαίνεσθαι τοὺς τούτων χυρίους. ταύτη τε 11 γοημάτων ἀεὶ τῶν τιμιωτάτων διαλαγγάνειν ὁ βασιλεὺς 20 είγεν. ὁ δὲ δὴ κοιαισίτως καλούμενος τοὺς παραπεπτωκότας κατεργαζόμενος, ἃ μεν βούλοιτο, (βασιλεί) ἔφερεν, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἦσσον ἐπλούτει τοῖς ἀλλοτρίοις οὐδενὶ νόμφ. οί γὰρ δὴ τούτων τῶν ἀρχῶν 12

¹¹ Mal. 479, 19. Ioannes Lydus 265, 5. Nov. 13, cap. I et Nov. 80, cap. 1

³ οὐχ ἰκανῶν οἱ PS] οἱ οὐχ ἰκανῶν G [8 ἀνθρώπων PS] οm. G | τὰ G P] τά τε S [11 δή (μων) scripsi] δή (μου) Alem., δή codd. cf. Nov. 13, cap. 1 καὶ τῆ μὲν ἡμετέρα φωνῆ practores plebis προσαγορευέσθωσαν, τῆ δὲ ἐλλάδι ταὐτη καὶ κοινῆ πραίτωρες δήμων [14 οὐκ οm. S [19 ἀεὶ] αἴ G | διαλαγχάνειν Alem.] διαλανθάνειν codd. [21 (βασιλεῖ) addidi] om. codd., cf. 140, 10

- □ ὑπηρέται οὕτε κατηγόρους ἐπήγοντο οὕτε μάρτυρας τῶν πεπραγμένων παρείχοντο, ἀλλὰ διηνεκὲς πάντα τοῦτον τὸν χρόνον ἀκατηγόρητοί τε καὶ ἀνεξέλεγκτοι
 □ ὡς λαθραιότατα ἐντυχόντες ἐκτείνοντό τε καὶ ἀφηροῦντο τὰ χρήματα.
- 13 Β 117 "Τστερον δε δ παλαμναίος οὖτος ταύταις τε καὶ τῆ τῷ δήμῷ ἐφεστώση ἀρχῆ πάντων ὁμοίως ἐπιμελεϊσθαι τῶν ἐγκλημάτων ἐπέστελλεν, ἐρίζειν σφίσι πρὸς ἀλλήλους εἰπὼν ὅστις αὐτῶν πλείους τε καὶ θᾶσσον 14 διαφθείρειν ἰκανὸς εἰη. καὶ αὐτῶν ἕνα μὲν αὐτὸν 10
 - εὐθὺς ἐρέσθαι φασὶν, ἢν ἐς τοὺς τρεῖς τίς ποτε διαβάλλοιτο, τίνος ἂν αὐτῶν ἡ τοῦ πράγματος διάγνωσις εἴη· τὸν δὲ ὑπολαβόντα φάναι, ὅστις ἂν αὐτῶν προ-15 τερήσας τοὺς ἄλλους φθάνοι. ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ
 - κοιαίστωρος καλουμένην άρχην διέθετο οὐδενὶ κόσμφ, 15 ήσπερ διαφερόντως ἐπεμελοῦντο οἱ πρότερον βεβασιλευκότες, ὡς εἰπεῖν, ἄπαντες, ὅπως τε τὰ ἄλλα ἔμπειροι
 - καὶ σοφοὶ [καὶ] τὰ ἐς τοὺς νόμους μάλιστα εἶεν οἱ
 ταύτην διαχειρίσαντες καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατοι, ὡς οὐκ ἄνευ μεγάλου ὀλέθρου τούτου γε τῆ 20
 πολιτεία γενησομένου, εἴπερ οἱ ταύτην τὴν ἀρχὴν
 - 16 ὁ δὲ βασιλεὺς οὖτος πρῶτον μὲν ἐπὶ ταύτης Τριβωνιανὸν κατεστήσατο, οὖπερ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐν τοῖς

έγοντες η άπειρία τινὶ έγοιντο η φιλογρηματία έφεῖντο.

¹ οὔτε—οὔτε Dind.] οὐδὲ—οὐδὲ codd. | πατηγόρους S] πατ' άρχὰς κατηγόρους $GP\parallel 3$ ἀκατηγόρητοί Alem.] κατήγοροι codd., ἀκατήγοροί Kraš. $\parallel 4$ λαθραιότατα Alem.] λαθραιότατοι codd. | ἐκτεινονό Kraš. $\parallel 10$ διαφθείρειν Alem.] διαφέρειν codd. $\parallel 13$ αὐτῶν] αὐτὸν $P\parallel 14$ φθάνοι] φάνοι $G\parallel 16$ ἐπεμελῶντο P] ἐπεμελῶντο G, ἐπεμέλοντο G Π 16 ἐπερελῶντο Π ξαιμελῶντο Π ἐπεμελῶντο Π ἐπερελῶντο Π ε εἴπερελ Αlem.] οἴπερε Π γενικές Π το της Π ενίκες Π ενίκε

εμπροσθεν λόγοις διαρχώς είρητο. έπει δε δ Τοιβω- 17 νιανὸς έξ ανθρώπων ήφανιστο, μοῖραν μέν αὐτοῦ τῆς ούσίας αφείλετο, καίτοι παιδός τέ οι απολελειμμένου καὶ πλήθους ἐκγόνων, (ἐπεὶ) ἐπεγένετο τῷ ἀνθρώπω s ή τέλειος ήμέρα τοῦ βίου, Ἰούνιλον δὲ Λίβυν γένος έπὶ τῆς τιμῆς κατεστήσατο ταύτης, νόμου μέν οὐδὲ όσον ακοήν έγοντα, έπει ούδε των όητόρων τις ήν, γράμματα δε Λατίνα μεν έξεπιστάμενον, Έλληνικών μέντοι ένεκα οὐδὲ πεφοιτηκότα πρὸς γραμματιστού Β 118 10 πώποτε, οὐδὲ τὴν γλῶσσαν αὐτὴν έλληνίζειν δυνάμενον (πολλάκις ἀμέλει φωνην Ελληνίδα προθυμηθείς άφεῖναι πρὸς τῶν ὑπηρετούντων νέλωτα ὧφλεν), ἐς δὲ τὴν αἰσγοοχέοδειαν δαιμυνίως ἐσπουδακότα, ὅς νε γράμματα μεν τὰ βασιλέως ἐν δημοσίω ἀπεμπολών ὡς 15 ήμιστα ματεδύετο. ένὸς δὲ στατήρος χρυσοῦ ενεμα 18 🗆 την γείρα δρέγειν τοίς έντυγγάνουσιν οὐδαμή ώχνει. ούς ήσσόν τε ή έπτα ένιαυτών χρόνον τοῦτον ή πολι- 19 τεία τὸν γέλωτα ὧφλεν. ἐπεὶ δὲ καὶ Ἰούνιλος ἐς τὸ 20 μέτρον τοῦ βίου ἀφίχετο, Κωνσταντίνον ἐπὶ τοῦδε 20 τοῦ ἀξιώματος κατεστήσατο, νόμων μεν όντα οὐκ ἀμε-

¹ cf. I 126, 10 || 17 ἐπτὰ ἐνιαντῶν] Cum historia arcana scriberetur anno 550, Iunilus autem, qui successerat Triboniano, tum iam septem annos quaestoris munere functus esset, sequitur Tribonianum non post annum 543 mortuum esse; immo conicio uno aut compluribus annis ante hoc tempus eum decessisse, cum ex eis, quae Procopius hic narrat, colligatur Constantinum a. 550 iam aliquantum temporis quaestorem fuisse.

¹ εἴρητο codd.] εἴρηται Alem. \parallel 4 ⟨έπεὶ⟩ addidi] om. codd., ὅτ' Piccolos, ὧν Reiske, cf. Hy 2, p. 40 \parallel 5 Λίβνν Reiske] λιβνην codd. \parallel 6 νόμον GP] νόμον $S\parallel$ 7 ὄσον PS] δς $G\parallel$ 8 Λατίνα Alem.] λάντινα G, P in contextu, λατινικά P in marg., λάτινα $S\parallel$ 9 οὐδὲ Alem.] οὐδὲν codd. \parallel 10 γλῶτταν $G\parallel$ 12 ὧφλε $G\parallel$ 15 κατεδύετο Piccolos] κατεδέετο codd., κατηδεῖτο Reiske

⁸ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

λέτητον, νέον δε χομιδή καὶ οὔπω άγωνίας δικανικής ές πείραν έλθόντα, κλεπτίστατον δε και άλαζονικώτα-21 τον ανθρώπων απάντων. οδτος Ίουστινιανῶ ποθεινό-Ρ 60 τατός τε άγαν καὶ φίλτατος έν τοῖς μάλιστα έγεγόνει, έπει και δι' αὐτοῦ κλέπτειν τε και δικάζειν άει δ 5 22 βασιλεύς οὖτος οὐδαμῆ ἀπηξίου. διὸ δὴ γρήματα μεγάλα γρόνου όλίγου Κωνσταντίνος έσχε και ύπερφυεί τινι κόμπφ έχοῆτο, ἀεροβατῶν τε καὶ πάντας άνθοώπους περιφρονών, κάν μέν τινες αὐτῷ πολλά βούλοιντο χρήματα προέσθαι, ταῦτα δὴ κατατιθέντες 10 τῶν οἱ πιστοτάτων τισὶ τὰ σφίσιν ἐσπουδασμένα 23 κατορθοῦν ἴσγυον. αὐτῷ μέντοι ἐντυγεῖν ἢ ξυγγενέσθαι των πάντων οὐδενὶ γέγονε δυνατόν, ὅτι μὴ ές βασιλέα δρόμω ιόντι η απαλλασσομένω ένθένδε οὐ βάδην, ἀλλὰ σπουδή τε καὶ τάχει πολλῶ τοῦ μή 15 τινά οἱ ἀκερδη ἀσχολίαν τοὺς προσιόντας προστρίβεσθαι.

□ □ κα΄. Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε βασιλεῖ τῷδε εἶχε. πρὸς
Β 119 δὲ τοῦ τῶν πραιτωρίων ἐπάρχου ἀνὰ πᾶν ἔτος πλέον
ἢ τριάκοντα κεντηνάρια πρὸς τοῖς δημοσίοις ἐπράσ- 20
2 σετο φόροις. οἶς δὴ ὄνομα τὸ ἀερικὸν ἐπιτέθεικεν,
ἐκεῖνο, οἶμαι, παραδηλῶν, ὅτι δὴ οὐ τεταγμένη τις
οὐδὲ ξυνειθισμένη οὖσα ἡ φορὰ ἐτύγχανεν αὕτη, ἀλλὰ
τύχη τινὶ ὥσπερ ἐξ ἀέρος ἀεὶ αὐτὴν φερομένην ἐλάμ-

^{8—9} ἀεροβατῶν—περιφρονῶν] ἐκ τοῦ ἀριστοφάνους ἔλαβε τοῦτο . τὸ τοῦ ἀριστοφάνους ἐνταῦθα λέγει· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον P in marg., cf. Aristoph. nub. 225

^{5—6} κλέπτειν—οὐδαμῆ] ὁ βασιλεὺς οὖτος κλέπτειν τε καλ δικάζειν οὐδαμῆ $P \mid$ ὁ βασιλεὺς οὖτος ἀελ $G \parallel$ 10 κατατεθέντες $P \parallel$ 13 δυνατὸν γέγονεν $S \parallel$ 18 ταὖτα PS] ταὐτην $G \mid$ βασιλεῖ τῶ βασιλεῖ $P \parallel$ 21 ἐπιτέθεικεν P, Reiske] ἐπιτέθηκε G, ἐπιτέθηκεν S

βανε. δέου της πουηρίας της αὐτοῦ ταῦτα ἐπικαλεῖν ἔργα. ὧν δὴ τῷ ὀνόματι οί ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τεταγμένοι 3 άδεέστερον άεὶ ταῖς ές τοὺς κατηκόους ληστείαις έγρῶντο. καὶ ταῦτα μὲν τῷ αὐτοκράτορι ἀποφέρειν 4 🗆 5 ήξίουν, αὐτοὶ δὲ πλοῦτον βασιλικόν περιεβάλλοντο οὐδενὶ πόνω. ὧνπεο Ἰουστινιανὸς ἐπιστροφὴν οὐδε- 5 μίαν έδικαίου ποιείσθαι, καιροφυλακών ὅπως, ἐπειδὰν τάγιστα πλούτου τι μέγα περιβάλωνται γρημα, έγκλημα ος τι δη αύτοις έπενεγκών απροφάσιστον αθρόον αύτοις 10 ἀφαιρεῖσθαι τὴν οὐσίαν ίκανὸς είη. ὅπερ καὶ Ἰωάννην τον Καππαδόκην ειργάσατο. απαντες οὖν ἀμέλει δσοι 6 τῆς τιμῆς ὑπὸ τὸν γρόνον τοῦτον ἐλαμβάνοντο πλούσιοι έξαπιναίως ούδενὶ γεγένηνται μέτρω, δυοίν μέντοι γωρίς, Φωκά τε, οὖπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις 15 εμνήσθην άτε τοῦ δικαίου ες τὸ ἀκρότατον επιμελητοῦ γεγονότος κέρδους γαρ ότουοῦν οὖτος ὁ ἀνὴρ ἐν τῶ άξιώματι καθαρός έμεινε, καὶ Βάσσου, ός δη έν χρόνω τῶ ὑστέρω τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν. ὧνπερ οὐδέτερος ένιαυ- 7 τον διασώσασθαι την τιμην έσχεν, αλλ' (ατε) άγρετοί 20 τε καὶ τοῦ καιροῦ τὸ παράπαν ἀλλόκοτοι μηνῶν που δλίνων τοῦ ἀξιώματος έξω γεγένηνται. ἵνα δὲ μὴ τὸ 8 🗆 καθ' εκαστόν μοι διηγουμένω ατελεύτητος δ λόγος είη,

¹⁴ Φωμά] cf. I 127, 3. Phocas erat filius Crateri. cf. Ioannes Lydus 267, 5. Chron. Pasch. I 621, 9. Mal. 449, 5. Theoph. I 180, 16 | 17 Βάσσον] cf. Georg. Cod. de aed. *CP* 90

³ ληστείαις Dind.] ληστίαις GS, ληϊστείαις $P\parallel 5$ ήξίονν Alem.] ήξίον codd. $\parallel 8$ περιβάλωνται P, Reiske] περιβάλλωνται S, περιβάλλονται $G\parallel 6$ γελημα PS] om. $G\parallel 9$ αὐτοῖς] αὐτοὺς conicit Kraš. $\parallel 10$ καὶ PS] om. $G\parallel 12$ τὴν τιμὴν Alem. \parallel ὑπὸς codd. \parallel έλαμβάνοντο scripsi] ἐλάμβανον codd. \parallel έλαμβανοντο scripsi] ἐλάμβανον codd. \parallel έλαμβανοντο $S\parallel 19$ ἀλλ' ⟨ἄτε⟩ scripsi] ἀλλ' codd., cf. Hy 2, p. 41 $\parallel 21$ τὸ] malim τὸ ⟨ἄγος⟩ sut τοῦτο

Β 120 ταῦτα κάν ταῖς ἄλλαις ἐπράσσετο ταῖς ἐν Βυζαντίφ ἀρχαῖς.

Πανταχόθι μέντοι τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς δ 'Ιουστι-Ρ 61 νιανὸς ἐποίει τάδε. τοὺς πονηροτάτους τῶν ἀνθρώπων ἀπολεξάμενος διεφθάρθαι ἀπεδίδοτο τὰς ἀρχὰς σφίσι 5 10 γρημάτων μεγάλων. σώφρονι γὰρ ἀνδρὶ ἢ ξυνέσεως δπωστιούν μεταλαγόντι έννοια οὐδεμία έγένετο γρήματα οίκεια προϊεσθαι, έφ' ῷ δὴ τοὺς οὐδὲν ἢδικη-🗆 11 πότας ληίζηται. τοῦτό τε τὰ γρυσίον πρὸς τῶν ξυμβαλλόντων κεκομισμένος ές την έξουσίαν αὐτοὺς 10 12 ένεβίβαζε τοῦ τοὺς κατηκόους πάντα ἐργάζεσθαι. ἀφ' ων εμελλον τὰς γώρας αὐτοῖς ἀνθρώποις ἀπολοῦντες 13 άπάσας πλούσιοι τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι αὐτοί. οἱ δὲ τὰς των πόλεων τιμάς έπὶ τόκοις άδροῖς τισιν ἀπὸ τῆς τραπέζης δεδανεισμένοι καὶ τῷ ἀποδεδομένω ἀπαριθμή- 15 σαντες, ἐπειδή ἐγίνοντο ἐν ταῖς πόλεσι, πᾶσαν κακοῦ ιδέαν ές τους άρχομένους αεὶ ένδεικνύμενοι οὐκ άλλου του ἐν ἐπιμελεία καθίσταντο ζηλ ὅπως τοῖς χρήσταις τὰ ώμολογημένα τελέσειαν καὶ αὐτοὶ τὸ λοιπὸν ἐν τοίς πλουσιωτάτοις τετάξονται, ούχ έχοντος αὐτοίς 20 κίνδυνόν τινα ἢ ΰβοιν τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μαλλον, όσω και πλείους των σφίσι παραπεπτωκότων οὐδενὶ (λόγω) ἀποκτείναντες ληϊζεσθαι ἴσχυον. 14 τὸ γὰο τοῦ φονέως τε καὶ ληστοῦ ὄνομα ἐς τὸ τοῦ 15 δραστηρίου αὐτοῖς ἀποκεκρίσθαι ξυνέβαινεν. ὅσους 25

³ ἀρχῆς PS] γῆς G | ὁ GP] om. S || 4 τῶν G] om. PS|| 5 ante διεφθάρθαι videtur aliquid excidisse. Reiske || 9 ἐηῖζηται Alem.] ληίζεται codd. || 11 ἐνεβίβαζε | βεβίβαζε S | πάντα PS] πάντας G || 12 αὐτοῖς ἀνθρώποις Alem.] αὐτῶν ἄνθρώποι σιcodd. || 16 ἐγένοντο G || 18 ⟨ῆ⟩ addidt Alem.] om. codd. || 20 τε τάξονται Dind.] τετάξωνται codd. || 21 τι PS} τοι G || 23 οὐδενὶ ⟨λόγφ⟩ Alem. || 24 τε om. P

μέντοι τῶν ἐχόντων ἀρχὰς ἤσθετο πλούτῷ ἀκμάζοντας, τούτους δὴ σκήψεσι σαγηνεύσας εὐθὺς ἄπαντα συλλήβδην ἀφηρεῖτο τὰ χρήματα.

Μετά δὲ νόμον τοὺς τὰς ἀρχὰς ἔγραψε μετιόντας 16 5 δμυύναι ή μην καθαρούς από πάσης κλοπης σφας αὐτοὺς ἔσεσθαι, καὶ μήτε τι δώσειν τῆς ἀρχῆς ἕνεκα Β 121 μήτε λήψεσθαι. ἀράς τε πάσας ἐπέβαλεν, ὅσαι πρὸς 17 των παλαιοτάτων ωνομασμέναι είσιν, ήν τις των γεγραμμένων έκβαίη. άλλὰ τοῦ νόμου τεθέντος οὔπω 18 10 ένιαυτον αὐτὸς μὲν τῶν γεγραμμένων καὶ κατηραμένων ύλινωρήσας καὶ τῆς ὑπὲρ τούτων αἰσγύνης, ἀδεέστερον τὰ τιμήματα τῶν ἀργῶν οὐκ ἐν παραβύστω, ἀλλ' ἐς τὸ δημόσιον τῆς ἀνορᾶς ἔπραττεν. οἱ δὲ τὰς ἀργὰς 19 🗆 ώνημένοι διώμοτοι μαλλον η πρότερον πάντα έσύλων. "Υστερον δὲ καὶ ἄλλο τι ἐπετεγνήσατο ἀκοῆς κρεῖσ- 20 15 σον. τῶν ἀργῶν, ἄσπερ ἀξιωτάτας ἔν τε Βυζαντίω καὶ πόλεσι ταῖς ἄλλαις ὅετο εἶναι, οὐκέτι ἀπεμπολεῖν έγνω ήπες τὰ πρότερα, μισθωτούς δὲ διερευνώμενος έγειροτόνει, τάξας αὐτοῖς ὅ τι δὴ μισθαρνοῦντας ἀπο-20 Φέρειν αὐτῷ τὰ Φώρια πάντα. οἱ δὲ τὴν μίσθωσιν 21 🗆 κεκομισμένοι άδεέστερον ξυμφορήσαντες έκ πάσης γης απαντα έφερον καὶ περιήργετο μισθοφόρος έξουσία τῷ τῆς ἀρχῆς ὀνόματι καταληιζομένη τοὺς ὑπηκόους.

ούτως ὁ βασιλεὺς ἀχριβολογούμενος τὸν ἄπαντα γρό- 22

⁵ Nov. 8 cap. 7

¹ πλούτω GP] πλούτον $S\parallel 2$ δή S] δὲ $GP\parallel$ ἄπαντα Alem.] ἄπαντας codd. \parallel 5 σφᾶς om. $P\parallel$ 8 παλαιστάτων] παλαμναιστάτων $S\parallel$ 14 πρότερον GP] πρότεροι $S\parallel$ 15—16 πρεΐττον $P\parallel$ 16 τῶν | τῶν ⟨γὰρ⟩ Wahler \parallel 19 ὅ τι codd.] ἄτε Piccolos, Kraš., frustra \parallel 19 δη μισθαρνοῦντας Alem.] διαμισθαρνοῦντας codd. \parallel 20 φώρια Piccolos] χώρια codd.

κατά τὸν άληθη λόγον μιαρώτατοι ήσαν, ἀεί τε τὸ 23 P 62 κακὸν τοῦτο Ιγνηλατῶν κατετύγγανεν. ἡνίκα οὖν ἀμέλει τούς πρώτους πονηρούς έπὶ τῆς ἀργῆς κατεστήσατο ές φῶς τε αὐτῶν ή τῆς δυνάμεως έξουσία τὴν κακοτρο- 5 πίαν έξήνεγκεν, έθαυμάζομέν γε ὅπως δὴ κακότητα 24 τοσαύτην άνθρώπου φύσις έχωρησεν. έπει δε αὐτοὺς οί χρόνω τω άρχὰς ἐκδεξάμενοι πολλῶ τῷ περιόντι παρελάν ἴσχυσαν, διηπορούντο πρὸς ἀλλήλους οί άνθοωποι δυτινα τρόπου οἱ πρόσθευ πουηρότατοι 10 Β 122 δόξαντες τοσούτω παραλόγω άτε αὐτοὶ καλοὶ καὶ άναθοί νενονότες έν τοῖς σφετέροις ἐπιτηδεύμασι, πρὸς των έπιγενομένων ήσσήθησαν, αδθίς τε οί τρίτοι τούς δευτέρους ύπερηχόντισαν πονηρία τη πάση, καὶ μετ' έκείνους έτεροι τοῖς τῶν ἐγκλημάτων καινοτομήμασιν 15 25 ονομα χρηστον τοῖς φθάσασι προσετρίψαντο. μηκυνομένου τε τοῦ κακοῦ πᾶσιν ἐκμεμαθηκέναι τῷ ἔργω ξυνέβη ότι δή τοις ανθρώποις έπ' απειρον μέν ή πονηρία φύεσθαι εἴωθε, μαθήσει δὲ τῶν προγενενη-П μένων έπτρεφομένη καὶ τῆ τῆς παροησίας έξουσία ές 20 τὸ λυμαίνεσθαι τοῖς παραπίπτουσιν έξαγομένη ές τοσόνδε ἀεὶ ἐξικνεῖσθαι δοκεῖ ἐς ὅσον δύναται ἡ τῶν βλαπτομένων σταθμασθαι δόξα. 'Ρωμαίοις μεν οδυ τά γε άμφὶ τοῖς ἄρχουσι ταύτη 26 πη είγε. Πολλάκις δε καὶ Ούννων πολεμίων στρατώ 25

άνδραποδίσασί τε καὶ ληϊσαμένοις τὴν 'Ρωμαίων ἀρχὴν

⁶ κακότητα] malim $\langle \dot{\epsilon}_S \rangle$ κακότητα \parallel 7 έχώρησε $P \parallel$ 10 πονηοώτατοι $G\parallel 13$ έπιγενομένων PS
ceil έπιγενησομένων $G\parallel 14$ ύπερηκόντησαν $G \parallel 15$ καινοτομήμασιν $\mid \pi$ αρανομήμασιν S pr. m. $\mid 17$ τω ξογω τούτω S | 20 παροησίας P | παρησίας S, παρουσίας G | 25 ούνων G

οί Θρακών τε καὶ Ἰλλυριών στρατηγοί βεβουλευμένοι αναγωρούσιν επιθήσεσθαι απεπήδησαν, έπει βασιλέως Ίουστινιανοῦ γράμματα είδον, ἀπεροῦντα σφίσι τὴν ές τούς βαρβάρους ἐπίθεσιν, ἀναγκαίων αὐτῶν ές 5 ξυμμαγίαν 'Ρωμαίοις όντων έπὶ Γότθους ίσως η έπὶ άλλους πολεμίων τινάς. καὶ ἀπὰ αὐτοῦ οἱ βάρβαροι 27 ούτοι έληίζοντο μεν ώς πολέμιοι και ηνδραποδίζοντο τούς τηδε 'Ρωμαίους, ξύν δὲ τη άλλη λεία καὶ τοῖς αλημαλώτοις άτε φίλοι καὶ ξύμμαχοι 'Ρωμαίοις όντες 10 ἐπ' οἴκου ἀπεκομίζοντο. πολλάκις δὲ καὶ γεωργῶν 28 των ενταύθά τινες, παίδων τε σφετέρων και γυναικών πύθω έξηνδραποδισμένων ήγμένοι, άθρόοι τε γεγενημένοι ἀναχωροῦσι πολλούς (ἐτύγχανον) κτείναντες, καὶ αὐτῶν τοὺς ἵππους ἴσχυσαν ξὺν πάση ἀφελέσθαι Β 123 15 τη λεία, πραγμάτων μέντοι ές πείραν ήλθον ένθένδε δυσκόλων. ἐκ Βυζαντίου γάρ τινες ἐσταλμένοι αἰκί- 29 ζεσθαί τε αὐτῶν καὶ λωβᾶσθαι τὰ σώματα καὶ χρήμασι ζημιούν οὐδεμια ἀκνήσει ήξίουν, έως τοὺς ἵππους απαντας δοίεν ούσπερ τούς βαρβάρους ἀφείλοντο.

20 κβ΄. Ήνίκα δὲ βασιλεύς τε καὶ Θεοδώρα τὸν Καπ- P 63 παδόκην Ἰωάννην ἀνεϊλον, ἀντικαθιστάναι μὲν ἐς τιμὴν τὴν αὐτοῦ ἤθελον, ἄνδρα δέ τινα πονηρότερον εὑρεῖν Εκπὶ κοινῆς ἐν σπουδῆ ἐποιοῦντο, περισκοπούμενοί τε τὸ τοιοῦτο τῆς τυραννίδος ὄργανον καὶ πάσας διερευ- 25 νῶντες τὰς τῶν ἀνθρώπων γνώμας, ὅπως ἔτι θᾶσσον

² ἀπεπήδησαν Herw.] ἀνεπήδησαν codd. \parallel 3 ἀπεροῦντα Alem.] ἄπερ οὖν τὰ codd. \parallel 8 ξὸν δὲ \rbrace ξύν τε Reiske \parallel 11 τε σφετέρων PS \rbrace τε καὶ σφετέρων G \parallel 12—13 γεγενημένοι codd.] ἐπιδέμενοι Reiske \parallel 13 ἀναχωροῦντας Alem. \mid ⟨ἐτύγχανον⟩ addidi \mid κτείναντες \rbrace ἔκτεινάν τε Kraš. \parallel 18 ζημιοῦν Alem. \mid ζημίαν codd. \parallel 19 ἄπαντες S \mid ⟨ἀπο⟩δοῖεν Herw. \parallel 22 ἤθελον \mid ⟨ἄλον⟩ addendum conic. Alem. \parallel 23 ἐν σπουδῆ PS \mid om. G \mid 24 καὶ πάσας P \mid ἀπάσας GS

- 2 τοὺς ὑπηκόους ἀπολεῖν δύνωνται. ἐν μὲν οὖν τῷ παραυτίκα Θεόδοτον ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατεστήσαντο, ἄνδρα οὐ καλοήθη μὲν, οὐ σφόδρα δὲ
- □ 3 ἀρέσκειν αὐτοῖς ἱκανὸν γεγονότα. ὕστερον δὲ ᾶπαν διερευνώμενοι περιήρχοντο. εὖρον δὲ παρὰ δόξαν 5 □ ἀργυραμοιβόν τινα Πέτρον ὀνόματι, Σύρον γένος, ὅνπερ ἐπίκλησιν Βαρσύμην ἐκάλουν ὅς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ γαλκοῦ τραπέζης καθήμενος κέρδη αἰσγρότατα
 - ονπεο επίκλησιν Βαρσύμην εκάλουν δε πάλαι μεν επί της του χαλκού τραπέζης καθήμενος κέρδη αισχρότατα έκ ταύτης δη επορίζετο της εργασίας, την περί τους όβολους κλοπην ευ μάλα τεχνάζων και τους αυτώ 10 ξυμβάλλοντας αεί τῷ τῶν δακτύλων τάχει εκκρούων.
- □ 4 δεξιὸς γὰο ἦν κλέψαι μὲν τὰ τῶν αὐτῷ περιπεπτωκότων ἀνέδην, ἀλοὺς δὲ ὀμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἁμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι ϑράσει. ἐν δὲ τοῖς
 - 5 τημα τω της γλωττης περικαλυψαι σρασει. εν σε τοις των υπάρχων στρατιώταις καταλεχθείς ές τοσούτον 15
- Β 124 ἀτοπίας ἐλήλακεν ὥστε Θεοδώρα ἀρέσκειν τε ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῆ βουλημάτων δῷστα
 - 6 ύπουργεῖν τὰ ἀμήχανα. διὸ δὴ Θεόδοτον μὲν, ὅνπερ

^{5—12} εδρον δὲ—κλέψαι] ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Πέτρος τις ην Βαρσύμης οὕτω καλούμενος, δς ἐπὶ τῆς τραπέζης κτλ. Suid. s. v. δεξιός $\parallel 1-135$, 6 ἐν μὲν—προῦθηκεν] οὖτος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὕπαρχος ην, δν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε, Βαρσυάμην καλούμενον, δς πάλαι μὲν — ἀμήχανα, τούς τε στρατευομένους — ἀπάσας καὶ ἀνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προθήσας Suid. s. v. Θεόδοτος \parallel 6 Mal. 491, 6. Georg. Cod. de aed. CP 114, 9

¹ τῷ] τὸ $G \parallel 3$ κατεστήσαντο, ἄνδοα P, Kraš.] κατέστησαν, τὸν ἄνδοα $GS \parallel 5$ δὲ codd.] τε Kraš. $\parallel 6$ ἀργυραμοιβόν P, Dind.] ἀργυραμειβόν $GS \parallel τινα PS$] τε $G \parallel$ ὁνόματι] malim ὅνομα $\parallel 7$ Βαρσύμην Alem., Suid.] βαρσυάμην codd. $\parallel 8-9$ αίσχρὰ ἐπορίζετο ἐκ ταύτης τ. ἐργ. Suid. $\parallel 11$ συμβάλλοντας $S \parallel τ$ τῷ τῷν δαπτύλων οm. Suid. a. v. δεξίός $\parallel 12$ μὲν τὰ Alem.] μετὰ codd. et Suid. $\parallel 13$ ἀνέδην Bernhardy, ἀναίδην codd. $\parallel 15$ στρατιώταις] στρατηγοῖς Suid. $\parallel 16$ Θεοδώρα] τῷ βασίλεῖ Suid. $\parallel τε ἐν τοῖς] ἐς τὰ Suid. <math>\parallel 17$ αὐτῷ] αὐτῷ Suid. $\parallel 6$ Θεοδότος S

μετά τὸν Καππαδόκην καταστησάμενοι ἔτυγον, τῆς τιμής αὐτίκα παρέλυσαν, Πέτρον δὲ ταύτη ἐπέστησαν, όσπερ αὐτοῖν διεπράξατο κατά νοῦν ἄπαντα. τούς τε 7 γάρ στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας 5 ούτε αίσγυνθείς ούτε δείσας πώποτε ώφθη, άλλὰ καὶ ώνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προύθηκεν, άτιμοτέρας τε αὐτὰς καταστησάμενος ἀπεδίδοτο τοῖς ταύτην δή οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀνοσίαν ἐμπορίαν ἐογάζεσθαι, έφιεὶς διαρρήδην τοῖς τὰς ἀρχὰς ώνησα-10 μένοις ταϊς των άργομένων ψυγαῖς τε καὶ οὐσίαις ή βούλοιντο γρήσασθαι. αὐτῷ τε γὰρ εὐθὺς καὶ τῷ 8 τῆς ἀργῆς καταβεβληκότι τὸ τίμημα ἡ τοῦ συλᾶν τε 🗅 καὶ ἄλλως άρπάζειν έξουσία ξυνέκειτο. καὶ προήει μεν έκ τοῦ κεφαλαίου τῆς πολιτείας ἡ τῶν βίων ἀνὴ, 🗆 15 ἐπράττετό τε τὸ συμβόλαιον τῆς τῶν πόλεων διαφθορᾶς 9 έν τε των δικαστηρίων τοῖς προύγουσι καὶ τω δημοσίω της άγορας περιήρχετο ληστής έννομος, όνομα τη πράξει τιθείς την συλλογην των έπί τοις τιμήμασι P 64 τῆς ἀρχῆς καταβεβλημένων χρημάτων, οὐκ ἐχούσης 20 τινὰ έλπίδα τῆς τῶν ἁμαρτανομένων ἐπιστροφῆς. καὶ 10 πάντων δὲ τῶν τῆ ἀργῆ ὑπηρετούντων, πολλῶν τε καὶ δοκίμων ὄντων, τοὺς πονηροτάτους ἀεὶ ἐς αύτὸν

^{4—5} ἀποστερῶν—αἰσχυνθείς] ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσσας οὐκ ἡσχύνετο Suid. 8. V. σύνταξις

⁸ ἀποκνούσιν $G \parallel 8-9$ έμπορίαν έργάζεσθαι $S \rfloor$ έμπορίζεσθαι πρᾶξιν G, έμπορείαν έργάζεσθαι $P \parallel 10$ $\mathring{\eta} \rbrack$ εἰ $S \parallel 12$ ἀρχῆς scripsi] χώρας codd. $\parallel 14$ έκ τοῦ κεφαλαίου τ. πολ.] id est Βυζαντίου, Iustiniani Reiske, praefecti praetorii vel imperatoris Maltr. $\parallel 15$ πόλεων Alem.] πολεμίων codd. $\parallel 17$ περιήρχει τότε codd. $\parallel 17-18$ ὔνομα τ $\mathring{\eta}$ πράξει $P \rbrack$ ὄνομα τ $\mathring{\eta}$ ν πρᾶξιν G, τ $\mathring{\eta}$ πράξει $S \parallel 20$ καί \rrbracket έκ Alem. $\parallel 22$ πονηροτάτους scripsi \rrbracket πονηρούς codd. cf. 130, 4.

- 11 είλκε. τοῦτο δὲ οὐκ αὐτὸς έξήμαςτε μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ταύτην πρότερον τε καὶ ὕστεςον τὴν τιμὴν ἔσχον.
- 12 'Ημαρτάνετο δὲ τοιοῦτο κὰν τῆ τοῦ μαγίστρου καλουμένου ἀρχῆ κὰν τοῖς Παλατίνοις, οῖ δὴ ἀμφί τε
- Β 125 τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ πριβᾶτα καλούμενα τό τε s πατριμώνιον ἐπιτελεῖν ἀεὶ τὴν ὑπουργίαν εἰώθασιν, ἐν πάσαις τε συλλήβδην εἰπεῖν ταῖς ἐν Βυζαντίω καὶ
 - 13 πόλεσι ταῖς ἄλλαις τεταγμέναις ἀρχαῖς. ἔξ οὖ γὰρ ὅδε ὁ τύραννος τὰ πράγματα διωκήσατο, ἐν ἀρχῆ ἐκάστη τοὺς τοῖς ὑπηρετοῦσι προσήκοντας πόρους πὴ 10 μὲν αὐτὸς, πὴ δὲ ὁ τὴν τιμὴν ἔχων προσεποιοῦντο
- □ □ [ἐν] οὐδενὶ λόγφ, οῖ τε αὐτοῖς ἐπιτάττουσιν ὑπουργοῦντες πενόμενοι τὰ ἔσχατα πάντα τοῦτον τὸν χρόνον δουλοπρεπέστατα ὑπουργεῖν ἠναγκάζοντο.
 - 14 Σίτου δὲ πολλοῦ κομιδῆ ἐς Βυζάντιον κεκομισμένου 15 ἐσεσήπει μὲν ὁ πλεῖστος ἤδη, αὐτὸς δὲ τοῦτον πόλεσι ταῖς έφαις ἐπέβαλλε κατὰ λόγον ἐκάστη, καίπερ οὐκ ἔχοντα ἐπιτηδείως ἐς βρῶσιν ἀνθρώπων, ἐπέβαλλέ τε, οὐχ ἦπερ ἀποδίδοσθαι τὸν κάλλιστον σῖτον εἰώθει, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἀξιώτερον, ἦν τε τοῖς ἀνουμένοις 20 ἐπάναγκες χρήματα μεγάλα προεμένοις ἐπὶ τιμήμασι φορτικωτάτοις, εἶτα τὸν σῖτον ἐς τὴν θάλασσαν ἢ ἔς 15 τινα ὑδροχόην ἀπορριπτεῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ σίτον ἀκραιφ-
- νοῦς τε καὶ οὕπω σεσηπότος μέγα τι πληθος ἐνταῦθα

 □ □ ἀπέκειτο, καὶ τοῦτο πλείστων τῶν πόλεων ταῖς σίτου 25

³⁻⁴ τη του μαγίστρου καλ. ἀρχή] cf. Cassiod. Var. VI 6

³ τοῦ GP] om. $S\parallel 6$ πατριμώνιον Kraš.] πατριμόνιον codd. \parallel 10—11 πη—πη Dind.] πη—πη codd. \parallel 12 εν GPS] om. a et Alem. \parallel 15 πομιδή om. $P\parallel$ 18 επέβαλε $S\parallel$ 23 ὐδροχόην Alem. \parallel ὑδροχόαν codd. \parallel 24 οὕπω GP] οὕτω $S\parallel$ 25 πλείστων GP, S pr. m. corr.] πλείστον S pr. m., πλείσταις edd. cum Alem. \parallel πόλεων Alem.] πολεμίων codd.

ύποσπανιζούσαις ἀπεμπολεῖν ἔγνω. ταύτη γὰρ διπλά- 16 σια τὰ γρήματα έποίει απερ τοῖς ὑποτιλέσι τὸ δημόσιον ύπερ τοῦδε τοῦ σίτου τὰ πρότερα έλελόγιστο. άλλ' έπεὶ ές νέωτα οὐκέτι δμοίως ή τῶν καρπῶν φορά 17 5 ήχμαζεν, ενδεεστέρως μεν η κατά γρείαν ες Βυζάντιον ό σιταγωγός στόλος άφίκετο, Πέτρος δε τοῖς παροῦσι διαπορούμενος, (έκ των) έν τε Βιθυνία καὶ Φουγία καὶ Θράκη χωρίων πρίασθαι μέγα τι χρημα σίτου Β 126 ήξίου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτη οἰκοῦσι μέχρι 18 10 μεν ές την θάλασσαν πόνω πολλώ τὰ φορτία φέρειν, ές Βυζάντιον δε ξύν πινδύνω αὐτὰ ἐσχομίζεσθαι καὶ βραγέα μεν τιμήματα δηθεν τω λόγω προς αὐτοῦ φέρεσθαι, την ζημίαν δε αύτοις ές τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι ώστε άγαπᾶν ήν τις αὐτοὺς έώη τόν τε 15 σίτον οίκω δημοσίω γαρίζεσθαι καὶ τίμημα έτερον ύπερ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό έστι τὸ ἄχθος ὅπερ καλεῖν 19 συνωνήν νενομίκασιν. ἐπεὶ δὲ οὐδ' ὡς σῖτος ἐν Βυζαντίω κατά τὴν γρείαν Ικανός έγεγόνει, πολλοί τὸ πράγμα ές βασιλέα διέβαλλον. άμα δὲ καὶ οί στρα- 20 🗆 20 τευόμενοι σχεδόν τι απαντες ατε τὰς εἰωθυίας οὐ κεκομισμένοι ξυντάξεις, θορύβω τε ανα την πόλιν καί

^{5—17} ένδεεστέρως—νενομίκασιν] ὅτι ἐπὶ Ἰονστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτον φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ τὴν χρείαν ὁ σιτ. στόλος ἀφίκετο . ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν ἔν τε κτλ. Suid. s. v. συνωνή \parallel 17 συνωνὴν \parallel cf. Ioannes Lydus 264, 7

² ἄπερ codd.] ἤπερ edd. cum Alem. \parallel 3 τοῦδε PS] τοῦτο δὲ $G \parallel$ 5 ἤκμαζεν Alem.] ἢ ἀκμάζειν codd. \parallel τὴν χρείαν $G \parallel$ 7 ⟨ἐκ τῶν⟩ addidit Alem.] οπ. codd. et. Suid. \parallel 7—8 καὶ θράκη καὶ φρυγία $S \parallel$ 8 πρίασθαι Maltr.] πειρᾶσθαι codd. et Suid. \parallel 10 εἰς S et Suid. \parallel θάλατταν $S \parallel$ 11 αὐτὰ) ταῦτα Suid. \parallel 14 ἤν G pr. m, PS, εἴ G corr. \parallel 15 οἴκω codd.] οἴκοθεν τῷ Suid., τῷ Dind., οἴκοι τῷ Kraš., utrumque frustra \parallel 16 ἄχθος] malim ἄγος \parallel 16—17 καλεῖν συνωνὴν Maltr.] καλεῖν συνωνεῖν codd., συνωνὴν καλεῖν Suid. \parallel 20 τι G] om. $PS \parallel$ 21 τὴν om. P

21 ταραγή πολλή είγοντο. βασιλεύς μέν οὖν ήδη τε αὐτῷ γαλεπῶς ἔγειν ἔδοξε καὶ παραλύειν αὐτὸν τῆς Ρ 65 ἀργῆς ήθελε διά τε ταῦτα ἄπερ ἐρρήθη καὶ ὅτι γρήματα δαιμονίως μεγάλα ήκηκόει αὐτῷ ἀποκεκρύφθαι, 22 απερ έκ τοῦ δημοσίου σεσυληκώς ἔτυχε. καὶ ἦν δὲ 5 ούτως. Θεοδώρι δὲ τὸν ἄνδρα οὐκ εἴα. ἐκτόπως γάρ τὸν Βαρσύμην ἡγάπα, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, τῆς τε πονηρίας ενεκα και του τοις κατηκόοις διαφερόντως 23 λυμαίνεσθαι. αὐτή τε γὰρ ώμοτάτη ἦν καὶ ἀπανθρωπίας άτεγνῶς ἔμπλεως καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ήξίου 10 τὰ ἐς τὸν τρόπον αὐτῆ ἐπιτηδείως ὡς μάλιστα ἔχειν. 24 φασί δε αὐτὴν καὶ καταμαγευθεῖσαν πρὸς τοῦ Πέτρου 25 απούσιον αὐτῶ εὐνοικῶς ἔχειν. περί τε γάρ τοὺς φαρμακέας καὶ τὰ δαιμόνια περιέργως έσπουδάκει δ Βαρσύμης οὖτος, καὶ τοὺς καλουμένους Μανιγαίους 15 έτεθήπει τε καὶ αὐτῶν προστατεῖν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς 26 οὐδαμῆ ἀπηξίου. καίτοι καὶ ταῦτα ἡ βασιλὶς ἀκού-Β 127 σασα οὐ μεθηκε τὴν ές τὸν ἄνθοωπον εὔνοιαν, ἀλλὰ μαλλον ἔτι διὰ ταῦτα περιστέλλειν τε καὶ ἀγαπαν 27 έγνω. μάγοις τε γάρ καὶ φαρμακεῦσι καὶ αὐτὴ δμι- 20 λήσασα έκ παιδὸς ατε των έπιτηδευμάτων αὐτὴν ές τοῦτο ἀγόντων διεβίω πιστεύουσά τε τῶ πράγματι 28 τούτω και αὐτῷ τὸ θαρσεῖν ἐς ἀεὶ ἔχουσα. λέγεται δε και τον Ιουστινιανον ού τοσούτον θωπεύουσα χειοοήθη ποιήσασθαι, όσον τη έκ των δαιμονίων 25 29 ἀνάγκη. οὐ γάο τις ἦν εὕφοων ἢ δίκαιος ὅδε ἀνὴο ἢ ἐς τὸ ἀγαθὸν βέβαιος, ὥστε κρείσσων ποτὲ τῆς

³ ὅτι G P] ἄπερ S || 7 μὲν PS] δὲ G || 9 αὐτή PS] αὔτη G|| 11 ὡς μάλιστα ἐπιτηδείως G || 15 μανιχαίονς G P] om. S || 16 ἐτεθήπει Alem.] ἐτέθη. ἐπεὶ codd. || 22 διεβίον S || 23 λέγεται PS] λέγονσι G || 24 οὐ G P] εἰς S

τοιαύτης έπιβουλης είναι, άλλα φόνων μέν και χρημάτων έρωτος διαφανώς ήσσων, τοῖς δὲ αὐτὸν έξαπατῶσι καὶ κολακεύουσιν οὐ χαλεπῶς εἴκων. ἔν τε 30 πράξεσι ταῖς μάλιστά οἱ ἐσπουδασμέναις μετεβάλλετό 5 τε οὐδενὶ λόγω καὶ κονιορτῷ ἐνδελεγέστατα ἐμφερής έγεγόνει. ταῦτά τοι οὐδέ τις τῶν αὐτοῦ ξυγγενῶν ἢ 81 🗆 άλλως γνωρίμων έλπίδα τινά ποτε άσφαλη έπ' αὐτῶ έσγεν, άλλα μεταναστάσεις αὐτῷ ές ἀεὶ τῆς ές τὰ έπι- 🗆 🗅 τηδεύματα έγίνοντο γνώμης. οΰτω τε καὶ τοῖς φαρ- 32 10 μακεύσιν, όπεο έρρήθη, εὐέφοδος ὢν καὶ τῆ Θεοδώρα πόνω οὐδενὶ ὑποχείριος ἐγεγόνει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μάλιστα ή βασιλίς άτε σπουδαίον τὰ τοιαῦτα τὸν Πέτρον όντα ύπερηγάπα. ἀργῆς μὲν οὖν ἦς τὰ πρότερα εἶγε 33 βασιλεύς αὐτὸν παρέλυσε μόλις, Θεοδώρας δὲ ἐγκει-15 μένης οὐ πολλῷ ὕστερον ἄρχοντα τῶν θησαυρῶν αύτον κατεστήσατο, Ίωάννην παραλύσας ταύτης δή της τιμης, όσπερ αὐτὴν παρειληφώς μησί που όλίγοις πρότερον ἔτυχεν. ἦν δὲ οὖτος ἀνὴρ γένος μὲν Πα- 34 λαιστίνος, πράος δὲ καὶ ἀναθὸς ἄναν, καὶ οὕτε πορί-20 ζεσθαι χρημάτων άδίκων πόρους είδως, οὔτε τω λυμηνάμενος πώποτε τῶν πάντων ἀνθοώπων. ἀμέλει καὶ 35 Β 128 διαφερόντως ηγάπων αὐτὸν ὁ λεὼς ἄπας. διά τοι τοῦτο Ἰουστινιανόν τε καὶ τὴν ὁμόζυγα οὐδαμῆ ἤρεσκεν, οίπεο έπειδή των σφίσιν ύπουργούντων καλόν τε καί 25 άγαθον παρά δόξαν τινά ίδοιεν, Ιλιγγιώντες καί δυσφο-

^{4—5} μετεβάλλετό τε G P] μετέβαλε τότε S \parallel 6 $\tilde{\eta}$] οὐδὲ τῶν P \parallel 8 τῆς om. S \parallel 9 ἐγίγνοντο S \parallel 10 ἐρρέθη codd., corr. Alem. \parallel 12 τὸν PS] om. G \parallel 14 αὐτὸν om. P \parallel δὲ Kraš.] τε codd. \parallel 16 παραλύσας Alem.] παραλύσασα codd. \parallel 18 οὐτος \langle δ \rangle Dind. \parallel 18—19 γένος μὲν Παλαιστῖνος Alem.] γενόμενος μὲν παλαιστιναῖος codd. \parallel 19—20 οὖτε—οὖτε conicit Kraš.] οὖδὲ—οὖδὲ codd. \parallel 20 ἀδίκων scripsi] ἰδικῶν codd., cf. 1 217, 6 \parallel 25 lλιγγιῶντες Alem.] lλλιγγίῶν τε codd.

ρούμενοι ές τὰ μάλιστα πάση μηγανη αὐτὸν ὅτι τάγιστα διωθεῖσθαι ἐν σπουδῆ ἐποιοῦντο.

- Ούτω γοῦν καὶ τοῦτον τὸν Ἰωάννην ὁ Πέτρος έκδεξάμενος θησαυρών τε των βασιλικών προύστη καλ Ρ 66 ξυμφορών αὖθις μεγάλων αἰτιώτατος ἄπασι γέγονεν. 5
 - 37 αποτεμνόμενος γαο των χρημάτων το πλείστον μέρος, απερ έν παραψυχής λόγω πολλοίς χορηγείσθαι άνὰ πᾶν έτος πρὸς βασιλέως ἐχ παλαιοῦ διατέταχται, αὐτὸς μέν τοῖς δημοσίοις οὐ δέον ἐπλούτει καὶ μοῖραν ἐν-
- 38 θένδε βασιλεῖ ἀνέφερεν. οἱ δὲ τὰ χρήματα περιηρη- 10 μένοι έν πένθει μεγάλφ περιεκάθηντο, έπεὶ καὶ τὸ χουσούν νόμισμα ούχ ήπεο ελώθει έκφέρειν ήξίου, άλλ' έλασσον αὐτὸ καταστησάμενος, πράγμα οὐδεπώποτε γεγονός πρότερον.
 - Τὰ μὲν ἀμφὶ τοῖς ἄργουσι βασιλεῖ ταύτη πη είγεν. 15 39 όπως δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους πανταχῆ διέφθειρεν
- Π 40 ἐρῶν ἔργομαι. ἀπέγρη μὲν οὖν ἡμῖν τῶν ἐς τὰς πόλεις απάσας στελλομένων αρχόντων έπιμνησθείσιν οὐ πολλώ πρότερον καὶ τούτων δὴ τῶν ἀνθρώπων ση-μηναι τὰ πάθη. πρώτους γὰρ οἱ ἄρχοντες οὖτοι τοὺς 20
- των γωρίων χυρίους βιαζόμενοι έληϊζοντο, καὶ ώς δὲ
- τάλλα εἰρήσεται πάντα.

П

κγ'. Ποῶτον μεν είθισμένον [ου] έκ παλαιοῦ ξιαστον την 'Ρωμαίων ἀρχην ἔχοντα οὐχ ἄπαξ μόνον,

¹² cf. II 302, 20

³ τὸν GP] om. $S\parallel$ 5 συμφορών $G\parallel$ 6 ἀποτεμόμενος $P\parallel$ 9 οὐ δέον] οὐδὲ $S\parallel$ 11 περιεκάθηντο] ἐκάθηντο Herw. | ἐπεὶ GP] ἐπείπερ $S\parallel$ 12 ἡξίουν $G\parallel$ 15 πη Dind., P] ποι G, ἡ $S\parallel$ 16 πανταχή S] πανταχοῦ πη $GP\parallel$ 17 ἡμῖν PS] ἡμῖν εἰπεῖν G| εἰς $S\parallel$ 20 πρώτους GP] πρώτον S | ἄρχοντες PS] ἀνθρωποι G| οὖτοι Alem.] οὕτω codd. \parallel 22 εἰρήσεται] ἃ εἴρηται Alem. \parallel 23 πρώτους τον P] πρῶτα G, πρῶ^τ $S \mid [\ddot{o}v]$ inclusi

άλλα και πολλάκις τοῖς τῶν δημοσίων ὀφλημάτων Β 129 λειψάνοις τούς κατηκόους δωρείσθαι πάντας, τοῦ μήτε τούς ἀπορουμένους τε καὶ ὅθεν ἂν ἐκτίνοιεν τὰ λείψανα ταύτα οὐδαμῆ ἔγοντας διηνεκὲς ἀποπνίγεσθαι μήτε τοῖς 5 Φορολόγοις σχήψεις παρέγεσθαι, συχοφαντεῖν έγγειροῦσι τῶν τοῦ φόρου ὑποτελῶν τοὺς οὐδὲν ὀφείλοντας, οὖτος ές δύο καὶ τριάκοντα έτῶν γρόνον οὐδὲν τοιοῦτο ές τοὺς κατηκόους εἰονάσατο, καὶ ἀπ' αὐτοῦ 2 τοις μεν απορουμένοις αναγκαιον ήν αποδραναί τε καί 10 μηδενὶ ἔτι ἐπανιέναι. καὶ οἱ συκοφάνται τοὺς ἐπιει- 3 κεστέρους ἀπέκναιον κατηγορίαν ἐπανασείοντες ἄτε τὸ τέλος ενδεεστέρως εκ παλαιού καταβάλλοντας τῆς εγκειμένης τῶ χωρίω φορᾶς. οὐ γὰρ ὅσον οἱ ταλαίπωροι 4 την καινην τοῦ φόρου ἀπαγωγην ἐδεδίεσαν, ἀλλὰ καὶ 15 γρόνων τοσούτων τὸ πληθος οὐδὲν προσήκον βαρύνεσθαι φόροις. πολλοί γοῦν ἀμέλει τὰ σφέτερα αὐτῶν 5 τοίς συχοφάνταις η τω δημοσίω προέμενοι απηλλάσσοντο. ἔπειτα δὲ Μήδων μὲν καὶ Σαρακηνῶν τῆς 6 Άσίας γῆν τὴν πολλὴν, τῶν δὲ δὴ Οὔννων καὶ Σκλα-20 βηνῶν καὶ (Άντῶν) ξύμπασαν Εὐρώπην ληϊσαμένων, και τῶν πόλεων τὰς μὲν καθελόντων ἐς ἔδαφος, τὰς δὲ ἀργυρολογησάντων ἐς τὸ ἀκριβὲς μάλιστα, τοὺς δὲ άνθρώπους έξανδραποδισάντων ξύν χρήμασι πᾶσιν, ξοημόν τε τῶν οἰκητόρων καταστησαμένων γώραν έκά-25 στην ταίς καθ' ήμέραν έπιδρομαίς, φόρον μέν οὐδενὶ των απάντων αφήκε, πλήν γε δή οσον ένιαυτου ταις

¹ καί om. $S\parallel 5$ σκήψεις repetitum est in $S\parallel 6$ φόρου] χώρου $S\parallel 8$ τοιοῦτον $S\parallel 9-10$ καὶ μηδενὶ ἔτι] γῆν μηδενὶ ἔτι S, γῆν μηδενὶ ἔτι G P, γῆν καὶ μηκέτι Dind., γῆν καὶ μηδενὶ ἔτι Kraš. $\parallel 19$ γῆν τὴν] γῆν delet Reiske | οὕνων $G\parallel 20$ (Αντῶν) om. codd., $\langle Γότθων \rangle$ vel $\langle Αντῶν \rangle$ Alem. $\parallel 21$ εἰς $S\parallel 21-22$ τὰς δὲ Alem. \parallel τῶν δὲ codd.

7 P 67 άλούσαις τῶν πόλεων μόνον. καίτοι εὶ καθάπερ Άναστάσιος βασιλεύς έπτάετες ταῖς άλούσαις τὰ τέλη ἐπιγω-□ Β 130 ρεῖν ἔγνω, οἶμαι [δ'] ἂν οὐδ' ὢς αὐτὸν πεποιῆσθαι τὰ δέοντα, ἐπεὶ Καβάδης μὲν ταῖς οἰκοδομίαις ὡς ήμιστα λυμηνάμενος ἀπιὼν ὅχετο, Χοσφόης δὲ ἄπαντα 5 πυρπολήσας ες εδαφος καθείλε, μείζω τε προσετρίψατο 8 τοις περιπεπτωκόσι τὰ πάθη. και τούτοις μεν τοις άνθρώποις οίσπερ τὸ γελοιῶδες τοῦτο τοῦ φόρου άφηκε καὶ τοῖς άλλοις άπασι, πολλάκις μὲν δεξαμένοις τὸν Μήδων στρατὸν, διηνεκές δὲ Ούννων τε καὶ [βαρ- 10 βάρων Σαρακηνών γην την έφαν ληϊσαμένων, οὐδεν δὲ ήσσον καὶ (τῶν) ἐπὶ τῆς Εὐρώπης βαρβάρων ταῦτα П έργαζομένων ἀεὶ καὶ καθ' έκάστην τοὺς ἐκείνη 'Ρωμαίους, βασιλεύς ούτος χαλεπώτερος εύθύς γέγονε 9 βαρβάρων ἀπάντων. συνωναῖς τε γὰρ καὶ ταῖς καλου- 15 μέναις έπιβολαίς τε καὶ διαγραφαίς οἱ τῶν χωρίων χύριοι τῶν πολεμίων ἀνακεγωρηκότων αὐτίκα μάλα 10 ήλίσκοντο. ὅ τι δὲ τὰ ὀνόματά ἐστί τε καὶ βούλεται ταῦτα, έγὰ δηλώσω. Τούς τὰ χωρία κεκτημένους ἀναγκάζουσι τὸν 'Ρω- 20 11 μαίων έπτρέφειν στρατόν κατά το μέτρον τῆς κειμένης έκάστω φοράς, τιμημάτων καταβαλλομένων ούχ ήπερ έφίησιν ο παρών τη χρεία καιρός, άλλ' ήπερ έξεστι καὶ διώρισται, οὐ διερευνώμενοι δε, εἴπερ αὐτοῖς 🗆 12 (τὰ) ἐπιτήδεια ἐν τῆ χώρα ξυμβαίνει. περιέστηκέ τε 25

² ἐπτάετες] cf. I 36, 10 | 25 cf. Nov. 130, cap. 2

¹ καίτοι PS] καί τι $G\parallel 3$ [δ'] seclusi $\parallel 6$ καθείλεν ές ἔδαφος $G\parallel 10$ οὔνων $G\parallel 10$ —11 [βαρβάρων] inclusi $\parallel 12$ ⟨τῶν⟩ addidi $\parallel 14$ εὐθὺς γέγονε GP] ἀεὶ γέγονεν εὐθὺς $S\parallel 15$ συνωναῖς] η συνωνῶν addit S in marg. $\parallel 20$ τὸν] τὸν τῶν $P\parallel 23$ ἔξεστι ἔξετέθη Alem., frustra $\parallel 24$ εἴπερ GP] ἤπερ $S\parallel 25$ ⟨τὰ⟩ addidi

τούς δειλαίους τούτους ανάγκη τὰ μὲν ἐπιτήδεια στρατιώταις τε καὶ ἵπποις ἐσκομίζεσθαι πάντα ἀνουμένους αὐτὰ τιμημάτων πολλών ἐς ἄναν ἀξιωτέρων καὶ ταῦτα έκ χώρας, ἂν ούτω τύχοι, μακράν που ούσης [καλ s ταῦτα] ές τὸ χωρίον [ἀποκομίζειν], οὖ δὴ τὸ στρατόπεδου ξυμβαίνει είναι, μετρείν τε τοίς των στρατιωτῶν χορηγοῖς, οὐ καθάπερ πᾶσιν ἀνθρώποις νόμος. άλλ' ήπερ εκείνοις αν βουλομένοις είη, και τοῦτό 13 έστι τὸ πράγμα ὅπερ συνωνή καλεῖται, έξ οὖ δή ἄπα- Β 131 10 σιν έχνενευρίσθαι τοῖς τῶν χωρίων χυρίοις ξυμβαίνει. φόρον γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἐπέτειον οὐχ ήσσονα ἢ δε- 14 καπλασίονα [έγ]κατατιθέναι σφίσιν ἐπάναγκες, οἶς γε οὐ μόνον, ὥσπερ εἴοηται, τῷ στρατῷ γορηγεῖν, ἀλλὰ καὶ σῖτον ἐς Βυζάντιον πολλάκις διακομίζειν ταῦτα 15 πεπονθόσι ξυνέπεσεν, έπεὶ οὐχ ὁ Βαρσύμης καλού-μενος μόνος τὸ τοιοῦτο ἄγος έξαμαρτάνειν τετόλμηκεν. άλλα και πρότερον μεν ο Καππαδόκης, υστερον δε οί μετά τὸν Βαρσύμην τοῦτο δὴ τὸ τῆς ἀρχῆς παραλαβόντες άξίωμα.

20 Τὰ μὲν οὖν τῆς συνωνῆς ταύτη πη ἔχει τὸ δὲ 15 τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὅλεθρός τἰς ἐστιν ἀπρόοπτος ἐξαπιναίως τοὶς τὰ χωρία κεκτημένοις ἐπιγενόμενος πρόρριζόν τε αὐτοῖς ἐκτρίβων τὴν τοῦ βίου ἐλπίδα.

^{20—144, 6} τὸ δὲ—παντάπασι] ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὅλεθρος ῆν ἀπρόοπτος—ἀπολιποῦσιν, ἢ τοὺς ἐγκειμένους σφίσι διὰ ταῦτα κακοὺς κρύπτεσθαι οὐκ ἀπηξίου φέρειν κτλ. Suid. s. v. ἐπιβολή

² εἰσκομίζεσθαι $S \parallel 4$ χάρας μακράν που οὔσης, ἂν οὔτω τύχοι $G \mid$ τύχη $P \parallel 4-5$ [καὶ ταῦτα] inclusit Alem. $\parallel 5$ [άποκομίζειν] inclusi $\parallel 9-10$ ἄπασι τοῖς τῶν χωρίων κυρίων έκνενευρίσθαι ξυμβ. $S \parallel 12$ κατατιθέναι Alem.] ἐγκατατιθέναι codd. $\parallel 13$ ἄσπερ εἰσηται PS] om. $G \mid$ στρατῷ] στρατηῷ $P \parallel 16$ τοιοῦτον $S \parallel 18$ μετὰ $GP \mid$ περὶ $S \parallel 22$ ἐπιγινήμενος Suid.

⁹ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

- 16 χωρίων γὰρ τὸ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων γεγενημένων, ὧν δὴ τοῖς τε κυρίοις καὶ τοῖς γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἢ παντάπασιν ἀπολωλέναι, ἢ γῆν πατρώαν ἀπολιποῦσι τοῖς ἐγκειμένοις σφίσι διὰ ταῦτα κακοῖς κρύπτεσθαι, οὐκ ἀπαξιοῦσιν ἐπιφέρειν τοῖς οὕπω 5 διεφθαρμένοις παντάπασι.

 17 Τοιοῦτο μὲν καὶ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομά ἐστιν, ἐπιπολάσαν ὡς τὸ εἰκὸς ἐπὶ τὸν χρόνον μάλιστα τοῦτον. τὰ δὲ τῶν διαγραφῶν ὡς συντομώτατα φράσαντι ἀπηλ-18 λάχθαι τῆδέ πη ἔχει. ζημίαις πολλαῖς ἄλλως τε καὶ 10
- P 68 ὑπὸ τοὺς χρόνους τούτους περιβάλλεσθαι τὰς πόλεις ⟨ἦν⟩ ἀνάγκη· ὧνπερ τάς τε ἀφορμὰς καὶ τοὺς τρόπους ἀφίημι λέγειν ἐν. τῷ παρόντι, ὡς μή μοι ὁ λόγος □ 19 ἀπέραντος είη. ταύτας οἱ τὰ χωρία ἔχοντες ⟨ἀπέτινον, τίμημα⟩ κατατιθέντες κατὰ λόγον τῆς ἐγκειμένης ἑκάστω 15
- 20 B 132 φορᾶς. οὐκ ἄχρι δὲ τούτων αὐτοῖς τὸ κακὸν ἔστη, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιμοῦ ξύμπασαν περιλαβόντος τήν τε ἄλλην οἰκουμένην καὶ οὐχ ἥκιστα τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τῶν τε γεωργῶν ἀφανίσαντος μέρος τὸ πλεῖστον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐρήμων ὡς τὸ εἰκὸς τῶν χωρίων γεγε- 20 νημένων, οὐδεμιᾶ φειδοῖ ἐχρήσατο ἐς τοὺς τούτων

□ □ 21 κυρίους. φόρον γὰρ τὸν ἐπέτειον οὔποτε ἀνίει πρατ-10—12 ζημίαις—ἀνάγκη] καὶ τοῦτο ἐπὶ Ἰονστινιανοῦ ἐγένετο.

ζημίαις πολλαίς καθυποβάλλεσθαι την πόλιν Suid. s. v. διαγραφή.

¹ τὸ om. Suid. \parallel 3 η παντάπασιν om. Suid. \parallel η 2] την Suid. \parallel 7 τοιοῦτον $P \parallel$ 11 περιβάλλεσθαι scripsi] περιβαλέσθαι codd., καθυποβάλλεσθαι Suid. \parallel 12 $\langle \mathring{\eta} \nu \rangle$ addidit Reiske \parallel 13 έν τω παρόντι ἀφίημι λέγειν $S \parallel$ 14—15 $\langle \mathring{\alpha}πέτινον, τίμημα \rangle$ supplevi] om.codd., $\langle \mathring{\epsilon}λνον \rangle$ addendum putavit Alem., $\langle \mathring{\alpha}πεσείοντο \rangle$ Reiske, cf. III 137, 15—16. 149, 19 \parallel 15 κατὰ λόγον Alem.] κατ δλίγον codd. 20—21 γεγενημένων τῶν χωρίων $G \parallel$ 21 ἐχρήσατο PS] ἐχρήσαντο $G \parallel$ 22 οὔποτε scripsi] οὐ τότε codd., οὐδὲ τότε Alem. \parallel 22—145, 1 εἰσπραττόμενος Alem.

τόμενος οὐχ ἦπερ έκάστφ ἐπέβαλλε μόνον, ἀλλὰ καὶ γειτόνων τῶν ἀπολωλότων τὴν μοῖραν. προσῆν δὲ 22 αὐτοῖς καὶ τἄλλα πάντα ὧνπερ ἐμνήσθην ἀρτίως ἄτε Ε τοῖς τῶν χωρίων δεδυστυχηκόσι τὴν κτῆσιν ἀεὶ ἐγκει- μένων, ἔτι μέντοι καὶ τοῖς μὲν στρατιώταις ἀνὰ τὰ κάλλιστά τε καὶ τιμιώτατα δωματίων τῶν σφετέρων ἀκημένοις ὑπηρετεῖν, αὐτοῖς δὲ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον ἐν τοῖς φαυλοτάτοις τε καὶ ἀπημελημένοις τῶν οἰκιδίων δίαιταν ἔχειν.

κδ΄. Οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ἐς τοὺς στρατιώτας αὐτῷ 20 εἰργασμένα σιωπῆ δοτέον, οἶς δὴ τοὺς ⟨πονηροτάτους⟩ □ ἐπέστησεν ἀνθρώπων ἀπάντων χρήματα σφᾶς ὕτι πλείστα ξυλλέγειν ἐνθένδε κελεύσας, εὖ εἰδότας ὡς μοῖρα τῶν πορισθησομένων ἡ δωδεκάτη αὐτοῖς κείσεται. ὄνομα δὲ λογοθέτας αὐτοῖς ἔθετο. οἱ δὲ ἀνὰ 2 Β 133 πᾶν ἔτος ἐπενόουν τάδε. τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις οὐχ ὁμοίως νόμος χορηγείσθαι ἐφεξῆς ἄπασιν, ἀλλὰ

¹⁹ cf. Agath. 306, 21 || 20 cf. I 217, 5 || 23 cf. Nov. 130 cap. 1

² προσήν δὲ Alem.] πρὸς τήνδε codd. $\|$ 4 κτήσιν G P] κτίσιν S $\|$ 5 ἔτι PS] ἔστι G $\|$ 14 ἔμνήσθην G $\|$ 16 ἕπτακεμυρίοις G $\|$ 20 τοὺς \langle πονηροτάτους \rangle Kraš.] τοὺς S, τούτους G, κακίστους vel simile Alem.

νέοις μεν έτι αὐτοῖς οὖσι καὶ στρατευσαμένοις ἀρτίως έλάσσων δ πόρος, πεπονηκόσι δε και μέσοις που ήδη 3 καταλόγου γεγενημένοις έπὶ μεζίον γωρεί. γεγηρακόσι μέντοι καὶ μέλλουσι τῆς στρατείας ἀφίεσθαι πολλῷ έτι κομπωδεστέρα ή σύνταξις, ὅπως αὐτοί τε τὸ λοιπὸν 5 ίδια βιούντες ές τὸ ἀποζην διαρχώς ἔχοιεν, καὶ ἐπειδάν αὐτοῖς ξυμμετρήσασθαι τὸν βίον ξυμβαίη, παραψυγήν τινα των ολκείων απολιπείν τοίς κατά την 4 P 69 ολχίαν δυνατοί είεν. δ τοίνυν χρόνος των στρατιωτών τούς καταδεεστέρους ές των τετελευτηκότων ή τῆς 10 στρατείας ἀφειμένων τοὺς βαθμοὺς ἀεὶ ἀναβιβάζων πρυτανεύει κατά πρεσβεία τὰς ἐκ τοῦ δημοσίου συν-5 τάξεις έκάστω. άλλ' οἱ λογοθέται καλούμενοι οὐκ εἴων έκ των καταλόγων άφαιρεϊσθαι τὰ των τετελευτηκότων 🗆 δνόματα, καίπερ δμοῦ διαφθειρομένων, ἄλλως τε καὶ 15 κατά τούς πολέμους συγνούς γινομένους, των πλείστων. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς καταλόγους ἔτι ἐπλήρουν, καὶ ταῦτα 6 γρόνου συγνοῦ. καὶ ἀπ' αὐτοῦ περιειστήκει τῆ μέν πολιτεία τὸν τῶν στρατευομένων ἀριθμὸν ἐνδεέστερον άεὶ είναι, τῶν δὲ στρατιωτῶν τοῖς περιοῦσι πρὸς τῶν 20 πάλαι τετελευτηκότων διωθουμένοις έπὶ μοίρας παρὰ την άξιαν της καταδεεστέρας απολελεισθαι, τάς τε ξυντάξεις έλαττόνως ἢ κατὰ τὴν προσήκουσαν κομίζεσθαι τάξιν, τοῖς δὲ λογοθέταις διαλαγγάνειν 'Ιουστι-

¹⁹ Agath. 305, 16

³ χωρεῖ Alem.] χωρεῖν codd. \parallel 4 τῆς \parallel τὰς G pr. m. \parallel στρατείας G P \parallel στρατιᾶς S \parallel 8 ἐκ τῶν οἰκείων Alem. \parallel 11 ἀφεμένων G \parallel 13 οὐκ εἴων GP \parallel οἰκείων S \parallel 15 ὀνόματα \parallel σώματα P \parallel 16 πολέμους Alem.] πολεμίους codd. \parallel τῶν delet Herw., frustra \parallel 20 δὲ S \parallel om. GP \parallel 21 μοίρας Alem.] χεῖρας codd. \parallel παρὰ GP \parallel S \parallel pr. m. corr.] κατὰ S \parallel pr. m. \parallel 23 ἐλασσόνως G

νιανῷ τῶν στρατιωτιχῶν χρημάτων πάντα τοῦτον τὸν χρόνον.

"Ετι μέντοι καὶ άλλαις ζημιών ίδέαις πολλαίς τοὺς 7 στρατιώτας άπέκναιον, ώσπερ άμειβόμενοι των έν τοίς Β 134 5 πολέμοις χινδύνων, έπικαλοῦντες τοῖς μὲν ὡς Γραικοὶ είεν, ώσπερ ούκ έξον των από της (Ελλάδος) το παράπαν τινὶ γενναίω γενέσθαι, τοῖς δὲ ὡς οὐκ ἐπιτεταγμένον πρός βασιλέως σφίσι στρατεύοιντο, καίπερ άμφὶ τούτω γράμματα βασιλέως ένδεικνυμένοις, απερ 10 οἱ λογοθέται διαβάλλειν οὐδεμιᾶ ὀχνήσει ἐτόλμων. άλλοις δε, ὅτι δὴ τῶν εταίρων ἡμέρας σφίσιν ἀπολελειφθαί τινας ξυμβαίη. ύστερον καὶ τῶν ἐν Παλατίω 8 φυλάκων τινές ανα πασαν στελλόμενοι την 'Ρωμαίων άργην διηρευνώντο δήθεν τω λόνω έν τοῖς κατα-15 λόγοις τους ές το στρατεύεσθαι έπιτηδείους ύντας ώς ημιστα, καὶ αὐτῶν τινὰς μὲν ᾶτε ἀχρείους ὅντας ἢ γεγηρακότας άφαιρεῖσθαι τὰς ζώνας ἐτόλμων, οἵπερ τὸ λοιπον έκ των εύσεβούντων έν τω δημοσίω της άγορας προσαιτούντες τροφήν δακρύων τε καὶ όλοφύρσεως 20 ἀεὶ προφάσεις τοῖς ἐντυγγάνουσιν ἐγίνοντο πᾶσι, τοὺς δὲ λοιπούς, ὅπως δὴ μὴ ταὐτὰ καὶ αὐτοὶ πείσωνται, γρήματα μεγάλα ἐπράττοντο, ώστε πάντων τοὺς στρατιώτας άτε τρόποις έκνενευρισμένους πολλοίς πτωχοτέρους τε γεγονέναι καὶ οὐδαμῆ ἐς τὸ πολεμεῖν προθυ-25 μεῖσθαι ξυνέβη. ὅθεν Ῥωμαίοις καὶ τὰ ἐν Ἰταλία 9

⁴ ἀπέκναιον PS] ἐπέκναιον $G \parallel 5$ τοῖς S] τοὺς $GP \parallel 6$ ἀπὸ τῆς (Ελλάδος) Piccolos] ἀπὸ τῆς codd., (Γραικίας) vel (Ελλάδος) addidit Alem. $\parallel 8$ στρατεύοιντο PS] στρατεύεσθαι $G \parallel 11$ ἐταίρων Alem.] ἐτέρων codd. $\parallel 14$ διηρευνῶντο P, Dind.] διερευνῶντο $GS \parallel 16$ ῆ PS] καὶ $G \parallel 21$ ταὐτὰ PS] ταῦτα $G \parallel \piείσονται$ Struve $\parallel 22$ ἐπράττοντο Alem.] ἐπράττετο codd. $\parallel 22$ ῶστι πάντων Isambert] οὖτε πάντων codd., οὖτω πάντως Alem., ῶν ἐπιλιπόντων Reiske

πράγματα λελύσθαι ξυνέπεσεν. οὖ δὴ ἀλέξανδοος δ

αλογοθέτης σταλεὶς τοῖς μὲν στρατιώταις ταῦτα ἐπικαλεῖν οὐδεμιῷ ὀκνήσει ἐθάρρει, τοὺς δὲ Ἰταλοὺς χρήματα ἔπραττε, τῶν ἐς Θευδέριχον καὶ Γότθους

10 πεπολιτευμένων ἀμύνεσθαι φάσκων. οὐ μόνοι δὲ οἱ δ στρατιῶται πενίᾳ τε καὶ ἀπορίᾳ πρὸς τῶν λογοθετῶν

Β 135 ἐπιέζοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ πᾶσιν ὑπηρετοῦντες τοῖς στρατηγοῖς παμπληθεῖς τε καὶ δόξη μεγάλοι τὰ πρότερα

11 ὄντες, λιμῷ καὶ πενίᾳ δεινῆ ἤχθοντο. οὐ γὰρ εἶχον ὅθεν τὰ εἰωθότα σφίσι πορίσονται.

12 Προσθήσω δέ τι τούτοις καὶ ἔτερον, ἐπεί με δ τῶν στρατιωτῶν λόγος ἐς τοῦτο ἄγει. οἱ Ῥωμαίων

12 Ποσθήσω δε τι τούτοις και ετεφον, επεί με δ των στρατιωτών λόγος ες τοῦτο ἄγει. οι 'Ρωμαίων βεβασιλευκότες εν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε των τῆς πολιτείας εσχατιών πάμπολυ κατεστήσαντο στρα-Ρ 70 τιωτών πλῆθος επὶ φυλακή των δρίων τῆς 'Ρωμαίων 15

ἀρχῆς, [καὶ] κατὰ τὴν έῷαν μάλιστα μοῖοαν ταύτη τὰς
 ἐφόδους Περσῶν τε καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες,

□ 13 οὕσπερ λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις ⟨Ίουστινιανὸς⟩
δ βασιλεὺς κατ' ἀρχὰς μὲν οὕτω δὴ παρέργως τε καὶ
φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυ- νο
τῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι,
καὶ ἐπειδὰν Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο,

¹ cf. II 302, 9 || 12—149, 4 οι 'Ρωμαίων—χαρίζεσθαι] οι 'Ρωμαίων βασιλείς εν — ἡναγκάζοντο οδτοι χρόνου όητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίω χαρίζεσθαι Suid. s. v. λιμιταναίοι

ηναγκάζοντο οί ταλαίπωροι οὖτοι ἄτε καὶ ⟨αὐ⟩τοὶ ι	:ῶν
έκ της είρηνης άγαθων απολαύσοντες χρόνου όη	τοῦ
τας οφειλομένας σφίσι ξυντάξεις τῷ δημοσίῳ χαρι	ζε-
σθαι ύστερον δε και αὐτὸ τὸ (τῆς) στρατείας ὄνο	μα 🗆
5 αὐτοὺς ἀφείλετο οὐδενὶ λόγφ. τὸ λοιπὸν τὰ μὲν ὅ	ο ια 14 □ Γ
της 'Ρωμαίων ἀρχης φυλακτηρίων έκτος έμεινεν,	
δε στρατιώται έξαπιναίως έβλεπον είς των εὐσεβ	εῖν
είωθότων τὰς χεῖρας.	

"Ετεροι στρατιῶται οὐχ ήσσους ἢ πεντακόσιοι καὶ 15 □
10 τρισχίλιοι τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φυλακῆ τοῦ Παλατίου κατέστησαν, οὕσπερ σχολαρίους καλοῦσι. καὶ αὐτοῖς 16 □ συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἄπασι τὸ δημόσιον ἀεὶ χορηγεῖν εἴωθε. τούτους οἱ πρότεροι □ μὲν ἀριστίνδην ἀπολέξαντες ἐξ Ἀρμενίων ἐς ταύτην
15 δὴ τὴν τιμὴν ἦγον. ἐξ οὖ δὲ Ζήνων τὴν βασιλείαν 17 παρέλαβε, πᾶσιν ἐξουσία ἐγένετο καὶ ἀνάνδροις καὶ Β 136 ἀπολέμοις οὖσι παντάπασι τούτου δὴ τοῦ ὀνόματος ἐπιβατεύειν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ ἀνδράποδα 18 □ κατατιθέντες τίμημα τὴν στρατείαν ἀνοῦντο ταύτην.
20 ἡνίκα τοίνυν Ἰουστίνος τὴν βασιλείαν παρέλαβεν, οὖτος Ἰουστινιανὸς πολλοὺς ἐς τὴν τιμὴν κατεστήσατο ταύτην, χρήματα μεγάλα περιβαλόμενος. ἐπεὶ δὲ τού- 19 τοις τοῖς καταλόγοις οὐδένα ἐνδεῖν τὸ λοιπὸν ἤσθετο,

⁹⁻¹³ Έτεροι-εἴωθε] σχολάριοι τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακἢ τοῦ Παλατίου ήσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Άρμενίων, οἶς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ᾶπασι τὸ δημόσιον ἐγορήγει Suid. 8. v. σχολάριοι || 11 Agath. 310, 2

¹ καὶ ⟨αύ⟩τοὶ Alem.] καίτοι codd. || 4 ⟨τῆς⟩ addidit Kraš.|| 5 τὸ] τὸ ⟨τε⟩ conic. Kraš, malim ⟨ὥστε⟩ τὸ || 7 δὲ] δὲ δὴ P|| 10 Παλατίου] πάλλαντος Suid. || 13 τούτους Alem.] τούτοις codd. || πρότερον S || 15 δὲ] δὴ S || 18 ἀνδράποδα Alem.] ἀνδραπόδοις codd. || 20 ἰουστῖνος G P, S pr, m. corr.] ἰουστινιανὸς S pr. m. || παρέλαβε S || 22 περιβαλλόμενος G

έτέρους αὐτοῖς ἐς δισχιλίους ἐντέθεικεν, οὕσπερ ὑπερ-20 αρίθμους ἐκάλουν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς τὴν βασιλείαν ἔσχε, τούτους δὴ τοὺς ὑπεραρίθμους ἀπεσείσατο αὐτίκα μάλα, τῶν χρημάτων οὐδ' ὁτιοῦν ἀποδοὺς σφίσιν.

Ές μέντοι τοὺς έντὸς τοῦ τῶν σχολαρίων ἀριθμοῦ 5 όντας επενύει τάδε. ήνίκα στράτευμα έπὶ Λιβύην ή 'Ιταλίαν ἢ ἐπὶ Πέρσας ὡς σταλήσεται ἐπίδοξον είη, καλ αὐτοῖς ⟨ώς⟩ ξυστρατεύσουσιν ἐπήγγελλε συσκευάζεσθαι, καίπερ έξεπιστάμενος έπιτηδείως αὐτοὺς ές τὸ στρατεύεσθαι ώς ημιστα έχειν, οί δὲ τοῦτο ῖνα μὴ 10 γένηται δείσαντες χρόνου οἱ όητοῦ τὰς ξυντάξεις άφίεσαν. ταῦτα μεν τοῖς σχολαρίοις πολλάκις ξυνη-22 νέγθη παθείν. καὶ Πέτρος δὲ τὸν ἄπαντα χρόνον ήνίκα την του μαγίστρου καλουμένου είγεν άργην, άεὶ καθ' ημέραν αὐτοὺς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. 15 23 πρᾶος μεν γάρ ήν καὶ ώς ηκιστα ύβρίζειν είδως, κλεπτίστατος δε ανθρώπων απάντων και δύπου αίσγροῦ άτεγνως έμπλεως. τούτου του Πέτρου κάν τοις έμπροσθεν λόγοις έμνήσθην ατε τὸν Άμαλασούνθης φόνον της Θευδερίγου παιδός είργασμένου.

4 Είσι δε και ετεροι των εν Παλατίφ πολύ άξιώτεροι, επει και πλείω το δημόσιον αὐτοῖς χορηγεῖν

^{1—2} ἐτέρους—ἐκάλουν] haec excerpsit Suid. s. v. ὑπεράριθμος || 13—18 καὶ Πέτρος—ἔμπλεως] οὐτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ,
ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι Μαγίστρου γενέσθαι δς ἀεὶ καὶ καθημέραν
τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς κτλ. Suid. s. v. Πέτρος || 16 Ιοannes
Lydus 190, 14 πρῷος μὲν γάρ ἐστι (sc. Πέτρος) || 19 cf. III 100, 24

¹ ἐντέθεικεν G P] ἀντέθηκεν S \parallel 2 – 3 ἐκάλουν — ὑπεραρίθμους G P] om. S \parallel 5 εἰς P \parallel 7 εἴη G pr. m. corr., P S] ἡν G pr. m. \parallel 8 \langle ώς \rangle ξυστρατεύσουσιν Roiske] ξυστρατεύουσιν codd. \parallel 9 ἐπίτηδες P \parallel 10 οἱ δὲ Alem.] οὐδὲ codd. \parallel 11 συντάξεις S \parallel 14 καλουμένην S \parallel ἀεὶ αἰς Suid. \parallel 17 ἀπάντων ἀνθρώπων Suid. \parallel 21 πολλῷ Reiske

είωθεν ατε και μείζω κατατιθείσι του της στρατείας Β 137 όνόματος τὰ τιμήματα, οι δή δομέστικοί τε καί προτίχτωρες επιχαλούνται (χαί) άνεχαθεν αμελέτητοί είσι πολεμίων ἔργων. τάξεως γὰρ καὶ προσώπου ἕνεκα 25 5 μόνον έν Παλατίω εἰώθασι καταλέγεσθαι. καὶ αὐτῶν Ρ 71 □ οί μεν έν Βυζαντίω, οί δε έπί τε Γαλατίας έκ παλαιού καὶ χωρίων έτέρων ϊδρυνται. άλλὰ καὶ τούτους Ίου- 26 στινιανός τρόπω αεί δεδισσόμενος τῶ είρημένω μεθίεσθαι ηνάγκαζε των προσηχουσών σφίσι συντάξεων. 10 έν κεφαλαίω δε τοῦτο είρήσεται. νόμος ἦν ἀνὰ πεν- 27 ταετηρίδα έκάστην τὸν βασιλέα τῶν στρατιωτῶν έκαστον δωρεῖσθαι γρυσίω τακτῶ, πέμποντε; δὲ ἀνὰ 28 πεντάετες πανταγόσε τῆς 'Ρωμαίων ἀργῆς παρείγοντο στατήρας γουσούς στρατιώτη έκάστω πέντε. καὶ τούτο 29 15 οὐχ οἶόν τε ἦν μὴ πράσσεσθαι ἀεὶ μηχανῆ πάση. ἐξ οτου δὲ ἀνὴο οδε διωχήσατο τὴν πολιτείαν, τοιοῦτο ούδεν ούτε διεπράξατο ούτε εμέλλησε, καίπερ χρόνου δύο και τριάκοντα ένιαυτῶν τριβέντος ήδη, ώστε και λήθην τοῦ ἔργου τούτου τοῖς ἀνθρώποις γενέσθαι τινά. Τρόπον δὲ καὶ ἄλλον τῆς ἐς τοὺς κατηκόους λεη- 30 90 λασίας έρων ἔργομαι. οί βασιλεί τε καὶ ταίς ἀργαίς έν Βυζαντίω ή οπλιζόμενοι ή γράμματα διαγειρίζοντες η άλλο ότιουν ύπηρετούντες τάσσονται μέν έν τοις καταλόγοις ἀργὴν ἔσγατοι, προϊόντος δὲ τοῦ γρόνου

25 αναβαίνοντες αεί ές των απογινομένων ή ύπεξιόντων

¹ κατατιθείσιν ὑπὲς τοῦ Reiske $\parallel 2-3$ προτίκτοςες codd. \parallel 3 ἐπικαλοῦνται] λουν evanuit in $S \mid \langle καί \rangle$ ἀνέκαθεν] και addidit Reiske $\parallel 4$ προσώπου] ου evanuit in $S \parallel 6$ Γαλατίας Maltr.] γαλ $^{\bar{\alpha}}$ PS, γάλατας $G \parallel 9$ συντάξεων PS] τάξεων $G \parallel 13$ πανταγόθι $S \parallel 14$ ἐκάστω στρατιώτη $P \parallel 17$ ἐμέλλησε Reiske] ἐμέλησε codd. $\parallel 19$ τούτου G P] τοῦδε $S \parallel 19-20$ γενέσθαι. τινὰ τρόπον G P, Kraš.

🗅 την χώραν τάξεως έκαστοι της κατ' αὐτοὺς ές τόδε γωρούσιν, έως αν τις βαθμού επιβεβηκώς του πρώτου 31 ήδη ές τὸ τῆς τιμῆς ἀφίκηται πέρας. καὶ τοῖς ές τοῦτο ἀξιώματος ήχουσι χρήματα ἐκ παλαιοῦ διατέ-Β 138 ταπται τοσαῦτα τὸ πλῆθος ώστε πλέον ἀνὰ πᾶν ἔτος 5 η ές έκατὸν χουσοῦ άγείρεσθαι κεντηνάρια τούτοις, αὐτούς τε γηροχομεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων πολλούς μετέγειν αὐτοῖς ἀφελείας ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον της ένθεν ξυνέβαινε, της τε πολιτείας τα πράγματα 32 ἐπὶ μέγα εὐπορίας ἀεὶ ταύτη ἐχώρει. ἀλλὰ βασιλεὺς 10 όδε τούτων αὐτοὺς ἀποστερήσας σχεδόν τι ἀπάντων, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις κακὰ ἤνεγκεν. άψαμένη γὰρ αὐτῶν ἡ πενία πρῶτον, εἶτα καὶ διὰ τῶν άλλων έχώρει, οίς τι και πρότερου ώφελείας μετην. 33 καὶ ἤν τις τὴν ξυμπεπτωκυῖαν αὐτοῖς ἐνθένδε ζημίαν 15 ές ἔτη δύο καὶ τριάκοντα διαριθμοῖτο, ευρήσει τὸ μέτρον ώνπερ αὐτοὺς ἀποστερεῖσθαι ξυνέπεσε.

κε΄. Τοὺς μὲν στρατευομένους οὕτως ὁ τύραννος ὅδε διεχρήσατο. ἄπερ δὲ αὐτῷ ἐς ἐμπόρους τε καὶ ναύτας καὶ βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους, δι' ω αὐτῶν τε καὶ ἐς τοὺς ἄλλους ἄπαντας εἴργασται, 2 φράσων ἔρχομαι. πορθμὰ δύο ἐκατέρωθεν Βυζαντίου ἐστὸν, ἄτερος μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ "Αβυδον, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ

^{22—153, 21} πορθμώ—προσίεσθαι] Πορθμώ δύο έστόν ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλ. — πεπομισμένος ἤει οὐδὲν πρὸς τῶν τῆδε ναυτιλλομένων πομιζόμενος Suid. 8. ν. πορθμός

¹ ἐς τόδε] ἐς τὸ πρόσω Reiske \parallel 2 ἔως G S \rfloor ὡς P \parallel 7 \langle καὶ \rangle Reiske] om. codd. \mid γηρωκομεῖσθαι PS \parallel 9 τῆς ἔνθεν Alem.] τοῖς ἔνθεν codd. \mid τῆς τε GP \rfloor τοῖς τε S \parallel 11 τι ἀπάντων Reiske] διὰ πάντων codd., δὴ ἀπάντων Alem. \parallel 19 ὅδε PS \rfloor om. G \parallel 21 αὐτῶν τε] αὐτῶν δὲ Reiske $\|$ 22 ἑκατέρωθι P $\|$ 23 ἐφ'] ἀφ' S

Εύξείνου παλουμένου Πόντου, οδ τὸ Ἱερὸν ὀνομάζεται. έν μεν ούν τω Ελλησπόντου πορθμώ τελωνείον μεν 3 έν δημοσίω ως ημιστα ήν, άργων δέ τις έκ βασιλέως στελλόμενος εν Άβύδω καθήστο, διερευνώμενος μεν, Ρ 72 5 ην ναύς ὅπλα φέρουσα ἐς Βυζάντιον οὐ βασιλέως ἴοι γνώμη, καὶ ἤν τις ἐκ Βυζαντίου ἀνάγοιτο οὐ φερόμενος γράμματα τῶν ἀνδρῶν καὶ σημεῖα οἶς ἐπίκειται Β 139 🗆 ή τιμή αύτη (οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγεσθαι ούκ ἀφειμένον πρὸς τῶν ἀνδρῶν, οῖ τῆ τοῦ 10 μαγίστρου καλουμένου άρχη ύπουργούσι) πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλος [δὲ] οὐδενὶ αἴσθησιν παρεχόμενον άλλ' ώσπερ τινά μισθόν δ ταύτην δή την άργην έγων τοῦ έργου τούτου λαμβάνειν ήξίου. 4 ό μέντοι έπὶ πορθμοῦ τοῦ έτέρου στελλόμενος τὸν 15 μισθον ἀεὶ προς βασιλέως κεκομισμένος ἦν καὶ διε*φευνώμενος ές τὸ ἀχριβές ταῦτά τε, ἄπερ μοι εἴρηται.* καὶ ἤν τι ἐς τοὺς βαρβάρους κομίζοιτο, οῖ παρὰ τὸν Εύξεινον ίδουνται Πόντον, ώνπεο οὐ θέμις ἐκ Ῥωμαίων της γης ές τους πολεμίους πομίζεσθαι. οὐδεν 20 μέντοι έξην τῷ ἀνδοὶ τούτω πρὸς τῶν τῆδε ναυτιλλομένων προσίεσθαι. Εξ ού δε Ίουστινιανύς την βασι- 5 λείαν παρέλαβε; τελωνεῖόν τε δημόσιον κατεστήσατο

¹ Ίερὸν] Arrian. Peripl. cap. 12 \parallel 8–9 οὐ-ἀνδρῶν] cit. Suid. s. v. ἀνάγεσθαι

¹ καλουμένου om. Suid. | οδ] δ Reiske, frustra || 2 οδν] δη Suid. | Έλλησπόντου πορθμῷ] Ελλησπόντω Suid. | τελωνείον Suid. | τελωνείον Suid. | τελώνιον codd. || 2—3 μέν — ως] om. Suid. || 4—14 μέν — μέντοι] έκαστα δ δὲ Suid. || 5 ναῦν S || 9—10 οὐκ ἀφειμένον — ἀρχή πρὸς τῶν ἀνδρῶν, οἶ τῆ τοῦ μαγίστρου οὐκ ἀφειμένων ἀρχῆ καλουμένου codd., correxit et transposuit Alem. || 11 [δε] delevit Maltr. || 13—15 δὴ τῆν — πρὸς βασιλέως PS] om. G || 14 τὸν om. Suid. || 15 εἶη codd. || 16 τε om. G || 18 ἀνπερ] ῆν γὰρ Reiske || 19 κομίζοιτο superscr. εσθαι G || 22 τελωνείον Dind.] τελώνιόν codd.

έν πορθμῷ έκατέρῳ καὶ μισθοφόρους ἄρχοντας δύο ές ἀεὶ πέμπων μίσθωσιν μὲν αὐτοῖς παρείχετο τὴν ξυγκειμένην, ἐπήγγελλε δὲ χρήματά οἱ ὅτι πλεῖστα 6 ἐνθένδε ἀποφέρειν δυνάμει τῆ πάση. οἱ δὲ ἄλλο οὐδὲν ἢ εὕνοιάν οἱ τὴν ἐς αὐτὸν ἐνδείκνυσθαι ἐν 5 σπουδῆ ἔχοντες ἀπαξάπαντα πρὸς τῶν πλεόντων τὰ τῶν φορτίων τιμήματα ληιζόμενοι ἀπηλλάσσοντο.

Έν μεν οὖν πορθμῷ έκατέρῳ ταῦτα ἐποίει ἐν δὲ Βυζαντίῳ ἐπενόει τάδε. τῶν τινά οὶ ἐπιτηδείων προὐστήσατο, Σύρον μεν γένος, ὄνομα δὲ ἀδδαῖον, 10 ῷ δὴ ἐπήγγελλεν ἐκ νηῶν τῶν ἐνταῦθα καταιρουσῶν

8 όνησιν τινά οἱ πορίζεσθαι. • ὁ δὲ πλοῖα ἄπαντα τὰ καταίροντα ἐς τὸν Βυζάντιον λιμένα οὐκέτι ἐνθένδε ἡφίει, ἀλλὰ τοὺς ναυκλήρους ἢ τοῖς τιμήμασιν ἔζημίου νηῶν τῶν σφετέρων ἢ ἀναφορεῖν ἔς τε Λιβύην καὶ 15

9 B 140 'Ιταλίαν ήνάγχαζε. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν οὕτε ἀντιφορτίζεσθαι οὕτε θαλαττουργεῖν ἔτι ἤθελον, ἀλλὰ καύσαντες τὰ σφέτερα πλοῖα εὐθὺς ἄσμενοι ἀπηλλάσσοντο.

10 ὅσοις μέντοι ἐπάναγκες ἦν ἐκ ταύτης δὴ τῆς ἐργασίας τὸν βίον ποιεῖσθαι, οὖτοι δὴ τριπλασίαν πρὸς τῶν 20 ἐμπόρων τὴν μίσθωσιν κεκομισμένοι τὸ λοιπὸν ἐφορτίζοντο τοῖς τε ἐμπόροις περιειστήκει ταύτην σφίσιν αὐτοῖς τὴν ζημίαν πρὸς τῶν τὰ φορτία ἀνουμένων ἰάσασθαι, οὕτω τε λιμοκτονεῖσθαι πάση μηχανῆ τοὺς Ὑρωμαίους ξυνέβαινεν.

¹⁰ $\lambda\delta\delta\alpha tor$] hic idem videtur esse, cuius mentionem faciunt Euagr. V 3. Niceph. Call. XVII 34. cf. Theoph. I 242, 9

⁵ oi om. $GP \mid i_S PS \mid i_{\pi'} G \parallel$ 10 Άδδαΐον Dind.] άδδεον codd. \parallel 12 απαντα $GP \mid$ om. $S \parallel$ 13 τον \mid το $G \mid i_{\pi}$ δενδε $PS \mid$ om. $G \parallel$ 20 δή scripsi \mid δέ codd.

Άλλὰ ταῦτα μὲν τῆδε κατὰ τὴν πολιτείαν ἐφέρετο. 11 ἃ δὲ καὶ ἐς τὰ κέρματα τοῖς βασιλεῦσιν εἴργασται, οὔ μοι παριτέον οἴομαι εἶναι. τῶν γὰρ ἀργυραμοιβῶν 12 πρότερον δέκα καὶ διακοσίους ὀβολοὺς, οῦς φόλλεις ταλοῦσιν, ὑπὲρ ενὸς στατῆρος χρυσοῦ προῖεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτοὶ ἐπιτεχνώμενοι κέρδη οἰκεῖα ὀγδοήκοντα καὶ ἐκατὸν μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξαντο. ταύτη δὲ τομίσματος ἐκάστου χρυσοῦ ἐβδόμην ἀπέτεμον μοῖραν **

10 πάντων ἀνθρώπων.

'Επεὶ δὲ οἱ βασιλεῖς οὖτοι τῶν ἀνίων τὰ πλεῖστα 13
〈εἰς τὰ〉 καλούμενα περιστήσαντες μονοπώλια, τούς τι Ρ 73 □ ἀνήσασθαι βουλομένους ἀεὶ καθ' ἐκάστην ἀπέπνιγον, μόνα δὲ αὐτοῖς ἀνέφαπτα τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐλέλειπτο
15 πωλητήρια, μηχανῶνται καὶ ἀμφ' αὐτοῖς τάδε. ἱμάτια 14
τὰ ἐκ μετάξης ἐν Βηρυτῷ μὲν καὶ Τύρῷ πόλεσι
ταῖς ἐπὶ Φοινίκης ἐργάζεσθαι ἐκ παλαιοῦ εἰώθει. οῖ 15
τε τούτων ἔμποροί τε καὶ ἐπιδημιουργοὶ καὶ τὲχνῖται
ἐνταῦθα τὸ ἀνέκαθεν ῷκουν, ἐνθένδε τε ἐς γῆν ᾶπα20 σαν φέρεσθαι τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ξυνέβαινεν. ἐπεὶ 16
δὲ Ἰουστινιανοῦ βασιλεύοντος οἱ ἐπὶ ταύτη τῆ ἐρνασία Β 141

^{3—9} τῶν γὰς—μοῖςαν] ἐπὶ γὰς Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἀργυςαμοιβῶν — διετάξατο, χουσοῦ ἔπτην ἀποτεμόμενος μοῖςαν Suid. κ. ν. κέρμα, ὁ Ἰουστινιανός τῶν ἀργυςαμοιβῶν ὑπὲς ἐνὸς — εἰωθότων δέκα καὶ διακοσίους ὀβολοὺς αὐτὸς ἐπιτεχν. — διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς Suid. ε. ν. ὀβολοῦ || 7 Mal. 486, 19

⁴ φόλεις codd. \parallel 6 αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος Suid. s. v. κέρματα et s. v. ὀβολοῦ \parallel 7 ἐκατὸν] ἐκατὸν ἔτη $S \parallel$ 8 διετάξαντο Maltr.] διετάξατο Suid., διεπράξαντο codd. \parallel ταύτη Reiske] ταύτην codd. \parallel 10 Ante πάντων lacunam indicavit Reiske \parallel 12 ⟨εἰς τὰ⟩ addidit Alem. \parallel 16 βυρητῶ S pr. m. \parallel 19 ῷκουν] ὤκνον G

έν τε Βυζαντίω και πόλεσι ταῖς άλλαις όντες ἀξιωτέραν απεδίδοντο την έσθητα ταύτην, αιτιώμενοι μείζον μέν ἢ πρότερον ἐν γρόνω τῶ παρόντι ὑπὲρ αὐτής καταβάλλεσθαι τὸ τίμημα Πέρσαις, πλείω δὲ νῦν τὰ δεκατευτήρια είναι εν γη τη 'Ρωμαίων, δόκησιν απασιν 5 δ αὐτοκράτωρ παρεχόμενος ὅτι δὴ ἐπὶ τούτω ἀγανακτοίη, νόμω απασιν απείπε μὴ πλέον ἢ όκτω χουσων 17 της τοιαύτης έσθητος την λίτραν είναι. καὶ προστίμημα έχειτο τοῖς παραβησομένοις τὸν νόμον τῶν ὑπαργόντων στερείσθαι γρημάτων. ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις 10 άμηχανά τε καὶ άπορα ἐδόκει παντάπασιν είναι. οὐ γὰρ οἶόν τε ἦν τοὺς ἐμπόρους μείζονος τιμῆς τὰ φορτία ταῦτα ἐωνημένους ἐλάσσονος αὐτὰ τοῖς ξυμβάλ-18 λουσιν αποδίδοσθαι. διὸ δὴ ταύτην μὲν τὴν ἐμπορίαν έργολαβείν οὐκέτι ήξίουν, ἐπικλοπώτερον δὲ φορτίων 15 των σφίσιν ἀπολελειμμένων ἐποιούντο κατά βραχὸ τὰς πράσεις, δηλονότι των γνωρίμων τισίν, οίσπες τὰ τοιαύτα καλλωπίζειν τὰ σφέτερα αὐτῶν προϊεμένοις 19 ἐν ἡδονῆ ἦν ἢ τρόπφ τφ ἀναγκαῖον ἐγίνετο. ὧν δὴ ή βασιλίς επιψιθυριζόντων τινών αίσθομένη, καίπερ 20 οὐ βασανίσασα τὰ θρυλλούμενα, ξύμπαντα εὐθὺς τὰ φορτία τούς ανθρώπους αφείλετο, καὶ χρυσίον αὐτούς ές κεντηνάριον επιτιμησαμένη. * * άρχει δε ταύτης εν γε 'Ρωμαίοις της έργασίας δ τοῖς βασιλικοῖς έφεστὼς 20 θησαυροίς. Πέτρον οὖν τὸν Βαρσύμην ἐπίκλησιν ἐπὶ 25 ταύτης καταστησάμενοι της τιμής οὐ πολλώ ύστερον

^{1—2} ἀξιοτέραν $G \parallel 5$ εἶναι om. S τῆ om. S 10 τοῖς PS
brace om. G 13 ταῦτα PS
brace om. $G \parallel εἰ$ ανημένους Alem. ἐανημένους codd. \parallel αντά PS
brace τιμῆς $G \parallel 17$ οἰσπες Alem.] εἴπες codd. \parallel 18 σφέτες $G \parallel 23$ Ante ἄρχει lacunam indicavi; excidisse puto haec fere: ὕστερον δὲ καὶ εν Βυζαντίφ οἱ βασιλεῖς οὖτοι ἰμάτια τὰ ἐπ μετάξης αὐτοὶ ἐργάζεσθαι οὐπ ἀπηξίουν \parallel 26 καταστησάμενος G

έπεγώρουν αὐτῶ πράσσειν ἀνόσια ἔργα. τοὺς μὲν 21 (γὰο) ἄλλους ἄπαντας τὸν νόμον ἐς τὸ ἀχριβὲς ἐδι- 🗆 καίου τηρεῖν, τοὺς δὲ τοῦ ἔργου τούτου τεγνίτας Β 142 αύτω μόνω αναγκάζων έργάζεσθαι απεδίδοτο, οὐκέτι 5 έπικουπτόμενος, άλλ' έν τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς βαφῆς μέν της προστυγούσης την ούγκίαν ούχ ήσσον η κατά έξ γουσών, βάμματος δὲ τοῦ βασιλικοῦ, ὅπεο καλεῖν όλόβηρον νενομίκασι, πλέον η τεσσάρων καὶ είκοσι γουσων. καὶ βασιλεῖ μὲν ἐνθένδε μεγάλα γρήματα 22 10 έφερεν, αὐτὸς δὲ περιβαλλόμενος πλείω έλάνθανεν, όπεο ἀπ' αὐτοῦ ἀρξάμενον ἐς ἀεὶ ἔμεινε. μόνος γὰρ 23 ές τόδε τοῦ χρόνου έμπορός τε ἀπαρακαλύπτως καὶ κάπηλος τοῦ ἐμπολήματος τοῦδε καθίσταται. ἔμποροι 24 μεν οὖν ὅσοι πρότερον τὴν ἐργασίαν ταύτην μετήεσαν. 15 έν τε Βυζαντίω καὶ πόλει έκάστη θαλαττουργοί τε καὶ ἔνγειοι ἐφέροντο ὡς τὸ εἰκὸς τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας κακά. ἐν δὲ πόλεσιν ὁ δημος σχεδόν τι ὅλος ταῖς 25 είρημέναις προσαιτητής έξαπιναίως έγένετο. βάναυσοι γάρ ἄνθρωποι καὶ γειρώνακτες λιμῷ παλαίειν, ώς τὸ 20 είκὸς, ἡναγκάζοντο, πολλοί τε ἀπ' αὐτοῦ τὴν πολιτείαν μεταβαλλόμενοι φεύγοντες ώγοντο ές τὰ Περσών ήθη, Ρ 74 🗆 μόνος δὲ ἀεὶ ὁ τῶν θησαυρῶν ἄργων ἐνεργολαβῶν 26 τὸ ἐμπόλημα τοῦτο μοῖραν μὲν βασιλεῖ, ώσπερ εἰρηται, πόρων τῶν ἐνθένδε ἀποφέρειν ήξίου, αὐτὸς δὲ τὰ 25 πλείω φερόμενος δημοσίαις συμφοραϊς επλούτει. ταῦτα μεν οὖν τῆδε κεγώρηκεν.

² $\langle \gamma \dot{\alpha} \varrho \rangle$ addidi \parallel 4 αὐτῷ scripsi \parallel αὐτῷ codd. \parallel μότῳ \parallel νόμῳ Maltr. \parallel ἀπεδίδοτο Reiske \parallel έπεδίδοτο codd. \parallel 6 οὐγκίαν Alem. \parallel οἰκίαν codd. \parallel 7 βάματος $G \parallel$ 8 τεττάρων $S \parallel$ 17 δλος σχεδόν τι $S \parallel$ 18 προσαιτητής Alem. \parallel προσαιτεῖν τὴν G P, προσαιτεῖν $S \parallel$ 19 χειρώνακτες $P S \parallel$ χειρωνάκται G

κς'. Όντινα δὲ τρόπον τῶν πόλεων τοὺς κόσμους καὶ τὰ ἐγκαλλωπίσματα πάντα ἔν τε Βυζαντίω καὶ 2 πόλει έκάστη καθελεῖν ἴσγυσεν αὐτίκα ἐροῦμεν. μεν καταλύειν τὸ τῶν δητόρων ἀξίωμα ἔγνω, τά τε γαρ Επαθλα αὐτοὺς ἀφείλετο εὐθὺς απαντα, οἶσπερ 5 τρυφαν τε τὰ πρότερα καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι τῆς συνη-Β 143 γορίας ἀφειμένοι είώθασι, καὶ διωμότους συνίστασθαι τούς διαφερομένους έκέλευσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ περιυ-3 βρισμένοι ἐν πολλῆ ἀθυμία ἐγένοντο. ἐπεὶ δὲ τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων εὐδαιμόνων 10 δοκούντων είναι έν τε Βυζαντίω και πάση τη 'Ρωμαίων άργη πάσας, ώσπερ έρρηθη, τὰς οὐσίας ἀφείλετο, ἀρ-4 γείν τὸ λοιπὸν τῷ ἐπιτηδεύματι τούτω ἐλέλειπτο. γὰρ εἶγον ἄνθρωπος λόγου ότουοῦν οὐδὲν ἄξιον, οὖπερ αν και αμφισβητοῖεν αλλήλοις. αὐτίκα τοίνυν έκ 15 πολλών μεν όλίγοι, έξ ενδόξων δε λίαν κομιδή άδοξοι πανταχόθι γεγονότες της γης πενία μέν, ως τὸ είκὸς, πολλή είχοντο, μόνην δὲ ὕβοιν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔονου φερόμενοι ἀπηλλάσσοντο.

5 Αλλά και τοὺς ιατρούς τε και διδασκάλους τῶν 20

ελευθερίων τῶν ἀναγκαίων ἀπορείσθαι πεποίηκε. τάς
τε γὰρ σιτήσεις, ἃς οἱ πρότερον βεβασιλευκότες ἐκ τοῦ
δημοσίου χορηγείσθαι τούτοις δὴ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
6 ἔταξαν, ταύτας δὴ οὖτος ἀφείλετο πάσας. καὶ μὴν καὶ

⁴ Mal. 470, 19 \parallel 7—8 διωμότους—ἐκέλευσε] Suid. s. v. διώμοτος.

^{1—164, 13} Όντινα—κεχώρηκεν om. $S \parallel 1$ τρόπον hoc loco Maltr., post πόλεων codd. $\parallel 5$ αὐτοὺς ἀφείλετο εὐθὺς $P \rceil$ ἀφείλετο αὐτοὺς $G \parallel 8$ τοὺς διαφερομένους ἐκέλευσε codd. \mid τοῖς διαφερομένοις ἐκέλευε τοὺς ἡτορας Suid. $\parallel 9$ ἀθυμία Alem.] ἀσημία codd. \mid τε om. $P \parallel$ 12 ἐρρέθη codd. \parallel 14 λόγον $P \parallel$ 21 ἀπορεϊσθαι $P \parallel$ στερεϊσθαι G

όσους οί τὰς πόλεις οἰχοῦντες ἀπάσας πολιτιχῶν σφίσιν η θεωρητικών οίκοθεν πεποίηνται πόρους, καί τούτους μεταγαγών φόροις άναμίξαι τοίς δημοσίοις έτόλμησε. καλ ούτε λατρών τις ἢ διδασκάλων τὸ λοι- 7 5 που ενίνετο λόνος ούτε δημοσίας τις έτι ολκοδομίας προνοείν ζογυσεν ούτε λύγνα ταις πόλεσιν εν δημοσίω έκάετο ούτε τις ήν άλλη παραψυγή τοις ταύτας οίκοῦσι. τά τε γὰρ θέατρα καὶ ἱππόδρομοι καὶ κυνηγέσια έκ 8 τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἄπαντα ἤργει, οὖ δή οἱ τὴν γυναῖκα 10 τετέγθαι τε καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι ξυνέβαινεν. ὕστερον δὲ ταῦτα δὴ ἀργεῖν ἐν Βυζαντίω ἐκέ- 9 🗆 λευσε τὰ θεάματα, τοῦ μὴ τὰ εἰωθότα γορηγεῖν τὸ Β 144 δημόσιον πολλοῖς τε καὶ σγεδόν τι ἀναρίθμοις οὖσιν, Ρ 75 οίς ενθένδε ὁ βίος. ἦν τε ίδία τε καὶ κοινη λύπη τε 10 🗆 🗅 15 καὶ κατήφεια, ώσπεο άλλο τι τῶν ἀπ' οὐρανοῦ ἐπισκήψασαι πάθος, καὶ βίος πᾶσιν ἀγέλαστος. ἄλλο τε τὸ 11 παράπαν οὐδεν έφερετο τοῖς ἀνθρώποις εν διηγήμασιν, οίκοι τε οὖσι καὶ ἀγοράζουσι κάν τοῖς ίεροῖς διατρίβουσιν ή συμφοραί τε καὶ πάθη καὶ καινοτέρων ἀτυ-20 γημάτων ύπερβολή.

Ταῦτα μὲν οὕτω ταῖς πόλεσιν εἶχεν. ὅ δὲ τῷ 12 λόγω λείπεται, τοῦτο εἰπεῖν ἄξιον. ὕπατοι Ῥωμαίων ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐγινέσθην δύο, ἄτερος μὲν ἐν Ῥώμη, ὁ δὲ δὴ ἔτερος ἐν Βυζαντίω. ὅστις δὲ εἰς τὴν τιμὴν 13 ἐκαλεῖτο ταύτην πλέον ἢ κεντηνάρια χρυσοῦ εἰκοσιν ἐς τὴν πολιτείαν ἀναλοῦν ἔμελλεν, ὀλίγα μὲν οἰκεῖα, τὰ δὲ πλεῖστα πρὸς βασιλέως κεκομισμένος. ταῦτά τε 14

⁸ Mal. 417, 2

⁷ ἐκάστο Kraš.] ἐκάστω codd., ἐκάστη Alem. \parallel 10 τεθράφθαι scripsi] τετράφθαι codd. \parallel 14 ἡν τε \mid ἡν P

¹⁰ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

τὰ γρήματα ές τε τοὺς ἄλλους, ὧνπερ έμνήσθην, χαλ ές των βίων τους απορωτέρους έχ του έπλ πλειστον φερόμενα και διαφερόντως ές τους έπι σκηνής απαντα 15 τὰ πράγματα ἐς ἀεὶ τῆ πόλει ἀνίστη. ἐξ οὖ δὲ Ἰουστινιανός την βασιλείαν παρέλαβεν, οὐκέτι καιροίς τοίς 5 καθήκουσι ταῦτα ἐπράσσετο ἀλλὰ τὰ μὲν (πρῶτα) \Box πολλοῦ 'Ρωμαίοις υπατος καθίστατο χρόνου, τελευτῶντες δὲ οὐδὲ ὄναρ τὸ πρᾶγμα εώρων, ἐξ οὖ δὴ πενία τινί ένδελεγέστατα έσφίγγετο τὰ άνθρώπεια, τὰ μέν είωθότα (τοῦ βασιλέως) οὐκέτι τοῖς ὑπηκόοις παρε- 10 γομένου, τὰ δὲ ὑπάργοντα τρόποις ἄπασι πανταγόθεν ἀφαιρουμένου. 'Ως μεν οὖν τὰ δημόσια καταπιὼν ξύμπαντα χρή-16 ματα τοὺς ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς δ λυμεών οδτος εκαστόν τε ίδια καὶ κοινή ξύμπαντας τὰς οὐσίας ἀφή- 15 17 Β 145 οηται, διαρχώς δεδιηγήσθαι οίμαι. ως δε και τούς άλλους εὐδαίμονας δοκοῦντας εἶναι συκοφαντία περιιὼν άφαιρεϊσθαι τὰ χρήματα ἴσχυσεν, Ικανώτατά μοι εἰρῆσθαι νομίζω, οὐ μέντοι στρατιώτας τε καὶ ἄργουσι

πάσιν ύπηρετούντας καὶ τούς έν Παλατίω στρατευο- 20 μένους, γεωργούς τε και χωρίων κτήτορας και κυρίους καὶ οίς ἐν λόγοις τὰ ἐπιτηδεύματά ἐστιν, ἀλλὰ μὴν έμπόρους τε καὶ ναυκλήρους καὶ ναύτας βαναύσους τε

⁶ Mal. 426, 21. 478, 20. Theoph. I 174, 16. Chron. Pasch. I 617, 18. Cedren. I 642, 15. Marcell. Com. ad a. 452 (1). Nov. 105, cap. 2

² ές τῶν—πλεῖστον P] ένι τοῦ έπλι πλεῖστον ές τῶν βίων τοὺς ἀπορωτέρους $G \parallel 6$ ἀλλὰ τὰ] ἄλλοτε edd. cum Alem. $|\langle πρῶτα \rangle$ addidi] $\langle πρῶτα μόνος τις \rangle$ Kraš. $\parallel 10 \langle τοῦ βασιλέως \rangle$ vel simile post εἰωθότα addendum est. cf. Hy 2, p. 41. $\parallel 19$ οὐ μέντοι scripsi] ἐν μέντοι codd., καὶ μέντοι Reiske, fortasse scription scripsi] ἐν μέντοι $|\langle πρωτα \rangle$ Reiske, fortasse scription $|\langle πρωτα \rangle$ Reiske, fortasse scriptions. bendum: οὐ μόνον | στρατιώτας Reiske | στρατιώταις codd.

καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους καὶ οἶς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐπιτηδευμάτων ὁ βίος, καὶ μὴν καὶ τοὺς ἄλλους ὡς εἰπεῖν ἄπαντας, ἐς οὓς διικνεῖσθαι βλάβος τὸ ἐκ τοῦδε συμβαίνει.

Οἶα δὲ τούς τε προσαιτητὰς καὶ ἀνελαίους ἀνθρώ-

Οἶα δὲ τούς τε προσαιτητὰς καὶ ἀγελαίους ἀνθρώ- 18 πους καὶ πτωχούς τε καὶ λώβη πάση έχομένους είργάσατο, αύτίκα έρουμεν τὰ γὰρ ἀμφί τοῖς ἱερευσιν αὐτῶ πεπραγμένα έν τοις οπισθεν λόγοις λελέξεται. πρώτα 19 μέν, δπερ είρηται, απαντα περιβεβλημένος τὰ πωλητή-10 ρια καὶ ἀνίων τῶν ἀναγκαιοτάτων τὰ λεγόμενα καταστησάμενος μονοπώλια πλέον ἢ τριπλάσια τιμήματα πάντας ανθοώπους έπράττετο. και τὰ μὲν ἄλλα ἐπεί 20 ανάριθμά μοι έδοξεν είναι, ούκ αν έγωγε λόγφ ατελευτήτω καταλέγειν φιλουεικοίην άπὸ δὲ τῶν τοὺς 15 άρτους ώνουμένων πικρότατα ές πάντα τὸν αίωνα έσύλει, ούς δή καὶ χειφώνακτας καὶ πτωχούς καὶ πάση λώβη έγομένους ανθρώπους μη ούκ ωνείσθαι αδύνατον, αὐτὸς μὲν γὰρ ἐς τρία κεντηνάρια Φέρεσθαι ἀνὰ 21 παν έτος ενθένδε ήξίου, ὅπως οί ἄρτοι ⟨άξιώτεροι⟩ 20 ὧσι καὶ σποδοῦ ἔμπλεφ. οὐδὲ γὰρ ές τοῦτο δὴ τὸ τῆς Ρ 76 αίσγροκερδείας ἀσέβημα δ βασιλεύς ούτος δκυηρός ήει ταύτη δε τη σκήψει οίκεῖα κέρδη επιτεγνώμενοι 22 οίς επέχειτο ή τιμή αθτη αθτοί μεν ράστα ες πλοθτόν τινα περιίσταντο μέγαν, λιμον δε τοῖς πτωχοῖς χειρο- Β 146 25 ποίητον έν εὐθηνοῦσι γρόνοις ἀεὶ παρὰ δόξαν εἰργάζοντο, έπεὶ οὐδὲ σῖτον έτέρωθέν τινι εἰσχομίζεσθαι

⁸ λελέξεται] Procopius videtur in animo habuisse de rebus a Iustiniano in sacerdotes commissis scribere. cf. III 7,13

¹ χειρωνάπτας hic et infra $P\parallel 4$ ἐπ τοῦδε scripsi] ἐς τούσδε codd. $\parallel 19$ ἤξίον ἐνθένδε $G\mid \langle$ αξιώτεροι \rangle addidi] cf. 162, 22 \parallel 20 σποδοῦ P] σπονδοῦ $G\mid$ ἔμπλεοι $G\parallel$ 22 ἤει Dind.] εἴη codd.

- τὸ παράπαν ἐξῆν, ἀλλὰ ἀναγκαῖον ἡν ἄπασι τούτους
 δὴ ἀνουμένους ἄρτους ἐσθίειν.
 - 23 Τον δε τῆς πόλεως ὀχετον διερρωγότα τε ὁρῶντες καὶ μοῖραν ὕδατος ὀλίγην τινὰ ἐς τὴν πόλιν εἰσάγοντα ὑπερεώρων τε καὶ οὐδ' ὁτιοῦν αὐτῷ προέσθαι ἤθελον, 5 καίπερ ὁμίλου ἀεὶ ἀμφὶ τὰς κρήνας ἀποπνιγομένου πολλοῦ, καὶ τῶν βαλανείων ἀποκεκλεισμένων ἀπάντων καίτοι ἐς οἰκοδομίας θαλασσίους τε καὶ ἀνοήτους ἄλλας
 - μέγεθος χρημάτων οὐδενὶ λόγω προΐετο, πανταχόθι τῶν προαστείων ἐπιτεχνώμενος, ὥσπερ τῶν βασιλείων 10
- αὐτοὺς οὐ χωρούντων, ἐν οἶς δὴ ἄπαντες οἱ πρότερον

 □ 24 βεβασιλευκότες διαβιοῦν ἐς ἀεὶ ἤθελον. οὕτως οὐ
 χρημάτων φειδοῖ, ἀλλὰ φθόρου ἀνθρώπων ἕνεκα τῆς
 - τοῦ ὀχετοῦ οἰκοδομίας ὀλιγωρεῖν ἔγνω, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου Ἰουστινιανοῦ τοῦδε ἑτοιμότερος 15 γέγονεν ἀνθρώπων ἀπάντων χρήματά τε προσποιεῖσθαι
 - κακῶς, καὶ ταῦτα χειρόνως αὐτίκα δὴ μάλα προέσθαι. 25 δυοίν τοίνυν ἀπολελειμμένοιν ἔν τε ποτῶ καὶ τοῖς
 - 25 ουοίν τοινυν απολελειμμενοίν εν τε ποτφ και τοις έδωδίμοις τοις τὰ ἔσχατα πενομένοις καὶ πτωχοίς οὖ-σιν, ὕδατός τε καὶ ἄρτου, δι' ἀμφοῖν αὐτοὺς, ὥσπερ 20 μοι δεδιήγηται, βασιλεὺς ὅδε ἔβλαψε, τὸ μὲν ἄπορον σφίσι, τὸν δὲ πολλῷ ἀξιώτερον ἐργασάμενος.

26 Οὐ μόνον δὲ τοὺς ἐν Βυζαντίφ προσαιτητὰς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐτέρωθι ἀκημένων τινὰς ἔδρασε ταῦτα, ὥσπερ
 27 μοι αὐτίκα λελέξεται. Ἰταλίαν γὰρ Θευδέριχος έλὼν 25 τοὺς ἐν τῷ Ῥώμης Παλατίφ στρατευομένους αὐτοῦ

³ cf. Theoph. I 237, 8. 239, 24

¹ τούτους G corr.] τον P, τούτοις G pr. m. \parallel 2 ἀνουμένοις Maltr. \parallel 9 μεγέθη P \parallel 12 ές ἀεὶ ἤθελον P \parallel 16 τε om. G \parallel 26 αὐτοῦ Reiske] αὐτοὺς codd.

εἴασεν, ὅπως τι διασώζοιτο πολιτείας ἐνταῦθα τῆς παλαιᾶς ίγνος, μι(κ)ρὰν ἀπολιπών σύνταξιν ἐς ἡμέραν έκά- Β 147 στω. ήσαν δὲ οὖτοι παμπληθεῖς ἄγαν. οῖ τε γὰρ 28 σιλεντιάριοι παλούμενοι παὶ δομέστιποι παὶ σγολάριοι 5 έν αὐτοῖς ἦσαν, οῖς δὴ ἄλλο οὐδὲν ἀπελέλειπτο ἢ τὸ τῆς στρατείας ὄνομα μόνον, καὶ ἡ σύνταξις αύτη ἐς τὸ ἀποζῆν ἀπογρῶσα μόλις αὐτοῖς, ἄπερ ἔς τε παῖδας καλ απογόνους Θευδέριγος αύτους παραπέμπειν έκέλευσε. τοῖς τε προσαιτηταῖς οἱ παρὰ τὸν Πέτρου τοῦ 29 10 αποστόλου νεών δίαιταν είχον, τρισχιλίους σίτου μεδίμνους γορηγείν ἀεί τὸ δημόσιον ἀνὰ πᾶν ἔτος διώρισεν. απερ απαντες οδτοι διαγεγόνασι πομιζόμενοι έως Άλέξανδρος ὁ Ψαλίδιος ές τὴν Ἰταλίαν ἀφίκετο. πάντα 30 γάρ εὐθὺς οὖτος ἀνὴρ ὀκνήσει οὐδεμιᾶ περιελεῖν 15 έγνω. ταῦτα μαθών Ἰουστινιανὸς Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ τήν τε πράξιν προσήματο ταύτην καὶ τὸν 'Αλέξανδρον έτι μαλλον η πρότερον διὰ τιμης έσγεν. ἐν ταύτη Άλέξανδρος τη πορεία καὶ τοὺς Έλληνας εἰρνάσατο τάδε.

Τοῦ ἐν Θερμοπύλαις φυλακτηρίου οἱ τὰ ἐκείνη γεωρ- 31 γοῦντες χωρία ἐκ παλαιοῦ ἐπεμελοῦντο, ἐκ περιτροπῆς τε τὸ ἐνταῦθα τεῖχος ἐφύλασσον, ἡνίκα δὴ ἔφοδος βαρ- Ρ 77 βάρων τινῶν ὡς ἐπισκήψει ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐπίδοξος ἦν. ἀλλ' ἐνταῦθα γενόμενος τότε 'Αλέξανδρος 32 25 οὖτος προνοεῖν Πελοποννησίων σκηπτόμενος οὐκ ἔφη

¹⁴ cf. II 302, 19

¹ ἐνταῦθα om. $G \parallel 3$ δὲ Alem.] δή codd. $\parallel 4$ σιλεντιάριοι P et Alem.] σελεντηνάρια $G \parallel 5$ ἀπελέλειπτο G corr.] ὑπελέλειπτο G pr. m., $P \parallel 8$ θενδώριχος $G \parallel 14$ οὖτος ὁ G (ὁ superscr.) $\parallel 20$ τοῦ—φυλαπτηρίου Alem.] τοὺς—φυλαπτηρίους codd. $\parallel 23$ πελοπόνησον $G \parallel 25$ πελοπονησίων codd.

38 γεωργοίς τὸ ταύτη φυλακτήριον ἐπιτρέψειν. στρατιώτας οὖν ἐνταῦθα εἰς δισχιλίους καταστησάμενος οὐκ ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγεῖσθαι σφίσι τὰς συντάξεις διώρισεν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῆ Ἑλλάδι πασῶν πόλεων τά τε πολιτικὰ καὶ θεωρητικὰ ξύμπαντα χρήματα ἐς τὸ δη- 5 μόσιον ἐπὶ τῷ προσχήματι τούτῳ μετήνεγκεν, ἐφ' ῷ ἐνθένδε οἱ στρατιῶται οὖτοι σιτίζοιντο, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔν τε τῆ ἄλλη πάση Ἑλλάδι καὶ οὐχ ῆκιστα ἐν □ Β 148 Ἀθήναις αὐταῖς οὕτε τις ἐν δημοσίφ οἰκοδομία ⟨ἀνενεώθη⟩ οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν ⟨οἶόν τε ἦν⟩ γίνεσθαι. 10 31 Ἰουστινιανὸς μέντοι τὰ τῆδε διφκημένα τῷ Ψαλιδίφ

οὐδεμιᾶ μελλήσει, ἐπέρρωσε.

- 35 Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε κεχώρηκεν. Ιτέον δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐν ἀλεξανδρεία πτωχούς. Ἡφαιστός τις ἐν τοῖς ἐνταῦθα ρήτορσιν ἐγεγόνει, ὅσπερ παραλαβών τὴν 15 ἀλεξανδρέων ἀρχὴν τὸν μὲν δῆμον τοῦ στασιάζειν κατέπαυσε, φοβερὸς τοῖς στασιώταις φανεὶς, ἔσχατα δὲ ἐσχάτων κακὰ τοῖς τῆδε ἀκημένοις ἐνδέδεικται πᾶσι.
- □ 36 πάντα γὰρ εὐθὺς τὰ τῆς ⟨πόλεως⟩ πωλητήρια ἐς τὸ καλούμενον μονοπώλιον καταστησάμενος ἄλλον μὲν 20 ἐμπόρων οὐδένα ταύτην δὴ τὴν ἐργασίαν ἐργάζεσθαι εἴα, μόνος δὲ ἀπάντων αὐτὸς γεγονὼς κάπηλος παρεδίδοτο τὰ ὥνια πάντα, δηλονότι τὰς τούτων τιμὰς τῆ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία σταθμώμενος, ἀπεπνίγετό τε τῆ τῶν ἀναγκαίων σπάνει ἡ τῶν ᾿Αλεξανδρέων πόλις, οὖ δὴ 25

² ές $P \parallel 9-10$ έν δημοσίω $-\gamma$ ίνεσθαι] έν δημοσία (δημοσία G pr. m., δημοσίω G corr.) οἰκοδομία * οὕτε ἄλλο ἀγαθόν *** γίνεσθαι G, οἰκοδομία έν δημοσίω, οὕτε ** οὕτε ἄλλο ἀγαθόν γίνεσθαι P, supplevi ⟨άνενεώθη⟩ et ⟨οἰόν τε ἦν⟩, γενέσθαι ⟨ξυνέβη⟩ edd. cum Maltr. \parallel 12 μελήσει codd. \parallel 13 ἰτέον] hinc rursus $S \parallel$ 19 ⟨πόλεως⟩ addidit Alem. \parallel 20 ἄλλον scripsi] ἄλλων codd. \parallel 22 εἴα PS] εἴωθε $G \parallel$ 22-23 παρεδίδοτο] ἀπεδίδοτο Reiske

καὶ τοῖς τὰ ἔσχατα πενομένοις τὰ πρότερα εὕωνα διαρκῶς ἐγεγόνει πάντα. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἀμφὶ τῷ ἄρτῷ ἐπίεξε. τὸν γὰρ σίτον αὐτὸς ἔξ Αἰγυπτίων ἀνεῖτο 37 μόνος, οὐδὲ ὅσον ἐς μέδιμνον ἕνα ἐτέρῷ ἐνδιδοὺς 5 πρίασθαι, ταύτη τε τοὺς ἄρτους καὶ τὰ τῶν ἄρτων τιμήματα διετίθετο ἡπερ ἐβούλετο. πλοῦτον τοίνυν 38 [καὶ] ἀμύθητον αὐτός τε δι' ὀλίγου περιεβάλετο καὶ βασιλεῖ τὴν ἀμφὶ τούτῷ ἐπιθυμίαν ἐνεπλήσατο. καὶ 39 τῶν μὲν ᾿Αλεξανδρέων ὁ δῆμος δέει τοῦ Ἡφαίστου τὰ 10 παρόντα σφίσιν ἡσυχῆ ἔφερον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ αἰδοῖ τῶν οἱ ἐς ἀεὶ ἐσκομιζομένων χρημάτων ἐν τοῖς μάλιστα ὑπερηγάπα τὸν ἄνθρωπον.

Βουλεύσας δὲ "Ηφαιστος οὖτος ὅπως τὴν βασιλέως 40 διάνοιαν πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται, προσε15 πετεχνήσατο τάδε. Διοκλητιανὸς 'Ρωμαίων γεγονὼς 41 Β 149 αὐτοκράτωρ σίτου μέγα τι χρῆμα δίδοσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου τῶν 'Αλεξανδρέων τοῖς δεομένοις ἀνὰ πᾶν ἔτος διώρισε. ταῦτα ὁ δῆμος τηνικάδε διαδασάμενοι 42 ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἐς ἀπογόνους τοὺς ἄχρι δεῦρο παρέ20 πεμψαν. ἀλλ' "Ηφαιστος ἐνθένδε μυριάδας ἐς δια- 43 κοσίας ἐπετείους μεδίμνων τοὺς τῶν ἀναγκαίων ὑποσπανίζοντας ἀφελόμενος τῷ δημοσίῳ ἐντέθεικε, βασιλεῖ γράψας ὡς οὐ δικαίως οὐδὲ ἢ ξυμφέρει τοῖς πράγμασι μέχρι νῦν ταῦτα οἱ ἄνδρες οὖτοι κομίζοιντο. καὶ ἀπ' 44 25 αὐτοῦ βασιλεὺς μὲν ἐμπεδώσας τὴν πρᾶξιν διὰ σπου- Ρ 78

⁴ ένδιδοὺς PS] διδοὺς $G \parallel 7$ [καὶ] delevit Alem. | περιεβάλλετο $G \parallel 10$ ἔφερον conicit Kraš.] ἔφερεν codd. $\parallel 14-15$ προσεπιτεχνήσατο $S \parallel 17$ δημοσίον S] δήμου $GP \mid$ τῶν G] om. $PS \parallel 18$ διαδασάμενοι Petavius ad Synes. p. 58] διαδικασάμενοι codd. $\parallel 19$ ές] γε $P \parallel 19-20$ παρέπεμψαν Alem.] παραπέμψαι codd. $\parallel 23$ οὐ δικαίως] οὐ δικαίως οὐ δὲ καίως $S \mid \tilde{\eta}$ Reiske] εl codd. $\parallel 25$ βασιλεὺς S] βασιλεὶ GP

δῆς αὐτὸν μείζονος ἔσχεν, Άλεξανδοέων δὲ ὅσοι ταύτην εἶχον τοῦ βίου ἐλπίδα, ταύτης δὴ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τῆς ἀπανθρωπίας ἀπώναντο.

- κζ΄. Τὰ μὲν οὖν Ἰουστινιανῷ εἰργασμένα τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε μηδὲ τὸν πάντα αἰῶνα τῷ περὶ αὐτῶν 5 2 λόγῳ ἐπαρκεῖν δύνασθαι. ὀλίγα δέ μοι ἄττα ἐκ πάντων ἀπολεξαμένῳ εἰπεῖν ἀποχρήσει, δι' ὧν αὐτοῦ ἔνδηλον καὶ τοῖς ὅπισθεν γενησομένοις τὸ ἦθος ἄπαν διαφανῶς ἔσται, [καὶ] ὡς εἴρων τε ἦν καὶ οὕτε θεοῦ οὕτε ἱερέων οὕτε νόμων αὐτῷ ἔμελεν, οὕτε δήμου 10 κατεσπουδασμένου αὐτῷ δοκοῦντος εἶναι, οὐ μὴν οὕτε τινὸς τὸ παράπαν αἰδοῦς ἢ τοῦ τῆς πολιτείας ξυμφόρου ἢ ὅτου τι προὕργου ἐς αὐτὴν γένοιτο, ἢ ὅπως σκήψεώς τινος τὰ πρασσόμενα τυχεῖν δύναιτο, οὕτε ἄλλο τι αὐτὸν ἐσῆει. ὅτι μὸ μόνη ἀφαίρεσις τῶν ἐν 15
- άλλο τι αὐτὸν ἐσήει, ὅτι μὴ μόνη ἀφαίρεσις τῶν ἐν 15
 Β 150 πάση γῆ κειμένων χρημάτων. ἄρξομαι δὲ ἐνθένδε.
 ¾ρχιερέα κατεστήσατο ἀλεξανδρεῦσιν αὐτὸς Παῦλὸν
 - ονομα. ἐτύγχανε δὲ Ῥόδων τις, Φοῖνιξ γένος, ἔχων 4 τηνικάδε τὴν Ἀλεξανδοείας ἀρχήν. ὧ δὴ ἐπέστελλεν ἐς ἄπαντα Παύλω ὑπηρετεῖν προθυμία τῆ πάση, ὅπως 20 δὴ ἀτελεύτητον μένοι τῶν πρὸς αὐτοῦ ἐπαγγελλομένων

¹⁷ Quae sequuntur, narrat Liberatus brev cap. 23. cf. Cyrill. Scythopolit. in vita S. Sabae (ed. Cotelerius, eccl. gr. monumenta 3, Paris. 1686). Cedren. I 655, 22. Theoph. I 222, 18. Cramer Anecd. II 110

⁴ οὖν S] om. $GP \parallel 5$ ὅστε S] ὡς $GP \parallel μηδὲ$ Dind.] μήτε codd. \parallel τῷ Reiske] τὰ codd. \parallel τ εἰπεῖν ἀποχρήσει $PS \parallel$ ἀποχρήσει εἰπεῖν $G \parallel 9 \parallel$ καὶ] delevit Dind. \parallel 10 ξμελλεν $G \parallel$ οὖνε conic. Kraš.] οὐδὲ codd. \parallel 11 οὖτε \parallel οὐδὲ conic. Kraš. \parallel 13 τι delendum puto \parallel προῦγον $G \parallel$ 14 σπήψεὡς $GP \parallel$ ἐκ σπήψεως S ἐπισκήψεώς Reiske, frustrà \parallel 16 χρημάτων κεμμένων $S \parallel$ ἐνθένδεν $G \parallel 1$ ταὐτὸς $GP \parallel$ οm. $S \parallel 21$ μένοι Dind. \parallel μείνοι codd. \parallel πρὸς $GP \parallel$ πρὸ S

μηδέν. ταύτη γὰρ τῶν Άλεξανδρέων τοὺς (αίρετικοὺς) 5 🗖 έταιρίζεσθαι αὐτὸν ές την έν Καλγηδόνι σύνοδον ὥετο δυνατόν ἔσεσθαι. ήν δέ τις Αρσένιος, Παλαιστίνος 6 γένος, όσπερ Θεοδώρα τη βασιλίδι έν τοῖς μάλιστα ε άναγκαιοτάτοις επιτήδειος γεγονώς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύναμίν τε πολλήν μεγάλα τε περιβαλλόμενος χρήματα ές βουλης άξίωμα ήλθε, καίπερ μιαρώτατος ών. οδτος 7 Σαμαρείτης μεν ην, τοῦ δε μη την υπάρχουσαν προέσθαι δύναμιν ονόματος αντιλαβέσθαι τοῦ Χοιστιανῶν 10 έγνω. δ μέντοι πατήρ τε καὶ ἀδελφὸς τῆ τούτου 8 δυνάμει θαρσούντες διαγεγόνασι μέν έν Σκυθοπόλει, περιστέλλοντες την πάτριον δύξαν, γνώμη δε αὐτοῦ άνήκεστα τοὺς Χριστιανοὺς ελογάζοντο πάντας. διὸ 9 🗆 🗅 δη οί πολίται σφίσιν ἐπαναστάντες ἄμφω ἔκτειναν 15 θανάτω ολατίστω, κακά τε πολλά ξυνηνέχθη Παλαιστίνοις ένθένδε γενέσθαι. τότε μέν οὖν αὐτὸν οὕτε Ἰου- 10 στινιανός ούτε βασιλίς κακόν τι έδρασαν, καίπερ αίτιώτατον γεγονότα δυσκόλων άπάντων, άπειπον δε αὐτῶ ές Παλάτιον μηκέτι ιέναι ένδελεγέστατα γάρ τούτου 20 δή ένεκα πρός των Χριστιανών ήνωγλούντο. οδτος 11 Αρσένιος βασιλεῖ γαριεῖσθαι ολόμενος οὐ πολλῶ ὕστε- Ρ 79 ρον ξύν τῶ Παύλω ἐς τὴν ἀλεξάνδρειαν στέλλεται, ώς δή τά τε άλλα ύπηρετήσων καὶ τὴν ές τοὺς Άλε- Β 151 ξανδρεῖς πειδώ ξυγκατεργασόμενος αὐτῷ δυνάμει τῆ 25 πάση. Ισγυρίζετο γὰρ ὑπὸ τὸν γρόνον τοῦτον, ἡνίκα 12

^{1 (}αἰρετικούς) supplevi] εὐδοκιμωτέρους vel λογιμωτάτους Alem., πρώτους vel πλείστους Reiske, ἰερεῖς Isambert \parallel 2 Καλχηδόνι \parallel 3 παλαιστηνὸς G, παλαιστινὸς $P \parallel$ 6 μεγάλα τε PS] τε οπ. $G \mid$ περιβαλόμενος $P \parallel$ 11 θαρροῦντες $G \parallel$ 15—16 παλαιστινοῖς P, παλαιστηνοῖς $P \parallel$ 16—17 οὔτε—οὔτε Dind.] οὖδὲ—οὖδὲ codd. \parallel 18 ἀπεῖπον PS] ἀπειπών $G \parallel$ 20 τῶν PS] οπ. $G \parallel$ 24 συγκατεργασόμενος Alem., συγκατεργασάμενος PS

οί τοῦ Παλατίου ἀποκεκλεϊσθαι ξυνέπεσε, τῶν ἐν Χριστιανοῖς οὐκ ἀμελέτητος γεγονέναι δογμάτων ἀπάντων. 13 όπερ την Θεοδώραν ηνίασε την έναντίαν γάρ έσκήπτετο τῶ βασιλεῖ ἐς τοῦτο ἰέναι, ῶς μοι ἐν τοῖς ἔμπρο-14 σθεν λόγοις εξοηται. ἐπεὶ οὖν ⟨έν⟩ Άλεξανδοεῦσιν 5 έν ένουτο, διάκουόν τινα Ψόην όνομα 'Ρόδωνι Παῦλος παρέδωκε τεθνηξόμενον, φάσκων δή αὐτὸν μόνον οί 🗆 🗆 αὐτῷ ἐμποδὼν ῗστασθαι τοῦ μὴ τὰ βασιλεῖ δεδογμένα 15 ύποτελέσαι. τοῖς δὲ βασιλέως γράμμασι 'Ρόδων ἠγμένος, συγνοίς τε οὖσι καὶ λίαν σπουδαίοις, αἰκίζεσθαι 10 τὸν ἄνθρωπον ἔγνω. <καί> ος ὑπὸ τῆς βασάνου κατα-16 τεινόμενος αὐτίκα θνήσκει. ἄπερ ἐπεὶ ἐς βασι ⟨λέα ήλθεν), έγκειμένης Ισχυρότατα της βασιλίδος, απαντα βασιλεύς έπὶ Παύλφ τε καὶ Ῥόδωνι καὶ Ἀρσενίφ εὐθύς έχίνει, ώσπερ τῶν πρὸς αὐτοῦ τούτοις δὴ τοῖς 15 17 ανθρώποις έπηγγελμένων έπιλελησμένος απάντων. Λιβέριον οὖν τῶν ἐκ Ῥώμης ἄνδρα πατρίκιον καταστησάμενος έπὶ τῆς Άλεξανδρέων ἀρχῆς καὶ τῶν δοκίμων *ໂερέων τινάς ές την Άλεξάνδρειαν ἔστειλε την τοῦ* πράγματος ποιησομένους διάγνωσιν, έν οίς και δ 'Ρώ- 20 μης ἀρχιδιάκονος Πελάγιος ἦν, τὸ Βιγιλίου τοῦ ἀρχιερέως ύποδύς πρόσωπον, ἐπιτεταγμένον οἱ τοῦτό γε πρὸς τοῦ

⁵ cf. III 68, 18

² δογμάτων] πραγμάτων $P \parallel 5$ εἴρηται Reiske] εἰρήσεται codd. | ⟨ἐν⟩ addidit Alem. $\parallel 6$ ἐγένοντο GP] ἔγένετο S | Psoum Liberat. $\parallel 8$ αὐτῷ delet Reiske $\parallel 11$ ⟨παὶ⟩ addidi $\parallel 12-13$ ἔς βασι⟨λέα ἦλθεν⟩ Alem.] ἔς βασι * GP, ἔς * $S \parallel 14$ βασιλεὺς codd.] ὁ βασιλεὺς edd. $\parallel 17$ τῶν scripsi] τὸν codd., cf. Π 459, 2 - 3 $\parallel 18$ λλεξανδρέων Alem.] ἀλεξάνδρον codd. $\parallel 19$ λλεξάνδρειαν Reiske] ἀλεξανδρέων codd. $\parallel 20$ ποιησομένους P, Alem.] ποιησαμένους codd. $\parallel 21$ ἦν πελάγιος $P \mid$ τὸ Βιγιλίου Dind.] τοῦ βιγιλίου GP, om. S

Βιγιλίου τοῦ τε φόνου ἐληλεγμένου Παῦλου τῆς [ερω- 18]
σύνης εὐθὺς καθείλου, φυγόντα δὲ 'Ρόδωνα ἐς Βυζάντιον τήν τε κεφαλὴν ἀφείλετο ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ χρήματα ἐς τὸ δημόσιον ἀνάγραπτα ἐποιήσατο, καίπερ Β 152
5 τρισκαίδεκα ἐπιστολὰς τοῦ ἀνθρώπου ἐνδειξαμένου,
ἄσπερ αὐτῷ βασιλεὺς ἔγραψε σπουδάζων τε καὶ διατεινόμενος ἄγαν ἐπαγγέλλων τε ἄπαντα τῷ Παύλῳ
ὑπηρετεῖν ἐπιτάττοντι καὶ μηδ' ὁτιοῦν ἀντιτείνειν,
ὅπως ἐπὶ τῆ δόξη ἐπιτελέσαι τὰ δόξαντα δυνατὸς εἰη.
10 Ἀρσένιόν τε Λιβέριος γνώμη Θεοδώρας ἀνεσκολόπισε, 19
καὶ αὐτοῦ τὰ χρήματα δημοσιοῦν βασιλεὺς ἔγνω, καίπερ οὐδὲν αὐτῷ ἐπεγκαλεῖν ἔχων ἢ ὅτι ξὺν τῷ Παύλῷ
δίαιταν εἶγε.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰτε ὀρθῶς εἰτε ἄλλη πη αὐτῷ εἰρ- 20 □

15 γασται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτου δὲ δὴ ἕνεκα ταῦτά μοι

εἰρηται αὐτίκα δηλώσω. ὁ Παῦλος χρόνφ τινὶ ὕστε- 21

ρον ἐς Βυζάντιον ἥκων έπτά τε χρυσοῦ κεντηνάρια

τῷ βασιλεῖ τούτφ προέμενος ἠξίου τὴν ἱερωσύνην

ἀπολαβεῖν ᾶτε αὐτὴν οὐδενὶ νόμφ ἀφηρημένος. Ἰου- 22

20 στινιανὸς δὲ τά τε χρήματα ἐδέξατο πράως καὶ τὸν

ἄνθρωπον ἐν τιμἢ ἔσχεν, ἀρχιερέα τε ώμολόγησεν

Ἰλεξανδρεῦσιν αὐτὸν καταστήσεσθαι αὐτίκα δὴ μάλα,

καίπερ ἑτέρου τὴν τιμὴν ἔχοντος, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς

ὅτι δὴ τοὺς αὐτῷ ξυνοικήσαντάς τε καὶ ὑπουργεῖν τε
25 τολμηκότας ἔκτεινέ τε αὐτὸς καὶ τὰς οὐσίας ἀφείλετο. □

ὁ μὲν οὖν Σεβαστὸς ἐς ἄγαν διατεινόμενος τὸ πρᾶγμα 23 P 80

ἐν σπουδῆ ἐποιεῖτο, Παῦλος δὲ διαρρήδην ἐπίδοξος

⁴ τὸ PS] τὸν G | καίπες GP] καίτοι S || 6 ἄσπες GP] ὅσπες S || 9 ὅπως Alem.] ὅμως codd. || 16—17 ὕστεςον PS] om. G || 17 τε Maltr.] τι codd. || 19 αὐτὴν—νόμω GP] οὐδενὶ αὐτὴν τρόπω S || 24 ὑπουργεῖν GP, S pr. m. corr.] ὑπουργείσαν S pr. m. || 25 αὐτὸς Maltr.] αὐτοὺς codd.

24 ην την ιερωσύνην απολήψεσθαι μηγανη πάση. αλλά Βιγίλιος τηνικάδε παρών είκειν βασιλεί τὸ τοιοῦτον έπιτάττοντι οὐδαμῆ ἔγνω. ἔφασκε γὰρ οὐγ οἶός τε είναι ψήφον την οικείαν αύτος ανάδικον διειογάσθαι, 25 την Πελαγίου παραδηλών γνώσιν. ούτως άλλου οὐ- 5 δενὸς τῷ βασιλεῖ τούτῷ ὅτι μὴ χοημάτων ἀφαιρέσεως Β 153 ἀεὶ ἔμελεν. εἰρήσεται δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε. Φαυστίνος ήν τις, Παλαιστίνος γένος, Σαμαρείτης 26 μέν γεγονώς ἄνωθεν, ὀνόματος δὲ τοῦ Χριστιανῶν 27 αντιλαμβανόμενος ανάγκη τοῦ νόμου. οὖτος δ Φαυ- 10 στίνος ές τε βουλής άξίωμα ήλθε και τῆς χώρας τὴν άργην έσχεν, ήσπερ αὐτὸν παραλυθέντα οὐ πολλῶ ύστερον ές τε τὸ Βυζάντιον ήκοντα τῶν τινες Ιερέων διέβαλλον ἐπενεγκάμενοι ὡς Σαμαρειτῶν νόμιμα περι-στέλλει, και Χριστιανούς δράσειε τούς έν Παλαιστίνη 15 28 ώχημένους ανόσια έργα. Ίουστινιανός δε αγριαίνεσθαί τε καὶ δεινὰ ποιεῖσθαι διὰ ταῦτα ἐδόκει, ὅτι δὴ αὐτοῦ \Box την 'Ρωμαίων ἀρχην ἔχοντος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα 29 ύφ' ότουοῦν διασύροιτο. οί μὲν οὖν ἐκ τῆς συγκλήτου βουλής την διάγνωσιν πεποιημένοι τοῦ πράγ- 20 ματος φυγή τὸν Φαυστίνον έζημίωσαν, βασιλέως έγ-30 κειμένου σφίσι. βασιλεύς δὲ πρὸς αὐτοῦ χρήματα ὅσα έβούλετο κεκομισμένος ανάδικα εύθύς τὰ δεδικασμένα

31 ἐποίησε. Φαυστίνος δὲ αὖθις τὸ πρότερον ἀξίωμα ἔγων, βασιλεί τε ώμιλει ἐπίτροπός τε καταστάς τῶν ἐν 25

¹ πάση PS] τη πάση $G\parallel 2$ τὸ P] τὸ $GS\parallel 7$ ἔμελλεν $GP\parallel 8$ φανστήνος $G\parallel \Pi$ αλαιστίνος Maltr.] παλαιστήνὸς GS, παλαιστινὸς $P\parallel 11$ τε PS] οm. $G\parallel 15$ παλαιστήνη $G\parallel 17$ ποιεϊσθαι PS] ποιεϊν $G\parallel 19$ ότουοῦν P] ότοοῦν G, ότιοῦν $S\mid$ ἐχ S] οm. $GP\parallel 24$ αὐθις in contextu omissum est in P, additum est in marg. $\parallel 25-171$, 1 ἐν Π αλαιστίνη τε καὶ Φοινίχη Alem.] ἐχ παλαιστίνης τε καὶ φοινίχης codd.

Παλαιστίνη τε καὶ Φοινίκη βασιλικῶν χωρίων ἀδεέστερον ἄπαντα κατειργάζετο ὅσα οἱ αὐτῷ βουλομένῷ εἴη. ὅντινα μὲν οὖν Ἰουστινιανὸς τρόπον τὰ Χριστια- 32 νῶν δικαιώματα περιστέλλειν ἠξίου, καίπερ οὐ πολλῶν εἰρημένων ἡμῖν, ἀλλ' ἐκ τῶνδε βραχέων ὅντων τεκμηριοῦν ἔστιν. ὅπως δὲ καὶ τοὺς νόμους οὐδεμιᾳ ὀκ- 33 νήσει κατέσειε χρημάτων κειμένων βραχυτάτῷ δηλω- δήσεται λόγῷ.

κη΄. Πρίσκος τις ἐν τῆ Ἐμεσηνῶν ἐγένετο πόλει,

10 ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα μιμεῖσθαι εὐφυῶς ἐξηπίστατο,

τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν.

ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινος 2B154

ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς

ἔμπροσθεν. ἦν δὲ οὖτος ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ 3

15 ἀξίωμα, Μαμμιανὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ πε
ριουσία χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ βασιλεύοντος 4

δ Πρίσκος διερευνησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς

οἰκίας πάσας, εἰ τινας εὖρέ τε πλούτω ἀκμάζοντας καὶ □ □

πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλων διαρχῶς ἔχοντας, τού
πουν διερευνησάμενος ἐς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας,

γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ P 81

ὡς παρ᾽ ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων

^{10-173, 6} δοπερ-άποχεκλεῖοθαι] cit. Suid. s. v. Πρίσκος

^{3—4} τὰ χριστιάνῶν τρόπον $S \parallel 6-176, 8$ ὅπως—λάθρα om. $S \parallel 7$ πειμένων] προπειμένων Reiske, sed cf. 172, 13 \parallel 10 γράμματα] πράγματα $P \mid$ εὐρνῶς] ὑπερφνῶς Suid. \parallel 14 ἡν δὲ Suid.] ἤθη codd. \mid μὲν Suid.] εἶεν codd. \parallel 15 Μαμιανὸς Suid. \mid τὸ ὄνομα Suid. \parallel 16 ἐπὶ δὲ Suid.] ἐπεὶ οὖν codd. \mid βασιλεύοντος om. Suid. \parallel 17 διερευνησάμενος codd.] διαριθμησάμενος Suid. \parallel 18 οἰπίας codd.] οὐσίας Suid. \mid τινας Suid. \mid τι codd. \mid 18—19 ἀπμαζούσας C pr. m. \mid 18 περιακμάζοντας Suid. \mid 19 μεγάλην Suid. \mid 20 εἰς Suid.

πολλά γρήματα τῷ Μαμμιανῷ ἀποδώσειν ἄτε παρακαταθήκης λόγω ταῦτα πρὸς ἐκείνου κεκομισμένων. 5 τό τε ωμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματείοις χουσίον ξυνήει ούχ ήσσον ή ές έκατὸν 6 κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγο- 5 ρᾶς τηνικάδε τοῦ χρόνου καθήμενος, ήνίκα ὁ Μαμμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τῆ ἀληθεία καὶ τῆ άλλη ἀρετῆ ἔγων, ἄπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεία, εκαστον οίκειοις επισφραγίζων αὐτὸς γράμμασιν, δνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι 'Ρωμαῖοι, τὰ γράμ- 10 ματα δαιμονίως μιμησάμενος τοῖς διοιχουμένοις τὰ πράγματα τῆς Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ώμολογηχόσι μοϊραν αὐτῷ τινα κεῖσθαι τῷν ἐνθένδε πορι-7 σθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ δ νόμος ἐμποδὼν ϊστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπάσας ἐς τριακοντοῦτιν 15 παραγραφήν άγων, όλίγας δὲ άττας [καὶ] τὰς ὑποθηκα-οίας καλουμένας τεσσαράκοντα ένιαυτών μήκει έκ-8Β155 προύων, μηχανώνται τοιάδε. ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι

^{8—10} ἄπαντα—γράμμασιν] ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος, ἄπαντα ἐπιτελῶν τὰ κτλ. Suid. s. v. ταβελλίων || 15 Nov. 9 cum enim antiqua iura triginta annorum metis temporales exceptiones circumcludebant et, si hypotheca fuerat, paulo longiora eis spatia condonabant, nos . . . centum tantummodo annorum lapsu temporalem exceptionem eis opponi sancimus . . Nov. 111

καὶ χρήματα μεγάλα τῷ βασιλεῖ τούτῳ προέμενοι ἐδέοντο σφίσι τὸν τῶν πολιτῶν ὅλεθρον οὐδὲν ἀφληκότων ξυγκατεργάζεσθαι. δ δε τὰ γρήματα κεκομισμένος 9 μελλήσει οὐδεμιᾶ νόμον ἔγραψεν, οὐ χρόνοις τὰς ἐχ-5 κλησίας τοῖς καθήκουσιν, άλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικών τών αὐταῖς προσηκουσών ἀποκεκλεῖσθαι, καὶ ταῦτα οὐκ ἐν Ἐμέση μόνον κύρια είναι, ἀλλὰ καὶ άνὰ πᾶσαν τὴν 'Ρωμαίων ἀρχήν. 'Εμεσηνοῖς τε τὸ 10 ποᾶνμα τοῦτο διαιτᾶν ἔταξε Λογγῖνόν τινα δραστήριόν 10 τε ἄνδρα καὶ τὸ σῶμα Ισχυρὸν ἄγαν, δς καὶ τὴν τοῦ δήμου άργην έν Βυζαντίω ύστερον έσχεν. οί δὲ τῆς 11 έκκλησίας τὰ πράγματα διοικούμενοι τὰ μὲν πρῶτα τῶν τινι [τῶν] πολιτῶν δίκην κεντηναρίοιν ἐκ βιβλίων των είρημένων λαγόντες δυοίν, κατεδικάσαντο του άν-16 θρώπου εὐθὺς, ὅ τι καὶ ἀπολογήσαιτο οὐδαμῆ ἔχοντος διά τε χρόνου τοσόνδε μῆχος καὶ ἄγνοιαν τῶν τότε πεπραγμένων. ἐν πένθει δὲ μεγάλω ἐκάθηντο οί τε 12 άλλοι ξύμπαντες άνθρωποι όμῶς τοῖς συκοφάνταις έκκείμενοι και πάντων μάλιστα οι των Έμεσηνων λογι-20 μώτατοι. τοῦ δὲ κακοῦ ές τοὺς πλείστους ήδη τῶν 13 πολιτών επιρρέοντος προμήθειάν τινα του θεου ξυνη-

⁵ Haec lex (Nov. 9 Ut ecclesia Romana centum annorum habeat praescriptionem) data est a. 535, Nov. 111 "invocat (anno 541) constitutionem, quae praescriptionem centum annorum locis venerabilibus dederat" || 9 Mal. 482, 1

¹ μεγάλα om. Suid. | τούτφ] Ἰουστινιανῷ Suid. || 1—4 ἐδέσντο—ἔγραψεν] μελλήσει οὐδεμιῷ ἔπεισαν γράψαι νόμον Suid. || 2—3 ἀφληκότων scripsi] ἀφεληκότων codd., ἀφειληκότων Herw. || 4 μελήσει GP || 4—5 ἐκκλησίας] ἐκκλήτους Suid. || 6 δικῶν Suid.] δοκῶν codd. || 7 Ἐμέση Alem., P] ἐνμέσε G | κύρια P] κύριοι G || 13 [τῶν] inclusit Reiske || 14—15 τοὺς ἀνθρώπους—ἀπολογήσαιντο—ἔχοντας codd., correxi ipse || 18 ὁμῶς P] ἀμῶς G || 19—20 λογιμότατοι scripsi] λογιώτατοι codd.

14 νέχθη γενέσθαι τοιάνδε. Ποισκον δ Λογγίνος τον τοῦτο δη τὸ σκαιώρημα ἐργασάμενον ᾶπαντα όμοῦ κομίζειν οὶ τὰ γράμματα ἐκέλευσεν, ἀναδυόμενόν τε 15 την πράξιν ἐρράπισε δυνάμει τῆ πάση. ὁ δὲ ἀνδρὸς

15 τὴν πρᾶξιν ἐρράπισε δυνάμει τῆ πάση. ὁ δὲ ἀνδρὸς ἰσχυροῦ λίαν τὴν πληγὴν οὐδαμῆ ἐνεγκὼν ἔπεσεν ὕπ- 5 τιος, τρέμων δὲ ἥδη καὶ περιδεὴς γεγονὼς, ὅλως τε

Λογγίνον ἠσθῆσθαι τὰ πεπραγμένα ⟨ύπονοῶν⟩ ὡμολόγει, οὕτω τε τῆς σκαιωρίας ἀπάσης ἐς φῶς ἐνεχθεί Β 156 σης τὴν συκοφαντίαν πεπαῦσθαι ξυνέβη.

16 Ταῦτα δὲ οὐ μόνον ἐς τοὺς νόμους ἀεὶ καὶ καθ' 10 ἐκάστην εἰργάζετο τοὺς Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ οὓς Ἑβραῖοι τιμῶσι καταλύειν ὅδε βασιλεὺς ἐν σπουδῆ εἶγεν.

17P 82 ἢν γάρ ποτε αὐτοῖς ἐπανιὼν ὁ χρόνος τὴν Πασχαλίαν ἐορτὴν πρὸ τῶν Χριστιανῶν ἀγαγὼν τύχοι, οὐκ εἴα ταύτην τοὺς Ἰουδαίους καιροῖς τοῖς καθήκουσιν ἄγειν, 16 οὐδέ τι ἐν ταύτη ἐξοσιοῦσθαιτῷ θεῷ ἢ ἐπιτελεῖν τῶν

18 ἐν σφίσιν αὐτοῖς νομίμων. πολλούς τε αὐτῶν οἱ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τεταγμένοι ἄτε προβατείων κρεῶν ἐν τούτῷ γευσαμένους τῷ χρόνῷ, τῆς ἐς τὴν πολιτείαν παρανο-

19 μίας ὑπάγοντες χοήμασιν έζημίουν πολλοίς. ἔογα μὲν 20 οὖν καὶ ἄλλα τοιαῦτα Ἰουστινιανοῦ ἀνάριθμα έξεπιστάμενος οὐκ ἄν τι ἐνθείην, ἐπεὶ πέρας δοτέον τῷ λόγῳ. ἀποχρήσει γὰρ καὶ δι' αὐτῶν τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἦθος σημῆναι.

κθ΄. Ότι δὲ εἴοων τε καὶ κατάπλαστος ἦν, αὐ- 25 τίκα δηλώσω. τὸν Λ ιβέριον τοῦτον, οὖπερ έμνήσθην ἀρ-

²⁶ cf. 168, 16-17

¹ Πρίσκον] προϊσκον $G \parallel 6$ ὅλως G corr.] ὅλης G pr. m., ὅλος $P \parallel 7$ ⟨ύπονοῶν⟩ addidit Reiske $\parallel 7-8$ ὡμολόγει Alem.] ὁμολογῶν codd., ἐξωμολόγει Reiske $\parallel 13$ πασχάλιον $P \parallel 19-20$ παρανομίας P, Alem.] παρανόμως $G \parallel 21$ Ἰονστινιανοῦ Alem.] lονστινιανῶ codd.

τίως, παραλύσας ής είγεν άργης, Ίωάννην άντ' αὐτοῦ κατεστήσατο Αλγύπτιον γένος, ἐπίκλησιν Δαξαρίωνα. όπεο έπει Πελάγιος έγνω Λιβερίω φίλος ές τὰ μά- 2 λιστα ὢν, τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεπυνθάνετο είπερ δ 5 άμφὶ Λαξαρίωνα λόγος άληθής είη. και δ; εὐθὺς 3 άπηρνήσατο μηδέν πεπραγέναι τοιοῦτο ἀπισγυρισάμενος, γράμματά τε αὐτῷ πρὸς Λιβέριον ένεγείρισεν, έντελλόμενος βεβαιότατα της άργης έγεσθαι, και μηδενί αὐτης τρόπφ μεθίεσθαι. οὐ γὰρ ταύτης έθέλειν ἐν τῷ 4 10 παρόντι αὐτὸν παραλῦσαι. ἦν δέ τις τῶ Ἰωάννη ἐν Βυζαντίω θείος, Εὐδαίμων ὄνομα, ές τε τὸ τῶν ὑπάτων άξίωμα ήχων καὶ γρήματα περιβεβλημένος πολλά έπίτροπος τέως της βασιλέως οὐσίας ίδίας. οὖτος Εὐ- 5 δαίμων έπειδή ταῦτα ήκηκόει απερ έρρήθη, καὶ αὐτὸς Β 157 15 βασιλέως ἀνεπυνθάνετο εὶ ἐν βεβαίω τῷ ἀδελφιδῷ τὰ τῆς ἀρχῆς εἴη. ὁ δὲ ὅσα οἱ πρὸς Λιβέριον ἐγέγραπτο 6 άρνησάμενος, πρός του Ίωάννην γράμματα γράψας άντιλαβέσθαι τῆς ἀρχῆς δυνάμει πάση ἐπέστελλεν. οὐδὲ τ γὰο οὐδ' αὐτῷ νεώτερον ἀμφ' αὐτῆ βεβουλεῦσθαι. 20 οίσπεο δ Ίωάννης άναπεισθείς Λιβέριον άναγωρείν τοῦ τῆς ἀρχῆς καταγωγίου ἄτε αὐτῆς παραλελυμένον έχελευε. Λιβέριος δε αὐτῷ πείθεσθαι οὐδαμῆ ἔφασχεν. 8 🗆 ηγμένος δηλονότι τοῖς βασιλέως καὶ αὐτὸς γράμμασιν. ό μεν οὖν Ἰωάννης τούς οἱ επομένους ὁπλίσας ἐπὶ 9 25 τον Λιβέριον ήει, δ δε ξύν τοῖς ἀμφ' αύτον εἰς ἀντίστασιν είδε. μάγης τε γενομένης, άλλοι τε πολλοί

⁴ αὐτοπράτωρος $G \parallel 8$ τῆς om. $P \mid$ καὶ P, Alem.] τη $G \parallel$ 12 πολλὰ $G \mid$ μεγάλα $P \parallel$ 13 ἰδίας οὐσίας $P \parallel$ 14 ταῦτ' $G \parallel$ 15 ἀδελφιδῷ Reiske] ἀδελφὰ codd. \parallel 16 λιβέριον $P \mid$ βελισάριον $G \parallel$ 18 πάση $P \mid$ τῆ πάση $G \parallel$ 19 οὐδ' Dind.] οὕτ' G, $\~$ 0, $\~$ 0, $\~$ 1, $\~$ 2 ἐκέλενεν $G \parallel$ 25 αὐτὸν $F \mid$ αὐτὸν $G \parallel$ 25—26 ἀντίστασιν F, Dind.] ἀνδίστασιν G

¹¹ BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

10 πίπτουσι καὶ Ἰωάννης αὐτὸς δ τὴν ἀρχὴν ἔγων. Εὐδαίμονος οὖν Ισχυρότατα έγκειμένου, μετάπεμπτος εὐθὺς ές Βυζάντιον ὁ Λιβέριος ην. ή τε σύγκλητος βουλή την διάγνωσιν ποιουμένη των πεπραγμένων, ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ⟨ἐπ⟩ελθόντος, ἀλλ' 5 11 αμυνομένου το μίασμα ξυνηνέχθη γενέσθαι. βασιλεύς

Ρ 83 μέντοι οὐ πρότερον ἀπέστη εως αὐτὸν έζημίωσε γρήμασι λάθοα.

Ούτω μεν οδυ Ιουστινιανος άληθίζεσθαί τε ηπί-12 στατο καὶ εὐθύγλωσσος ἦν. ἐγὰ δὲ πάρεργύν τι τοῦδε 10 τοῦ λόγου είπεῖν οὐκ ἄπο τοῦ καιροῦ οἴομαι εἶναι. δ μεν γαρ Εὐδαίμων οὖτος ετελεύτησεν οὐ πολλῶ ὕστεοον, ξυγγενών μέν οἱ ἀπολελειμμένων πολλών, οὕτε διαθήκην τινά διαθέμενος ούτε τι άλλο το παράπαν □ 13 εἰπών, ὑπὸ γούνον τε τὸν αὐτὸν καί τις ἄργων γεγο- 15

νως των έν Παλατίω εὐνούχων ὄνομα Εὐφρατας ἀπελύθη τοῦ βίου, ἀδελφιδοῦν μεν ἀπολιπων, οὐδεν δε έπι τη οὐσία διαθέμενος τη αύτοῦ πολλη ές άγαν 14Β158 ούση. ἄμφω δὲ βασιλεύς τὰς οὐσίας ἀφείλετο, κληρο-

νόμος γεγενημένος αὐτόματος καὶ οὐδὲ τριώβολόν τινι 20 15 των νομίμων κληρονύμων προέμενος. τοσαύτη αίδοϊ ές τε τούς νόμους καὶ τῶν ἐπιτηδείων τοὺς ξυγγενεῖς 16 δ βασιλεύς ούτος έχρητο. ούτως καὶ τὰ Ελρηναίου

^{3—6} $\tilde{\eta}$ τε—γενέσθαι] $\dot{\eta}$ δὲ βουλ $\dot{\eta}$ τὴν—μίασμα γέγονε Suid. s. v. ἀπεψηφίσατο \parallel 16 cf. II 499, 21

³ $\eta \nu$] malim $\eta \varepsilon \iota \parallel 5 \langle \ell \pi \rangle \varepsilon \lambda \theta \acute{\sigma} \nu \tau o \varepsilon$ Kraš. affert ex Suida] ελθόντος codd., cf. Kraš. p. XLIX $\parallel 7-8$ χρήμασι Herw.] χρήμασα codd. $\parallel 9$ οῦτω G P] οῦτως S (hinc rursus incipit S) $\mid \mu \grave{\epsilon} \nu$ οὖν ἰουστινιανὸς G] οὖν om. P, ἰουστινιανὸς οὐ μόνον S $\parallel 10$ $\eta \nu$] είναι Alem. | 11 ἄπο codd. | ἀπὸ Alem. | 13 μέν οἱ G P] μέντοι S | οὖτε G P] οὔτε δὲ S || 18 αὐτοῦ Dind.] αὐτοῦ codd.|| 23 έχρῆτο P S] έχρᾶτο G | οῦτως Alem.] οῦτος codd.

πολλῷ ἔμπροσθεν τελευτήσαντος δικαίωμα οὐδ' δτιοῦν ἐπ' αὐτοῖς εχων ἀφείλετο.

Τούτων δὲ τὸ ἐχόμενον ὑπὸ χρόνον τε τὸν αὐτὸν 17 🗆 γεγονός οὐκ ἂν σιωπώην. Ανατόλιός τις ἦν ἐν Άσκα-5 λωνιτών τω λευκώματι τὰ πρωτεῖα ἔγων. τούτου την παϊδα γαμετήν γυναϊκα των τις Καισαρέων πεποίηται, Μαμιλιανὸς ὄνομα, ολκίας ἐπιφανοῦς ἄγαν. ἡν δὲ ή 18 χύοη ἐπίκληρος, ἐπεὶ μόνης αὐτῆς Ανατύλιος ἐγεγόνει πατήρ, νύμω δὲ ἄνωθεν διωρισμένον, ἐπειδὰν βου- 19 10 λευτής των τινος πόλεων ούκ ἀπολελειμμένων οί παίδων γόνου άρρενος έξ άνθρώπων άφανισθείη, των απολελειμμένων ύπὸ τούτου χρημάτων τὸ μὲν τεταρτημόριον δίδοσθαι τῶ τῆς πόλεως βουλευτηρίω, πάντων δὲ τῶν ἄλλων τοὺς κληρονόμους τοῦ τετελευτη-15 πότος ἀπόνασθαι, γνώρισμα ήθους τοῦ οἰπείου πάνταῦθα δ αὐτοκράτωρ ἐνδεικνύμενος, νόμον ἔναγγος ἐτύγγανε γράψας, ἔμπαλιν τὰ τοῦ πράγματος διοιχούμενον ὅπως δη, ἐπειδὰν βουλευτής ἄπαις τελευτώη γόνου ἄρρενος τῆς οὐσίας οἱ μὲν κληρονόμοι τὸ τέταρτον ἔγοιεν, 20 τάλλα δὲ πάντα τό τε δημόσιον καὶ τὸ τῆς πύλεως λεύχωμα φέροιντο. καίτοι οὐδεπώποτε δημόσιον ή 20 βασιλεύς ἀφ' οὖ γεγόνασιν ἄνθρωποι χρημάτων βουλευτικών μετασχείν έσχε. τούτου τοίνυν κειμένου τοῦ 21 νόμου, Ανατολίω μεν επεγένετο ή τέλειος ήμέρα τοῦ 25 βίου, ή δὲ τούτου παῖς τὸν τούτου κλῆρον πρός τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ τῆς πόλεως βουλευτήριον κατὰ

¹⁹ cf. Nov. 38 cap. I

¹ δικαίωμα Alem.] δικαιώματα codd. \parallel 3 έχόμε 9 $G \mid$ τε om. $P \parallel$ 5 τῶ PS] om. $G \parallel$ 6 καισσαρέων $G \parallel$ 13 ἀποδίδοσθαι $P \parallel$ 15 κάνταῦθα τοῦ οἰκείου $S \parallel$ 17 τὰ om. $P \mid$ διοικούμενα $S \parallel$ 18 τελευτώη Kraš.] τελευτῶν codd.

τὸν νόμον ἐνείματο, καὶ αὐτῆ γράμματα βασιλεύς τε αὐτὸς καὶ Ασκαλωνιτών οἱ τοῦ λευκώματος ἔγραψαν, Β 159 τῆς περί τούτων αὐτὴν ἀφιέντες ἀντιλογίας ἄτε τὰ σφίσι προσήχοντα κεκομισμένοι δρθώς και δικαίως. 22 ύστερον καὶ Μαμιλιανὸς ἀπελύθη τοῦ βίου, ὅσπερ 5 Ανατολίω κηδεστής έγεγόνει, παιδός οἱ ἀπολελειμμένης μιᾶς, ήπερ καὶ μόνη τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν, ὡς τὸ 23 είκος, ἔσχε. μετὰ δὲ καὶ αύτη περιούσης ἔτι οί τῆς μητρός άφίκετο ές το μέτρον τοῦ βίου, άνδρὶ μέν ξυνοικισθείσα των λογίμων τινὶ, μήτηο δὲ οὔτε θή- 10 24 λεος οὔτε ἄρσενος γενομένη γόνου. άλλ' Ίουστινιανὸς πάντων άντελάβετο τῶν χρημάτων εὐθὺς, ἐκεῖνο άποφθεγξάμενος τὸ θαυμάσιον, ως την Ανατολίου παιδα γυναίκα γραύν ούσαν τοίς τε του άνδρος καί τοῖς τοῦ πατρὸς πλουτεῖν χρήμασιν οὐχ ὅσιον εἴη. 15 25 P 84 οπως δε ή γυνη μη έν τοις προσαιτηταίς τὸ ένθενδε τετάξεται, στατήρα γρυσούν ές ημέραν εκάστην την γυναϊκα φέρεσθαι ταύτην διώρισεν, έως αν περιή, τοῦτο θέμενος έν τοῖς γράμμασι, δι' ὧν τὰ χρήματα έληϊσατο ταῦτα, ώς τὸν στατῆρα προείται τῆς εὐσε- 20

...καὶ εὐσεβῆ πράττειν".

βείας ενεκα τοῦτον ,,έθος γάρ μοι", εφη, ,,τά τε δσια

³ αὐτὴν Alem.] αὐτοὺς codd. \parallel 4 κεκομισμένοι Alem.] κεκομισμένω codd. \parallel 5 ξς ὅστερον $PS\parallel$ 6 ἀνατολίου $P\parallel$ 7 μόνη S] om. $GP\parallel$ 11 ἄρρενος $S\parallel$ 12 ἀντελάβετο Herw.] ἀνελάβετο codd. \parallel 14—15 τοῦ ἀνδρὸς—πατρὸς PS] τοῦ πατρὸς καὶ τοῖς τοῦ ἀνδρὸς $G\parallel$ 21 ἔφη PS] om. $G\parallel$ 23 μὲν PS] om. $G\parallel$ ὅπως μὴ GP] ὅπες μοι $S\parallel$ 24 οὐδὲ] conicio οὐδενὶ \parallel 26 εἶναι δοκούντων S

πεποίηται γοημάτων παρόντων, ένω δηλώσω. Μαλ- 28 θάνης τις έγεγόνει έν Κίλιξι Λέοντος έχείνου γαμβοός. όσπερ είπεν, ώσπερ μοι εμπροσθεν είρηται, την του χαλουμένου δεφερενδαρίου τιμήν, τοῦτον βίας άνα- 29 5 στέλλειν ἐπέστελλε τὰς ἐν Κίλιξι. ταύτης τε τῆς σκήψεως δ Μαλθάνης λαβόμενος ανήκεστα κακά Κιλίκων τούς πλείστους ελογάζετο, καὶ τὰ χρήματα ληιζόμενος τὰ μὲν τῶ τυράννω ἔπεμπε, τοῖς δὲ αὐτὸς ἐδικαίου πλουτείν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τὰ σφίσι παρόντα σιωπῆ 30 10 ἔφερον, Ταρσέων δὲ ὅσοι Βένετοι ἦσαν τῆ ἐκ βασι- Β 160 🗆 λέως παροησία θαρσούντες έν τῶ δημοσίω τῆς ἀγορᾶς ές τὸν Μαλθάνην οὐ παρόντα σφίσι πολλὰ ὕβριζον. όπερ έπεὶ ὁ Μαλθάνης έγνω, πληθος στρατιωτών 31 επαγόμενος ές Ταρσόν εύθυς άφίκετο νύκτωρ περι-15 πέμπων τε τούς στρατιώτας ές τὰς οίκίας ὄρθρου βαθέος καταλύειν έκέλευεν. ἔφοδον δε οιόμενοι ταύτην 32 οί Βένετοι είναι, έχ των παρόντων ημύνοντο. ξυνέβη τοίνυν άλλα τε κακά έν σκότω γενέσθαι καὶ Δαμιανόν, ανδοα έχ βουλής, τοξεύματι βληθέντα πεσείν. ήν δε 33 20 δ Δαμιανός οὖτος τῶν τῆδε Βενέτων προστάτης. ὅπερ έπεὶ ές Βυζάντιον ήλθεν, οί τε Βένετοι δυσφορούμενοι θορύβω ἀνὰ τὴν πόλιν πολλῶ είγοντο, καὶ βασι-

³ cf. III 109, 17. 92, 22

¹ παρόντων χρημάτων $S \parallel 1-2$ Μαλθάνης] Alemannus adnotat: "În inscriptione novellae 142 est Μαρθάνη, in epistula Iustiniani, et actis synodi Mopsuestenae, Marthanii \parallel 3 Εμπροσθέν $S \parallel$ om. P G, post εἴρηται spatium unius verbi vacuum est in $P \parallel$ 4 δεφερενδαρίον Kraš.] δαιφερενδαρίον codd. \parallel τοῦτον codd. \parallel τοῦτος Kraš. \parallel 8 αὐτὸς G $P \parallel$ αὐτὸν $S \parallel$ 10—11 βασιλέως $PS \parallel$ βασιλίδος $G \parallel$ 15 ὄρθρον $G \parallel$ 00 Θθον $G \parallel$ 17 έχ om. $P \parallel$ 19 έχ βονλης \parallel δν βονλη \parallel 21 εἰς \parallel 22—180, 1 βασιλεί \parallel

λέα μεν άμφι τῷ πράγματι ἡνώγλουν ἄγαν, Λέοντα δὲ καὶ τὸν Μαλθάνην ξὸν δεινοτάταις ἀπειλαῖς πολλά 34 έδυσφήμουν. καὶ αὐτοκράτωρ οὐδέν τι ήσσον άνριαίνεσθαι έπι τοις πεπραγμένοις έσκήπτετο. γράμμα οὖν εὐθὺς ἔγραψε, ζήτησιν τε καὶ τίσιν τῶν τῷ Μαλ- 5 35 θάνη πεπολιτευμένων κελεύων γενέσθαι. άλλὰ Λέων αὐτῷ γρυσίου προέμενος πληθος τοῦ τε θυμοῦ αὐτίκα καὶ τῆς ἐς τοὺς Βενέτους στοογῆς ἔπαυσε, τοῦ τε πράγματος ἀνεξετάστου μενενηκότος Μαλθάνην βασιλεύς ές Βυζάντιον παρ' αὐτὸν ήχοντα ξύν τε πολλή 10 36 φιλοφροσύνη είδε καὶ έν τιαῆ ἔσγεν, έξιόντα δὲ οί Βένετοι έκ βασιλέως τηρήσαντες πληγάς αὐτῷ προσετρίψαντο εν Παλατίω καὶ διαχρήσασθαι εμελλον, εί μή αὐτῶν τινες διεκώλυσαν, οί γε πρὸς Λέοντος χρή-37 ματα ήδη κεκομισμένοι λάθρα ἐτύγγανον. καίτοι τίς 15 ούκ αν ταύτην την πολιτείαν έλεεινοτάτην καλοίη, έν $\tilde{\eta}$ βασιλεύς μεν δωροδοχήσας ἀνεξέταστα κατέλειψε τὰ Β 161 έγκλήματα, στασιώται δὲ βασιλέως ἐν Παλατίφ ὄντος έπαναστηναι των τινι άρχόντων ούδεμια δκνήσει έτύλ-38 Ρ 85 μησαν, άδίκων τε γειρών ἐπ' αὐτὸν ἄρξαι; τίσις μέντοι 20 τούτων δη ένεκα οὐδεμία οὕτε εἰς τὸν Μαλθάνην έγένετο ούτε είς τούς αὐτῶ ἐπαναστάντας. ἐκ τούτων δὲ εἴ τις βούλοιτο τὸ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τεκμηριούσθω ήθος.

λ'. Εὶ δέ τινα καὶ τοῦ τῆς πολιτείας ξυμφόρου 25

² ξὰν PS] om. $G \parallel 5$ οὖν PS] μὲν οὖν $G \mid$ ἔγραφε $S \parallel$ 7 θυμοῦ scripsi] μώμου codd., διωγμοῦ Reiske, cf. Hy 2 p. 42 \parallel

⁸ εἰς $G \parallel 12$ πληγάς Alem., $P \mid$ πληγήν S, πλη $G \parallel 13$ καὶ $PS \mid$ οπ: $G \parallel 14$ αὐτὼν $PS \mid$ τῶν $G \parallel 17$ η Alem.] οἶς codd. $\parallel 21-22$ οὕτε—οὐτε Dind.] οὕτε—οὐθὲ GP, οὐθὲ—οὐθὲ $S \parallel 23$ εἴ Reiske] ὅτι GP, ὁ, τι S, ὅπη Kraš. $\parallel 24$ τεκμηριούσθω Alem.] τεκμηριούσθαι codd.

ποιείται λόγον, τὰ ές δρόμον τε αὐτῶ τὸν δημόσιον καὶ τοὺς κατασκόπους εἰργασμένα δηλώσει. νὰο 'Ρωμαίων αὐτοκράτορες ἐν τοῖς ἄνω γρόνοις νενενημένοι, προνοήσαντες όπως απαντά τε σωίσιν έπαν-5 γέλλοιτο τάγιστα καὶ μηδεμια διδώτο μελλήσει, τά τε πρός των πολεμίων έν γώρα έκάστη ξυμπίπτοντα καὶ ταῖς πόλεσι κατὰ στάσιν ἢ ἄλλο τι ἀπρόοπτον συμ-βαίνοντα πάθος τά τε πρὸς τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν άλλων άπάντων πανταγόθι πρασσόμενα της 'Ρωμαίων 10 άργης, ύπως τε οί τούς φόρους παραπέμποντες τούς έπετείους διασώζοιντο βραδυτήτός τε καί κινδύνου γωρίς, δημόσιον δξύν τινα πανταγόσε πεποίηνται δρόμον τρόπω τοιῷδε. ἐς ἡμέρας όδον εὐζώνω ἀνδρὶ 3 σταθμούς κατεστήσαντο, πὴ μέν ὀκτώ, πὴ δὲ τούτων 15 έλασσους, οὐ μέντοι ήσσον έκ τοῦ έπὶ πλείστον ή κατά πέντε. ἵπποι δὲ ἵσταντο ἐς τεσσαράκοντα ἐν 4 σταθμῷ ἐκάστῳ. ἱπποκόμοι δὲ κατὰ λόγον τοῦ τῶν ϊππων μέτρου έτετάχατο έν πασι σταθμοίς. συχναίς 5 δὲ ἵππων δοκιμωτάτων ὄντων διαδογαῖς ἐλαύνοντες 20 ἀεὶ οἶσπερ ἐπίκειται τὸ ἔργον τοῦτο, δέκα τε, ἂν οὕτω τύγοι, όδον ήμερων αμείβοντες έν ήμέρα μια επρασσον απαντα όσα μοι ἀρτίως δεδήλωται πρὸς δὲ καὶ οί Β 162 των χωρίων πανταχή κύριοι, άλλως τε καν έν μεσο-

¹¹ Ioannes Lydus 254, 16

¹ ποιεῖται usque ad finem hist. arc. desunt in G nounullis foliis intercisis; quare hine afferam lectiones $\cot g \mid \pi$ οιεῖται] έποιεῖτο Alem. \parallel 3 χρόνοις PS] χωρίοις $g \mid 4$ —5 έπαγγέλλοιτο Dind.] ἀπογγέλλοιτο g P, ἀπαγγέλοιντο $S \mid 5$ διδώτο PS] δισότο $g \mid \mu$ ελήσει $S \mid 7$ —8 ξυμβαίνοντα $S \mid 9$ πρασσόμενα πανταχότι $P \mid 11$ τε $g \mid P$] om. $S \mid 14$ σταθμούς $g \mid P$] σταθμούς τε $S \mid \pi$ η— π η Dind.] π η— π η PS, π η— π οῖ g

- □ γείοις τὰ χωρία ὄντα ἐτύγχανεν, εὐδαιμονέστατοι ἐπ'
 □ 6 αὐτοῖς ἐν τοῖς μάλιστα ἦσαν. τοὺς γὰρ ὄντας ἐκ τοῦ περιόντος σφίσι καρποὺς ἵππων τε καὶ ἱπποκόμων τροφῆς ἕνεκα τῷ δημοσίῳ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀποδιδόμενοι,
 7 χρήματα μεγάλα ἐφέροντο. ξυνέβαινέ τε διὰ ταῦτα ε τῷ δημοσίῳ δέχεσθαι μὲν ἀεὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐκάστῳ φόρους, ἀντιπαραδέχεσθαι δὲ αὐτοὺς τοῖς ἐσκομίζουσιν αὐτίκα δὴ μάλα, καὶ προσῆν τὸ γεγενῆσθαι τῆ πολιτεία τὰ δέοντα.
 8 Τὰ μὲν οὖν πρότερα ταύτη πη εἶχεν. ὁ δὲ αὐτο- 10 κράτωρ οὖτος πρῶτα μὲν τὸν ἐκ Καλχηδόνος ἄχρι ἐς
- πρώτως οὖτος πρῶτα μὲν τὸν ἐκ Καλχηδόνος ἄχρι ἐς
 Δακίβιζαν καθελών δρόμον ἠνάγκασε πάντας ἐκ Βυζαντίου εὐθὺς ἄχρι ἐς τὴν Ἑλενούπολιν οὕτι ἐθελου9 σίους ναυτίλλεσθαι. πλέοντες οὖν ἐν ἀκάτοις βραχείαις
 τισὶν, οἰαις διαπορθμεύεσθαι τῆδε εἰώθασι, χειμῶνος, 15
 ἀν οὕτω τύχοι, ἐκιπεσόντος, ἐκὶ μέγα κινδύνου χωροῦσι. τῆς γὰρ ἀναγκαίου σπουδῆς ἐγκειμένης σφίσι

 P 86 καιροφυλακεῖν τε καὶ προσδέχεσθαι μέλλουσαν τὴν
 10 γαλήνην ἀδύνατά ἐστιν. ἔπειτα δὲ κατὰ μὲν τὴν ἐπὶ
 Πέρσας ὁδὸν φέρουσαν τὸν δρόμον ἐκὶ σχήματος τοῦ κο
 πρόσθεν ὅντος εἴασεν εἶναι, ἐς δὲ τὴν λοιπὴν ξύμπασαν ἔω μέχρι ἐς Αἴγυπτον ἐν ἡμέρας ὁδῷ
 σταθμὸν ἕνα κατεστήσατο μόνον, οὐχ ἵππων μέντοι,
 11 ἀλλ' ὅνων ὀλίγων. διὸ δὴ τὰ μὲν ξυμβαίνοντα ἐν
 χώρα ἐκάστη μόλις τε καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ καὶ ὀπίσω 25

¹ ὄντα codd.] ταῦτα Alem. \mid ἐτύγχανεν ὅντα $P\mid$ εὐδαιμονέστατοι Alem.] εὐδαιμονέστατα codd. \parallel 1—2 ἐπ' αὐτοῖς Alem.] ἐπ' αὐτοὺς codd., ἀπ' αὐτοῦ in notis censoriis coniecit Alem. \parallel 7 ἀντιπαραδέχεσθαι gS] ἀντιπαρέχεσθαι P et Reiske \parallel 13 ἄχρις $S\mid$ τὴν om. $S\parallel$ 15 οἶαι codd.] οἴαις Alem. \parallel 21 ὄντος] οὕτος $g\mid$ εἴασαν $S\parallel$ 22 μέχρις $S\parallel$ 24 μὲν PS] om. $g\mid$ ἐν] ἡ $P\parallel$ 25 ἑμάστη μόλις Alem.] μόλις ἑμάστη codd.

τῶν ποαγμάτων ἐσαγγελλόμενα ἐπικουοίας οὐδεμιᾶς τυγχάνειν εἰκὸς, οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς κεκτημένοι καφπῶν Β 163 τῶν σφετέρων σεσηπότων τε καὶ εἰκῆ κειμένων ἀνόνητοι ἐς ἀεὶ γίνονται.

Τὰ δὲ τῶν κατασκόπων τοιαῦτά ἐστιν. ἄνδρες 12 πολλοί εν δημοσίω το ανέκαθεν εσιτίζοντο, οι δή ές τούς πολεμίους ίόντες έν τε τοίς Περσών βασιλείοις γινόμενοι ἢ ἐμπορίας ὀνόματι ἢ τρόπω έτέρω, ἔς τε το ακριβές διερευνώμενοι έκαστα, έπανήκοντες ές 'Ρω-10 μαίων την γην πάντα τοῖς ἄρχουσιν ἐπαγγέλλειν ήδύναντο τὰ τῶν πολεμίων ἀπόρρητα, οἱ δὲ προύμαθον 13 έφύλασσόν τε καὶ ἀπρόοπτον οὐδὲν ξυνέπιπτε σφίσι. τοῦτο δὲ τὸ γρημα κάν τοῖς Μήδοις ἐκ παλαιοῦ ἡν. Χοσρόης μέν οὖν μείζους, ώσπερ φασὶ, πεποιημένος 16 τὰς τῶν κατασκόπων ξυντάξεις προμηθείας τῆς ἐνθένδε ἀπήλαυσεν. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν ⟨έλάνθανε τῶν ἐν Ῥω- 14 μαίοις γινομένων. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς οὐδ' ότιοῦν άναλώσας καὶ αὐτὸ τὸ τῶν κατασκόπων ὅνομα έξέτριψεν έκ 'Ρωμαίων της γης, έξ οδ δη άλλα τε πολλά 20 ήμαρτήθη καὶ Λαζική πρὸς τῶν πολεμίων έάλω, 'Ρωμαίων οὐδαμῆ πεπυσμένων ὅποι ποτὲ νῆς ὁ Πεοσῶν βασιλεύς ξύν τῷ στρατῷ είη. ἀλλὰ καὶ καμήλους 15 παμπληθείς τὸ δημόσιον ἐκ παλαιοῦ τρέφειν εἰώθει, αί δή τῷ 'Ρωμαίων στρατῷ ἐπὶ πολεμίους Ιόντι ἄπαντα 25 φέρουσαι τὰ ἐπιτήδεια είποντο. καὶ οὕτε τοῖς γεωρ- 16

¹ ἐσαγγελόμενα $S \parallel 8$ ἢ 1 $S \rfloor$ om. $gP \parallel$ τε om. $S \parallel$ 11 προμαθόντες $P \parallel$ 13 ἐκ παλαιοῦ $gP \rfloor$ τὸ παλαιὸν $S \parallel$ 15 τὰς $S \rfloor$ τὰς πρὸς $gP \parallel$ συντάξεις $g \parallel$ 16 ἀπέλαυσεν $g \parallel$ 16—18 ⟨ἐλάνθανε—αὐτὸ τὸ⟩ addidi] ⟨τῶν ἔν γε Ῥωμαίων τῷ ἀρχῷ τότε γινομένων ἢ καὶ βεβουλευμένων λέληθεν. ὁ δὲ δὴ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς καὶ αὐτὸ τὸ⟩ Κταδ. \parallel 21 οὐδαμοῦ $g \parallel$ 23 παμπληθεῖς $gP \rfloor$ παλαιοὺς $S \parallel$ τρέφειν $gP \rfloor$ ἐκτρέφειν S

γοῖς τότε ἀγγαροφορεῖν ἐπάναγκες ἦν οὖτε τι ἐνδεῖν τοῖς στρατιώταις τῶν ἀναγκαίων ξυνέβαινεν, ἀλλὰ καὶ ταύτας περιεῖλεν Ἰουστινιανὸς σχεδόν τι ἀπάσας. διὸ δὴ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰόντος τὰ νῦν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ γεγενῆσθαί τι τῶν δεόντων ἀδύνατον.

Τὰ μὲν οὖν σπουδαιότατα τῆ πολιτεία έ[πε]φέρετο □ 17 🗆 Β 164 τῆδε. οὐδὲν δὲ χεῖρον καί τινος αὐτοῦ τῶν γελοίων 18 έπιμνησθηναι, των έν Καισαρεία δητόρων Εὐάννελός τις ήν ούκ άσημος άνηρ, δσπερ έπιφόρου οί τοῦ τῆς τύχης πνεύματος γενομένου γρημάτων τε άλλων καί 10 19 χώρας πολλης κύριος γέγονεν. ὕστερον δὲ καὶ κώμην έπιθαλασσίαν τινά, Πορφυρεώνα ὄνομα, τριών χρυσίου κευτηναρίων έπρίατο. ταῦτα μαθών Ἰουστινιανός βασιλεύς ἀφείλετο [αὐτῷ] τὸ χωρίον εὐθὺς ὀλίγην αὐτῷ τινα τοῦ τιμήματος προέμενος μοῖραν, καὶ τοῦτο ἀπο- 15 φθεγξάμενος, ως Εὐαγγέλω δήτορι ὄντι οὐ μήποτε εὐπρε-20 πες είη κώμης τοιαύτης κυρίω είναι. άλλά περί μεν τούτων, αμηγέπη αὐτῶν ἐπιμνησθέντες, παυσόμεθα λέγειν. Τῶν δὲ πρός τε Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας ἐπὶ 21 τῆ πολιτεία νεοχμωθέντων και ταῦτά ἐστι. πάλαι μὲν 20 ή σύγκλητος βουλή παρά βασιλέα Ιοῦσα τρόπω τοιῶδε

P 87 προσαυνεῖν είθιστο. πατρίκιος μέν τις ἀνὴρ παρὰ 22 μαζὸν αὐτοῦ προσεκύνει τὸν δεξιόν. βασιλεὺς δὲ αὐ-

¹ ἀγγαροφορεῖν PS] ἀγροφορεῖν $g \parallel 2$ τῶν PS] om. g 6 τῆ πολιτεία g P] τῆς πολιτείας S | ἐφέρετο Reiske] ἐπεφέρετο codd. $\parallel 7$ χεῖρον Reiske] οίον codd., cf. de aed. lib. III 7, 19: lib. IV 4, 3 $\parallel 8$ εὐάγγελός PS] εὐαγγέλιός $g \parallel 9$ οί S] om. g P 1 ἐπιθαλασσίτιν P | τινὰ S] om. g P | Πορφυρεῶνα Alem.] πορφυρίωνα codd. \parallel χευσίων Kraš. \parallel χευσίων codd. \parallel 14 αὐτῷ inclusi όλίγην αὐτῷ] αὐτῷ om. g \parallel 16 εὐαγγελίω g \parallel 16—17 εὐπρεπὴς g 19—20 ἐπὶ τῆ πολιτεία PS] om. g \parallel 20 νεοχμωθέντων Dind.] νεοχμηθέντων codd. \parallel 21 ξύγκλητος S \parallel βασιλέα Herw.] βασιλεῖ codd. \parallel εἰσιοῦσα Herw. \parallel 22 εἰθιστο S] ἡβούλοντο g, εἰθισται P

τοῦ καταφιλήσας τῆς κεφαλῆς έξίει, οἱ δὲ λοιποὶ απαυτες νόνυ κλίναντες βασιλεί τὸ δεξιὸν ἀπηλλάσσοντο. βασιλίδα μέντοι προσκυνεῖν οὐδαμῆ εἴθιστο. 23 παρά δὲ Ἰουστινιανόν τε καὶ Θεοδώραν τὰς εἰσόδους 5 ποιούμενοι οί τε άλλοι απαντες καλ όσοι τὸ πατοικίων άξίωμα είγον επιπτον μεν είς το εδαφος εύθυς έπι στόμα, γειρών δε και ποδών ές άναν σφίσι τετανυσμένων τῷ χείλει ποδὸς έκατέρου άψάμενοι ἐξανίσταντο. ούδε γαρ ή Θεοδώρα την άξίωσιν άνεδύετο ταύτην, ή 24 10 γε καὶ τοὺς πρέσβεις προσίεσθαι Περσών τε καὶ τῶν άλλων βαρβάρων, γρήμασί τε αὐτοὺς δωρεῖσθαι, ώσπερ ύπ' αὐτῆ κειμένης τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς, οὐδαμῆ ἀπηξίου, Β 165 πράγμα πώποτε οὐ γεγονὸς ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου. καὶ πάλαι μὲν οἱ τῷ βασιλεῖ ξυγγενόμενοι αὐτόν τε 25 🗆 15 βασιλέα καὶ τὴν γυναῖκα βασιλίδα ἐκάλουν, ἀρχόντων τε τῶν λοιπῶν ἕκαστον ὅπη αὐτῷ ἀξιώματος πέρι τὰ παρόντα έχοι. ἢν δέ τις τούτοιν ὁποτέρφ ἐς λόγους 26 ξυμμίξας βασιλέως ή βασιλίδος ἐπιμυησθείη, άλλ' οὐ δεσπότην τε αποκαλοίη καὶ δέσποιναν, ἢ καὶ μὴ δού-20 λους των τινας αργόντων δνομάζειν πειρώτο, τοσούτος δή άμαθής τε και την γλώτταν άκόλαστος έδόκει είναι. καί άτε ήμαρτηκώς τὰ πικρότατα καὶ ύβρίσας ές ούς ημιστα έχρην ένθενδε απήει. Καὶ τὰ πρότερα μὲν ὀλίνοι τε καὶ μόλις ἐν βασι- 27

¹ τὴν πεφαλὴν g P | ἔξήει g \parallel 2 ἄπαντες ἔς S \parallel 7 δὲ S] om. g P | σφίσι P S] om. g \parallel 10 προσίεσθαι Piccolos] προΐεσθαι codd. \parallel 13 πώποτε οὐ P S] οὐ πώποτε g \parallel 16 ὅπη g P] ὅποι S \parallel 16—17 τὰ παρόντα S] τάδε g P \parallel 17 τούτοιν P, S corr.] τούτων S pr. m., τούτων οἱ g \parallel 18 βασιλέα S \parallel 20 πειρώτο ὀνομάζειν g \mid τοσοῦτος P S] τοσοῦτο g, οὐτος conic. Alem. \parallel 21 δὴ conic. Alem. \parallel δὲ P S, τὲ g \mid τε P S \mid om. g \mid γλῶσσαν g \parallel 24—186, 1 ἐν βασιλείος P, Alem. \mid ἐν βασιλεί g, ἐς βαδί S

λείοις έγίνοντο, έξ ότου δε οδτοι την βασιλείαν παρέλαβον, ἄρχοντες όμοῦ καὶ (οί) λοιποὶ ξύμπαντες έν 28 Παλατίω ἐνδελεγέστατα διατοιβὴν είχον. αἴτιον δὲ δτι πάλαι μέν ταῖς ἀρχαῖς τά τε δίκαια καὶ νόμιμα 29 πράσσειν γνώμη αὐτονόμφ ἐξῆν. οί τε οὖν ἄρχοντες 5 διοικούμενοι τὰ εἰωθότα έν τοῖς καταγωγίοις τοῖς αύτων έμενον, οι τε άρχόμενοι βίαιον οὐδεν ούτε δρώντες ούτε ακούοντες βασιλέα, ως τὸ είκὸς, όλίνα 30 ηνώχλουν. οὖτοι δὲ ἄπαντα ἐπὶ πονηρῷ τῶν κατηκόων ἐφ' ἑαυτοὺς ἐς ἀεὶ ἕλκοντες ἄπαντας σφίσι δου- 10 λοποεπέστατα προσεδρεύειν ηνάγκαζον. ην δε ίδειν είς ημέραν σχεδόν τι έκάστην τὰ μὲν δικαστήρια πάντα έκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀνδρῶν ἔρημα, ἐν δὲ τῆ βασιλέως αὐλῆ ὅγλον τε καὶ ὕβριν καὶ ἀθισμὸν μέγαν καὶ δου-31 λοπρέπειαν ές ἀεὶ ξύμπασαν. οι τε αὐτοιν ἐπιτήδειοι 15 δοκούντες είναι τήν τε ημέραν διηνεκώς πάσαν καί τῆς νυκτὸς ἐς ἀεὶ πολλήν τινα μοϊραν ἐνταῦθα έστῶτες άυπνοί τε καὶ ἀπόσιτοι παρὰ καιρούς τοὺς εἰωθότας Β 166 γινόμενοι διεφθείροντο, ές τοῦτό τε αὐτοῖς την δο-32 χοῦσαν εὐδαιμονίαν ἀποχεκρίσθαι ξυνέπεσε. τούτων 20 μέντοι ἀφειμένοι πάντων διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους 33 οἱ ἄνθρωποι, ὅπη ποτὲ Ῥωμαίων τὰ χρήματα είη. Ρ 88 μεν γαρ ισχυρίζοντο εν βαρβάροις απαντα είναι, οί δε βασιλέα ἔφασκον ἐν οἰκίσκοις πολλοῖς καθείοξαντα ἔγειν. 34 δπηνίκα οὖν ἢ ἄνθρωπος ὢν ὁ Ἰουστινιανὸς ἀπέλθη 25 τοῦ βίου, ἢ ἄτε τῶν δαιμόνων ἄρχων ἀπολύση τὸν βίου, όσοι τηνικάδε περιόντες τύχωσι, τάληθές εἴσονται.

² $\langle oi \rangle$ addidi \parallel 7 αὐτῶν scripsi \rfloor αὐτῶν codd. \parallel 8 βασιλέα P] βασιλεῖ g, βασίλS \parallel 9 οὖτος \rfloor οὖτος S \parallel 10 ἄπαντας PS] ἄπαντα g \parallel 11 δὲ g P $_{\parallel}$ τε S \parallel 13 βασιλέως S $_{\parallel}$ τοῦ βασιλέως g, βασιλείω P $_{\parallel}$ 16 εἶναι PS $_{\parallel}$ om. g \parallel 22 oἱ 1 PS $_{\parallel}$ om. g \parallel δ πη δ η δ 0 δποι δ 0 ἀπολύση δ 1 ἀπολύσει δ 3.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Buech	= F. Buecheler, Procopiana, Rheinisches Museum 63/1908, 152—155			
Comp	 D. Comparetti, Le Inedite. Libro nono delle storie di Procopio di Cesarea. Edi- zione postuma licenziata da Domenico Bassi, Roma 1928 			
Haury app	= J. Haury, Appendix (III, XXXI et 394 -395), 1913			
Heis	= Aug. Heisenberg, Recensio Haury, Berliner Philologische Wochenschrift 29/1909, 962-976			
Herw	= H. van Herwerden, Ad Procopium, Mne- mosyne (nova series) 35/1907, 324-334			
Kall I	= H. Kallenberg, Procopiana I, Rheinisches Museum 71/1916, 246-269			
Kall II	= H. Kallenberg, Procopiana II, Rheinisches Museum 71/1916, 507-526			
Kall III	= H. Kallenberg, Procopiana III, Rheinisches Museum 74/1925, 155-163			
Kall 1	= H. Kallenberg, Bausteine für eine historische Grammatik der griechischen Sprache, Rheinisches Museum 72/1917 –1918, 450–518			
Kum	= K. Kumaniecki, Zu Prokops Anekdota, Textkritisches, Byz. Zeitschr. 27/1927,			

22 - 28

188 ADDENDA ET CORRIGENDA

My = My, Recensio Haury, Revue Critique 65/1908, 163-164

Rühl = F. Rühl, Die Interpolationen in Prokops Anekdota, Rheinisches Museum 69/1914, 284—298

Syk I = J. Sykoutres, Zu Prokops Anekdota, Textkritisches, Byz. Zeitschr. 27/1927, 22-28

Syk II = J. Sykoutres, Recensio Comparetti, Byz. Zeitschr. 33/1933. 363-366

Stef II = Ed. L. de Stefani, Recensio Haury III 1, Byz. Zeitschr. 17/1908, 149-152

Byz. Zeitschr. = Byzantinische Zeitschrift

Secundum Hauryanum verborum usum notarum (nota) nomine significavi locos, quos aliorum ex rerum scriptorum libris collegit ad interpretandas Procopii res, sed adnotationum (adn), ubi varias lectiones conferebat.

- 4, 1-17 (ὅσα δεήσει) nota: magna ex parte ex II (liber VIII) inculcata esse putat Syk I 22; contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 34/1934, 13
- 4, 1 (ἐν τοῖς πολέμοις) adn: ἐν τ⟨οῖσδε⟩ [τοῖς] πολέμοις Comp 3, 1 et p. 201
- 4, 3 (ἐγεγόνει) adn: ἐγεγόνε Comp 3, 5
- 4,5 (ἐνθένδε) adn: τὰ ἐνθένδε (Alem.) praefert Kall II 515 his documentis usus: I 173, 5; 252, 4; 446, 11; II 118, 18; 568, 18; aed 134, 6. ἐνθάδε Comp 3, 7 et p. 201
- 4, 6-8 (ἐπεὶ ἀρχῆς) adn: ἐπεὶ πάντα ὁπόσα δὴ ἐνταῦθα γεγράψεται πανταχόθι τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς τετύχηκε γενέσθαι Comp 3, 8 et p. 201
- 4,8 (ἀρχῆς + lacuna) adn: ἀρχῆς. ὅσα δὲ τῶν τότε πράξεων ἀνέκδοτά μοι ἐλείφθη ἐνταῦθα ἐκδύσεται. αἴτιον δὲ κτλ. vel: ἀρχῆς, ὅσα τε τῶν τότε καιρῶν ἀνέκδοτα παραλιπεῖν ἠναγκάσθην. αἴτιον δὲ κτλ. Comp p. 202; contra haec Syk II 364

- 4, 8-13 (αἴτιον εἶχον) adn: transponendum post ἡναγκάσθην (vers. 15) censet Rühl 287
- 4, 15 $(\tau \dot{\alpha} [\tau \dot{\alpha}] \tau \varepsilon [\delta'])$ adn: $\tau \dot{\alpha} \tau \langle \tilde{\eta} \delta \rangle \varepsilon$ Comp 4, 2
- 4, 15 (ἄρρητα) adn: ἀπόρρητα (Alem., Maltr.) praefert Comp p. 202; cf. etiam Prolegg. ad I, XLVI
- 4, 15 (μείναντα) adn: μείναντα (δηλῶσαι) supplet Comp p. 202
- 6, 8-9 (διὰ ἔρχομαι) nota: cf. I 5, 13, Haury, Byz. Zeitschr. 34/1934, 11-12
- 6, 8 (ταῦτα πρῶτα) adn: ταῦτα [τὰ ἐκάστῳ πραχθέντα ἀποδεῖξαι θαρσήσας] πρῶτα supplet Comp p. 203, lacunam suspicatus
- 6,8 (Βελισαρίφ) adn: Βελισαρίφ [καὶ ἀντωνίνα] supplet Comp 6,2
- 6, 10 (μοχθηρά) adn: eicit Krašeninnikov; cf. autem Comp p. 203, Haury, Byz. Zeitschr. 34/1934, 11
- 7, 4 (ov) adn: eiciendum putat Comp p. 203
- 7, 5 $(o\vec{v}\delta\vec{\epsilon} \tau \iota)$ adn: $o\vec{v}$ $\delta(\tilde{\eta}\tau a)$ $\tau \delta$ Comp 6, 13 et p. 203
- 7, 9-10 (λίαν ἐσεσήρει) nota: cum Aristophane (Pax 603) comparat Haury app
- 7, 12 (Σιλβέριον διαχρησαμένη) nota: cf. Duchesne, L'Église au VIme siècle I, 1925, 292
- 7, 12 (ὧπερ) adn: ὅπερ (Holstein, Dindorf, Krašeninnikov) praefert Comp 7, 4 et p. 203 (ὥσπερ cum a Alem., Maltr.)
- 7, 15 (ἀδεέστερον) adn: ἀσελγέστερον (Alem.) praefert Comp p. 204
- 8, 1 (Θεοδόσιος) nota: cf. Euagr. IV 16
- 8, 1 (πατέρων) adn: πατέρων (έκ τῶν) supplet Syk I 24
- 8, 8 ($d\mu\varphi$ ') adn: $\dot{v}\varphi$ ' (codd.) praefert Heis 972 ("unter ilirer Obhut"), Syk I 24 ("in ihrem Dienst"), Comp 7, 24 ("tenendolo seco")
- 8, 9 (εὐθὺς) adn: εἶθα Heis 972, εἶθ' ὕστερον Comp 7, 15 et p. 204

- 8, 14 (πόθφ) adn: πάθει Heis 972 his documentis usus: 8, 10; 11, 24
- 10, 3 (ὅπως ἐνδείξηται) adn: οἔπως ἐν τῷ τότε ἐνδειξαμένη τὸ εἰς αὐτὸν ἔχθος Heis 972, [μηχανωμένη] ὅπως ⟨ἄν κατα⟩ δείξηται κτλ. Comp 9, 11 et p. 204, contra haec autem Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 289
- 10, 3-4 (ἔγκοτον- ἔχθος) adn: (ἔγκοτα ἔχθος scribi mavult Haury app propter Aischylum Choeph. 381
- 10, 22 (περιεβάλλετο) adn: περιεβάλετο Syk I 28
- 11, 5 (δτφοῦν [αὐτῆ]) adn: δτφοῦν [ώς δ μὲν παθ'] αὐτῆ Comp 10, 13 et p. 204
- 11, 22 (τὸ συνειδέναι καὶ) adn: τὸ συνειδέναι καὶ <ἄλλους καὶ⟩ supplet Syk I 24
- 12, 1 (πεκουμμένως) adn: έγκεκουμμένως (S; cf. έγκουφιάζειν 11, 24) Heis 971
- 12, 3 (<ἀπ> αξιοῦσαν) adn: ἀπαξιοῦσαν Comp 11, 13
- 12, 4 (καί) adn: cf. IX; eicit Heis 971 (,,ἀφικόμενος und ἀποθοιξάμενος sind keine Parallelen")
- 12, 8-9 (ἀλοφύρετο οὖκ ἀλώλει) adn: ἀλοφύρετο (οὖκ ἀλώλει) Syk I 24 (cf. add an 12, 13), ἀλοφύρετο, [ὡς οὖχ οί] ἀπολελειμμένου ἀλώλει Comp 12, 1 et p. 205
- 12, 8 (ἀπολελειμμένου) adn: ἀπολελειμμένη (Reiske) praefert Herw 35, 27
- 12, 12 (ἔκλαε) adn: ἔκαμε Comp 12, 4 et p. 206
- 12, 13 (Θεοδόσιον) adn: Θεοδόσιον ζώς πιστὸν ώς εὔχαριν ώς εὖνοικὸν ώς δραστήριον) e vers. 10 transponendum censet Kum I 25
- 12, 14 (εἰς βασιλέα) adn: εἰς βασιλέως Heis 971
- 13, 8 (αὐτή τε [γὰρ]) adn: (αὐτή τε γὰρ codd., αὐτή τε Krašeninnikov), αὐτή τε γὰρ Comp 13, 4 et p. 206
- 13, 16 ($[\dot{\omega}_{\varsigma}]$) adn: eicit Herw 35,328, Comp 13,10 et p.206
- 13, 22 (του τῶν) adn: τούτων Struve, cf. Comp p. 206
- 14, 3 $(\chi \varrho \tilde{\eta} \mu a)$ adn: $\chi \varrho \tilde{\eta} \mu a$. Syk I 28
- 14, 5 (αίματι) adn: ex άμα τι fluxisse putat Heis 971

- 15, 1 (δεδιέναι δὲ μή) adn: (δέδιε, δὲ Alem.) δεδιέναι
 δὲ [οἱ ξυνέβη] μή Comp 14, 15 et p. 206
- 15, 7 (ἄχρι) adn: ἄχρι (καί) supplet Syk I 25
- 15, 13 (χειρώσασθαι) adn: aut χειρώσεσθαι aut χειρώσεσθαι [δυνήσεται] scribendum censet Comp 15, 8 et p. 207. tenuerim tamen χειρώσασθαι
- 16, 17 $(\tau \tilde{\eta} \varsigma \ \gamma \tilde{\eta} \varsigma)$ adn: $\gamma \tilde{\eta} \varsigma \ \tau \tilde{\eta} \varsigma \ \text{Kum I 25 his documentis usus: an 19,21; 117, 3}$
- 16, 17-18 (ἤθελεν-τάχιστα) adn: ἤθελεν ὅπως τάχιστα, ἐπειδὰν Comp 16, 11 et p. 207; contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 290
- 16, 23 (ήμέρας) adn: ἄρας (codd.) praefert Comp 16, 15 et p. 207
- 17, 2 (εὐζώνφ διέχει) adn: ἀνδρὶ εὐζώνφ τῶν 'Ρωμαικῶν δρῶν διέχει Heis 971
- 17, 3 (μέτρου) adn: μέτρου (πολύ μεῖον) Comp17,3 etp. 207
- 17, 4 (μεταξύ) adn : ήμισυ Krašeninnikov, cf. Comp p. 207
- 17, 6 (μέχρι) adn: probat Kall III 160; cf. add I 252, 13
- 18, 19 (εἴ τι) adn: εἴ τι [ἔτι] Comp p. 207; contra haec Haury, Byz.Zeitschr.35/1935,290, cf. etiam Ind. Graec. 361
- 18, 23 (οὐδἐν) adn: οὐδενὶ Comp 19,2 et p.207; contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 290, cf. etiam Ind. Graec. 378
- 19, 1 $(\delta \hat{\epsilon})$ adn: $\delta \hat{\epsilon} \langle \kappa a \hat{\iota} \rangle$ supplet Syk I 25
- 19, 9 ($\ell \pi i$) adn: $d\mu \varphi i$ (S) Heis 972 his documentis usus: 30, 11; 31, 13; 32, 24; 41, 6
- 19, 12-13 (οὐδὲν καὶ) adn: οὐδὲν ἄν ὅ τι καὶ Comp 19, 13 et p. 208
- 20, 1 (δὲ τάχος) adn: δὲ κατζὰ τοὺς ὅρκου⟩ς Comp 20, 8 et p. 208
- 20, 6 (ἱερὸν Ἰωάννου) nota: cf. aed 150, 5
- 20, 15 (παραπομποῖς) adn: παραπόμποις (codd.) praefert Heis 972
- 12 BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

- 20, 16 (ἀφωομένοις) adn: ἀφικομένους (codd.) praefert Heis 973
- 21, 11 (αὐτῷ δὴ ἐντετάσθαι) adn: αὐτῷ ⟨τὸ⟩ ἐ⟨κ⟩τετάσθαι Comp 22, 9 et p. 208
- 22, 5 (ήδ') adn: ή δ<έσποινα> Herw 35, 328 (cf. an 185, 19)
- 22, 6 (⟨Θεοδόσιον⟩) adn: ⟨ἐκ Κιλίκων⟩ Comp 23, 3 et p. 209
- 22, 22 (προτερήσασα) adn: πρωτερήσασα Comp 23, 15
- 23, 2 (ναὸν τῆς θεοτόκου) nota: cf. acd 20, 15; 29, 18
- 23, 13 (ἐνεχώρουν) adn: ἀνεχώρουν (G) praefert Heis 971
- 23, 16 ($\~oulle e$) adn: transponendum post $\tau\~oulle e$ (23, 17) censet Herw 35, 328, contra haec Syk I 25. $\~oulle e$ ($\oulle e$) Comp 24, 15 et p. 209
- 24, 2 (περιβαλόμενος) adn: περιβαλόμενος (Piccolos) praefert Herw 35, 32, Syk I 28
- 24, 12–13 (είλε $\langle \varkappa ai \rangle$ μυριάδας) adn: είλε, μυριάδας Comp 25, 11 et p. 210
- 24, 18 (λοιμός) nota: cf. Malai. 482, 4, Euagr. IV 29; Theoph. I 222, 21, Marc. Comes ad 543
- 25, 3 (ἐπιτρέψωσιν) adn: Dindorf, Krašeninnikov, πρὸς αὐτοὺς ἐπιστρέψωσιν Kall I 268: πρὸς enim excidisse, αὐτοὺς a librario in αὐτοὶ mutatum esse, ἐπιστρέψωσιν (Alem., Maltr.) Comp 26, 6 et p. 210
- 25, 10 (μεστή) adn: μεστή ὀργῆς (cf. 84,21) Herw 35, 328
- 25, 21 (ἡμέρα ἢ νύκτωρ) adn: aut ἡμέρας ἢ μεθ' ἡμέραν aut ἡμέρα ἢ νὺξ scribendum censet Herw 35, 328
- 26, 2 (ποιεῖσθαι οὐδείς) adn: ποιεῖσθαι [περί] ταῦτα τινὰ [ἐτόλμα] οὐδείς Comp 27, 6 et p. 211
- 27, 3 (οὖσα) adn: om. Comp 28, 9 et p. 211
- 27, 10 (ἀναρπάσασθαι) adn: ἀναρτήσασθαι (Reiske) scribi mavult Comp p. 211
- 28, 1-2 (περιπάτους σκηπτομένη) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 52
- 28, 9 ($o\tilde{v}\pi\omega$) adn: $o\tilde{v}\langle\pi\varepsilon\rho\rangle$ Comp 30, 1 et p. 212

- 28, 12 (τά) adn: om. G, ἄτε Syk I 25
- 28, 13 (ταῦτα δὴ) adn: ταύτ $\langle \eta v \rangle$ δ $\langle \varepsilon \overline{\iota} v \rangle$ Comp 30, 4 et p. 212
- 28, 15 (ἔνθεν) adn: ἐνθέν (δε) Syk I 25, cf. 178, 16
- 28, 19 (zai) adn: zäv Syk I 25, cf. 156, 3
- 28, 19 $(\tau \tilde{\phi})$ adn: $[\tilde{\epsilon}\nu]$ $\tau \tilde{\phi}$ Comp 30, 8 et p. 212, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 290
- 28, 23 (τῶν ταρσῶν) adn: ⟨ἐκ θατέρου ἐς θάτερου⟩ τῶν ταρσῶν supplet Herw 35, 328 (cf. 185, 8)
- 29, 13 (ἔτυχε) adn: ἔτυχ' ἔχων Herw 35, 329
- 30, 3 (εἴα τοῖς) adn: εἴα, ἢ περινβρίσθαι ἐν τοῖς Buech 153
- 30, 25 (πρῶτον μέν γε) adn: πρότερον μέν γὰρ Syk I 25
- 31, 16 (ἀποβῆναι) adn: ἐπιβῆναι (Dindorf) praefert Comp 33, 14 et p. 213; contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 290, cf. etiam Ind. Graec. 338 et II 453, 5
- 31, 17 ($\check{\epsilon}\nu\vartheta a \tau \iota$) adn: $\check{\epsilon}\nu\vartheta a \langle \pi\eta \rangle$ Comp 33, 15
- 31, 17 (ην) adn: είη Comp 33, 16
- 31, 19 $(\delta \dot{\epsilon})$ adn: $\delta \dot{\epsilon} [\delta \varsigma]$ Comp 34, 1 et p. 213
- 31, 19 (λυσσῶν ζήν)) adn: λυσσῶν ζέζήτει μὲν Syk I 25
- 31, 22 $(o\vec{v}\tau\varepsilon)$ adn: $o\vec{v}\delta\dot{\varepsilon}$ Syk I 28
- 32, 12 (καὶ) adn: ⟨τε⟩ καὶ Kall I 256, ef. add II 282, 19
- 32, 19 (μέχρις) adn: μέχρι Kall III 160, cf. add an 17,7
- 32, 19-20 (μέχρις βίου) adn: μέχρι αὐτῆς τοῦ βίου Krašeninnikov, Comp 35, 1 et p. 213, μέχρις ἀκμῆς τοῦ βίου Heis 973
- 33, 6-7 (ή ἔχουσα) adn: [ή δ' ἐπ' αὐ] τῶν οὐκ ἔχουσα Comp 35, 10 et p. 213
- 33, 18 (δέος ἐσήει) adn: δέος $\langle a v \tau \tilde{\psi} \rangle$ ἐγίνετο μέγα Comp 36, 2 et p. 214
- 33, 18 (καὶ τὸν ἐσήει) adn: καὐτὸν ἔσωζε Herw 35, 329, delendum censet Heis 973
- 34, 20 (δειμαίνουσα) adn: cf. Agn. 62 ad a. 548; Comp p. 323: Teodora morì di un cancro

- 35, 2 (πρασσόμενα) adn: πραττόμενα Comp 37, 8 et p. 210
- 35, 8 (ώς) adn: om. Comp 37, 13 et p. 216
- 35, 12 (ἀκουσίαν) adn: inter ἀκούσιον et ἀκουσίαν dubitat Kall II 518 pro utraque re documentis adhibitis
- 35, 18 (πρότερον) adn: ante συγγνώμης. (vers. 19) ponendum censet Kall I 268
- 35, 21 (γυναικοκράτειαν) adn: γυναικοκρατίαν Herw 35, 329
- 36, 2 (αὐτοῦ) adn: αὐτοῦ ⟨τὴν πίστιν⟩ Comp p. 216
- 38, 7 (Ἰονστῖνος) nota: cf. Chron. Pasch. I 611, 12, Euagr. IV 1; Cedren. I 636, 19, Cramer An. Par. II 318, Rubin Zeitalter Anm. 90—102
- 38, 8 (Βεδεριάνης) nota: cf. Mommsen, Hermes 6/1872, 369, Rubin Zeitalter Anm. 95
- 38, 8 (ἐνδελεχέστατα τοῖς) adn: ἐνδελεχέστατα [κακοῖς] Comp 41, 5 et p. 216; quam coniecturam non necessariam putat Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 291
- 39, 2 (άμαρτάδος) nota: cf. Malal. 393, 12, Theoph. I 138, 8
- 39, 19 $(\tau \acute{o}\tau \varepsilon \xi v v \acute{e} \beta \eta)$ nota: ef. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 52
- 39, 20 ('Iουστίνος) adn: om. Comp 42, 12
- 39, 23 $(\tau \varepsilon)$ adn: $\delta \dot{\varepsilon}$ (Piccolos) praefert Syk I 28, Comp 42, 14 et p. 217
- 40, 1-2 nota: cf. Rubin Zeitalter Anm. 64
- 40,2-3(ἔν γε τοῦτό [γε]) adn: ἐν 'Ρωμαίοις τοῦτό γε Comp 42, 17 et p. 217
- 40.3 $(\delta \dot{\epsilon})$ adn: $\delta \dot{\epsilon} [\vec{\eta} \nu]$ Comp 42, 17 et p. 217
- 40, 6 (ἐπαγγέλλειν) adn: Haury app, ἐπήγγειλεν Haury antea, Comp 43, 2, ἐπήγγελλεν Syk I 25
- 40, 6 (ξυνεπίστασθαι) adn: ξυνεφίστασθαι (i. e. sequi. Reiske) praefert Syk I 25, Comp 43, 2 et p. 217
- 40, 7-8 (δς δέ τὴν) adn: δ δὲ παρεδρεύων αὐτῷ, ἔλαχεν ἀρχὴν τὴν Comp 43,3 et p. 217. quae Comp non

- correcte in Italicam linguam transtulisse notat Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 291
- 40,7-8 (ἀρχὴν ⟨ἔχων⟩) adn: ⟨ἔχων⟩ ἀρχὴν scribendum censet Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 291
- 40, 10-11 (⟨οίς δ⟩η ἐπίκειται) adn: ἢ ⟨αὐτῷ ἢ οἰς⟩ ἐπίκειται Comp 43, 6 et p. 217
- 40, 15 (ἐνεγειρίζοντο) adn: ἐνεγείριζον Syk I 25
- 41, 6 $(\tau \alpha \dot{\nu} \tau_{ij} \varepsilon \dot{l} \gamma \varepsilon)$ adn: cf. add II 605, 23
- 41, 7 nota: cf. Theod. Lect. II 37, Theoph. I 165, 2
- 42, 1 ($\langle \bar{\eta} \nu \rangle$) adn: om. Comp 44, 10 et p. 218
- 42, 2 (καθεστώτων) adn: καθεστώτων (γέγονεν) supplet Kum I 25 documento usus 56, 7, καθεστώτων (ἐγένετο) Comp 44, 11
- 42, 3 (ὅσπερ) adn: ὤσπερ Heis 973 his documentis usus: an 43, 14; 79, 7; 168, 4
- 42, 5 (ἢ ὄσοις) adn: ὄσων Comp 44, 13 et p. 218
- 42, 14 (οἰκτίστω) adn: ἄκιστα Buech 154
- 42, 18 (διολέσαι) adn: διολέσαι (καί) supplet Syk I 25
- 43, 6 (adn) $(\tau \tilde{\omega} \nu)$ adn: cf. Kall II 509
- 43, 21 (⟨τοῦ δει⟩νοῦ) adn: ⟨τοῦ χρό⟩νου supplet Kum I 25 documentis usus an 39, 20; 149, 18
- 44, 2 (τà) adn: delet Syk I 25
- 44, 5 ($\hat{\epsilon}_{\zeta}$ $\hat{d}\epsilon \hat{i}$ $\tilde{\eta}\gamma\epsilon\nu$) adn: cf. Heis 974
- 44, 14 (\mathcal{E}_{ζ}) adn: $\langle \dot{a}\mu\varphi\dot{\iota}\rangle$ Comp 47, 3 et p. 218
- 44, 21 (λόγ ω) adn: νόμ ω Comp 47, 8 et p. 219
- 45, 7 ([αὐτοῖς]) adn: om. Comp 47, 14 et p. 219
- 45, 9 ($\dot{\epsilon}\zeta$ 1) adn: aut $\check{\alpha}\chi\varrho$ ' $\dot{\epsilon}\pi$ ' aut $\check{\alpha}\chi\varrho\iota$ $\pi\varrho\dot{\delta}\zeta$ scribendum censet Comp p. 219
- 45, 10 (ή χεὶο αὐτοῖς) adn.: αὐτοῖς ή χεὶο (Suid.) probat Heis 969
- 45, 14 ([äv]) adn: eicit Syk I 25
- 46, 7 ($\ell v d \gamma o \varrho \tilde{q}$) adn: $\ell v \tau \langle \tilde{\eta} \mu \epsilon \gamma d \lambda \rangle \eta d \gamma o \varrho \tilde{q}$ Comp 48, 11 et p. 219 his documentis usus: aed 26, 17; 38, 25; 17, 9

- 46, 10 (ἐν χερσὶν) adn: [ἀρπάζειν] Comp 48, 13 et p. 219, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 291
- 46, 12 (ἄπαντες) adn: ἄπασι (S) praefert Heis 972 ("über dies alles")
- 47, 3 (ξυναμαστάνειν τε καὶ μὴ) adn: ξυναμαστάνοντες δὴ μὴ (Krašeninnikov) praefert Herw 35, 329, ξυναμαστάνοντες μὴ Syk I 25
- 47, 3 (τε καί) adn: τε ζδήπου> καί Comp 49,11 et p. 220
- 47, 4 (ἐχόμενοι) adn: χρώμενοι Herw 35, 329, οἰχόμενοι Syk I 25
- 47, 12 (ἔμεινε) adn: [οῦκ] ἔμεινε Comp 49, 17 et p. 220, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292
- 47, 23 (οὐδὲν) adn: οὐδὲ (G) praefert Syk I 25
- 48, 9 (ἐλέλειπτο.) adn: ἐλέλειπτο, Heis 975 his documentis usus: an 65, 1; 66, 14; 87, 6
- 48, 12 ($\tilde{\epsilon}\pi \iota \pi \tau \epsilon$) adn: $\tilde{\epsilon}\langle \nu \epsilon \rangle \pi \iota \pi \tau \epsilon$ Comp 51, 2 et p. 220
- 48, 16 (ήν (ή) πολιτεία) adn: ήν πολιτεία Comp 51, 5 et p. 220
- 48. 20 (δεδουλωμένων) adn: Krašeninnikov, δεδουλωμένοι (codd.) praefert My 163, Comp 51, 8 et p. 220
- 49, 5 (ἀπέδοντο) adn: cf. Herw, Lexicon Graecum supplementorium de hoc loco
- 49, 7 (ἀναγκασθῆναι) adn: ἀναγκασθῆναι [παρέχων] Comp 51, 16 et p. 220
- 49, 14 (τοῦτο) adn: τούτω (GP) praefert My 163
- 49, 15 (μ ia) adn: $\langle \nu$ ia Comp 52, 5 et p. 220
- 49, 21 (ἐγκελευσαμένη) adn: probat My 163, ἐγκελευσαμένην (codd.) praefert Heis 973
- 49, 24 (μεγάλφ) adn: μεγάλα Comp 52, 12
- 50, 6 (τῆς δι' ἀταξίας) adn: aut διὰ ταχέων (i. e. celeriter) aut διὰ τάξεως (per ordinem) scribendum censet Buech 154, διατάξεως [κακῆς] Syk I 25, Comp 53, 1 et p. 221
- 51,1 $(τ\tilde{\omega}v)$ adn: $\langle πάντων τ\tilde{\omega}v \rangle$ Krašeninnikov

- 51, 1 nota: cf. Malal. 416, 3, Theoph. I 166, 26
- 51, 5 (ταῦτά τε) adn: (δὲ) ταῦτα τε Syk I 25, cf. 65, 2
- 51, 9 (πολιτεία) adn: πολυτελεία (Alem.) probat Comp p. 222
- 51, 10 (ἀποκεῖσθαι) adn: ⟨ύ⟩ποκεῖσθαι Comp 54,8, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292; cf. etiam Ind. Graec. 339
- 51, 12 ('Pωμαίων) adn: ⟨τοῦ⟩ 'Pωμαίων supplet Syk
 I 25 his documentis usus: an 78, 20; 129, 9
- 51, 18 (ἔχων) adn: [ἀντέχων] Comp 54, 14 et p. 229
- 51. 18 (καθάπερ ἐξουσία πλού⟨του⟩) adn: καθάπαξ ἐξουσία πλοῦ Heis 974
- 51, 18 (πλού(του)) adn: πλοῦ Syk I 25
- 51, 21 (αὐτὸν) adn: αύτὸν Syk I 28
- 52, 10 (καταδικάσασθαι) adn: καταδιαιτήσασθαι (S) praefert Heis 972
- 52, 15 (ἄμορφος) adn: ἀμόρ $\langle \varphi \omega \varsigma \rangle$ [εὔχρους] Comp 55, 12 et p. 223
- 52, 17 (Δομετιανῷ) nota: cf. Rubin, Byz. Zeitschr. 44/ 1951, 480
- 52, 18 (ἐμφερέστερος) adn: ἐμφερέστατος Kum I 25
- 53, 11 (ὅποι ἄν) adn: ὁποίαν Syk I 25, cf. Maas, Byz. Zeitschr. 31/1931, 531
- 53, 13 (ἀπολεῖψαι) adn: ἀποδεῖξαι Comp 56, 13 et p. 224
- 53, 20 (Καπιτώλιον) adn: καπετώλιον (GS) praefert Heis
- 54, 2-4 (ἦν καλοῦσιν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 52
- 54, 6 (ἀποκείμενος) adn: ὑποκείμενος (G) praefert Kall II 510, Comp 57, 10
- 54, 13 (⟨οὐ⟩ δυνατὸν) adn: ⟨ἀ⟩δύνατον Herw 35,330, ⟨οὐ⟩ eieit Kall II 527, Heis 974, Comp 57,15 et p. 226

- 54, 15 (διπλοῦς τελεώτατος) adn: διπλοῦς ἄνθρωπος, δεινὸς ὑποκρίνασθαι, ⟨ὑποκρύψασθαι⟩ γνώμην τελεώτατος supplet Syk I 25
- 54, 20 (αὐτοῦ) adn: ⟨έ⟩ αυτοῦ Maas, Byz. Zeitschr. 21/1912, 53
- 55, 6 $(\pi\tilde{\omega}\zeta \ \tilde{a}\nu)$ adn: $\pi\tilde{\omega}\zeta \ \tilde{a}v \langle o\tilde{v}v \rangle$ Herw 35, 330, $\langle \pi\tilde{\omega}\zeta \epsilon\tilde{\iota}\eta \rangle$ delet Syk I 25, quia turbet narrationem
- 55, 8 (ἀλλά) nota: cf. Haury, Byz. Zeitschr. 37/1937, 1
- 55, 22 (ἄλλων) adn: ἀλλ(οτρίων) Comp 59, 7 et p. 227
- 55, 22 (ἀναίσθητον) adn: ἀν⟨άστατον⟩ Comp 59, 8 et p. 226; contra haec autem Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292
- 56, 18 (Κομιτοῦς) adn: Κομ $\langle \eta \rangle$ τοῦς Comp 60, 8 et p. 227
- 56, 20 (ἐκπεσοῦσα) adn: ἐκπένθεσθαι Stef II 151, [τῆς τιμῆς] ἐκπεσοῦσα Comp 60,9 et p. 227, ⟨ἐς ἀμηχανίαν⟩ ἐκπεσοῦσα Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292, cf. Ind. Graec. 351
- 57, 1 (ἀντεκατέστησεν) adn: ἀντικατέστησεν praefert My 163, Kall I 268
- 57, 14 (Κομιτώ) adn: cf. add an 56, 18
- 57, 22 (⟨ἀν⟩εμίσγετο) adn: ἐμίσγετο Syk I 25; cf. Maas, Byz. Zeitschr. 21/1912, 53
- 57, 24 (εὐκαιρίας) adn: ἀρχίας Comp p. 227
- 58, 5 (πάλαι) adn: παλαιοί (G) reicit Kall II 512, cf. add I 200, 8
- 58, 7 (περιπίπτουσιν) adn: παραπίπτουσιν Syk I 25, cf. an 142, 7; 143, 12
- 58, 8 (μόνον ἐκ) adn: illud οὖκ Reiskii eicit Dewing, Procopius with an English Translation VI 104 (3rd edition 1954), cf. etiam Harrison, The Classical Review 51/1937, 17, Comp 62, 4 et p. 227
- 58, 18 ($\tau \varepsilon$) adn: $\delta \dot{\varepsilon}$ (Piccolos) praefert Syk I 28, Comp 62, 12
- 59, 4 $(o\vec{v}\delta a\mu\tilde{\eta})$ adn: dubitat Herw 35, 326

- 59, 9 ($\eta \delta \varepsilon$) adn: $\dot{\eta}$ δ $\dot{\varepsilon}$ Syk I 25
- 59, 16 (ἀμφὶ) adn: ἀμφὶ [ἀνοίγνυσα] Comp 63, 12 et p. 227
- 59, 18 (τρυπημάτων) adn: cf. Pape, Griechisch-deutsches Wörterbuch s. v. τρύπημα, notat Haury app
- 60, 6 (ἐνέμειτο) adn: ⟨ἐπ⟩έμειτο Comp 64, 6
- 60, 10 (ovx) adn: om. G, [ovx] Syk I 25
- 60, 14 (ἐπὶ) adn: om. Comp 64, 13 et p. 227
- 60, 15 (ἀποκεντῶσα) adn: ἀποκοντῶσα Syk I 25 (ἀποκοντῶσα Eustath. opusc. 295, 38), Comp 64, 13 et p. 227
- 61, 19 (καὶ πολλὰς) adn: ἐς δημοσίους καὶ πολλὰ Comp 66, 2 et p. 228
- 62, 15 (τόσον) adn: τοσοῦτον Syk I 25
- 62, 19 (τοῦ κακοῦ) adn: τούτον, κακοῦ τινος Heis 974, τοῦ κακοῦ [τῆς ἐκ τοῦ] ἔργον ταραχῆς [ἡ φήμη] ἐς βασιλέα ἦλθε supplet Comp p. 228
- 63, 6 (αὐτοὺς πράγμασι) adn: ·αὐτοὺς τοῖς πράγμασι Syk I 25
- 63, 6-7 (ἐπιαπολέσθαι παράδοξον) adn: (ἐπ⟨ε⟩ὶ [οὐ ξυν]απολέσθαι αὐτοὺς πράγμασι 'Ρωμαίων ἔδει) ὅδε παρὰ δόξαν supplet Comp 67, 10 et p. 228
- 63, 8 (σωτηρίαν) adn: σωτηρίαν [αὐτοῖς δοῦναι] Comp 67, 12 et p. 229
- 64, 9 (τοῖσδε τὰ) adn: τοις (τά) δε τὰ Syk I 25
- 64, 18 (εἴρηται.) adn: εἴρηται, Heis 974
- 64, 18 ($d\varrho\epsilon\tau\tilde{\eta}\varsigma$) adn: $d\varrho\chi\tilde{\eta}\varsigma$ Heis 975, notat Haury app
- 64, 23 ($\delta \delta \dot{\epsilon}$) adn: $\delta \delta \dot{\epsilon}$ ('Iovo $\tau \bar{\iota} v \sigma \varsigma$) supplet Kall I 268
- 65, 9 (τὴν ἐταίρας) adn: Krašeninnikov, τὴν πρὸς ἐταίραν Comp 69, 13-14 et p. 229, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292
- 65, 13 $(\vartheta \varepsilon i \omega \tau \iota)$ adn: $\vartheta \varepsilon i \omega$, $\tau \tilde{\omega} \nu \tau \iota$ Syk I 25
- 65, 16 ($\langle \Pi \alpha \sigma \chi \alpha \lambda i \alpha \varsigma \rangle$) nota: dubitat Rühl 296
- 66, 1 (εἴ οἱ παρον) adn: post οἱ nonnulla excidisse putat Heis 975. quae autem hoc fere significavisse: nemo Justi-

- nianum, si contempsisset illam Theodoram, superbum esse putasset, ut qui optimam quamque puellam coniugem sibi eligere potuit; contra haec Syk I 25
- 66, 8 (οὖσαν τὸ) adn: cf. add an 66, 1, οὖσαν, ὁ δὲ τὸ Syk I 25, οὖσαν, τὸ Comp 70, 13 et p. 229, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 292
- 67, 9 (δεδόσθαι κεκλιμένοι) adn: δ(ιαθέ)σθαι κεκλιμένοως Comp 72, 1 et p. 229
- 67, 17 (τι) adn: τὸ Syk I 25
- 67, 18 (δπη) adn: δποι Syk I 26
- 69, 1 (ἀνήμεστα.) adn: ἀνήμεστα, Heis 975
- 69, 2 ((κελ) ευθέως) adn: εὐθέως My 163 (κελ- enim dittographiam ex ἐώκει), κελευούση (Krašeninnikov) praefert Heis 975, κελευ(ούση) Comp 73, 13
- 69, 4-5 (σφίσιν (ῆεσαν)) adn: αὐτοὶ σφίσιν τὴν ἐναντίαν [ἔλεγον] Comp p. 229
- 69, 6 (ola) adn: (παντ)οία supplet Herw 35, 330, ola probat Kall II 508
- 69, 16 $(a\dot{v}\tau\tilde{\omega})$ adn: $a\dot{v}\tau\tilde{\omega}$ Syk I 28
- 70, 1 (τάραχος) adn: ⟨έν⟩τάραχος Stef II 151, ⟨å⟩τάραγος Syk I 26
- 70, 4 (ἠσπάζετο) adn: ἡρπάζετο Buech 153. tamen Procopium illam verborum dissimulationem ludentem adhibuisse mihi quidem verisimile est
- 70, 13 $(\tau \dot{o} \sigma \chi \tilde{\eta} \mu a)$ adn: $\tau \tilde{\omega} \sigma \chi \tilde{\eta} \mu a \tau \iota$ Comp 75, 4 et p. 229
- 70, 25 (βαρβάρων) adn: cf. X; βαρβάρων librarium g2 ex βαρων (G) correxisse, tamen βαρων in margine notavisse demonstrat Heis 970
- 71, 27 (ἢ σπήλαιον) adn: ἢ πεδίον Buech 153
- 72, 13 $(\tau \varepsilon)$ adn: $\delta \dot{\varepsilon}$ Syk I 28
- 72, 20 (φόνον καὶ ἄλλον) adn: φόνον ⟨ἔτι⟩ καὶ ἄλλ⟨ως⟩ Comp 77, 15 et p. 230
- 73, 24 $(\delta \dot{\epsilon})$ adn: $\delta \dot{\epsilon}$ [στρατιῶται] Comp 79, 4 et p. 230

- 75, 21 (ἐπὶ ταῖς) adn: ἐπί τε Syk I 26
- 75, 22 (ήλίσκοντο) adn: hoc loco nonnulla excidisse putat Comp p. 220. haec ita fere replenda: ήλίσκοντο, άλλὰ περὶ τούτων οὐ πλείωνα ἐνταῦθα ἡμῖν ἡητέον, τὰ γὰρ κτλ.
- 76, 14 (διὸ δὴ) adn: διὸ δὴ αὐτῶν κελευσάντων supplet Comp p. 231
- 76, 20 (χώρω) adn: probat Buech 155, χρονω (Orelli) praefert Syk I 26
- 77, 1 (ἢλλάξαντο) adn: ⟨ἀντ⟩ηλλάξαντο Syk I 26, cf. an 74, 15; 106, 16, Comp 82, 10 et p. 231
- 77, 9-10 (ἐκείνου ἀνθεμίου) adn: aut ἐκείνου (τοῦ) ἀνθεμίου aut ἀνθεμίου ἐκείνου scribendum censet Syk I 26
- 77, 12 (άλλ' δ μέν) adn: καὶ δ μέν Syk I 26
- 77, 14 (διέθετο) adn: διετείνετο Syk I 26 his documentis usus: an 96, 3; 169, 6; 169, 26, Comp 83, 5 et p. 231
- 78, 7 (δη) adn: δη [γένει τε καὶ πλούτω] Comp 84, 3 et p. 232
- 78, 9 (δμήρων) adn: δμήρου Syk I 26
- 78, 22 (πόλιν) adn: ['Εδεσσηνῶν] πόλιν Comp 84, 14 et p. 232
- 79, 1 $(\tau \dot{\eta} \nu \ o\dot{v} \sigma i a \nu)$ adn: $[\pi \tilde{a} \sigma a \nu] \ \tau \dot{\eta} \nu \ [a \dot{v} \tau o \tilde{v}] \ o\dot{v} \sigma i a \nu$ Comp 84, 17 et p. 232
- 79, 9 (εἰπεῖν) adn: [ὡς ἔπος] εἰπεῖν Comp 85, 4 et p. 232, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293
- 79, 11 (ἔπιπλα) adn: ⟨ἐπὶ πόλει⟩ Comp 85, 5 et p. 233, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293
- 79, 17-84, 5 (διὸ εἶχεν) nota: haec ab auctore quodam monacho postea anecdotis inculcata esse putat Rühl 291, cf. etiam Syk I 24
- 79, 17 (τοῖς πολλοῖς ἡμῶν) nota: hoc an Procopius dicere potuerit, dubitat Rühl 291. Comp totum locum (ἐμοὶ ἡμῶν) ad cives clericosque Caesareenses referendum putat (pref. XXXIX et p. 233)

- 79, 20 (ἤστην) adn: [ἤστην] cancellat Syk I 26
- 79, 21 (ἄπαντα) adn: ἄπαντα ⟨τὰ⟩ Syk I 26
- 80, 4 (τεκμηριώσαι) adn: τεκμηριώσειε Comp p. 233
- 80, 5 (πεπραγμένων) adn: [παρὰ φύσιν] πεπραγμένων Comp p. 85, 17 et p. 233
- 80, 10 (αύτοὺς) adn: αύτοῦ Comp p. 234
- 80, 17 (ως οὐκ) adn: ⟨οὕτως⟩, ως μοι αὐτίκα λελέξεται, οὐκ Comp 86, 9 et p. 234, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293
- 80, 19 nota: cf. Rubin, Byz. Zeitschr. 44/1951, 470
- 80, 24 (καθάπερ) adn: aut καὶ καθάπερ aut καθάπερ δ' Comp p. 234
- 81, 2–3 ($\Pi \alpha \lambda \alpha \tau i (\omega \tilde{\eta} v)$ adn: $\pi \alpha \lambda \alpha \tau i (\omega \tilde{\eta} v)$ Comp 86, 17 et p. 234
- 81, 3 (ἐν καθαρῷ ἡ ψυχὴ) nota: cf. Rubin, Byz. Zeitschr. 44/1951, 470
- 81, 10 (⟨ôμμάτων⟩) adn: eicit Stef II 151, ⟨ôφϑαλμῶν⟩Kum I 26
- 81, 13 (οἴεσθαι) adn: ὀστέα Comp 87, 8 et p. 234
- 81, 18 (χρόνου) adn: χρόνω Stef II 151
- 82, 4 (ἐνωμημένοις) adn: ἀκισμένοις Herw 35, 330
- 82, 13 (γεγονότα) adn: (ἔντρομον) γεγονότα Syk I 26
- 82, 21 (βασίλεια) adn: excidisse nonnulla putat Comp p. 235, quae ita supplet: βασίλεια, τὴν εὐνὴν ἀμελήσας
- 83, 1 (τινες) adn: τιν(α)ς Comp 88, 15 et p. 235
- 83, 7 (διοικουμένω) adn: διοικουμένου (codd.) praefert Syk I 26, Comp 89, 2 et p. 235, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 289
- 83, 8 (έφοις) adn: έφις Comp 89, 3
- 83, 12 (ἀσπαζομένην) adn: ἀσπασομένην Comp 89, 6
- 83, 14-15 (χρήματα ἀπολώλει) adn: [τῷ] χρήματα ἀπολωλέναι Comp p. 235
- 84, 5 ($\langle \tilde{\eta} \nu \rangle$) adn: $\langle \tilde{\omega} \nu \rangle$ Comp 89, 17 et p. 236
- 84, 18 (εἴκοσεν) adn: εἰκάσειεν Kum I 26

- 85, 13 (κτῆσις.) adn: κτῆσις, Syk I 28
- 86, 8 (ἀεροβατοίη.) adn: ἀεροβατοίη, Heis 976
- 86, 9-11 (καὶ [ταῦτα]) nota: κόλαξ δὲ καὶ ἀπατέων καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ᾽ ἐς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σορκὸς ἀναληφθήσεται Suid. s. v. Τριβωνιανός
- 86, 11 (λάθοι δὲ) adn: λάθοι. ταῦτα [δὲ καὶ] τοιούτους Comp 92, 5 (tamen δὲ [καὶ] p. 239)
- 86, 12 (ἤτοι σκώμματα) adn: ἢ τοι⟨αῦτα τὰ⟩ σκώμματα supplet Kum I 26
- 86, 13 (zai) adn: probat Stef II 162
- 86, 16 (ἐγίνετο μεταβεβλημένος) adn: ἐγίνετο, λόγ[ον] οἱ ἐξ οὐ μεταβεβλημένου Comp 92, 19 et p. 236
- 87, 9 (αὐτῶ) adn: eicit Comp p. 237
- 87. 15 (ἀλλ') adn: ἀλλὰ [κατὰ τὸ τέλος] Comp 93, 8 et p. 237
- 87, 17 (κλέπτοντι) adn: κλέπτων ἀεὶ Kum I 26
- 87, 21–23 ($\tilde{\epsilon}\mu\epsilon\iota\nu\epsilon o\tilde{\imath}\delta\dot{s}\nu$) nota: haec esse inculcata putat Rühl 253 propter 85, 14–20 ($\hat{\epsilon}\varsigma \tilde{o}\nu\tau\epsilon\varsigma$)
- 87, 22 (\$\hat{\eta}\$) adn: o\hat{\displies} Comp p. 237
- 87, 24 ($\delta \dot{\epsilon}$) adn: $\delta \dot{\epsilon} \left[\tau \iota \nu \tilde{\omega} \nu \right]$ Comp 93, 16 et p. 237
- 88, 18 (ἄυπνος) adn: ἄοκνος Comp 94, 13, tamen ἢν δὲ ἄοκνός τε ὡς εἰπεῖν ἐπὶ πλεῖστον p. 237
- 89, 9 (αὐτὸν) adn: ⟨ἄν τὸν⟩ Comp 95, 5 et p. 237, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293
- 89, 11 $(\tau \tilde{\eta})$ adn: $\tau \tilde{\eta} \langle \tau \tilde{\eta} \varsigma \rangle$ supplet Syk I 26
- 89, 15 (πομπωδεστέρας) adn: ποπωδεστέρας (i. e. graves et laboriosas) Herw'35, 330
- 89, 22 (čµєινεν) adn: čµєνεν Syk I 26
- 90, 2 (ξυμφυλάσσειν) adn: ξυμπλάσσειν Syk I 26
- 90, 6 (διοικεῖσθαι) adn: συνθέσθαι Buech 155, [έξ] οίζο εσθαι Comp 96, 5 et p. 238
- 90, 8 (πολύς τούς) adn: [τὸν] πολύν ὅμιλον, ⟨καί⟩ τοὺς Comp 96, 7

- 91, 3 $(\tau \varepsilon)$ adn: eicit Comp p. 238
- 91, 6 (καλοῦ) adn: κάδου Syk I 26, ⟨λόγου⟩ Comp 97, 5 et p. 238
- 91, 10-11 (διαλαγχάνειν τῶν) adn: διαλαμβάνειν μὲν ⟨ἐν⟩ ἀλλήλοιν ⟨ἀμφὶ vel περί⟩ τῶν Herw 35, 330
- 91, 11 (τῶν) adn: [ὑπἐρ] τῶν Comp 97, 9 et p. 238, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293. cf. Ind. Graec. 345
- 91, 14 ($\delta\delta\varepsilon$) adn: δ $\delta\dot{\epsilon}$ Syk I 25
- 91, 19 (δυνάμεως) adn: διανοίας Harrison, The Classical Review 51/1937, 17 his documentis usus: an 86, 12; 93, 20; 94, 1
- 91, 23 (καὶ Παλατίου) adn: (καὶ παλατίου) Comp 98, 1 et p. 231, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/ 1935, 293
- 91, 24 (νομοθετικῆς) adn: νομοθετικῆς [ἀρχῆς] Comp
 98, 2 et p. 231, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 85/
 1935, 293
- 92, 7 (φύσει.) adn: φύσει, Syk I 28
- 92, 17–18 (ἐψκει παιδίων) adn: ἐψκει τε ή πολιτεία (παιδιᾶ) βασιλίνδα παιζόντων παιδίων Syk I 26
- 92, 20 (ὑπεῖπον.) adn: ὑπεῖπον, Syk I 28
- 93, 1 (olos) adn: olos $[\tau \varepsilon \tilde{\eta} \nu]$ Comp 94, 1 et p. 239
- 93, 2 (⟨τό⟩) adn: ⟨ἀγαθήν⟩ Syk I 26 ⟨εὐνοίας⟩ Kum I 26, ⟨τήν⟩ Comp 99, 5
- 93, 22 (προστεθαρρηκότων) adn: προτεθαρρηκότων Herw 35, 531
- 94, 14 $(o\delta\delta)$ adn: $\ddot{\eta}$ $\zeta\tilde{\omega}\nu\tau\iota$ $\ddot{\eta}$ Dindorf, Krašeninnikov, $[\mu\dot{\eta}\tau\varepsilon$ $\zeta\tilde{\omega}\nu\tau\iota$ $\mu\eta\tau$] Comp 100, 17
- 95, 16 (πολλή) adn: πολλοῖς Syk I 26
- 96, 1 (ἀπολελεῖφθαι) adn: [τδ] ἀπολελεῖφθαι [καὶ] Comp 102, 9 et p. 240
- 96, 1–2 (κίνδυνος ην) adn: probat Syk I 28
- 96, 17 (ἐν τοῖς) adn: ἐν τούτοις Syk I 26

- 96, 26 .(καταλύσεως) adn: καταληίσεως Herw 35, 331
- 96, 26 (καθεστώτων δικαστήριον) adn: καζτηγόρ ων [καὶ τοῦ] ληίζεσθαι [ἴδιον αὐτῆ] δικαστήριον Comp 103, 11 et p. 240
- 97, 4 $(\tau \tilde{\eta} \beta a \sigma i \lambda i \delta i)$ adn: $\tau \tilde{\eta} \varsigma \beta a \sigma i \lambda i \delta o \varsigma$ (Piccolos) praefert Syk I 26, $\tau \langle \tilde{\eta} \varsigma \rangle \beta a \sigma i \lambda i \delta \langle o \varsigma \rangle$ Comp 103, 15 et p. 241
- 97, 11 (ξυμβαίνη) adn: ξυμβαίη Syk I 26 his documentis usus: an 131, 9; 147, 12
- 97, 16 ([\(\hat{\eta}_{\eta}\))) adn: ov Syk I 26, om. Comp 104, 8 et p. 241
- 99, 12 ('Hρίω) adn: cf. XXI; dubitat Bury, The English Historical Review 22/1907, 770, 'Hραίω Comp 106, 6 et p. 241
- 99, 17 (πάντων) adn: $\langle \tau \tilde{\omega} \nu \rangle$ post πάντων non necessarium putat Kall I 268
- 99, 18 (ὅσον ἥν) adn: ἀνόσιον scribi mavult Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 293
- 99, 18 (ην) adn: om. Comp 106, 11 et p. 241, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 294
- 99, 20 ($\langle \tau \rho \acute{o} \pi o \varsigma \rangle$) adn: $\langle \vartheta v \mu \acute{o} \varsigma \rangle$ Comp 106, 12 et p. 242
- 100, 5 (εὐπατρίδης) adn: εὔπατρις Syk I 26
- 100, 11 (μέχρις) adn: cf. add an 17, 7
- 100, 20 (καταστησαμένη) adn: haec prava syllabarum iteratione in κατά γαστρός μένειν (P) abisse putat Buech 153
- 101, 2 (πάντων ἔχθους) adn: πα(ρὰ τῶν) ἔχθρῶν Comp
 107, 18, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935,
 294, ἔχθους probat My 163
- 101, 6 (τον) adn: [κατά] τον Comp 108, 3 et p. 247, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 294
- 101, 9 ([ων] κύριος [ὑπῆρχεν]) adn: ων κύριος ὑπῆρχεν Comp 108, 5 et p. 246
- 101, 9 (δίκη τάχιστα) adn: δίκη, [πλούσιος] τάχιστα Comp 108, 6 et p. 246
- 101, 14 (δπη) adn: δποι Syk I 26, cf. an 67, 18

- 101, 20 (ζέρωτολήπτω είναι) adn: ζέρωτος Krašeninnikov, [είς αὐτόν τε καί] Comp 108, 14 et p. 247
- 102, 6 (οὐδέν) adn: οὐδέ Comp 109, 2 et p. 247
- 102, 10 (ἔτι) adn: τι Comp 109, 6 et p. 247
- 102, 13-14 (γέγονεν ην) adn: γέγονεν, ἐπεὶ οὐδὲ λαθεῖν τιζς) τῶν προσκεκρουκότων οἶός τε ην Syk I 26
- 102, 14 (τινα τῶν προσκεκρουκότων) adn: cf. add an 102, 13–14, $[a\dot{v}\tau\dot{\gamma}v]$ τι το $\langle \tilde{v} \rangle$ προσκεκρουκότος Comp 109, 8 et p. 247
- 102, 23 (εἰς τὴν ναῦν) adn: omittendum censet Kall I 252, εἰς ναῦν Syk I 26
- 103, 2 (ἀπειπών) adn: ἐπειπών Comp 110, 1 et p. 247
- 103, 3 (οἰκτίζηται) adn: οἰκτίσηται (S) praefert Syk I 26
- 103, 14 (τινί) adn: τỹ Syk I 26
- 103, 16 (ἀπήλγησαν) adn: ὑπερήλγησαν Kall I 269
- 103, 19 (ἀνεξελέγκτως) adn: ἀνεξέλεγκτον Syk I 26
- 104,3 (zai) adn: haud intelligendum, cur Haury partem novam narrationis contra solitum morem incipiat litteris minoribus
- 104, 9 (λαθοαιότατα) adn: λαθοαιότατα [παο' αὐτὴν] Comp 111, 7 et p. 248
- 104, 9 (ἀλλ' ἐν δημοσίω) adn: ἀλλά, (διὰ τὴν αὐτοῦ δύξαν) Comp 111, 7 et p. 249
- 104, 10-11 ($\delta i \dot{a} \delta \delta \xi a r$) adn: om. Comp 111, 9 et p. 249
- 104, 19 (ἐκέλενε. καὶ τοὺς) adn: ἐκέλενε [τοῖς οἰκέταις] κ(ἀν) τοὺς Comp 111, 15–16 et p. 249
- 104, 23 ((Διογένους)) adn: om. Comp 112, 2 et p. 250
- 105, 12 (έν) adn: ἐπὶ Syk I 26
- 105, 23 ((Μετανοία)) adn: om. Comp 113, 2 et p. 250, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 294
- 106, 2 (ταύτη) adn: ταύτης Comp 119, 6 et p. 250
- 106, 9 (συνοικίζειν) adn: ξυνοικείν Comp 113, 11 et p. 251
- 106, 14 (βασίλισσα) adn: βασιλίς Syk I 26
- 107, 2 (τούτων) adn: τοιούτων Comp p. 251

- 107, 3 (ὅπισθεν) adn: ἔμπροσθεν Comp p. 251
- 107, 7 (ὑπό) adn: aut ἀπὸ aut ἐκ scribendum censet Herw 35, 331
- 107, 9 (⟨ἐς τὸ⟩) adn: οἰσπερ Comp p. 251 secundum ea, quae coniecit Krašeninnikov
- 107, 12 ([γένος]) adn: probat Maas, Byz. Zeitschr. 21/ 1912, 53, Comp p. 251
- 108, 2 (ἀπὸ) adn: ἄπο (G) praefert Herw 35, 331
- 108, 4 (ἐπαγγέλλουσι) adn: ἀπαγγέλλουσι (codd.) praefert Syk I 26
- 108, 8 (ἄπερ ἀεὶ τὰ) adn: ⟨ὅν⟩περ ἀεὶ [ἐς] τὰ Comp 115, 13, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 294; cf. Ind. Graec. 355
- 108, 13 (ἐξήμαρτον) adn: ἐξημάρτανον Syk I 26
- 108, 16 (αὖται) adn: αὐταὶ Dindorf, Isambert, Krašeninnikov, αὐταὶ [μὲν] Comp 116, 2
- 109, 4 ($\hat{\eta}$ ἀγαθὸς) adn: καγαθὸς (Reiske) praefert Herw 35, 331
- 109, 6 (ὑπουργήσειν.) adn: ὑπουργήσειν Syk I 26
- 109, 7 ($\tau \tilde{\eta}$ $\vartheta \epsilon i q$) adn: $\tau \eta \vartheta \epsilon i q$ (i. e. aviarum et mammarum quadam licentia) Buech 155, cui assentiuntur My 163, Comp 116, 15 et p. 252
- 109, 7 (τοῦ πρότερον) adn: 〈τότε γὰρ〉 πρῶτον Comp 116, 7, tamen p. 252 τότε γὰ⟨ρ⟩ πρῶτον
- 109, 9 $(\gamma \dot{\alpha} \rho)$ adn: $\langle \delta' \rangle$ Comp 117, 2
- 109, 9 $(\delta \dot{\eta} \ [\dot{\epsilon}\varsigma])$ adn: $\delta \dot{\eta} \ a \dot{v} \tau \langle \tilde{\omega} \rangle$ Comp 117, 1 et p. 252
- 109, 17 (Λέοντα) adn: cf. XXI; Λεόντιον Comp 117, 7 et p. 292
- 109, 19 ([ἐπὶ μνηστῆ]) adn: ἐπὶ ⟨τῆ⟩ μνηστῆ Syk I 26, Comp 117, 9 et p. 252
- 110, 1 $(\tau \dot{\eta} \nu)$ adn: delet Syk I 26, $\langle \tau \dot{\iota} \nu a \rangle$ Comp 117, 2 et p. 252
- 13 BT Procop ed. Haury. Vol. III cum addendis ed. Wirth [1736]

- 110, 2 (σσον) adn: aut μέγιστον σσον aut ἀμήχανον σσον aut ἄφατον σσον supplendum censet Herw 35, 332, ⟨οὐράνιον⟩ σσον Syk I 26
- 110, 2 (Χουσομαλλώ) nota: Χουσομαλλώ: ὅνομα ὀρχηστρίδος, είτα (ἤτις S) έταίρας. ἤκμαζεν Ἰουστινιανοῦ καὶ (om. S) Θεοδώρας Suid. s. v. Χουσομαλλώ
- 110, 4 (ξ $\dot{v}v$ 'Ινδαροῖ) adn: ξ $\dot{v}v$ $\langle \tau \tilde{\eta}$ εταίρ \dot{q} ' Ινδαροῖ Comp 117, 15, tamen p. 253 ξ $\dot{v}v$ $[\tau \tilde{\eta}]$ εταίρ \dot{q} ' Ινδαροῖ
- 110, 6 $(\tau \tilde{\eta} \langle \delta \varepsilon \rangle)$ adn: $\tau \tilde{\eta} [\varsigma \ \alpha \tilde{v} \lambda \tilde{\eta} \varsigma]$ Comp 117, 16 et p. 253
- 111, 9 ((περιηλθεν)) adn: (ούτω περιηλθεν) Syk I 26
- 111, 9 →10(περιῆλθεν μὲν) adn: 〈ἀναπείθουσα οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν δὴ ἄτερος τάς τε ἀπειλὰς〉 Krašeninnikov, [περιῆλθεν, ὥστε ἄτερος τὰς μὲν ἀπειλὰς] Comp 119, 3 et p. 264
- 111, 17 ($\ddot{\epsilon}\tau\epsilon\mu\epsilon$) adn: $\langle \dot{a}\pi \rangle \dot{\epsilon}\tau\epsilon\mu\epsilon$ Herw 35, 332
- 111, 20–21 $(\tau \tilde{\eta} \varsigma \tau \delta)$ adn: $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ [έν Κυζίκ ω] ἀγορᾶς, έποιεῖτο $\langle \tau \tilde{\eta} \varsigma$ ἐπιβουλ $\tilde{\eta} \varsigma \rangle$ μηδέν [τινα] τὸ Comp 119, 11 et p. 254
- 111, 20-21 (⟨'Ioνστινιανός⟩ ἐποιεῖτο) adn: προσεποιεῖτο (sc. Theodora) scribendum censet Heis 975: 'Ιονστινιανός non necessarium
- 111, 22 (στι) adn: ante στι nonnulla excidisse putat Comp 119, 14
- 112, 1 (η̄ν) adn: η̄ν [δ 'Ιουστινιανὸς] Comp 119, 15 et p. 255
- 112, 6–7 $(\tau \tilde{\omega} v \vartheta \varepsilon \tilde{\omega})$ adn: $\tau \tilde{\omega} v \pi \acute{\alpha} v \tau \omega v$ [$\mathring{\alpha} v \vartheta \varepsilon \tilde{\omega} v \vartheta v \tilde{\eta}$] $\tau (v)$ Comp 120, 3 et p. 255
- 112, 11 (μυριάδας μυριάδων μυρίας) adn: nihil his in hoc genere iocularius putat Heiw 35, 326, locum propter 112, 15—16 et imprimis 113, 5 aut corruptum aut a posterioribus inculcatum esse suspicatur Rühl 291
- 112, 12 (ἐς μέτρον) adn: dubitat de hoc loco Kall I 251, cf. add I 127, 16; II 496, 5

- 112, 15 (αἰρομένων) adn: ἀργυρουμένων (codd.) librariorum negligentia scriptum esse pro ἀραμένων aut ἀντηρμένων putat Buech 153 his documentis usus: an 38, 18; 75, 2; dubitat Bury, The English Historical Review 22/1907, 770. ἀνταιρομένων Comp 120, 9 et p. 255
- 113, 3 (αὖ[τή]) adn: ταύτη Kum I 26, αὖ⟨τῶν τε⟩ Comp 120, 17 et p. 255
- 113, 16 (ὄντας.) adn: ὄντας, Syk I 28
- 113, 17 ($\tilde{\eta}_{\nu}$,) adn: $\tilde{\eta}_{\nu}$. Syk I 28
- 113, 18 (zaì) adn: zär Syk I 26
- 113, 19 (συντάξεσιν) adn: δυνάμεσιν Comp 121, 12 et p. 256
- 114, 4 $(\tau \varepsilon \ \nu \dot{\alpha} \rho)$ adn: $\langle \delta \dot{\varepsilon} \rangle$ Comp 122, 3 et p. 256
- 114, 5 (καὶ τοὺς) adn: καὶ ⟨γὰρ⟩ τοὺς Comp p. 256
- 114, 6 (εὐθὺς) adn: ἐκεῖ Comp p. 256
- 114, 16–18 ($\epsilon i\eta \epsilon \sigma \tau i\nu$) adn: probat Syk I 28
- 114, 24 ($\langle \omega \sigma \tau \varepsilon \rangle$) adn: $\langle \delta \vartheta \varepsilon v \rangle$ Comp 123, 1 et p. 256
- 115, 1 (ξυμβαίνειν (είναι)) adn: [γενέσθαι] ξυμβαίνει Comp 123, 2 et p. 256
- 115, 11 (τετράκις) adn: τρὶς Comp 123, 9 et p. 256
- 115, 11 (ἐμβάλλοντες) adn: ἐμβαλόντες Syk I 28
- 115, 23 (ἐφόδοις) adn: ἀφόδοις Syk I 26, cf. II 265, 9
- 116, 4 ($[\tau \varepsilon]$) adn: $\langle \tau o \iota \rangle$ Comp 124, 5 et p. 256
- 116, 5 (xai) adn: eicit Herw 35, 332
- 116, 5–6 ($\tilde{\eta}$ θος μὲν) adn: ($\tilde{\eta}$ θος, $\tilde{\omega}$ ς καθήκουσι,) (καὶ) τὰς μὲν Comp 124, 5
- 116, 6 ($\mu \dot{\epsilon} \nu$) adn: aut $\mu \dot{\epsilon} \nu \tau o \iota$ aut $\mu \dot{\eta} \nu$ scribendum censet Herw 35, 332
- 116, 8 (ἀπὸ) adn: ἄπο Stef II 152 his documentis usus: an 33, 15; 176, 11
- 116, 17 $(\mu \dot{\eta} \tau \dot{a})$ adn: $\tau \dot{a} \mu \dot{\eta}$ Syk I 26
- 116, 18 $(\langle \alpha \vec{v} \rangle \tau o \vec{v})$ adn: $\langle \tau o \vec{v} \rangle \tau o v$ Kum I 26
- 117, 6 (ξυνενεχθέντα) adn: (γενόμενα) Comp 125, 3 et p. 257

- 118, 1-119, 19 (ταῦτα ἔχοντος) adn: haec non indiligenter (cf. an 118, 11 et 79, 18) inculcata esse putat Rühl 292
- 118, 7 (ἄλλα) adn: μεγάλα Syk I 26
- 118, 14 (γεγράψεται) nota: cf. Haury, Byz. Zeitschr. 34/1934, 10
- 118, 14 (τοῖς γεγράψεται) adn: ἐν ἔμπροσθεν γέγραπται Comp 126, 11, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 34/1934, 11
- 118, 16 (ζδεινά) τινας) adn: ζδεινά) [τινας] Comp 126, 12 et p. 258
- 118, 18 (περιβαλλόμενος) adn: περιβαλόμενος Syk I 28
- 119, 16 (περιγινομένων) adn: περιγενομένων Syk I 26
- 119, 16 (τοσούτων) adn: τοσοῦτος Syk I 26
- 120, 3 ('Iουστίνου) adn: coniecturam dubitat Rühl 296, 'Ιουστινιανοῦ (codd.) Comp 127, 14 et p. 258, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 295
- 120, 14 (τοῦ) adn: (τὸν) τοῦ Syk I 26
- 120, 16 ($\mu \dot{\epsilon} \nu$) adn: $\mu \dot{\epsilon} \nu \left[o \tilde{v} \nu \right]$ Comp 128, 7
- 120, 17 $(\delta \hat{\epsilon})$ adn: $\delta \langle \hat{\eta} \rangle$ Comp 128, 7, tamen p. 258 $\delta \hat{\epsilon}$
- 121, 1 (διεσπάσατο) adn: διεσπαθήσατο (i. e. dilapidavit) Herw 35, 332
- 121, 6 (καὶ βασιλικοῖς) adn: καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασι βασιλικοῖς (Alem.) praefert Syk I 26
- 121, 13 $(\nu \dot{\phi} \mu \omega)$ adn: $\langle \pi \dot{\phi} \nu \rangle \omega$ Comp 129, 6 et p. 259
- 121, 18 (οὐδ' ἄν τινα) adn: οὐδένα τινὰ Syk I 26
- 121, 19 ($\varphi a v \tilde{\eta} v a \iota$) adn: $\sigma \eta \mu \tilde{\eta} v a \iota$ scribi mavult Haury app, cf. an 35, 22
- 122, 2 ($\varepsilon \dot{v} \vartheta \dot{v} \zeta$ + lacuna) adn: $\varepsilon \dot{v} \vartheta \dot{v} \zeta$ [$\kappa \alpha \dot{v}$ τοῖς στασιώταις] Comp 129, 13 et p. 259, dubitat haec Syk II 364
- 122, 3 (Πλοῦτον ἐκφορήσας) adn: πλοῦτον ⟨οὖν⟩ τὸν δημόσιον ⟨οὕτως⟩ ἐκφορήσας Comp 129, 14 et p. 260, dubitat haec Syk II 365
- 122, 3 (οΰτω) adn: $\langle οὖν \rangle$ οὕτω Syk I 26

- 122, 6 (λόγφ) adn: ⟨νόμ⟩φ Comp 129, 16, contra haec Syk II 365
- 122, 6 (τῶν) adn: [τῶν] cancellandum censet Syk I 26
- 122, 15 ([γινόμενος]) adn: γινόμενος Syk I 26, Comp 130, 5 et p. 260
- 122, 15 (γενόμενος) adn: < κεκλη>μένος Comp 130, 5 et p. 260, cf. Syk II 365
- 122, 20-21 (οὐκ ἰδία) adn: ⟨τῶν κατηκόων⟩ αὐτὸς ἰδίαν Comp 130, 9 et p. 260, contra haec Syk II 365
- 122, 22 (ἀνιείς) adn: ἀφιείς Herw 35, 332 documentis usus Dem. I 8, Isocr. IV 15
- 123, 1 (ἄγρι) adn: cf. add an 17, 7
- 123, 3 (τὰ ἔθνη, ὧνπερ) adn: ὧνπερ τὰ ἔθνη Syk II 365
- 123, 3 (ἀκοὴν) adn: ἀκοῆ Comp 130, 13 et p. 261, contra haec Syk II 365 et Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 295
- 123, 4 (εἴχομεν) adn: εἴ⟨δ⟩ομεν Comp 130, 13 et p. 261, contra haec Syk II 365
- 123, 4 (τοῦ) adn: (τὸ) τοῦ Syk I 26 et II 365
- 123, 6 (Βυζάντιον.) adn: Βυζάντιον, Syk I 28 et II 366
- 123, 23 ([oi]) adn: om. Comp 131, 11
- 124, 2 (ἐνιανσίον) adn: ἔ⟨τ⟩ους Comp 131, 12 et p. 262, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 295. ef. Ind. Graec. 345
- 124, 14 ([πολλά εἴοηται]) adn: πωληταί Büech 154
- 124, 14-15 (οὐχ τιμήματα) adn: οὐχ ὅσον εἴοηται πολλὰ πολλαπλάσια ⟨δὲ⟩ τὰ τιμήματα supplet Syk I 26
- 124, 24 (où) adn: où Comp 132, 19
- 125, 21 ($\langle \beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon \tilde{i} \rangle$) adn: [oi] Comp 133, 11 et p. 263
- 126, 1 (οὔτε κατηγόρους) adn: οὔτε κατ' ἀρχὰς κατηγόρους Comp 133, 13 et p. 263
- 126, 4 (ἐντυχόντες) adn: (οὶ) ἐντυχόντες Stef II 151 his documentis usus: an 87, 7; 127, 16
- 126, 18 ([xai]) adn: xai Syk I 26, Comp 134, 8 et p. 264

- 127, 3 (οὐσίας) adn: οὐσίας [τὴν πλείστην] Comp 134,14
- 127, 4 (⟨έπεὶ⟩ ἐπεγένετο) adn: [παρόντος] ὅτ᾽ ἐπεγένετο Comp 134, 16 et p. 264
- 127, 4-5 ($\langle \hat{\epsilon}\pi\epsilon i \rangle \beta iov$) adn: eicit Syk I 27 ut iteratum ex 127, 1-2 ($\hat{\epsilon}\pi\epsilon i \hat{\eta}\varphi$ άνιστο)
- 127, 15 (κατεδύετο.) adn: κατεδύετο, Syk I 28, κατζηδεῖγτο Comp 135, 8
- 128, 5 (δικάζειν) adn: δεκάζειν Buech 153. mihi tamen conferendum videtur an 128, 1 (δικανικῆς)
- 128, 18 (τῆδε βασιλεῖ) adn: [περὶ τούτων τῶν ἀρχῶν] τῆδε βασιλεῖ Comp 136, 9 et p. 265
- 128, 18 ($\tau \tilde{\varphi} \delta \varepsilon \ \epsilon l \chi \varepsilon$) adn: $\tau \tilde{\varphi} \delta \varepsilon \ \text{cum} \ \tau \tilde{\eta} \delta \varepsilon \ \text{librarii negligentia permutatum, postea quoddam } \pi \eta \ \text{anteillud} \ \epsilon l \chi \varepsilon \ \text{excidisse putat Kall I 260}$
- 129, 4 (ἀποφέρειν) adn: aut <οὐκ > ἀποφέρειν aut ἀποφέρειν <οὔτι > Syk I 27
- 129, 7 ($\delta\pi\omega\varsigma$) adn: $\epsilon i \pi\omega\varsigma$ Kall II 521 his documentis usus: I 19, 9; 27, 20; 488, 14; 234, 22; II 237, 1
- 129, 12 (ἐλαμβάνοντο) adn: 〈μετελάμβανον〉 Syk I 26
- 129, 21 (το) adn: τα Syk I 27
- 130, 5 (ἀπολεξάμενος ἀπεδίδοτο) adn: [ἐς τὸ] διεφθάρθαι [τῶν κατηκόων] ἀπεδίδοτο Comp 137, 17 et p. 266
- 130, 5 (διεφθάρθαι) adn: διέφθειρε καὶ Herw 35, 332. Syk I 27
- 130, 9 (ληίζηται) adn: ληίζοιτο Syk I 27
- 130, 10 (ξυμβαλλόντων) adn: ξυμβαλόντων Syk I 28
- 130, 11 (πάντα) adn: πάντα (κακ') Herw 35, 333
- 130, 12-13 (χώρας πλούσιοι) adn: χώρας αὐτῶν [τε] ἀνθρώπους οἱ ἀπολοῦντες ἀπά<ντας> πλούσιοι Comp 138, 6 et p. 267, [τε καὶ] autem Bassi p. 267
- 130, 23 ($\langle \lambda \acute{o} \gamma \psi \rangle$) adn: $v\acute{o} \mu \psi$ Syk I 27, [$\lambda \acute{o} \gamma \psi$] Comp 138, 14
- 131, 13 (ἔπραττεν.) adn: ἔπραττεν, Syk I 28
- 131, 14 (ἀνημένοι) adn: ἐωνημένοι Syk I 27

- 131, 19 (δ $\tau\iota$ $\delta\dot{\eta}$) adn: cf. XXII; $\delta\tau\epsilon$ $\delta\dot{\eta}$ Syk I 27, δ $\tau\iota$ $\delta\langle\epsilon\bar{\iota}\rangle$ Comp 139, 12 et p. 267, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 295. cf. Ind. Graec. 372
- 131, 20 (τὰ φώρια πάντα) adn: τὰ [ἐκ τῶν] χωρίζων> πάντα Comp 139, 14 et p. 267, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 295. cf. Ind. Graec. 389
- 132, 6 (κακότητα) adn: ⟨ξς⟩ κακότητα non necessarium esse putat Buech 153. significari enim:... quomodo malitiae tantae natura capax esset. Comp 140, 5 et p. 267
- 132, 8 (τφ) adn: τφ ⟨ὕστερον⟩ supplet Kall 1 490, Syk I 27
- 132, 19 (δέ) adn: τε Syk I 28 propter an 132, 20
- 132, 22 (δύναται) adn: (οὐδέ) δύναται Stef II 151
- 133, 13 (πολλούς κτείναντες) adn: ἔκτεινάν ζτε ἐπιπεσόν)τες Syk I 27
- 133, 13-14 (ἀναχωροῦσι καὶ) adn: ἀναχωροῦζντας> [διώκοντας] πολλοὺς [μέν], ζέ>κτειν(αν> καὶ Comp 141, 13 et p. 269
- 133, 22 (ἤθελον εύρεῖν) adn: ἤθελον ἄνδρα τινὰ πονηρότερον, εύρεῖν [δ'] Comp 142, 3 et p. 269
- 134, 4 (ἄπαν) adn: ἄπαν αδθις supplet Comp p. 269
- 134, 5–12 (εὖρον κλέψαι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 53
- 134, 6 (ὀνόματι) adn: ὄνομα Comp 143, 9
- 134, 12 (περιπεπτωκότων) adn: παραπεπτωκότων Syk I 25 his documentis usus: an 142, 12; 58, 7
- 135, 4-5 (ἀποστερῶν αἰσχυνθείς) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 53
- 135, 12 ($d\varrho\chi\tilde{\eta}\varsigma$) adn: $\chi\omega\varrho\alpha\varsigma$ (codd.) praefert Syk I 27, cf. an 130, 14
- 135, 14 (τοῦ) adn: τοῦ [τότε] Comp 143, 12 et p. 270
- 136, 12 ([ɛ̄v]) adn: om. Krašeninnikov, Comp 144, 10 et p. 247

- 136, 12 (αὐτοῖς) adn: αὖ τοῖς Buech 155
- 136, 25 (τοῦτο πλείστων) adn: τούτζου πλείστζαις Comp 145, 3 et p. 271, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 296
- 136, 25 (πλείστων) adn: πλείστου Syk I 27
- 137, 5 (χοείαν) adn: τὴν (G) praefert Kall II 510 his documentis usus: I 44, 17; 543, 10; II 238, 4; 300, 17; 370, 10; 367, 6; 448, 24; an 94, 20; 137, 18
- 137, 15 (οἴκ ω) adn: οἴκ \langle οθεν τ $\bar{\omega}$ \rangle Comp 145, 15 et p. 271, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 296
- 137, 19 (διέβαλλον.) adn: διέβαλον Syk I 28
- 139, 6 (ξυγγενῶν) adn: σνγγενῶν Comp 147, 10
- 139, 8 (ἔσχεν) adn: εἶχεν Herw 35, 333
- 139, 8 (μεταναστάσεις) adn: μεταστάσεις (migrationes) Herw 35, 333
- 139, 19 (πορίζεσθαι) adn: [πορίζεσθαι] Syk I 27
- 139, 25 (ἰλιγγιῶντες) adn: ιλιγγίων τε Syk I 27
- 140, 10 (ἀνέφερεν.) adn: ἀνέφερεν, Syk I 28
- 140, 11 (περιεκάθηντο,) adn: περιεκάθηντο. Syk I 28
- 140, 17 (τῶν) adn: [τὰ ἔργα] τῶν Comp 149, 3 et p. 272
- 140, 20 $(\pi \acute{a}\vartheta \eta.)$ adn: $\pi \acute{a}\vartheta \eta$, Stef II 152
- 140, 21 (ἐλητζοντο.) adn: ἐληίζοντο · Stef II 152
- 140, 22 (τἄλλα) adn: τἄλλα [αὐτῶν ἔργα] Comp 149, 6 et p. 273
- 140, 23 ($[\ddot{o}v]$) adn: $\ddot{o}v$ Comp p. 273
- 141, 9–10 (καὶ μηδενὶ ἔτι) adn: καὶ [ἐς] γῆν μηδέν $\langle a \rangle$ ἔτι Comp 149, 6 et p. 274
- 141, 20 (καὶ (ἸΑντῶν)) adn: om. Dindorf, Comp 159, 8 et p. 274
- 142, 3 ([δ'] ἀν) adn: δὰν Buech 155, δ'ὰν Comp p. 274
- 142, 7 (περιπεπτωκόσι) adn: παραπεπτωκόσι Syk I 25 his documentis usus: an 134, 12; 58, 7
- 142, 10-11 (διηνεκες Σαρακηνῶν) adn: διηνεκές δὲ βαρβάρων Σαρακηνῶν Comp 151, 3

- 142, 11 (ληϊσαμένων) adn: ληϊζομένων Syk I 27
- 142, 12 (ταῦτα) adn: ταὐτὰ Syk I 27
- 142, 14 (χαλεπώτερος) adn: χαλεπώτερον Comp 151, 6
- 142, 21 (κειμένης) adn: ⟨έγ⟩κειμένης supplet Herw 35,
 - 333 his documentis usus: 141, 9; 144, 15; 145, 4
- 142, 25 ($\langle \tau \dot{\alpha} \rangle$ $\xi v \mu \beta a i v \epsilon i)$ adn: $\dot{\epsilon} \pi i \tau \dot{\eta} \delta \epsilon i \alpha$ $\xi v \mu \beta a i v \epsilon i$ $\langle \epsilon i v a \iota \rangle$ Syk I 27, cf. etiam an 143, 6 et Haury 2, 38
- 143, 3 (ἀξιωτέρων) adn: ἀξιωτέρων, Stef II 152
- 143, 4-5 (οὔσης [ἀποκομίζειν]) adn: οὔσης καὶ ταῦτα ἀποκομίζειν Syk I 27, οὔσης ἐς τὸ χωρίον ἀποκομίζειν Comp 151, 18 et p. 274
- 143, 6 (τε) adn: aut δέ aut τούς χορηγούς Syk I 28
- 143, 12 ([ἐγ]κατατιθέναι) adn: ἐγκατατιθέναι Comp 152, 5 et p. 274
- 143, 15 (ξυνέπεσεν,) adn: ξυνέπεσεν. Syk I 27
- 144, 5 (κούπτεσθαι) adn: τούχεσθαι Haury app, maluerim θούπτεσθαι
- 144, 5 (ἀπαξιοῦσιν) adn: ἀπ(ηξίου) Comp 152, 17
- 144, 8 (ἐπὶ) adn: ὑπὸ Kall I 269
- 144, 14 -15(⟨ἀπέτινον, τίμημα⟩) adn: [ἀπέτινον, τίμημα] Comp 153, 7
- 144, 22 (οὔποτε) adn: οὖ $<\delta\dot{\epsilon}>$ τότε (Alem.) praefert Syk I 27
- 144, 22 (πραττόμενος) adn: πραττόμενον Comp 153, 13
- 145, 3 (ἄτε) adn: ἄτε (τῶν ἀρχόντων) Syk I 27
- 145, 20 (⟨πονηφοτάτους⟩) adn: [ληιστητάτους] Comp 154, 11 et p. 276, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 296
- 146, 8 (τῶν οἰκείων) adn: [ἐκ] τῶν οἰκείων [πόρων] Comp 155, 4 et p. 276
- 146, 15 $(\delta \mu o \tilde{v})$ adn: eicit Syk I 27
- 146, 23 (ἐλαττόνως) adn: ἐλάττονας Herw 35. 333
- 147, 6 ('Ελλάδος) adn: supplet Stef II 152
- 147, 11 (εταίρων) adn: (σφετέ)ρων Comp 156,7 et p. 277

- 148, 2 (ταῦτα) adn: ταὐτὰ Syk I 27
- 148, 16 ([xai]) adn: xai Comp 157, 12
- 148, 18 (λιμιταναίους) adn: λιμηταναίους nonnulli codd. Suid., λιμιτανέους Buech 153
- 148, 18-19 (('Ιουστινιανός) ό βασιλεύς) adn: ό eicit Kall I 179 his documentis usus: I 9, 14; 108, 20; 292, 23, ό βασιλεύς (ούτος) Stef II 151. Mihi quidem illud

δ tenendum videtur utcumque res se habeant.

- 149, 4 ($\langle \tau \tilde{\eta} \varsigma \rangle$) adn: $[\tau \tilde{\eta} \varsigma]$ Comp 158, 4
- 149, 5 (λόγω. τὸ λοιπὸν) adn: λόγω [ὥστε] τὸ λοιπὸν Comp 158, 4
- 149, 5–6 (τὸ φυλακτηρίων) adn: <καὶ> τὸ φυλακτήρων Syk I 27
- 149, 6 (čμεινεν) adn: čμενεν Syk I 26
- 149, 9 (ησσους) adn: ησσ(ον) Comp 158, 7 et p. 278
- 149, 11 (κατέστησαν) adn: κατεστήσαν(το) Comp 158,
 5 et p. 279, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935,
 297
- 149, 13 $(\varepsilon \tilde{\iota}\omega\vartheta\varepsilon)$ adn: $\varepsilon \tilde{\iota}\omega\vartheta\varepsilon\iota$ Syk I 27
- 149, 18 (ἀνδράποδα) adn: ἀνδραπόδοις (codd.) praefert Syk I 27
- 150, 12 (μέν) adn: μέν (τοι) supplet Syk I 27
- 151, 5 (Παλατίφ) adn: παλατίνοις mavult Haury app
- 151, 19 (γενέσθαι τινά) adn: γενέσθαι. Τινά (Τίνα Maltr.) praefert Comp p. 280
- 151, 23 (μέν) adn: μεν [πρῶτα] Comp 161, 4
- 151, 24 $(\partial \varrho \chi \dot{\eta} \nu)$ adn: $\partial \varrho \chi \tilde{\eta} \varsigma$ Comp 161, 4 et p. 281
- 152, 1 $(\tau \acute{o}\delta \varepsilon)$ adn: $\tau \langle o\sigma \acute{o}\nu \rangle \delta \varepsilon$ Comp 161, 6 et p. 281
- 152, 6-7 (κεντηνάρια αὐτοὺς) adn: κεντηνάρια. τούτοις αὐτοὺς Syk I 27
- 152, 7 ((καί)) adn: [καί] Comp 161, 10
- 153, 1 ($I_{\mathcal{E}}\rho\dot{\partial}\nu$) nota: cf. aed 21, 15; 43, 25
- 153, $\mathbf{3}$ (ἐν ώς) adn: δημόσιον ώς Herw 35, 333, τῷ δημοσί $\mathbf{φ}$ ώς Syk I 27

- 153, 7 (τῶν σημεῖα) adn: καὶ σημεῖα τῶν ἀνδρῶν Comp 162, 11 et p. 282
- 153, 11 ($\lceil \delta \hat{\epsilon} \rceil$) adn: $\delta \hat{\eta}$ Syk I 27
- 154, 3 (χρήματα) adn: χρήματα ⟨αὐτῷ⟩ Comp 163, 7 et p. 282
- 154, 5 ($\ddot{\eta}$ αὐτὸν) adn: $\ddot{\eta}$ τὴν ἐς αὐτὸν εὔνοιαν Comp 163, 8 et p. 282
- 154, 10 (προυστήσατο) adn: προυστήσατο [τοῦ ἐνταῦθα, λιμένος] Comp 163, 8 et p. 282
- 155, 8 $(\tau \circ \dot{\nu} \circ \dot{\rho} \circ \lambda \circ \dot{\nu} \circ \dot{\rho})$ adn: delet Haury app
- 155, 9-10 (* * πάντων) adn: 〈παρανομὼτατα〉 πάντων supplet Syk I 27, [ἐπ' ὀλέθρω] πάντων Comp 164, 15
- 155, 12 ($\langle \epsilon i \varsigma \tau \dot{\alpha} \rangle$) adn: $[\epsilon i \varsigma \tau \dot{\alpha}]$ Comp 164, 16
- 156, 18 (καλλωπίζειν) adn: καλλωπίζεσθαι Syk I 27
- 156, 22 (χουσίον) adn: χουσίου Syk I 27
- 157, 2 ($\langle \gamma \dot{\alpha} \varrho \rangle$) adn: $[\gamma \dot{\alpha} \rho]$ Comp 166, 11 et p. 285
- 157, 21 (μεταβαλλόμενοι) adn: μεταβαλόμενοι Syk I 28
- 158, 8 (τοὺς διαφερομένους) adn: τοῖς διαφερομένοις Comp 168, 2
- 158, 21 (ἐλευθερίων) adn: ἐλευθ⟨έρων⟩ Comp 168, 12 et p. 286
- 159, 2 (θεωρητικών) adn: θεωρικών Syk I 27
- 159, 11 (ἐν) adn: (καὶ) ἐν Stef II 151
- 159, 14 (ħν) adn: ⟨ħν⟩. ħν Syk I 27
- 159, 14 $(\tau \varepsilon)$ adn: $\langle \delta \dot{\varepsilon} \rangle$ Comp 169, 9 et p. 288
- 160, 2 (τῶν βίων) adn: τὸν βίον Syk I 27 his documentis usus: an 161, 2; 159, 14
- 160, 6 ($d\lambda\lambda\dot{a} \langle\pi\varrho\tilde{\omega}\tau a\rangle$) adn: $d\lambda\lambda'$ őτε μέν Buech 155, $\langle d\lambda\lambda'$ őτε \rangle μέν Comp 170, 8 et p. 288
- 160, 8.($\dot{\epsilon}\xi$) adn: $[a\dot{v}\tau o\tilde{v}\ \delta\dot{\epsilon}]\ \dot{\epsilon}\xi\ \mathrm{Comp}\ 170, 9\ \mathrm{et}\ \mathrm{p}\ 288$
- 160, 10 (ζτοῦ βασιλέως)) adn: om. Comp 170, 10 et p. 288
- 160, 19 (οὐ μέντοι στρατιώτας) adn: ἔν⟨θα⟩ μέντοι στρατιώτας Comp 170, 17, tamen p. 288 στρατιώταις
- 161, 2 (σκηνῆς) adn: σκηνῆν (!) Comp 171, 5

- 161, 4 (ἐκ τοῦδε) adn: ἐς τούσδε Comp 171, 7 et p. 289
- 161, 15 (ἐσύλει) adn: ἐσύλα Syk I 27
- 161, 19 (⟨ἀξιώτεροι⟩) adn: [μικρότεροι], Comp 172, 1 et p. 289, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 287
- 161, 21 (ὀκνηφὸς ἤει) adn: ὀκνηφῶς ἤει vel potius ὀκνηφὸς ἦν scribendum censet Syk I 27
- 161, 25 (εἰργάζοντο,) adn: εἰργάζοντο. Syk I 28
- 162, 1 (τούτους) adn: aut τοιούτους aut τοὺς ἄρτους scribendum censet Syk I 27
- 162, 2 (ἀνουμένους ἐσθίειν) adn: 〈ὀνῆσθαι〉 ἄρτους [καὶ] ἐσθίειν Comp 172, 8 et p. 289, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 298
- 162, 8 (ἄλλας) adn: ἀνοήτους ἄλλους Syk I 27
- 162, 12 (διαβιοῦν ἤθελον) adn: διαβιοῦντ⟨ες⟩ ἀεὶ ⟨ἔσχον⟩ Comp 172, 16 et p. 289
- 163, 8 (ἀπογόνους παραπέμπειν) adn: ἀπογόνους αὐτζῶν Θευδέριχος παραπέμπειν Comp 173, 13 et p. 290
- 164, 5 (θεωρητικά) adn: cf. add an 159, 2, θεωρικά etiam Herw 35, 333
- 164, 7 ($d\pi$ ') adn: $\ell\pi$ ' Herw 35, 333
- 164, 9 ($\langle \dot{a} \nu \epsilon \nu \epsilon \dot{\omega} \vartheta \eta \rangle$) adn: delet Syk I 27
- 164, 9-10 (οἰκοδομία γίνεσθαι) adn:οἰκοδομία [τῆ μὲν πόλει] οὔτε ἄλλο [τι] ἀγαθὸν [τοῖς πολίταις] γίνεσθαι Comp 175, 3-4, tamen p. 290 γίνεται
- 164, 19 ((πόλεως)) adn: [ἀγορᾶς] Comp 175, 11 et p. 290
- 165, 6 (τοίνυν [καὶ] ἀμύθητον) adn: τοίνυν (μέγαν) καὶ: ἀμύθητον Kum I 27, cf. an 73, 13
- 165, 7 ([καὶ]) adn: om. Comp 176, 3 et p. 290
- 166, 9 ([xai]) adn: om. Comp 177, 8 et p. 291
- 166, 13 (ὅτου) adn: ὅπως Syk I 27, ὅ⟨π⟩ου Comp 177, 11 et p. 291
- 166 15 (ἀφαί φ εσις) adn: $[\hat{\eta}]$ ἀφαί φ εσις Comp 177, 12 et p. 291

- 167, 1 (⟨αίρετικοὺς⟩) adn: ⟨ίερεῖς⟩ Krašeninnikov, [πλείστους] Comp 178, 1 et p. 292
- 167, 6 (περιβαλλόμενος) adn: περιβαλόμενος Syk I 28
- 167, 13 (ἀνήκεστα) adn: τὰ ἀνήκεστα Kall I 257 his documentis usus: I 432, 19; 544, 17
- 167, 13 (πάντας) adn: πάντα Kall I 257, cf. II 43, 3
- 168, 8 (αὐτῷ) adn: om. Comp 179, 8 et p. 292, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 298. cf. Ind. Graec. 371
- 168, 8 $(\mu\dot{\eta})$ adn: $\langle\delta\dot{\eta}\rangle$ Comp 179, 8 et p. 292, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 298
- 168, 11 ((καί)) adn: (ἀλλ') Comp 179, 11 et p. 292
- 168, 12–14 (βασιζλέα βασιλεὺς) adn: βασιλεὺς delendum putat Syk I 28
- 169, 1 (ἐληλεγμένου) adn: ἐληλεγμένου Syk I 28, ἐληλεγμένο[υς οἱ μὲν] Comp 180, 3, ἐλεληγμένου[ς οἱ μὲν] Bassi p. 253
- 169, 14 $(\alpha \dot{v} \tau \tilde{\phi})$ adn: $\alpha \dot{v} \tau \langle o \tilde{i} \varsigma \rangle$ Comp 180, 3 et p. 294
- 169, 25 (ἔκτεινέ τε αὐτὸς) adn: [αὐτὸς] ἔκτεινέ τε αὐτ-⟨οὺς⟩ Comp 181, 4 et p. 294
- 170, 4 (διειργάσθαι) adn: διειργάσζασ) θαι Herw 35, 333
- 170, 13 (τινες) adn: τινες [ἐκεῖ] Comp 181, 16 et p. 295
- 170, 14 (περιστέλλει) adn: περιστέλλοι Syk I 28
- 170, 17 (ποιεῖσθαι) adn: πο(ν)εῖσθαι Comp 182, 2 et p. 296, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 298
- 171, 17 (διερευνησάμενος) adn: δι $\langle aριθμησάμενος \rangle$ Comp 183, 5 et p. 296
- 171, 18 (οἰκίας) adn: οἰκίας [καὶ τὰς οὐσίας] Comp 183, 6
- 171, 18 (τε πλούτω) adn: πλούτω τε transponendum censet Herw 35, 334
- 172, 3 $(\tau \varepsilon)$ adn: $\delta \dot{\varepsilon}$ Syk I 28
- 172, 16([xai])adn:delendum censet Haury app, Syk I 28
- 173, 7 ($\dot{\epsilon}\nu$ ' $E\mu\dot{\epsilon}\sigma\eta$) adn: probat Heis 970
- 173, 13 ([τῶν]) adn: om. Comp 184, 15

- 174, 7 (τὰ ⟨ὑπονοῶν⟩) adn: [τὰ οἱ κακῶς] πεπφαγμένα Comp 185, 9 et p. 296
- 175, 18-19 (οὐδὲ αὐτῷ) adn: οὐδ⟨ὲν⟩ γὰρ αὐτῷ Comp 187, 6 et p. 299
- 175, 22 (πείθεσθαι) adn: πείσεσθαι Syk I 28
- 176, 15 $(\tau \varepsilon)$ adn: $\delta \dot{\varepsilon}$ Syk I 28
- 177, 3 (τούτων ἐχόμενον) adn: τούτων ⟨έπ⟩όμενον Comp 188, 14, tamen p. 299 τοῦτο ἐπόμενον
- 177, 25 (τὸν πρὸς) adn: $\langle τοῦ αὐτοῦ \rangle$ κλήρο|ν τὸ μέρος] πρὸς Comp 189, 14 et p. 300
- 178, 24 $(o\vec{v}\delta\dot{\epsilon})$ adn: $o\vec{v}\delta\langle \epsilon \nu i \rangle$ Comp 190, 16 et p. 300
- 178, 25 $(o\dot{v})$ adn: $o\dot{v}(\delta\dot{\varepsilon})$ Syk I 28, Comp 190, 17 et p. 300
- 179, 10 (βασιλέως) adn: βασιλ(ίδος) Comp 191, 8 et p. 302
- 180, 23 (εί) adn: ὅπη (Krašeninnikov) praefert Syk I 28
- 180, 23 (βούλοιτο) adn: [γνῶναι] βούλοιτο Comp 192, 17 et p. 303
- 181, 4 (ἐπαγγέλλοιτο) adn: ἀπαγγέλλοιτο Syk I 26, ἀπαγγέλλοι(ν)το Stef II 152 his documentis usus: an 13, 12; 18, 11; 77, 20
- 181, 5 (διδῷτο) adn: διδοίητο Comp 193, 5 et p. 303, contra haec Haury, Byz. Zeitschr. 35/1935, 298
- 181, 7 (ταῖς) adn: [τὰ ἐν] ταῖς Comp 193, 6 et p. 303
- 182, 1 (όντα) adn: (είναι) Comp 194, 2 et p. 304
- 182, 2 (ὄντας) adn: om. Comp 194, 3 et p. 304
- 182, 22 (μέχρι) adn: cf. add an 17, 7
- 183, 10 (ἐπαγγέλλειν) ακιη: ἀπαγγέλλειν Syk I 26
- 183, 17–18 $(\delta \tau \delta)$ adn: eicit Stef II 152
- 184, 6 ($\dot{\epsilon}$ [πε]φέρετο) adn: $\dot{\epsilon}$ ⟨πε⟩φέρετο Comp 196, 12
- 184, 7 (χεῖρον) adn: [εὐάρεστον] olov Comp 196, 13 et p. 306
- 184, 14 ([$a\vec{v}\tau\tilde{\phi}$]) adn: $a\vec{v}\tau o\tilde{v}$ Syk I 28, $a\vec{v}\tau\tilde{\phi}$ Comp 197, 1 et p. 306

- 185, 13 (πώποτε οὐ) adn: οὐ πώποτε (g) praefert Herw 35, 334
- 185, 14 (ξυγγενόμενοι) adn: ξυγγεν(έσθαι) βουλόμενοι Comp 198, 3 et p. 308
- 185, 16-17 (ἀξιώματος ἔχοι) adn: [τοῦ] ἀξιώματος πέρι, [τάδε] ἔχοι Comp 198, 3 et p. 308
- 185, 20 (τοσοῦτος) adn: (δ) τοιοῦτος Stef II 152
- 185, 22 (καί) adn: ζώστες Comp 198, 9 et p. 308
- 185, 23 (ἀπήει) adn: ἀπζιέναι> Comp 198, 10 et p. 308
- 186, 2 ($\langle oi \rangle$) adn: [oi] Comp 198, 12
- 186, 26 (ἀπολύση) adn: ἀπολύσει Comp 199, 14
- 186, 26-27 ($\tilde{\eta}$) $\tilde{\alpha}\tau\varepsilon \beta(ov)$ adn: inculcata esse putat Rühl 293, cf. add an 79, 17